

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
МЕДИКО-ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ

ЦУПКОВА О.А.

**УКРАЇНСЬКА МОВА ЯК ІНОЗЕМНА
ДІЄСЛІВНИЙ МІНІМУМ**

ДОВІДНИК

*для студентів-іноземних громадян I-II курсу
з англійською мовою навчання*

Запоріжжя
2023

УДК 811.161.2'243(03)

У 45

*Затверджено на засіданні Центральної методичної комісії ЗДМФУ
та рекомендовано для використання в освітньому процесі
(протокол № 8 від 16.03.2023 р.)*

Рецензенти:

О. Д. Турган – завідувач кафедри культурології та українознавства ЗДМФУ, доктор філологічних наук, професор;

Ж. М. Рагріна – кандидат педагогічних наук, доцент, декан I-го міжнародного факультету ЗДМФУ.

Укладач:

О. А. Цупікова – доцент кафедри мовної підготовки ЗДМФУ

У 45 **Українська мова як іноземна.** Дієслівний мінімум : довідник для студентів-іноземних громадян I-II курсу з англійською мовою навчання / О. А. Цупікова. – Запоріжжя : ЗДМФУ, 2023. – 289 с.

Довідник «Дієслівний мінімум» містить опис основних форм найбільш частотних дієслів української мови, їхніх граматичних категорій та особливостей вживання.

«Дієслівний мінімум» призначений для студентів – іноземних громадян I-II курсів з англійською мовою навчання і для студентів підготовчих факультетів.

Довідник може бути використаний на заняттях з української мови, а також під час самостійної роботи іноземних студентів.

УДК 811.161.2'243(03)

©Запорізький державний медико-фармацевтичний університет, 2023

ПЕРЕДМОВА

Дієслово – одна з найбільш складних частин мови, що характеризується різноманітністю семантики, широкими синтаксичними можливостями та системою різноманітних граматичних форм, які становлять певні труднощі для іноземних студентів початкового рівня мовної підготовки. Складність засвоєння дієслів актуалізує створення додаткових матеріалів, які б допомагали іноземним студентам утворювати і вживати дієслівні форми.

Довідник «Дієслівний мінімум» призначений для студентів-іноземних громадян I-II курсів з англійською мовою навчання спеціальностей 222 «Медицина», 226 «Фармація, промислова фармація», 221 «Стоматологія», а також для студентів підготовчих факультетів.

«Дієслівний мінімум» доповнює підручник «Українська мова від А до Я» (автори: Гейченко К.І., Цупікова О.А., Агіна О.І., Коновальчук Н.О., Гриценко О.В.), відповідає робочій навчальній програмі «Українська мова як іноземна» для іноземних студентів I-II курсів з англійською мовою навчання та охоплює найуживаніші дієслова лексичного мінімуму з української мови.

Мета «Дієслівного мінімуму» – сприяти засвоєнню семантики і граматичних форм дієслів та забезпечити правильне вживання їх у мовленні.

Довідник розширює фундаментальні знання студентів про дієслово, включені в підручник, і надає опис основних дієслівних форм, необхідних студентам-іноземцям на початковому етапі вивчення української мови. «Дієслівний мінімум» має також практичне спрямування: сприяє формуванню стійких умінь та навичок правильної побудови та використання дієслів у повсякденному мовленні. Добір дієслів зумовлений змістом навчання та комунікативними потребами студентів.

Структурно «Дієслівний мінімум» складається з передмови, загальної характеристики дієслова, граматичного матеріалу, покажчика дієслів і списку використаної літератури.

Загальна характеристика дієслова містить базову інформацію про дієслово і допомагає студентам систематизувати та закріпити знання про дієслово для практичного застосування їх у письмовому та усному мовленні.

Грамматичний матеріал пропонує тлумачення основного лексичного значення дієслів (понад 500), дієвідмінювання дієслів доконаного і недоконаного видів у формах теперішнього, минулого і майбутнього часу дійсного і наказового способів, віддієслівні форми, дієслівне керування, запитання до керованого слова. Ілюстративний матеріал дозволяє спостерігати дієслова в їхньому різноманітті форм і значень. Усі дієслівні форми вжито з наголосом, що сприятиме виробленню у студентів стійкої навички нормативного наголошування дієслів.

Алфавітний принцип розташування слів та алфавітний покажчик дієслів зі вказівкою на сторінку, де можна знайти потрібне дієслово, значно полегшують пошук необхідного дієслова.

Запропонована презентація граматичної інформації у вигляді таблиць сприяє більш глибокому засвоєнню та запам'ятовуванню навчального матеріалу.

«Дієслівний мінімум» може використовуватись як для роботи під керівництвом викладача, так і для самостійної роботи іноземних студентів.

ДІЄСЛОВО В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРНІЙ МОВІ

Загальна характеристика дієслова

Дієслово – це самостійна частина мови, яка означає дію або стан предмета і відповідає на питання *що робити? що зробити?*

Роль дієслова у реченні – предикат.

Дієслово має п'ять основних форм: інфінітив, особові форми, дієприкметник, безособова форма, дієприслівник.

Інфінітив – це початкова форма дієслова. Це неозначена незмінна форма. Інфінітив називає дію, але не вказує на час, не змінюється за числами, родами й особами. Інфінітив відповідає на питання *що робити? що зробити? (писати, написати)*.

Інфінітив не змінюється, тому не має закінчення. Він складається з основи, яка закінчується на суфікс *-ти*: *робити, прочитати, писати*. Деякі дієслова мають наприкінці суфікс *-ся* (*навчатися*).

Особові форми дієслів – це дієслова, у яких можна визначити особу: *я пишу, ти пишеш, вони пишуть*. Розрізняють три особи дієслова.

Дієвідмінювання – це змінювання дієслів за особами й числами.

Осо- ба	І дієвідміна		І дієвідміна	
	Однина		Множина	
1	-у, -ю	-емо, -ємо	-у, -ю	-имо, -їмо
2	-еш, -єш	-ете, -єте	-иш, -їш	-ите, -їте
3	-е, -є	-уть, -ють	-ить, -їть	-ать, -ять
	пишу, читаю пишеш, читаєш пише, читає	пишемо, читаємо пишете, читаєте пишуть, читають	дружу, стою дружиш, стоїш дружить, стоїть	дружимо, стоїмо дружите, стоїте дружать, стоять

Дієприкметник вказує на ознаку предмета за дією або станом і відповідає на питання *який? яка? яке? які? (написаний, зроблена)*.

У дієприкметнику поєднані ознаки дієслова і прикметника.

Від дієслова – вказівка на дію, вид, перехідність / неперехідність;

від прикметника – вказівка на ознаку, рід, число, відмінок.

За походженням дієприкметники бувають активні і пасивні.

Активні дієприкметники називають ознаку, зумовлену дією того самого предмета, і творяться від неперехідних дієслів (*побілілий*).

Пасивні дієприкметники називають ознаку, зумовлену дією іншого предмета, і творяться від перехідних дієслів (*побілений*).

На час дієприкметники не вказують.

Частки (постфікса) *-ся* в дієприкметниках не буває: *відірвався – відірваний*.

Активні дієприкметники недоконаного виду творяться від основи теперішнього часу дієслова (3-я особа множини) (*що роблять?*) заміною *-ть* на *-ч(ий)*: сидять – сидячий, лежать – лежачий.

Активні дієприкметники доконаного виду творяться від основи інфінітива (без *-ти, -сти, -нути*) за допомогою суфікса *-л(ий)*: посиві(ти) – посивілий, зів'я(нути) – зів'ялий.

Пасивні дієприкметники творяться :

- від основи інфінітива із суфіксом *-а-* за допомогою суфікса *-н-*: написа(ти) – написаний, збудува(ти) – збудований;
- від основи 1-ї особи однини за допомогою суфікса *-ен-*: розбуди(ти) – розбудж(у) – розбуджений, в'їзди(ти) – в'їждж(у) – в'їжджений;
- від дієслів із суфіксом *-ну-*, на голосний, що належить до кореня, або на *-ер-* за допомогою суфікса *-т-*: ми(ти) – митий, би(ти) – битий.

Безособова форма означає дію або стан предмета, що проходить незалежно від особи (без особи) і відповідає на питання *що зроблено?* (*написано*).

Безособова форма на **-но, -то** твориться від пасивних дієприкметників за допомогою суфікса **-о**: зроблений – зроблено, записаний — записано, накритий — накрито.

Безособову форму на *-но, -то* вживають, коли є потреба підкреслити результативність.

Дієприслівник вказує на додаткову дію або стан і відповідає на питання *що роблячи? що зробивши?* (*читаючи, прочитавши*).

Дієприслівник – незмінна форма дієслова.

Дієприслівники бувають недоконаного і доконаного виду.

Дієприслівники *недоконаного виду* (*що роблячи?*) вказують на дію, одночасну з головною дією: *Слухаючи* лекцію, він записував основну інформацію.

Вони творяться від основи теперішнього часу (3-я особа множини) заміною *-ть* на **-чи**: несуть) – несучи, сидять) – сидячи.

Дієприслівники *доконаного виду* (*що зробивши?*) вказують на дію, що передує основній: *Відпочивши*, ми продовжили працювати.

Вони творяться додаванням до дієслова у формі чоловічого роду минулого часу суфікса **-ши**: сказав – сказавши, приніс – принісши.

Дієслово має спосіб дії (*дійсний, умовний, наказовий*), час (*теперішній, минулий, майбутній*) та вид (*доконаний або недоконаний*).

Спосіб дієслова:

- *дійсний спосіб* – означає дію, яка вже відбувалася, відбувається чи буде відбуватися. Дієслова дійсного способу мають форми минулого, теперішнього і майбутнього часу, особи і числа, а для минулого часу – і форми роду (*я знаю, ми знаємо, ти знаєш, ви знаєте, він (вона) знає, вони знають; я знатиму; він знав, вона знала, вони знали*);
- *умовний спосіб* – означає дію, можливу за певних умов чи бажану. Творються від дієслів минулого часу за допомогою частки *б* (якщо дієслово закінчується на голосний) і частки *би* (якщо дієслово закінчується на приголосний). Має форми роду і числа (*він ходив би, вона ходила б, воно ходило б, вони ходили б*);
- *наказовий спосіб (імператив)* – виражає спонування до дії у формі наказу, побажання, прохання чи поради (*Читай! Ходімо! Відпочивайте!*).

Час дієслова:

- *минулий час* – виражає дію, яка відбулася до моменту мовлення; має форми доконаного й недоконаного виду (*він робив, вона робила, воно робило, вони робили*);
- *теперішній час* – виражає дію, яка відбувається в момент мовлення; має форму лише недоконаного виду (*я роблю, ти робиш, він робить, ми робимо, ви робите, вони роблять*);
- *майбутній час* – виражає дію, яка буде відбуватися після того, як про неї повідомлять; має форми доконаного й недоконаного виду (*я робитиму / буду робити, ти робитимеш / будеш робити, він (вона, воно) робитиме / буде робити, ми робитимемо / будемо робити, ви робитимете / будете робити, вони робитимуть / будуть робити*).

У майбутньому часі дієслова можуть мати три форми: просту (*я прочитаю*), складну (*я читатиму*) і складену (*я буду читати*).

Утворення дієслів минулого часу

<i>читати (НДВ)</i>		<i>навчатися (НДВ)</i>		<i>написати (ДВ)</i>	
ВІН	чита в	ВІН	навчав ся	ВІН	написа в
ВОНА	читала а	ВОНА	навчалас я	ВОНА	написала а
ВОНО	читало ю	ВОНО	навчалос я	ВОНО	написало ю
ВОНИ	читали и	ВОНИ	навчалис я	ВОНИ	написали и

	<i>іти (НДВ)</i>	<i>могти (НДВ)</i>	<i>сісти (ДВ)</i>	<i>перекласти (ДВ)</i>
ВІН	ішов в	міг і	сів в	переклав в

ВОНА	ішла	могла	сіла	переклала
ВОНО	ішло	могло	сіло	переклало
ВОНИ	ішли	могли	сіли	переклали

Утворення дієслів теперішнього часу

	<i>читати</i>	<i>говорити</i>	<i>навчатися</i>	<i>готувати</i>	<i>робити</i>
Я	читаю	говорю	навчаюся	готую	роблю
ТИ	читаєш	говориш	навчаєшся	готуєш	робиш
ВІН	читає	говорить	навчається	готує	робить
МИ	читаємо	говоримо	навчаємося	готуємо	робимо
ВИ	читаєте	говорите	навчаєтесья	готуєте	робите
ВОНИ	читають	говорять	навчаються	готують	роблять

	<i>писати</i> (с/ш)	<i>хотіти</i> (т/ч)	<i>казати</i> (з/ж)	<i>могти</i> (г/ж)
Я	пишу	хочу	кажу	можу
ТИ	пишеш	хочеш	кажеш	можеш
ВІН	пише	хоче	каже	може
МИ	пишемо	хочемо	кажемо	можемо
ВИ	пишете	хочете	кажете	можете
ВОНИ	пишуть	хочуть	кажуть	можуть

	<i>бути</i>	<i>брати</i>	<i>жити</i>	<i>іти</i>	<i>їхати</i>	<i>пити</i>	<i>їсти</i>
Я	є	беру	живу	іду	їду	п'ю	їм
ТИ	є	береш	живеш	ідеш	їдеш	п'єш	їси
ВІН	є	бере	живе	іде	їде	п'є	їсть
МИ	є	беремо	живемо	ідемо	їдемо	п'ємо	їмо
ВИ	є	берете	живете	їдете	їдете	п'єте	їсте
ВОНИ	є	беруть	живуть	їдуть	їдуть	п'ють	їдять

Утворення дієслів майбутнього часу НДВ

	<i>бути + інфінітив</i>		<i>читати</i>	<i>вчитися</i>
Я	буду	} читати писати	читатиму	вчитимуся
ТИ	будеш		читатимеш	вчитимешся
ВІН	буде		читатиме	вчитиметься
МИ	будемо		читатимемо	вчитимемося
ВИ	будете		читатимете	вчитиметесья
ВОНИ	будуть		читатимуть	вчитимуться

Утворення дієслів майбутнього часу ДВ

	<i>зробити</i>	<i>написати</i>	<i>купити</i>	<i>дати</i>	<i>взяти</i>
я	зроблю	напишу	куплю	дам	візьму
ти	зrobiш	напишеш	купиш	даси	візьмеш
він	зробить	напише	купить	дасть	візьме
ми	зробимо	напишемо	купимо	дамо	візьмемо
ви	зробите	напишете	купите	дасте	візьмете
вони	зроблять	напишуть	куплять	дадуть	візьмуть

	<i>сказати</i>	<i>розв'язати</i>	<i>забути</i>	<i>зустріти</i>	<i>розповісти</i>
я	скажу	розв'яжу	забуду	зустріну	розповім
ти	скажеш	розв'яжеш	забудеш	зустрінеш	розповіси
він	скаже	розв'яже	забуде	зустріне	розповість
ми	скажемо	розв'яжемо	забудемо	зустрінемо	розповімо
ви	скажете	розв'яжете	забудете	зустрінете	розповісте
вони	скажуть	розв'яжуть	забудуть	зустрінуть	розповідять

Вид дієслова:

- **доконаний вид** – означає завершену, обмежену в часі дію, її результат; може мати форми минулого та майбутнього часу; відповідає на питання *що зробити?* (*прочитати, написати*);
- **недоконаний вид** – означає незавершену, необмежену в часі дію, її процес; може мати форми минулого, теперішнього й майбутнього часу; відповідає на питання *що робити?* (*читати, писати*).

№	Недоконаний вид	Доконаний вид
1	Процес (факт) дії	Результат дії
	1. – Що <i>робить</i> Тарас? – Тарас <i>читає</i> текст. 2. – Що Тарас <i>робив</i> учора? – Учора Тарас <i>читав</i> текст. 3. – Що Тарас <i>робитиме</i> завтра? – Завтра Тарас <i>читатиме</i> текст.	1. – Що Тарас <i>зробив</i> учора? – Учора Тарас <i>прочитав</i> текст. 2. – Що Тарас <i>зробить</i> завтра? – Завтра Тарас <i>прочитає</i> текст.
2	Повторюваність дії	Одичність дії
	<i>Слова-сигнали:</i> завжди, часто, зрідка, іноді, щодня, звичайно Олена часто <i>готує</i> борщ.	<i>Слова-сигнали:</i> швидко, раптом, обов'язково, відразу, нарешті Олена швидко <i>приготувала</i> борщ.

3	Одночасність дії	Послідовність дії
	Ахмед <i>пив</i> каву і <i>слухав</i> музику.	Ахмед <i>випив</i> каву і <i>послухав</i> музику.
4	Тривалість дії <i>Обставинні слова:</i> довго, увесь день, увесь ранок, усю ніч, цілу годину, цілий тиждень (місяць), 3 години, 15 хвилин	Короткостроковість дії <i>Обставинні слова:</i> швидко, відразу, миттєво, миттю, вмить, нарешті
	Я довго <i>писав</i> вправу.	Я швидко <i>написав</i> вправу.

Способи утворення видів дієслова

НДВ	ДВ
Префіксальний	
робити	зробити
розуміти	зрозуміти
їсти	з'їсти, поїсти
питати	запитати/ спитати
чекати	зачекати/ почекати
читати	прочитати
писати	написати
малювати	намалювати
фотографувати	сфотографувати
бачити	побачити
дивитися	подивитися
слухати	послухати
думати	подумати
знайомитися	познайомитися
готувати	приготувати
снідати	поснідати
Суфіксальний	
розповідати	розповісти
відповідати	відповісти
показувати	показати
отримувати	отримати
виконувати	виконати
розв'язувати	розв'язати
запізнюватися	запізнитися
купувати	купити
давати	дати
забувати	забути
зустрічати	зустріти
відпочивати	відпочити

пояснювати	пояснити
вирішувати	вирішити
повторювати	повторити
вивчати	вивчити
перекладати	перекласти
Зміна наголосу	
скликáти	склі́кати
примі́ряти	примі́ряти
розрі́зати	розрі́зати
Різні основи	
брати	взяти
говорити	сказати
ловити	спіймати

Опис основних дієслівних форм (на прикладі дієслова «робити»)

Інфінітив			
робіти (II) (НДВ)		зробіти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
займатися будь-якою справою			
Теперішній час			
я	роблю́		—
ти	ро́биш		
він	ро́бить		
ми	ро́бимо		
ви	ро́бите		
вони	ро́блять		
Майбутній час			
я	робі́тиму	бу́ду робіти	зроблю́
ти	робі́тимеш	бу́деш робіти	зро́биш
він	робі́тиме	бу́де робіти	зро́бить
ми	робі́тимемо	бу́демо робіти	зро́бимо
ви	робі́тимете	бу́дете робіти	зро́бите
вони	робі́тимуть	бу́дуть робіти	зро́блять
Минулий час			
він	ро́бів		зро́бів
вона	ро́біла		зро́біла
воно	ро́біло		зро́біло
вони	ро́біли		зро́біли

Наказовий спосіб (Імператив)	
Робі́!	Зробі́!
Робі́мо!	Зробі́мо!
Робі́ть!	Зробі́ть!
Пасивний дієприкметник	
ро́блений	зро́блений
Дієприслівник, теперішній час	
ро́блячи	–
Дієприслівник, минулий час	
робі́вши	зробі́вши
Безособова форма	
ро́блено	зро́блено
Дієслівне керування	
Що? (З.в.)	Студент зробив <i>помилку</i> . Кожного тижня мати робить <i>покупки</i> .
Де? (М.в.)	Студент зробив помилку <i>у диктанті</i> .
Кого (З.в.) ким? (О.в.)	Батько зробив <i>сина героєм</i> .

Дієслова руху – це окрема група дієслів, які означають фізичний (механічний) рух суб'єкта у просторі й мають пару: дієслово, яке означає рух в одному напрямку (*іти*), і відповідне йому дієслово, яке означає рух у різних напрямках (*ходити*).

Безпрефіксні дієслова з ознакою руху

Односпрямований рух →	Різнострамований рух → ←
Слова-сигнали: зараз, у цей момент, щойно, в одному напрямку	Слова-сигнали: зазвичай, часто, завжди, регулярно, систематично, тривалий час, багато разів, раніше не..., ніколи не ...
іти / йти	ходити
їхати	їздити
бігти	бігати
пливти	плавати
летіти	літати
повзти	повзати
нести	носити
вести	водити
везти	возити
Зараз я <i>йду</i> до університету.	Щодня я <i>ходжу</i> до університету.

Дієслова руху з префіксами

Префікс ПО-

ПО- + <i>односпрямований напрямок</i>	ПО- + <i>різноспрямований рух</i>
початок руху в одному напрямку	тривалість різноспрямованого руху
іти – піти їхати – поїхати везти – повезти бігти – побігти пливти – попливти летіли – полетіти	ходити – походити їздити – поїздити возити – повозити бігати – побігати плавати – поплавати літати – політати
Заняття закінчились, тому я <i>пішов</i> додому.	Ми <i>походили</i> парком 30 хвилин, а потім пішли додому.

Префікс ПРИ-

ПРИ-		ПО-	
<i>прибувати куди-небудь</i>			
прийти приїхати прилетіти прибігти припливти принести привезти	в/у + Зн.в. (O ₄) до + Р.в. (O ₂)	приходити приїжджати прилітати прибігати припливати приносити привозити	в/у + Зн.в. (O ₄) до + Р.в. (O ₂)
Я <i>прийшов</i> до університету о 8 годині.		Я <i>приходжу</i> до університету щодня.	

Префікс ЗА-

ЗА-		ЗА-	
зайти заїхати забігти залетіти запливти завезти занести	в/у + Зн.в. (O ₄) до + Р.в. (O ₂) за + Зн.в. (O ₄)	заходити заїжджати забігати залітати запливати завозити заносити	в/у + Зн.в. (O ₄) до + Р.в. (O ₂) за + Зн.в. (O ₄)

Я <i>зайшов</i> до магазину купити хліба.	Брат завжди <i>заходить</i> до мене у гості.
---	--

Префікс **ВИ-**

ВИ-		ВИ-	
вийти виїхати вивезти вибігти випливати вилетіти	з/із + Р.в. (O ₂)	виходити виїжджати вивозити вибігати випливати вилітати	з/із + Р.в. (O ₂)
Я <i>вийшов</i> з квартири і пішов до університету.		Щоранку я <i>виходжу</i> з квартири і йду до університету.	

Префікс **ВІД-**

ВІД- (ВІДІ-)		ВІД- (ВІДІ-)	
<i>Вказує на віддаленість об'єкта</i>			
<i>Слова-сигнали:</i> одразу, раптом, обов'язково, 1 раз		<i>Слова-сигнали:</i> довго, тривалий час, часто, завжди, щодня, раніше не...	
відійти від'їхати відвезти віднести відбігти відпливати відлетіти	від + Р.в. (O ₂)	відходити від'їжджати відвозити відносити відбігати відпливати відлітати	від + Р.в. (O ₂)
Вранці батько <i>відвіз</i> сина до школи автомобілем.		Щодня батько <i>відвозить</i> сина до школи автомобілем.	

Префікс **ПІД-**

ПІД- (ПІДІ-)		ПІД- (ПІДІ-)	
<i>Вказує на наближення до об'єкта</i>			
<i>Слова-сигнали:</i> одразу, раптом, обов'язково, 1 раз		<i>Слова-сигнали:</i> довго, тривалий час, часто, завжди, щодня, раніше не...	
підійти під'їхати підвезти		підходити під'їжджати підвозити	

піднести підбігти підпливти підлетіти	до + Р.в. (O ₂)	підносити підбігати підпливати підлітати	до + Р.в. (O ₂)
Студенти <i>підійшли</i> до декана і привіталися.		Щоранку студенти <i>підходять</i> до декана і вітаються.	

Префікс **ПРО-**

ПРО-		ПРО-	
<i>Односпрямована дія</i>		<i>Різностямована або тривала дія</i>	
пройти проїхати провезти пронести пробігти пропливти пролетіти	що? (З.в./O ₄) крізь що? (З.в./O ₄) повз що? (O ₄)	проходити проїжджати провозити проносити пробігати пропливати пролітати	що? (З.в./O ₄) крізь що? (З.в./O ₄) повз що? (O ₄)
Турист <i>пройшов</i> повз будинки і пішов далі.		Коли турист <i>проходив</i> повз будинки, він побачив цікавий пам'ятник.	

Префікс **ПЕРЕ-**

ПЕРЕ-		ПЕРЕ-	
<i>Вказує на:</i> - переміщення з одного боку на протилежний; - зміну місця проживання / роботи / навчання			
перейти переїхати перевезти перенести перебігти перепливти перелетіти	що? (З.в./O ₄) через що? (З.в./O ₄) з+ Р.в. (O ₂)	переходити переїжджати перевозити переносити перебігати перепливати перелітати	що? (З.в./O ₄) через що?(З.в./O ₄) з+ Р.в. (O ₂)
Я швидко <i>перейшов</i> (через) дорогу.		Я завжди уважно <i>переходжу</i> (через) дорогу.	
Мій друг <i>переїхав</i> з Києва до Харкова.		Мій друг часто <i>переїжджає</i> з одного міста до іншого.	

Префікс ОБ- (ОБІ-)

ОБ- (ОБІ-)		ОБ- (ОБІ-)	
<p><i>Вказує на:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - здійснення руху по колу; - перебування по черзі в багатьох місцях; - падіння з якої-небудь поверхні 			
<p>обійти об'їхати обвезти обнести оббігти обпливти облетіти</p>	<p>що? (З.в./О₄)</p>	<p>обходити об'їжджати обвозити обносити оббігати обпливати облітати</p>	<p>що? (З.в./О₄)</p>
<p>Туристи <i>обійшли</i> музей за 1 годину.</p>		<p>Дитина обережно <i>обходить</i> калюжі.</p>	

ГРАМАТИЧНИЙ МАТЕРІАЛ

Інфінітив			
адаптовувати (І) (to adapt) (НДВ)		адаптувати (І) (НДВ/ДВ)	
Тлумачення			
1) пристосовувати організм, окремі органи до умов середовища; 2) пристосовувати певний об'єкт, систему до нових умов застосування			
Теперішній час		Теперішній / Майбутній час	
я	адаптовую	адаптую	
ти	адаптуєш	адаптуєш	
він	адаптує	адаптує	
ми	адаптуємо	адаптуємо	
ви	адаптуєте	адаптуєте	
вони	адаптують	адаптують	
Майбутній час			
я	адаптуватиму	буду адаптовувати	адаптуватиму
ти	адаптуватимеш	будеш адаптовувати	адаптуватимеш
він	адаптуватиме	буде адаптовувати	адаптуватиме
ми	адаптуватимемо	будемо адаптовувати	адаптуватимемо
ви	адаптуватимете	будете адаптовувати	адаптуватимете
вони	адаптуватимуть	будуть адаптовувати	адаптуватимуть
Минулий час			
він	адаптував	адаптував	
вона	адаптувала	адаптувала	
воно	адаптувало	адаптувало	
вони	адаптували	адаптували	
Наказовий спосіб (Імператив)			
Адаптууй!		Адаптуй!	
Адаптуймо!		Адаптуймо!	
Адаптуйте!		Адаптуйте!	
Пасивний дієприкметник			
адаптуваний		адаптований	
Безособова форма			
адаптувано		адаптовано	
Дієприслівник, теперішній час			
адаптуючи		адаптуючи	
Дієприслівник, минулий час			
адаптувавши		адаптувавши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Викладач адаптував <i>текст</i> для студентів.		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Учителі допомагають батькам адаптувати <i>дітей</i> до школи.		
<i>До чого? (Р.в.)</i>	Ми адаптували нову систему освіти <i>до наших стандартів</i> .		

Інфінітив			
адаптовуватися (I) (to adapt) (НДВ)		адаптуватися (I) (НДВ/ДВ)	
Тлумачення			
звикати, пристосовуватися до нового середовища			
Теперішній час		Теперішній / Майбутній час	
я	адаптовуюся	адаптуюся	
ти	адаптуєшся	адаптуєшся	
він	адаптується	адаптується	
ми	адаптуємося	адаптуємося	
ви	адаптуєтесь	адаптуєтесь	
вони	адаптуються	адаптуються	
Майбутній час			
я	адаптуватимуся	бúду адаптовуватися	адаптуватимуся
ти	адаптуватимешся	бúдеш адаптовуватися	адаптуватимешся
він	адаптуватиметься	бúде адаптовуватися	адаптуватиметься
ми	адаптуватимемося	бúдемо адаптовуватися	адаптуватимемося
ви	адаптуватиметесья	бúдете адаптовуватися	адаптуватиметесья
вони	адаптуватимуться	бúдуть адаптовуватися	адаптуватимуться
Минулий час			
він	адаптувався	адаптувався	
вона	адаптувалася	адаптувалася	
воно	адаптувалося	адаптувалося	
вони	адаптувалися	адаптувалися	
Наказовий спосіб (Імператив)			
Адаптувайся!		Адаптуйся!	
Адаптуваймося!		Адаптуймося!	
Адаптувайтесь!		Адаптуйтеся!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
адаптовуючись		адаптуючись	
Дієприслівник, минулий час			
адаптувавшись		адаптувавшись	
Дієслівне керування			
До чого? (Р.в.)	Іноземні студенти вже адаптувалися до нашого клімату.		

Інфінітив		
адресувати (І) (to address) (НДВ / ДВ)		
Тлумачення		
1) надсилати щось за певною адресою; 2) звертати, спрямовувати до когось чи кудись		
Теперішній час		
Я	адресую	
ТИ	адресуєш	
ВІН	адресує	
МИ	адресуємо	
ВИ	адресуєте	
ВОНИ	адресують	
Майбутній час		
Я	адресуватиму	бúду адресувати
ТИ	адресуватимеш	бúдеш адресувати
ВІН	адресуватиме	бúде адресувати
МИ	адресуватимемо	бúдемо адресувати
ВИ	адресуватимете	бúдете адресувати
ВОНИ	адресуватимуть	бúдуть адресувати
Минулий час		
ВІН	адресував	
ВОНА	адресувала	
ВОНО	адресувало	
ВОНИ	адресували	
Наказовий спосіб (Імператив)		
Адресуй!		
Адресуймо!		
Адресуйте!		
Пасивний дієприкметник		
адресований		
Безособова форма		
адресовано		
Дієприслівник, теперішній час		
адресуючи		
Дієприслівник, минулий час		
адресувавши		
Дієслівне керування		
<i>Що? (З.в.)</i>	Я адресую телеграму за кордон.	
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Батько адресував матері слова подяки.	
<i>До кого? (Р.в.)</i>	Ми адресували листа до ректора.	

Інфінітив			
аплодувати (I) (to applaud) (НДВ)		поаплодувати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
плескати в долоні на знак вітання або схвалення			
Теперішній час			
я	аплодую		—
ти	аплодуєш		
він	аплодує		
ми	аплодуємо		
ви	аплодуєте		
вони	аплодують		
Майбутній час			
я	аплодуватиму	буду аплодувати	поаплодую
ти	аплодуватимеш	будеш аплодувати	поаплодуєш
він	аплодуватиме	буде аплодувати	поаплодує
ми	аплодуватимемо	будемо аплодувати	поаплодуємо
ви	аплодуватимете	будете аплодувати	поаплодуєте
вони	аплодуватимуть	будуть аплодувати	поаплодують
Минулий час			
він	аплодував		поаплодував
вона	аплодувала		поаплодувала
воно	аплодувало		поаплодувало
вони	аплодували		поаплодували
Наказовий спосіб (Імператив)			
Аплодуй!		Поаплодуй!	
Аплодуйте!		Поаплодуйте!	
Аплодуйте!		Поаплодуйте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
аплодуючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
аплодувавши		поаплодувавши	
Дієслівне керування			
Кому? (Д.в.)	Глядачі довго аплодувала артистові.		
Чим? (О.в.)	Діти радісно аплодували долонями.		

Інфінітив			
бажати (I) (to wish) (НДВ)		побажати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
1) хотіти 2) висловлювати побажання			
Теперішній час			
я	бажаю		—
ти	бажаєш		
він	бажає		
ми	бажаємо		
ви	бажаєте		
вони	бажають		
Майбутній час			
я	бажати́му	бу́ду бажати	побажа́ю
ти	бажати́меш	бу́деш бажати	побажа́єш
він	бажати́ме	бу́де бажати	побажа́є
ми	бажати́мемо	бу́демо бажати	побажа́ємо
ви	бажати́мете	бу́дете бажати	побажа́єте
вони	бажати́муть	бу́дуть бажати	побажа́ють
Минулий час			
він	бажа́в		побажа́в
вона	бажа́ла		побажа́ла
воно	бажа́ло		побажа́ло
вони	бажа́ли		побажа́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Бажай!		Побажай!	
Бажаймо!		Побажаймо!	
Бажайте!		Побажайте!	
Пасивний дієприкметник			
бажаний		—	
Безособова форма			
бажано		—	
Дієприслівник, теперішній час			
бажаючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
бажавши		побавши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Вона бажала розкішну хату.		
<i>Чого? (Р.в.)</i>	Він бажає хліба. / Я бажаю щастя.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Я бажаю матері міцного здоров'я.		

Інфінітив			
бачити (II) (НДВ)		<i>(to see)</i>	побачити (II) (ДВ)
Тлумачення			
сприймати очима, спостерігати			
Теперішній час			
я	бачу		—
ти	бачиш		
він	бачить		
ми	бачимо		
ви	бачите		
вони	бачать		
Майбутній час			
я	бачитиму	б́ду бачити	побачу
ти	бачитимеш	б́деш бачити	побачиш
він	бачитиме	б́де бачити	побачить
ми	бачитимемо	б́демо бачити	побачимо
ви	бачитимете	б́дете бачити	побачите
вони	бачитимуть	б́дуть бачити	побачать
Минулий час			
він	бачив		побачив
вона	бачила		побачила
воно	бачило		побачило
вони	бачили		побачили
Наказовий спосіб (Імператив)			
Бач!		Побач!	
Бачмо!		Побачмо!	
Бачте!		Побачте!	
Пасивний дієприкметник			
бачений		побачений	
Безособова форма			
бачено		побачено	
Дієприслівник, теперішній час			
бачачи		—	
Дієприслівник, минулий час			
бачивши		побачивши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Студенти побачили декана.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Учора ми побачили новий фільм.		
<i>У/в що? (З.в.)</i>	Учений побачив у мікроскоп мікроорганізми.		
<i>По чому? (М.в.)</i>	Він побачив матір по скайпу.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Дідусь бачив одним оком.		

Інфінітив			
бесідувати (І) (НДВ)		<i>(to talk)</i>	побесідувати (І) (ДВ)
Тлумачення			
розмовляти з кимось			
Теперішній час			
я	бесі́дую		—
ти	бесі́дуєш		
він	бесі́дує		
ми	бесі́дуємо		
ви	бесі́дуєте		
вони	бесі́дують		
Майбутній час			
я	бесі́дуватиму	бу́ду бесі́дувати	побесі́дую
ти	бесі́дуватимеш	бу́деш бесі́дувати	побесі́дуєш
він	бесі́дуватиме	бу́де бесі́дувати	побесі́дує
ми	бесі́дуватимемо	бу́демо бесі́дувати	побесі́дуємо
ви	бесі́дуватимете	бу́дете бесі́дувати	побесі́дуєте
вони	бесі́дуватимуть	бу́дуть бесі́дувати	побесі́дують
Минулий час			
він	бесі́дував		побесі́дував
вона	бесі́дувала		побесі́дувала
воно	бесі́дувало		побесі́дувало
вони	бесі́дували		побесі́дували
Наказовий спосіб (Імператив)			
Бесі́дуй!		Побесі́дуй!	
Бесі́дуймо!		Побесі́дуймо!	
Бесі́дуйте!		Побесі́дуйте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
бесі́дуючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
бесі́дувавши		бесі́дувавши	
Дієслівне керування			
<i>Про що? (З.в.)</i>	Вони бесі́дували <i>про життя</i> .		
<i>Про кого? (З.в.)</i>	Батьки бесі́дують <i>про дітей</i> .		
<i>З ким? (О.в.)</i>	Студент бесі́дує <i>з деканом</i> .		

Інфінітив			
бігати (І) (НДВ)		(to run)	
побігати (І) (ДВ)			
Тлумачення			
швидко пересуватися на ногах у різних напрямках			
Теперішній час			
я	бігаю		–
ти	бігаєш		
він	бігає		
ми	бігаємо		
ви	бігаєте		
вони	бігають		
Майбутній час			
я	бігатиму	буду бігати	побігаю
ти	бігатимеш	будеш бігати	побігаєш
він	бігатиме	буде бігати	побігає
ми	бігатимемо	будемо бігати	побігаємо
ви	бігатимете	будете бігати	побігаєте
вони	бігатимуть	будуть бігати	побігають
Минулий час			
він	бігав		побігав
вона	бігала		побігала
воно	бігало		побігало
вони	бігали		побігали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Бігай!		Побігай!	
Бігаймо!		Побігаймо!	
Бігайте!		Побігайте!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
бігаючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
бігавши		побігавши	
Дієслівне керування			
Звідки? (Р.в.)	Вона бігає з кімнати в кухню.		
Від кого? (Р.в.)	Марічка бігає від хлопців.		
Куди? (З.в.)	Щодня він бігає в поле.		
Чим? (О.в.)	Він бігав до школи цією вулицею.		
За чим?	Він бігав за автобусом.		

Інфінітив			
бігти (II) (НДВ)		<i>(to run)</i>	побігти (II) (ДВ)
Тлумачення			
прискорено пересуватися на ногах			
Теперішній час			
я	біжу́		–
ти	біжи́ш		
він	біжи́ть		
ми	біжи́мо		
ви	біжи́те		
вони	біжа́ть		
Майбутній час			
я	бі́гтиму	бу́ду бі́гти	побіжу́
ти	бі́гтимеш	бу́деш бі́гти	побіжи́ш
він	бі́гтиме	бу́де бі́гти	побіжи́ть
ми	бі́гтимемо	бу́демо бі́гти	побіжи́мо
ви	бі́гтимете	бу́дете бі́гти	побіжи́те
вони	бі́гтимуть	бу́дуть бі́гти	побіжа́ть
Минулий час			
він	бі́г		побі́г
вона	бі́гла		побі́гла
воно	бі́гло		побі́гло
вони	бі́гли		побі́гли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Біжи́!		Побіжи́!	
Біжи́мо!		Побіжи́мо!	
Біжи́ть!		Побіжи́ть!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
біжучи́		–	
Дієприслівник, минулий час			
бігши		побігши	
Дієслівне керування			
<i>Звідки? (Р.в.)</i>	Вона швидко біжить з кімнати.		
<i>Від кого? (Р.в.)</i>	Син біжить від батька.		
<i>Куди? (З.в.)</i>	Вона біжить у кімнату.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Учні біжать коридором.		
<i>За чим?</i>	Він біг за потягом.		

Інфінітив			
боліти (II) (to ache) (НДВ)		заболіти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
задавати відчуття фізичного болю			
Теперішній час			
Я	—		—
ТИ	—		
ВІН	боліть		
МИ	—		
ВИ	—		
ВОНИ	болять		
Майбутній час			
Я	—	—	—
ТИ	—	—	—
ВІН	болітиме	бúде боліти	заболіть
МИ	—	—	—
ВИ	—	—	—
ВОНИ	болітимуть	бúдуть боліти	заболять
Минулий час			
ВІН	болів		заболів
ВОНА	боліла		заболіла
ВОНО	боліло		заболіло
ВОНИ	боліли		заболіли
Наказовий спосіб (Імператив)			
—		—	
—		—	
—		—	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
болячі		—	
Дієприслівник, минулий час			
—		заболівши	
Дієслівне керування			
У кого? (Р.в.)	У матері болить серце.		
Де? (М.в.)	У мене заболіло у грудях.		
Під чим? (О.в.)	Болить під серцем.		

Інфінітив			
борóтися (I) (to fight) (НДВ)		поборóтися (I) (ДВ)	
Тлумачення			
намагатися подолати супротивника, намагатися перемогти			
Теперішній час			
я	борю́ся		–
ти	бо́решся		
він	бо́реться		
ми	бо́ремося		
ви	бо́ретесья		
вони	бо́рються		
Майбутній час			
я	борóтимуся	бу́ду борóтися	поборю́ся
ти	борóтимешся	бу́деш борóтися	побо́решся
він	борóтиметься	бу́де борóтися	побо́реться
ми	борóтимемося	бу́демо борóтися	побо́ремося
ви	борóтиметесья	бу́дете борóтися	побо́ретесья
вони	борóтимуться	бу́дуть борóтися	побо́рються
Минулий час			
він	боро́вся		поборо́вся
вона	боро́лася		поборо́лася
воно	боро́лося		поборо́лося
вони	боро́лися		поборо́лися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Борі́ся!		Поборі́ся!	
Борі́мося!		Поборі́мося!	
Борі́ться!		Поборі́ться!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
бо́рючись		–	
Дієприслівник, минулий час			
боро́вшись		поборо́вшись	
Дієслівне керування			
<i>З ким? (О.в.)</i>	Він боровся із суперником.		
<i>З чим? (О.в.)</i>	Він довго боровся із хворобою.		
<i>За що? (З.в.)</i>	Вони боролися за свободу.		

Інфінітив			
бої́тися (II) (to be afraid) (НДВ)		побої́тися (II) (ДВ)	
Тлумачення			
відчувати страх перед ким-небудь, чим-небудь			
Теперішній час			
я	бою́ся		—
ти	бої́шся		
він	бої́ться		
ми	бої́мося		
ви	бої́теся		
вони	бо́ються		
Майбутній час			
я	бо́ятимуся	бу́ду бої́тися	побою́ся
ти	бо́ятимешся	бу́деш бої́тися	побої́шся
він	бо́ятиметься	бу́де бої́тися	побої́ться
ми	бо́ятимемося	бу́демо бої́тися	побої́мося
ви	бо́ятиметься	бу́дете бої́тися	побої́теся
вони	бо́ятимуться	бу́дуть бої́тися	побо́ються
Минулий час			
він	бо́явся		побо́явся
вона	бо́ялася		побо́ялася
воно	бо́ялося		побо́ялося
вони	бо́ялися		побо́ялися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Бі́йся!		Побі́йся!	
Бі́ймося!		Побі́ймося!	
Бі́йтеся!		Побі́йтеся!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
бо́ячись		—	
Дієприслівник, минулий час			
бо́явшись		побо́явшись	
Дієслівне керування			
Кого? (Р.в.)	Ахмед бої́ться ба́тька.		
Чого? (Р.в.)	Мати бої́ться хвороби.		

Інфінітив			
бра́ти (І) (to take) (НДВ)		узя́ти (І) (ДВ)	
Тлумачення			
схоплювати руками			
Теперішній час			
я	беру́		–
ти	береш		
він	берé		
ми	беремо́		
ви	берете́		
вони	беру́ть		
Майбутній час			
я	бра́тиму	бу́ду бра́ти	візьму́
ти	бра́тимеш	бу́деш бра́ти	візьмеш
він	бра́тиме	бу́де бра́ти	візьме
ми	бра́тимемо	бу́демо бра́ти	візьмемо
ви	бра́тимете	бу́дете бра́ти	візьмете
вони	бра́тимуть	бу́дуть бра́ти	візьмуть
Минулий час			
він	бра́в		взя́в
вона	бра́ла		взя́ла
воно	бра́ло		взя́ло
вони	бра́ли		взя́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Бері́!		Візьмі́!	
Бері́мо!		Візьмі́мо!	
Бері́ть!		Візьмі́ть!	
Пасивний дієприкметник			
–		взя́тий	
Безособова форма			
–		взя́то	
Дієприслівник, теперішній час			
беручі́		–	
Дієприслівник, минулий час			
бра́вши		взя́вши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Він узяв сина до музею.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Вона взяла книжку.		
<i>За що? (З.в.)</i>	Він узяв сина за руку.		
<i>У кого? (Р.в.)</i>	Я взяв підручник у друга.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Він узяв воду ложкою.		

Інфінітив			
бува́ти (I) (НДВ) <i>(to be, to visit)</i>		побува́ти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
1) існувати, бути 2) відбуватися, траплятися (кілька разів) 3) відвідувати кого-небудь, що-небудь (іноді) 4) перебувати де-небудь			
Теперішній час			
Я	бува́ю		–
ТИ	бува́єш		
ВІН	бува́є		
МИ	бува́ємо		
ВИ	бува́єте		
ВОНИ	бува́ють		
Будущий час			
Я	бува́тиму	бу́ду бува́ти	побува́ю
ТИ	бува́тимеш	бу́деш бува́ти	побува́єш
ВІН	бува́тиме	бу́де бува́ти	побува́є
МИ	бува́тимемо	бу́демо бува́ти	побува́ємо
ВИ	бува́тимете	бу́дете бува́ти	побува́єте
ВОНИ	бува́тимуть	бу́дуть бува́ти	побува́ють
Минулий час			
ВІН	бува́в		побува́в
ВОНА	бува́ла		побува́ла
ВОНО	бува́ло		побува́ло
ВОНИ	бува́ли		побува́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Бува́й!		Побува́й!	
Бува́ймо!		Побува́ймо!	
Бува́йте!		Побува́йте!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
бува́ючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
бува́вши		побува́вши	
Дієслівне керування			
<i>Де? (М.в.)</i>	Я часто буваю на вулиці.		
	Брат часто буває у спортзалі.		

Інфінітив	
бу́ти (бува́ти) (I) to (be) build)	збудува́ти / (бу)в(а)ти (I)
Тлумачення	
1) існувати Тлумачення	
2) означати наявність чого-небудь у когось ізм	
3) знаходитися, розташовуватися десь	
4) відвідувати кого-небудь, що-небудь	
Теперішній час	
Я	буду́єш
ТИ	буду́є
ВІН	буду́є
МИ	буду́ємо
ВИ	буду́єте
ВІНИ	буду́ють
ВОНИ	є
Майбутній час	
Майбутній час	
Я	будува́тимеш / будеш будувати
ТИ	будува́тиме / буде будувати
ВІН	будува́тиме / будемо будувати
МИ	будува́тиме / будете будувати
ВИ	будува́тимуть / будуть будувати
ВІНИ	будуть
ВОНИ	будуть
Минулий час	
Минулий час	
ВІНА	будува́ла
ВОНА	будува́ло
ВІНИ	будува́ли
ВОНИ	були
Наказовий спосіб (Імператив)	
Наказовий спосіб (Імператив)	
Буду́ймо!	Побуду́ймо!
Буду́ймо!	Побуду́ймо!
Буду́йте!	Побуду́йте!
Буду́йте!	Побуду́йте!
Пасивний дієприкметник	
Пасивний дієприкметник	
—	
Безособова форма	
Безособова форма	
—	
Дієприслівник теперішній час	
Дієприслівник, теперішній час	
будучи	
Дієприслівник минулий час	
Дієприслівник, минулий час	
бувши	
Дієслівне керування	
Дієслівне керування	
Де? (М.в.)	У неділю ми були в музеї.
Для кого? (Р.в.)	Батько збудував гараж для сина.
У/в кого? (Р.в.)	Учора ми були у друзів.
Кому? (Д.в.)	Діти збудували батькам кухню.
Для чого? (Р.в.)	Для університету буде новий гуртожиток.
Із чого? (Р.в.)	Ми збудували хати з дерева.
Ким? (О.в.)	Я мрію бути лікарем.
З ким? (Ов.)	Він був на стадіоні з братом.

Інфінітив			
варіти (II) (to cook) (НДВ)		зваріти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
доводити їжу до готовності			
Теперішній час			
я	варю́		–
ти	ва́риш		
він	ва́рить		
ми	ва́римо		
ви	ва́рите		
вони	ва́рять		
Майбутній час			
я	варі́тиму	бу́ду варі́ти	зварю́
ти	варі́тимеш	бу́деш варі́ти	зва́риш
він	варі́тиме	бу́де варі́ти	зва́рить
ми	варі́тимемо	бу́демо варі́ти	зва́римо
ви	варі́тимете	бу́дете варі́ти	зва́рите
вони	варі́тимуть	бу́дуть варі́ти	зва́рять
Минулий час			
він	варі́в		зварив
вона	варі́ла		зварі́ла
воно	варі́ло		зварі́ло
вони	варі́ли		зварі́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Варі́!		Зварі́!	
Варі́мо!		Зварі́мо!	
Варі́ть!		Зварі́ть!	
Пасивний дієприкметник			
варений		зварений	
Безособова форма			
ва́рено		зва́рено	
Дієприслівник, теперішній час			
ва́рячи		–	
Дієприслівник, минулий час			
варі́вши		зварі́вши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Вона смачно варить борщ.		
<i>Для кого? (Р.в.)</i>	Олена зварила каву для друга.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Мати зварила суп синові.		
<i>У чому? (М.в.)</i>	Я зварила суп у каструлі.		
<i>На чому? (М.в.)</i>	Студенти зварили картоплю на плиті.		

Інфінітив			
везті́ (І) (to transport) (НДВ)		повезті́ (І) (ДВ)	
Тлумачення			
пересувати, переміщати транспортом кого-небудь/що-небудь з одного місця в інше			
Теперішній час			
я	везу́		—
ти	везе́ш		
він	везе́		
ми	веземо́		
ви	везете́		
вони	везу́ть		
Майбутній час			
я	везті́му	бу́ду везті́	повезу́
ти	везті́меш	бу́деш везті́	повезе́ш
він	везті́ме	бу́де везті́	повезе́
ми	везті́мемо	бу́демо везті́	повеземо́
ви	везті́мете	бу́дете везті́	повезете́
вони	везті́муть	бу́дуть везті́	повезу́ть
Минулий час			
він	віз		пові́з
вона	везла́		повезла́
воно	везло́		повезло́
вони	везлі́		повезлі́
Наказовий спосіб (Імператив)			
Везі́!		Повезі́!	
Везі́мо!		Повезі́мо!	
Везі́ть!		Повезі́ть!	
Пасивний дієприкметник			
везе́ний		повезе́ний	
Безособова форма			
везе́но		повезе́но	
Дієприслівник, теперішній час			
везучі́		—	
Дієприслівник, минулий час			
ві́зши		пові́зши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Я везу дитину до школи.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Мати везе дітям морозиво.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Ахмед везе подарунки батькам.		
<i>Для кого? (Р.в.)</i>	Ахмед везе подарунки для батьків.		
<i>У чому? (М.в.)</i>	Батько віз дітей в автомобілі.		

Інфінітив			
весті́ (І) (to lead) (НДВ)		повесті́ (І) (ДВ)	
Тлумачення			
1) супроводжувати кого-небудь, допомагати йти за собою 2) користуватися кермом			
Теперішній час			
я	веду́		—
ти	ведеш		
він	веде́		
ми	ведемо́		
ви	ведете́		
вони	веду́ть		
Майбутній час			
я	весті́му	бу́ду весті́	поведу́
ти	весті́меш	бу́деш весті́	поведеш
він	весті́ме	бу́де весті́	поведе́
ми	весті́мемо	бу́демо весті́	поведемо́
ви	весті́мете	бу́дете весті́	поведете́
вони	весті́муть	бу́дуть весті́	поведу́ть
Минулий час			
він	вів		повів
вона	велá		повелá
воно	велó		повелó
вони	велі́		повелі́
Наказовий спосіб (Імператив)			
Веді́!		Поведі́!	
Веді́мо!		Поведі́мо!	
Веді́ть!		Поведі́ть!	
Пасивний дієприкметник			
ведений		—	
Безособова форма			
ведено		—	
Дієприслівник, теперішній час			
ведучі́		—	
Дієприслівник, минулий час			
вівши́		повівши́	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Я веду дитину до школи.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Він завжди веде свою команду вперед.		
<i>До чого? (Р.в.)</i>	Гід веде туристів до музею.		
<i>До кого? (Р.в.)</i>	Мати веде сина до лікаря.		

Інфінітив			
вечеряти (I) (to supper) (НДВ)		повечеряти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
їсти ввечері			
Теперішній час			
я	вечеряю		—
ти	вечеряєш		
він	вечеряє		
ми	вечеряємо		
ви	вечеряєте		
вони	вечеряють		
Майбутній час			
я	вечерятиму	буду вечеряти	повечеряю
ти	вечерятимеш	будеш вечеряти	повечеряєш
він	вечерятиме	буде вечеряти	повечеряє
ми	вечерятимемо	будемо вечеряти	повечеряємо
ви	вечерятимете	будете вечеряти	повечеряєте
вони	вечерятимуть	будуть вечеряти	повечеряють
Минулий час			
він	вечеряв		повечеряв
вона	вечеряла		повечеряла
воно	вечеряло		повечеряло
вони	вечеряли		повечеряли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Вечеряй!		Повечеряй!	
Вечеряймо!		Повечеряймо!	
Вечеряйте!		Повечеряйте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
вечеряючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
вечерявши		повечерявши	
Дієслівне керування			
Де? (М.в.)	Вони завжди вечеряють у ресторані.		
З ким? (О.в.)	Друг вечеряє з подругою.		
У кого? (Р.в.)	Ми вечеряли у батьків.		

Інфінітив			
вибача́ти (I) (to excuse) (НДВ)		ві́бачити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
прощати провину			
Теперішній час			
я	вибача́ю		–
ти	вибача́єш		
він	вибача́є		
ми	вибача́ємо		
ви	вибача́єте		
вони	вибача́ють		
Майбутній час			
я	вибача́тиму	бу́ду вибача́ти	ві́бачу
ти	вибача́тимеш	бу́деш вибача́ти	ві́бачиш
він	вибача́тиме	бу́де вибача́ти	ві́бачить
ми	вибача́тимемо	бу́демо вибача́ти	ві́бачимо
ви	вибача́тимете	бу́дете вибача́ти	ві́бачите
вони	вибача́тимуть	бу́дуть вибача́ти	ві́бачать
Минулий час			
він	вибача́в		ві́бачив
вона	вибача́ла		ві́бачила
воно	вибача́ло		ві́бачило
вони	вибача́ли		ві́бачили
Наказовий спосіб (Імператив)			
Вибача́й!		Ві́бач!	
Вибача́ймо!		Ві́бачмо!	
Вибача́йте!		Ві́бачте!	
Пасивний дієприкметник			
–		ві́бачений	
Безособова форма			
–		ві́бачено	
Дієприслівник, теперішній час			
вибача́ючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
вибача́вши		ві́бачивши	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Вибачте йому цю помилку!		
Кому? (Д.в.)	Він все вибачив синові.		

Інфінітив			
вивча́ти (I) (to study) (НДВ)		ві́вчити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
науково досліджувати, пізнавати, опановувати			
Теперішній час			
Я	вивча́ю		—
ТИ	вивча́єш		
ВІН	вивча́є		
МИ	вивча́ємо		
ВИ	вивча́єте		
ВОНИ	вивча́ють		
Майбутній час			
Я	вивча́тиму	бу́ду вивча́ти	ві́вчу
ТИ	вивча́тимеш	бу́деш вивча́ти	ві́вчиш
ВІН	вивча́тиме	бу́де вивча́ти	ві́вчить
МИ	вивча́тимемо	бу́демо вивча́ти	ві́вчимо
ВИ	вивча́тимете	бу́дете вивча́ти	ві́вчите
ВОНИ	вивча́тимуть	бу́дуть вивча́ти	ві́вчатъ
Минулий час			
ВІН	вивча́в		ві́вчив
ВОНА	вивча́ла		ві́вчила
ВОНО	вивча́ло		ві́вчило
ВОНИ	вивча́ли		ві́вчили
Наказовий спосіб (Імператив)			
Вивча́й!		Ві́вчи!	
Вивча́ймо!		Ві́вчімо!	
Вивча́йте!		Ві́вчіть!	
Пасивний дієприкметник			
—		ві́вчений	
Безособова форма			
—		ві́вчено	
Дієприслівник, теперішній час			
вивча́ючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
вивча́вши		ві́вчивши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Він вивчає анатомію.		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Він вивчає людей.		

Інфінітив			
вивча́тися (I) (НДВ)		ві́вчитися (II) (ДВ)	
Тлумачення			
навчаючись, набувати знань, умінь			
Теперішній час			
Я	вивча́юся		—
ТИ	вивча́єшся		
ВІН	вивча́ється		
МИ	вивча́ємося		
ВИ	вивча́єтеся		
ВОНИ	вивча́ються		
Майбутній час			
Я	вивча́тимуся	бу́ду вивча́тися	ві́вчуся
ТИ	вивча́тимешся	бу́деш вивча́тися	ві́вчишся
ВІН	вивча́тиметься	бу́де вивча́тися	ві́вчиться
МИ	вивча́тимемося	бу́демо вивча́тися	ві́вчимося
ВИ	вивча́тиметеся	бу́дете вивча́тися	ві́вчитесья
ВОНИ	вивча́тимуться	бу́дуть вивча́тися	ві́вчаться
Минулий час			
ВІН	вивча́вся		ві́вчився
ВОНА	вивча́лася		ві́вчилася
ВОНО	вивча́лося		ві́вчилося
ВОНИ	вивча́лися		ві́вчилися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Вивча́йся!		Ві́вчися!	
Вивча́ймося!		Ві́вчимося!	
Вивча́йтеся!		Ві́вчіться!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
вивча́ючись		—	
Дієприслівник, минулий час			
вивча́вшись		ві́вчившись	
Дієслівне керування			
Чого? (Р.в.)	Студент вивчився медицини.		
У кого? (Р.в.)	Він вивчився історії у викладача.		

Інфінітив			
виїжджати (I) (НДВ)		<i>(to leave)</i>	виїхати (I) (ДВ)
Тлумачення			
їхати, вирушати звідки-небудь, за межі чогось, кудись			
Теперішній час			
Я	виїжджаю		-
ТИ	виїжджаєш		
ВІН	виїжджає		
МИ	виїжджаємо		
ВИ	виїжджаєте		
ВОНИ	виїжджають		
Майбутній час			
Я	виїжджатиму	бúду виїжджати	виїду
ТИ	виїжджатимеш	бúдеш виїжджати	виїдеш
ВІН	виїжджатиме	бúде виїжджати	виїде
МИ	виїжджатимемо	бúдемо виїжджати	виїдемо
ВИ	виїжджатимете	бúдете виїжджати	виїдете
ВОНИ	виїжджатимуть	бúдуть виїжджати	виїдуть
Минулий час			
ВІН	виїжджав		виїхав
ВОНА	виїжджала		виїхала
ВОНО	виїжджало		виїхало
ВОНИ	виїжджали		виїхали
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Виїжджай!	Виїдь!
		Виїжджаймо!	Виїдьмо!
		Виїжджайте!	Виїдьте!
Пасивний дієприкметник			
		-	-
Безособова форма			
		-	-
Дієприслівник, теперішній час			
		виїжджаючи	-
Дієприслівник, минулий час			
		виїжджавши	виїхавши
Дієслівне керування			
<i>Звідки? (Р.в.)</i>	Сьогодні він виїхав з Києва.		
<i>Від кого? (Р.в.)</i>	Він виїхав від батьків.		
<i>До чого? (Р.в.)</i>	Вона виїхала до столиці.		
<i>До кого? (Р.в.)</i>	Вона виїхала до матері.		

Інфінітив			
викóнувати (I) (to do) (НДВ)		вїконати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
реалізувати що-небудь			
Теперішній час			
я	викóную		—
ти	викóнуєш		
він	викóнує		
ми	викóнуємо		
ви	викóнуєте		
вони	викóнують		
Майбутній час			
я	викóнуватиму	бúду викóнувати	вїконаю
ти	викóнуватимеш	бúдеш викóнувати	вїконаєш
він	викóнуватиме	бúде викóнувати	вїконає
ми	викóнуватимемо	бúдемо викóнувати	вїконаємо
ви	викóнуватимете	бúдете викóнувати	вїконаєте
вони	викóнуватимуть	бúдуть викóнувати	вїконають
Минулий час			
він	викóнував		вїконав
вона	викóнувала		вїконала
воно	викóнувало		вїконало
вони	викóнували		вїконали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Викóнуй!		Вїконай!	
Викóнуймо!		Вїконаймо!	
Викóнуйте!		Вїконайте!	
Пасивний дієприкметник			
викóнуваний		вїконаний	
Безособова форма			
викóнувано		вїконано	
Дієприслівник, теперішній час			
викóнуючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
викóнувавши		вїконавши	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Студент виконав домашнє завдання.		
На чому? (М.в.)	Він виконав вправи на комп'ютері.		
Для кого? (Р.в.)	Вона виконала роботу для батька.		

Інфінітив			
вимика́ти (I) (to turn off) (НДВ)		ві́мкнути (I) (ДВ)	
Тлумачення			
припиняти дію чого-небудь			
Теперішній час			
Я	вимика́ю		–
ТИ	вимика́єш		
ВІН	вимика́є		
МИ	вимика́ємо		
ВИ	вимика́єте		
ВОНИ	вимика́ють		
Майбутній час			
Я	вимика́тиму	бу́ду вимика́ти	ві́мкну
ТИ	вимика́тимеш	бу́деш вимика́ти	ві́мкнеш
ВІН	вимикатиме	бу́де вимика́ти	ві́мкне
МИ	вимика́тимемо	бу́демо вимика́ти	ві́мкнемо
ВИ	вимика́тимете	бу́дете вимика́ти	ві́мкнете
ВОНИ	вимика́тимуть	бу́дуть вимика́ти	ві́мкнуть
Минулий час			
ВІН	вимика́в		ві́мкнув
ВОНА	вимика́ла		ві́мкнула
ВОНО	вимика́ло		ві́мкнуло
ВОНИ	вимика́ли		ві́мкнули
Наказовий спосіб (Імператив)			
Вимика́й!		Ві́мкни!	
Вимика́ймо!		Ві́мкнімо!	
Вимика́йте!		Ві́мкніть!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
вимика́ючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
вимика́вши		ві́мкнувши	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Батька вимкнув світло.		
Де? (М.в.)	Я вимкнув світло у кімнаті.		

Інфінітив			
виповні́тися / випо́внююватися (I) (to be) (НДВ)		в'іповнитися (II) (ДВ)	
Тлумачення			
минати, сповнюватися (про роки)			
Теперішній час			
Я	—		—
ТИ	—		
ВІН	виповня́ється		
МИ	—		
ВИ	—		
ВОНИ	виповня́ються		
Майбутній час			
Я	—	—	—
ТИ	—	—	—
ВІН	виповня́тиметься	бу́де виповні́тися	в'іповни́ться
МИ	—	—	—
ВИ	—	—	—
ВОНИ	виповня́тимуться	бу́дуть виповні́тися	в'іповня́ться
Минулий час			
ВІН	виповня́вся		в'іповни́вся
ВОНА	виповня́лася		в'іповни́лася
ВОНО	виповня́лося		в'іповни́лося
ВОНИ	виповня́лися		в'іповни́лися
Наказовий спосіб (Імператив)			
—		—	
—		—	
—		—	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
виповня́ючись		—	
Дієприслівник, минулий час			
виповня́вшись		в'іповни́вшись	
Дієслівне керування			
Кому? (Д.в.)	Мені виповнилося 20 років.		
Чому? (Д.в.)	Університету виповнилося 100 років.		

Інфінітив			
вирішувати (I) (to solve) (НДВ)		в'ірішити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
1) роздумуючи, обмірковуючи, доходити до якого-небудь висновку 2) знаходити яку-небудь відповідь, розв'язувати питання, проблему			
Теперішній час			
я	виріш ^у ю		—
ти	виріш ^{ує} ш		
він	виріш ^{ує}		
ми	виріш ^{ує} мо		
ви	виріш ^{ує} те		
вони	виріш ^у ють		
Майбутній час			
я	виріш ^{уватим} у	б ^у ду виріш ^{увати}	в'іріш ^у
ти	виріш ^{уватим} еш	б ^у деш виріш ^{увати}	в'іріш ^и ш
він	виріш ^{уватим} е	б ^у де виріш ^{увати}	в'іріш ^{ить}
ми	виріш ^{уватим} емо	б ^у демо виріш ^{увати}	в'іріш ^{имо}
ви	виріш ^{уватим} ете	б ^у дете виріш ^{увати}	в'іріш ^{ите}
вони	виріш ^{уватим} уть	б ^у дуть виріш ^{увати}	в'іріш ^{ать}
Минулий час			
він	виріш ^{ува} в		в'іріш ^{ив}
вона	виріш ^{увала}		в'іріш ^{ила}
воно	виріш ^{увало}		в'іріш ^{ило}
вони	виріш ^{ували}		в'іріш ^{или}
Наказовий спосіб (Імператив)			
Виріш ^{уй!}		В'іріш ^{и!}	
Виріш ^{уймо!}		В'іріш ^{імо!}	
Виріш ^{уйте!}		В'іріш ^{іть!}	
Пасивний дієприкметник			
—		в'іріш ^{ений}	
Безособова форма			
—		в'іріш ^{ено}	
Дієприслівник, теперішній час			
виріш ^{уючи}		—	
Дієприслівник, минулий час			
виріш ^{увавши}		в'іріш ^{ивши}	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Він вирішив свою проблему.		

Інфінітив			
виробля́ти (I) (to produce) (НДВ)		ві́робити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
виготовляти що-небудь, робити якісь речі, предмети			
Теперішній час			
я	виробля́ю		–
ти	виробля́єш		
він	виробля́є		
ми	виробля́ємо		
ви	виробля́єте		
вони	виробля́ють		
Майбутній час			
я	виробля́тиму	бу́ду виробля́ти	ві́роблю
ти	виробля́тимеш	бу́деш виробля́ти	ві́робиш
він	виробля́тиме	бу́де виробля́ти	ві́робить
ми	виробля́тимемо	бу́демо виробля́тии	ві́робимо
ви	виробля́тимете	бу́дете виробля́ти	ві́робите
вони	виробля́тимуть	бу́дуть виробля́ти	ві́роблять
Минулий час			
він	виробля́в		ві́робив
вона	виробля́ла		ві́робила
воно	виробля́ло		ві́робило
вони	виробля́ли		ві́робили
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Виробля́й!	Ві́роби!
		Виробля́ймо!	Ві́роби́мо!
		Виробля́йте!	Ві́роби́ть!
Пасивний дієприкметник			
		–	ві́роблений
Безособова форма			
		–	ві́роблено
Дієприслівник, теперішній час			
		виробля́ючи	–
Дієприслівник, минулий час			
		виробля́вши	ві́робивши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	На заводі виробляють <i>мотори</i> .		
<i>З чого? (Р.в.)</i>	Меблі виробили з <i>дерева</i> .		

Інфінітив			
ві́сіти (II) (НДВ)		<i>(to hang)</i>	пові́сіти (II) (ДВ)
Тлумачення			
не маючи опори знизу, триматися на чому-небудь			
Теперішній час			
я	ві́шу		—
ти	ві́сиш		
він	ві́сить		
ми	ві́симо		
ви	ві́сите		
вони	ві́сять		
Майбутній час			
я	ві́сітиму	бу́ду ві́сіти	пові́шу́
ти	ві́сітимеш	бу́деш ві́сіти	пові́сі́ш
він	ві́сітиме	бу́де ві́сіти	пові́сіть
ми	ві́сітимемо	бу́демо ві́сіти	пові́сімо
ви	ві́сітимете	бу́дете ві́сіти	пові́сі́те
вони	ві́сітимуть	бу́дуть ві́сіти	пові́сять
Минулий час			
він	ві́сі́в		пові́сі́в
вона	ві́сі́ла		пові́сі́ла
воно	ві́сі́ло		пові́сі́ло
вони	ві́сі́ли		пові́сі́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Висі́!		Повисі́!	
Висі́мо!		Повисі́мо!	
Висі́ть!		Повисі́ть!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
ві́сячи		—	
Дієприслівник, минулий час			
ві́сі́вши		пові́сі́вши	
Дієслівне керування			
<i>Де? (На/у/в чому) (М.в.)</i>		Картина висить на стіні.	
<i>Де ? (Над чим?) (О.в.)</i>		Лампа висить над столом.	

Інфінітив			
виступати (I) (to speak) (НДВ)		віступити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
1) виходити наперед, відокремившись від кого-, чого-небудь 2) говорити перед публікою, робити заяву (на зборах, конференції)			
Теперішній час			
Я	виступаю		—
ТИ	виступаєш		
ВІН	виступає		
МИ	виступаємо		
ВИ	виступаєте		
ВОНИ	виступають		
Майбутній час			
Я	виступатиму	бúду виступати	віступлю
ТИ	виступатимеш	бúдеш виступати	віступиш
ВІН	виступатиме	бúде виступати	віступить
МИ	виступатимемо	бúдемо виступати	віступимо
ВИ	виступатимете	бúдете виступати	віступите
ВОНИ	виступатимуть	бúдуть виступати	віступлять
Минулий час			
ВІН	виступав		віступив
ВОНА	виступала		віступила
ВОНО	виступало		віступило
ВОНИ	виступали		віступили
Наказовий спосіб (Імператив)			
Виступай!		Віступи!	
Виступаймо!		Віступімо!	
Виступайте!		Віступіть!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
виступаючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
виступавши		віступивши	
Дієслівне керування			
Де? (М.в.)		Студент виступив на концерті.	

Інфінітив			
виги́рати (I) (to wipe) (НДВ)		виги́рти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
робити що-небудь сухим або чистим, стираючи щось із його поверхні			
Теперішній час			
я	виги́раю		–
ти	виги́раєш		
він	виги́рає		
ми	виги́раємо		
ви	виги́раєте		
вони	виги́рають		
Майбутній час			
я	виги́ратиму	бу́ду виги́рати	виги́тру
ти	виги́ратимеш	бу́деш виги́рати	виги́треш
він	виги́ратиме	бу́де виги́рати	виги́тре
ми	виги́ратимемо	бу́демо виги́рати	виги́тремо
ви	виги́ратимете	бу́дете виги́рати	виги́трете
вони	виги́ратимуть	бу́дуть виги́рати	виги́труть
Минулий час			
він	виги́рав		виги́тер
вона	виги́рала		виги́терла
воно	виги́рало		виги́терло
вони	виги́рали		виги́терли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Виги́рай!		Виги́три!	
Виги́раймо!		Виги́трімо!	
Виги́райте!		Виги́тріть!	
Пасивний дієприкметник			
–		виги́ртий	
Безособова форма			
–		виги́рто	
Дієприслівник, теперішній час			
виги́раючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
виги́равши		виги́терши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>		Сестра виги́терла <i>стіл</i> .	
<i>Кого? (З.в.)</i>		Мати виги́терла <i>сина</i> після душі.	
<i>Чим? (О.в.)</i>		Мати виги́терла доньку <i>рушником</i> .	

Інфінітив			
виги́ряться (I) (to wipe off) (НДВ)		виги́рється (I) (ДВ)	
Тлумачення			
вигирати себе			
Теперішній час			
я	вигира́юся		—
ти	вигира́єшся		
він	вигира́ється		
ми	вигира́ємося		
ви	вигира́єтесь		
вони	вигира́ються		
Майбутній час			
я	вигира́тимуся	бу́ду виги́ряться	виги́труся
ти	вигира́тимешся	бу́деш виги́ряться	виги́трешся
він	вигира́тиметься	бу́де виги́ряться	виги́треться
ми	вигира́тимемося	бу́демо виги́ряться	виги́тремося
ви	вигира́тиметеся	бу́дете виги́ряться	виги́третеся
вони	вигира́тимуться	бу́дуть виги́ряться	виги́туться
Минулий час			
він	вигира́вся		виги́рся
вона	вигира́лася		виги́рлася
воно	вигира́лося		виги́рлося
вони	вигира́лися		виги́рлися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Вигира́йся!		Виги́трися!	
Вигира́ймося!		Виги́трімося!	
Вигира́йтеся!		Виги́тріться!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
вигира́ючись		—	
Дієприслівник, минулий час			
вигира́вшись		виги́ршись	
Дієслівне керування			
Чим? (О.в.)	Він виги́рся рушником.		
Де? (М.в.)	Він швидко виги́рся у ванній кімнаті.		

Інфінітив			
вихо́вувати (І) (НДВ)		ві́ховати (І) (ДВ)	
Тлумачення			
опікуватися, навчаючи правил поведінки, даючи освіту			
Теперішній час			
я	вихо́вую		—
ти	вихо́вуєш		
він	вихо́вує		
ми	вихо́вуємо		
ви	вихо́вуєте		
вони	вихо́вують		
Майбутній час			
я	вихо́вуватиму	бу́ду вихо́вувати	ві́ховаю
ти	вихо́вуватимеш	бу́деш вихо́вувати	ві́ховаєш
він	вихо́вуватиме	бу́де вихо́вувати	ві́ховає
ми	вихо́вуватимемо	бу́демо вихо́вувати	ві́ховаємо
ви	вихо́вуватимете	бу́дете вихо́вувати	ві́ховаєте
вони	вихо́вуватимуть	бу́дуть вихо́вувати	ві́ховають
Минулий час			
він	вихо́вував		ві́ховав
вона	вихо́вувала		ві́ховала
воно	вихо́вувало		ві́ховало
вони	вихо́вували		ві́ховали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Вихо́луй!		Ві́ховай!	
Вихо́луймо!		Ві́ховаймо!	
Вихо́уйте!		Ві́ховайте!	
Пасивний дієприкметник			
вихо́ваний		ві́хований	
Безособова форма			
вихо́вувано		ві́ховано	
Дієприслівник, теперішній час			
вихо́вуючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
вихо́вувавши		ві́ховавши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Батьки виховують дітей.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Ми виховали ціле покоління.		

Інфінітив			
виходити (II) (to go out) (НДВ)		вийти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
іти, рухатися звідки-небудь назовні, за межі чогось			
Теперішній час			
я	виходжу		—
ти	виходиш		
він	виходить		
ми	виходимо		
ви	виходите		
вони	виходять		
Майбутній час			
я	виходитиму	бúду виходити	війду
ти	виходитимеш	бúдеш виходити	війдеш
він	виходитиме	бúде виходити	війде
ми	виходитимемо	бúдемо виходити	війдемо
ви	виходитимете	бúдете виходити	війдете
вони	виходитимуть	бúдуть виходити	війдуть
Минулий час			
він	виходив		війшов
вона	виходила		війшла
воно	виходило		війшло
вони	виходили		війшли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Виходь!		Вийди!	
Виходьмо!		Вийдімо!	
Виходьте!		Вийдіть!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
виходячи		—	
Дієприслівник, минулий час			
виходивши		війшовши	
Дієслівне керування			
Звідки? (Р.в.)		Я вийшов із будинку.	
До чого? (Р.в.)		Він вийшов з кабінету до бібліотеки.	
Від кого? (Р.в.)		Він вийшов від декана.	

Інфінітив			
відві́дувати (І) (НДВ)		відві́дати (І) (ДВ)	
Тлумачення			
ХОДИТИ ДО КОГОСЬ, ЧОГОСЬ			
Теперішній час			
Я	відві́дую		—
ТИ	відві́дуєш		
ВІН	відві́дує		
МИ	відві́дуємо		
ВИ	відві́дуєте		
ВОНИ	відві́дують		
Майбутній час			
Я	відві́дуватиму	бу́ду відві́дувати	відві́даю
ТИ	відві́дуватимеш	бу́деш відві́дувати	відві́даєш
ВІН	відві́дуватиме	бу́де відві́дувати	відві́дає
МИ	відві́дуватимемо	бу́демо відві́дувати	відві́даємо
ВИ	відві́дуватимете	бу́дете відві́дувати	відві́даєте
ВОНИ	відві́дуватимуть	бу́дуть відві́дувати	відві́дають
Минулий час			
ВІН	відві́дував		відві́дав
ВОНА	відві́дувала		відві́дала
ВОНО	відві́дувало		відві́дало
ВОНИ	відві́дували		відві́дали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Відві́дуй!		Відві́дай!	
Відві́дуймо!		Відві́даймо!	
Відві́дуйте!		Відві́дайте!	
Пасивний дієприкметник			
відві́дуваний		відві́даний	
Безособова форма			
відві́дувано		відві́дано	
Дієприслівник, теперішній час			
відві́дуючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
відві́дувавши		відві́давши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>		Я люблю мандрувати, відвідувати різні міста.	
<i>Кого? (З.в.)</i>		Щоранку він відвідує батьків.	

Інфінітив			
від'їжджати (I) (to leave) (НДВ)		від'їхати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
1) вирушати, відправлятися куди-небудь транспортом; 2) віддалятися від певного місця на яку-небудь відстань			
Теперішній час			
я	від'їжджаю		—
ти	від'їжджаєш		
він	від'їжджає		
ми	від'їжджаємо		
ви	від'їжджаєте		
вони	від'їжджають		
Майбутній час			
я	від'їжджатиму	буду від'їжджати	від'їду
ти	від'їжджатимеш	будеш від'їжджати	від'їдеш
він	від'їжджатиме	буде від'їжджати	від'їде
ми	від'їжджатимемо	будемо від'їжджати	від'їдемо
ви	від'їжджатимете	будете від'їжджати	від'їдете
вони	від'їжджатимуть	будуть від'їжджати	від'їдуть
Минулий час			
він	від'їжджав		від'їхав
вона	від'їжджала		від'їхала
воно	від'їжджало		від'їхало
вони	від'їжджали		від'їхали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Від'їжджай!		Від'їдь!	
Від'їжджаймо!		Від'їдьмо!	
Від'їжджайте!		Від'їдьте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
від'їжджаючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
від'їжджавши		від'їхавши	
Дієслівне керування			
<i>Звідки? (Р.в.)</i>	Сьогодні він від'їжджає з Києва.		
<i>Від кого? (Р.в.)</i>	Він від'їжджає від батьків.		
<i>До чого? (Р.в.)</i>	Вона від'їжджає до столиці.		
<i>До кого? (Р.в.)</i>	Вона від'їжджає до матері.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Він від'їжджає автобусом.		

Інфінітив			
від'їздіти (II) (to leave) (НДВ)		від'їхати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
1) вирушати, відправлятися куди-небудь транспортом; 2) віддалятися від певного місця на яку-небудь відстань			
Теперішній час			
я	від'їжджу		-
ти	від'їздиш		
він	від'їздить		
ми	від'їздимо		
ви	від'їздите		
вони	від'їздять		
Майбутній час			
я	від'їздітиму	б'уду від'їздіти	від'їду
ти	від'їздітимеш	б'удеш від'їздіти	від'їдеш
він	від'їздітиме	б'уде від'їздіти	від'їде
ми	від'їздітимемо	б'удемо від'їздіти	від'їдемо
ви	від'їздітимете	б'удете від'їздіти	від'їдете
вони	від'їздітимуть	б'удуть від'їздіти	від'їдуть
Минулий час			
він	від'їздив		від'їхав
вона	від'їздила		від'їхала
воно	від'їздило		від'їхало
вони	від'їздили		від'їхали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Від'їзді!		Від'їдь!	
Від'їздімо!		Від'їдьмо!	
Від'їздіть!		Від'їдьте!	
Пасивний дієприкметник			
-		-	
Безособова форма			
-		-	
Дієприслівник, теперішній час			
від'їздячі		-	
Дієприслівник, минулий час			
від'їздивши		від'їхавши	
Дієслівне керування			
Від чого? (Р.в.)	Він від'їхав від будинку.		
Звідки? (Р.в.)	Він від'їхав з Києва.		
До чого? (Р.в.)	Вона від'їздить до столиці.		
До кого? (Р.в.)	Вона від'їхав до матері.		
Чим? (О.в.)	Він від'їхав потягом.		

Інфінітив			
відкривати (I) (НДВ)		<i>(to open)</i>	
		відкрити (I) (ДВ)	
Тлумачення			
знімати те, чим щось закрите			
Теперішній час			
я	відкриваю		—
ти	відкриваєш		
він	відкриває		
ми	відкриваємо		
ви	відкриваєте		
вони	відкривають		
Майбутній час			
я	відкриватиму	бúду відкривати	відкрію
ти	відкриватимеш	бúдеш відкривати	відкрієш
він	відкриватиме	бúде відкривати	відкріє
ми	відкриватимемо	бúдемо відкривати	відкріємо
ви	відкриватимете	бúдете відкривати	відкрієте
вони	відкриватимуть	бúдуть відкривати	відкріють
Минулий час			
він	відкривав		відкрів
вона	відкривала		відкріла
воно	відкривало		відкріло
вони	відкривали		відкріли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Відкривай!		Відкрій!	
Відкриваймо!		Відкріймо!	
Відкривайте!		Відкрійте!	
Пасивний дієприкметник			
відкріваний		відкрітий	
Безособова форма			
відкрівано		відкріто	
Дієприслівник, теперішній час			
відкриваючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
відкрівавши		відкрівши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Він відкрив <i>кришку</i> чайника.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Вона відкрила банку <i>ножем</i> .		

Інфінітив			
відмика́ти (I) (to unlock) (НДВ)		віді́мкнґти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
за допомогою ключа відкривати замок			
Теперішній час			
Я	відмика́ю		–
ТИ	відмика́єш		
ВІН	відмика́є		
МИ	відмика́ємо		
ВИ	відмика́єте		
ВОНИ	відмика́ють		
Майбутній час			
Я	відмика́тиму	бу́ду відмика́ти	віді́мкнґ
ТИ	відмика́тимеш	бу́деш відмика́ти	віді́мкнґеш
ВІН	відмика́тиме	бу́де відмика́ти	віді́мкнґе
МИ	відмика́тимемо	бу́демо відмика́ти	віді́мкнґемо
ВИ	відмика́тимете	бу́дете відмика́ти	віді́мкнґете
ВОНИ	відмика́тимуть	бу́дуть відмика́ти	віді́мкнґуть
Минулий час			
ВІН	відмика́в		віді́мкнґв
ВОНА	відмика́ла		віді́мкнґула
ВОНО	відмика́ло		віді́мкнґуло
ВОНИ	відмика́ли		віді́мкнґули
Наказовий спосіб (Імператив)			
Відмика́й!		Віді́мкнґі!	
Відмика́ймо!		Віді́мкнґімо!	
Відмика́йте!		Віді́мкнґіть!	
Пасивний дієприкметник			
–		віді́мкнґений, віді́мкнґутий	
Безособова форма			
–		віді́мкнґено, віді́мкнґуто	
Дієприслівник, теперішній час			
відмика́ючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
відмика́вши		віді́мкнґувши	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Він віді́мкнґув замок.		
Чим? (О.в.)	Вона віді́мкнґула двері ключем.		

Інфінітив			
відмовля́ти (I) (to refuse) (НДВ)		відмо́вити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
1) заперечно відповідати на прохання 2) переконувати когось не робити чого-небудь			
Теперішній час			
Я	відмовля́ю		—
ТИ	відмовля́єш		
ВІН	відмовля́є		
МИ	відмовля́ємо		
ВИ	відмовля́єте		
ВОНИ	відмовля́ють		
Майбутній час			
Я	відмовля́тиму	бу́ду відмовля́ти	відмо́влю
ТИ	відмовля́тимеш	бу́деш відмовля́ти	відмо́виш
ВІН	відмовля́тиме	бу́де відмовля́ти	відмо́вить
МИ	відмовля́тимемо	бу́демо відмовля́ти	відмо́вимо
ВИ	відмовля́тимете	бу́дете відмовля́ти	відмо́вите
ВОНИ	відмовля́тимуть	бу́дуть відмовля́ти	відмо́влять
Минулий час			
ВІН	відмовля́в		відмо́вив
ВОНА	відмовля́ла		відмо́вила
ВОНО	відмовля́ло		відмо́вило
ВОНИ	відмовля́ли		відмо́вили
Наказовий спосіб (Імператив)			
Відмовля́й!		Відмо́в!	
Відмовля́ймо!		Відмо́вмо!	
Відмовля́йте!		Відмо́вте!	
Пасивний дієприкметник			
—		відмо́влений	
Безособова форма			
—		відмо́влено	
Дієприслівник, теперішній час			
відмовля́ючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
відмовля́вши		відмо́вивши	
Дієслівне керування			
Кому? (Д.в.)	Не можна відмовити <i>гостеві</i> .		
У/в чому? (М.в.)	Не можна відмовити <i>в допомозі</i> .		
Кого? (З.в.)	Треба відмовити <i>хлопців</i> не стрибати.		
Від чого? (Р.в.)	Я хочу відмовити <i>подругу від купівлі</i> нового телефону.		

Інфінітив			
відповідати (I) (to answer) (НДВ)		відповісті (II) (ДВ)	
Тлумачення			
1) давати відповідь на питання; 3) робити дію у відповідь на дії іншого; 2) розповідати комусь тему, урок; 4) бути відповідальним за когось, за щось			
Теперішній час			
Я	відповідаю		—
ТИ	відповідаєш		
ВІН	відповідає		
МИ	ввідповідаємо		
ВИ	відповідаєте		
ВОНИ	відповідають		
Майбутній час			
Я	відповідатиму	б́уду відповідати	відпові́м
ТИ	відповідатимеш	б́удеш відповідати	відпові́си
ВІН	відповідатиме	б́уде відповідати	відпові́сть
МИ	відповідатимемо	б́удемо відповідати	відпові́мо
ВИ	відповідатимете	б́удете відповідати	відпові́сте
ВОНИ	відповідатимуть	б́удуть відповідати	—
Минулий час			
ВІН	відповіда́в		відпові́в
ВОНА	відповіда́ла		відпові́ла
ВОНО	відповіда́ло		відпові́ло
ВОНИ	відповіда́ли		відпові́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Відповіда́й!		—	
Відповіда́ймо!		—	
Відповіда́йте!		—	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
відповіда́ючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
відповіда́вши		відпові́вши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Син відповідає правду.		
<i>На що? (З.в.)</i>	Студент відповідає на запитання./ Я відповіла на дзвінок.		
<i>За кого? (З.в.)</i>	Старший брат відповідає за молодшу сестру.		
<i>За що? (З.в.)</i>	Він відповідає за журнал.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Студент відповідає викладачеві.		

Інфінітив			
відпочивати (I) (to relax) (НДВ)		відпочіти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
1) відновлювати сили після роботи; 2) проводити час на дозвіллі, не працюючи			
Теперішній час			
Я	відпочиваю		—
ТИ	відпочиваєш		
ВІН	відпочиває		
МИ	відпочиваємо		
ВИ	відпочиваєте		
ВОНИ	відпочивають		
Майбутній час			
Я	відпочиватиму	б́уду відпочивати	відпочіну
ТИ	відпочиватимеш	б́удеш відпочивати	відпочінеш
ВІН	відпочиватиме	б́уде відпочивати	відпочіне
МИ	відпочиватимемо	б́удемо відпочивати	відпочінемо
ВИ	відпочиватимете	б́удете відпочивати	відпочінете
ВОНИ	відпочиватимуть	б́удуть відпочивати	відпочінуть
Минулий час			
ВІН	відпочивав		відпочів
ВОНА	відпочивала		відпочіла
ВОНО	відпочивало		відпочіло
ВОНИ	відпочивали		відпочіли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Відпочива́й!		Відпочі́нь!	
Відпочива́ймо!		Відпочі́ньмо!	
Відпочива́йте!		Відпочі́ньте!	
Активний дієприкметник			
—		відпочі́лий	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
відпочива́ючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
відпочива́вши		відпочі́вши	
Дієслівне керування			
Де? (М.в.)	Вони люблять відпочивати на морі.		
З ким? (О.в.)	Олег відпочиває з подругою.		

Інфінітив			
відхóдити (II) (to move off) (НДВ)		відійті (I) (ДВ)	
Тлумачення			
1) іти в певному напрямку від кого-, чого-небудь; 2) віддалятися від кого-, чого-небудь			
Теперішній час			
Я	відхóджу		—
ТИ	відхóдиш		
ВІН	відхóдить		
МИ	відхóдимо		
ВИ	відхóдите		
ВОНИ	відхóдять		
Майбутній час			
Я	відхóдитиму	бúду відхóдити	відійдú
ТИ	відхóдитимеш	бúдеш відхóдити	відійдеш
ВІН	відхóдитиме	бúде відхóдити	відійде
МИ	відхóдитимемо	бúдемо відхóдити	відійдемо
ВИ	відхóдитимете	бúдете відхóдити	відійдете
ВОНИ	відхóдитимуть	бúдуть відхóдити	відійдуть
Минулий час			
ВІН	відхóдив		відійшóв
ВОНА	відхóдила		відійшла
ВОНО	відхóдило		відійшлó
ВОНИ	відхóдили		відійшли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Відхóдь!		Відійді!	
Відхóдьмо!		Відійдімо!	
Відхóдьте!		Відійдіть!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
відхóдячи		—	
Дієприслівник, минулий час			
відхóдивши		відійшóвши	
Дієслівне керування			
Від чого? (Р.в.)	Алі відійшов від будинку.		
Від кого? (Р.в.)	Відійди від неї.		

Інфінітив			
відчиня́ти (I) (НДВ)		<i>(to open)</i>	
		відчині́ти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
піднімати вгору віко коробки, відхилити вбік стулки дверей			
Теперішній час			
я	відчиня́ю		—
ти	відчиня́єш		
він	відчиня́є		
ми	відчиня́ємо		
ви	відчиня́єте		
вони	відчиня́ють		
Майбутній час			
я	відчиня́тиму	бу́ду відчиня́ти	відчині́ю
ти	відчиня́тимеш	бу́деш відчиня́ти	відчї́ниш
він	відчиня́тиме	бу́де відчиня́ти	відчї́нить
ми	відчиня́тимемо	бу́демо відчиня́ти	відчї́нимо
ви	відчиня́тимете	бу́дете відчиня́ти	відчї́ните
вони	відчиня́тимуть	бу́дуть відчиня́ти	відчї́нять
Минулий час			
він	відчиня́в		відчині́в
вона	відчиня́ла		відчині́ла
воно	відчиня́ло		відчині́ло
вони	відчиня́ли		відчині́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Відчиня́й!		Відчині́!	
Відчиня́ймо!		Відчині́мо!	
Відчиня́йте!		Відчині́ть!	
Пасивний дієприкметник			
—		відчї́нений	
Безособова форма			
—		відчї́нено	
Дієприслівник, теперішній час			
відчиня́ючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
відчиня́вши		відчині́вши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Він відчинив <i>вікно</i> .		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Він <i>руками</i> відчинив двері.		
<i>Для кого? (Р.в.)</i>	Він відкрив двері <i>для неї</i> .		

Інфінітив			
ві́рити (II) (to believe) (НДВ)		пові́рити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
1) бути впевненим, переконаним у кому-небудь, чому-небудь 2) довіряти			
Теперішній час			
Я	ві́рю		—
ти	ві́риш		
він	ві́рить		
ми	ві́римо		
ви	ві́рите		
вони	ві́рять		
Майбутній час			
Я	ві́ритиму	бу́ду ві́рити	пові́рю
ти	ві́ритимеш	бу́деш ві́рити	пові́риш
він	ві́ритиме	бу́де ві́рити	пові́рить
ми	ві́ритимемо	бу́демо ві́рити	пові́римо
ви	ві́ритимете	бу́дете ві́рити	пові́рите
вони	ві́ритимуть	бу́дуть ві́рити	пові́рять
Минулий час			
він	ві́рив		пові́рив
вона	ві́рила		пові́рила
воно	ві́рило		пові́рило
вони	ві́рили		пові́рили
Наказовий спосіб (Імператив)			
Вір!		Повір!	
Вірмо!		Повірмо!	
Вірте!		Повірте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
ві́рячи		—	
Дієприслівник, минулий час			
ві́ривши		пові́ривши	
Дієслівне керування			
Кому? (Д.в.)	Я вірю друзові.		
Чому? (Д.в.)	Я вірю цій інформації.		
У кого? (З.в.)	Вона вірить у сина.		
У що? (З.в.)	Я вірю в добро.		

Інфінітив			
вітати (І) (НДВ)		привітати (І) (ДВ)	
Тлумачення			
1) звертатися до кого-небудь під час зустрічі 2) висловлювати комусь почуття радості з приводу успіху			
Теперішній час			
я	вітaю		—
ти	вітaєш		
він	вітaє		
ми	вітaємо		
ви	вітaєте		
вони	вітaють		
Майбутній час			
я	вітатиму	бúду вітати	привітaю
ти	вітатимеш	бúдеш вітати	привітaєш
він	вітатиме	бúде вітати	привітaє
ми	вітатимемо	бúдемо вітати	привітaємо
ви	вітатимете	бúдете вітати	привітaєте
вони	вітатимуть	бúдуть вітати	привітaють
Минулий час			
він	вітaв		привітaв
вона	вітaла		привітaла
воно	вітaло		привітaло
вони	вітaли		привітaли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Вітaй!		Привітaй!	
Вітaймо!		Привітaймо!	
Вітaйте!		Привітaйте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
вітaючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
вітaвши		привітaвши	
Дієслівне керування			
Кого? (З.в.)	Усі вітали чемпіона.		
Що? (З.в.)	Ми вітаємо весь народ.		
Чим? (О.в.)	Ми вітали гостя піснями і квітами.		
Із чим? (О.в.)	Вітаємо вас зі святом!		

Інфінітив			
вітатися (I) (to greet) (НДВ)		привітатися (I) (ДВ)	
Тлумачення			
висловлювати жестом вітання під час зустрічі			
Теперішній час			
я	вітáюся		–
ти	вітáєшся		
він	вітáється		
ми	вітáємося		
ви	вітáєтесь		
вони	вітáються		
Майбутній час			
я	вітáтимуся	бúду вітáтися	привітáюся
ти	вітáтимешся	бúдеш вітáтися	привітáєшся
він	вітáтиметься	бúде вітáтися	привітáється
ми	вітáтимемося	бúдемо вітáтися	привітáємося
ви	вітáтиметеся	бúдете вітáтися	привітáєтесь
вони	вітáтимуться	бúдуть вітáтися	привітáються
Минулий час			
він	вітáвся		привітáвся
вона	вітáлася		привітáлася
воно	вітáлося		привітáлося
вони	вітáлися		привітáлися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Вітáйся!		Привітáйся!	
Вітáймося!		Привітáймося!	
Вітáйтеся!		Привітáйтеся!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
вітáючись		–	
Дієприслівник, минулий час			
вітáвши́сь		привітáвши́сь	
Дієслівне керування			
До кого? (Р.в.)	Декан привітався до студентів.		
До чого? (Р.в.)	Викладач привітався до групи.		
Із ким? (О.в.)	Я привітався з другом.		
Із чим? (О.в.)	Лектор привітався з аудиторією.		

Інфінітив			
вішати (I) (to hang) (НДВ)		повісити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
надавати чому-небудь висячого положення			
Теперішній час			
Я	вішаю	—	
ТИ	вішаєш		
ВІН	вішає		
МИ	вішаємо		
ВИ	вішаєте		
ВОНИ	вішають		
Майбутній час			
Я	вішатиму	б́уду вішати	пові́шу
ТИ	вішатимеш	б́удеш вішати	пові́сиш
ВІН	вішатиме	б́уде вішати	пові́сить
МИ	вішатимемо	б́удемо вішати	пові́симо
ВИ	вішатимете	б́удете вішати	пові́сите
ВОНИ	вішатимуть	б́удуть вішати	пові́сять
Минулий час			
ВІН	вішав	пові́сив	
ВОНА	вішала	пові́сила	
ВОНО	вішало	пові́сило	
ВОНИ	вішали	пові́сили	
Наказовий спосіб (Імператив)			
Вішай!		Пові́сь!	
Вішаймо!		Пові́сьмо!	
Вішайте!		Пові́сьте!	
Пасивний дієприкметник			
—		пові́шений	
Безособова форма			
—		пові́шено	
Дієприслівник, теперішній час			
вішаючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
вішавши		пові́сивши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>		Я повісив сорочку у шафу.	
<i>Куди? (З.в.)</i>		Декан повісив розклад на стіну.	

Інфінітив			
в'їжджати (I) (to move in) (НДВ)		в'їхати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
їхати, потрапляти в середину чого-небудь			
Теперішній час			
Я	в'їжджаю	—	
ТИ	в'їжджаєш		
ВІН	в'їжджає		
МИ	в'їжджаємо		
ВИ	в'їжджаєте		
ВОНИ	в'їжджають		
Майбутній час			
Я	в'їжджатиму	б'уду в'їжджати	в'їду
ТИ	в'їжджатимеш	б'удеш в'їжджати	в'їдеш
ВІН	в'їжджатиме	б'уде в'їжджати	в'їде
МИ	в'їжджатимемо	б'удемо в'їжджати	в'їдемо
ВИ	в'їжджатимете	б'удете в'їжджати	в'їдете
ВОНИ	в'їжджатимуть	б'удуть в'їжджати	в'їдуть
Минулий час			
ВІН	в'їжджав	в'їхав	
ВОНА	в'їжджала	в'їхала	
ВОНО	в'їжджало	в'їхало	
ВОНИ	в'їжджали	в'їхали	
Наказовий спосіб (Імператив)			
В'їжджай!		В'їдь!	
В'їжджаймо!		В'їдьмо!	
В'їжджайте!		В'їдьте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
в'їжджаючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
в'їжджавши		в'їхавши	
Дієслівне керування			
Куди? (З.в.)	Ми в'їхали у Харків.		
До чого? (Р.в.)	Студенти в'їхали до міста.		

Інфінітив			
вмика́ти (I) (to turn on) (НДВ)		вві́мкну́ти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
з'єднуючи з джерелом енергії, уводити в дію			
Теперішній час			
Я	вмика́ю	–	
ТИ	вмика́єш		
ВІН	вмика́є		
МИ	вмика́ємо		
ВИ	вмика́єте		
ВОНИ	вмика́ють		
Майбутній час			
Я	вмика́тиму	бу́ду вмика́ти	вві́мкну́
ТИ	вмика́тимеш	бу́деш вмика́ти	вві́мкне́ш
ВІН	вмика́тиме	бу́де вмика́ти	вві́мкне́
МИ	вмика́тимемо	бу́демо вмика́ти	вві́мкнемо́
ВИ	вмика́тимете	бу́дете вмика́ти	вві́мкнете́
ВОНИ	вмика́тимуть	бу́дуть вмика́ти	вві́мкну́ть
Минулий час			
ВІН	вмика́в	вві́мкну́в	
ВОНА	вмика́ла	вві́мкну́ла	
ВОНО	вмика́ло	вві́мкну́ло	
ВОНИ	вмика́ли	вві́мкну́ли	
Наказовий спосіб (Імператив)			
Вмика́й!		Вві́мкні́!	
Вмика́ймо!		Вві́мкні́мо!	
Вмика́йте!		Вві́мкні́ть!	
Пасивний дієприкметник			
–		вві́мкнений, вві́мкнутий	
Безособова форма			
–		вві́мкнено, вві́мкнуто	
Дієприслівник, теперішній час			
вмика́ючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
вмика́вши		вві́мкну́вши	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Він уві́мкнув комп'ютер.		
У що? (З.в.)	Вона вві́мкнула лампу в розетку.		
Чим? (О.в.)	Вона вві́мкнула світло великим пальцем.		

Інфінітив			
водіти (II) (to lead) (НДВ)		водіти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
тримаючи кого-небудь за руку, ходити з ним у різних напрямках			
Теперішній час			
я	воджу́		–
ти	води́ш		
він	води́ть		
ми	води́мо		
ви	води́те		
вони	води́ть		
Майбутній час			
я	води́тиму	бу́ду водіти	поводжу́
ти	води́тимеш	бу́деш водіти	поводи́ш
він	води́тиме	бу́де водіти	поводи́ть
ми	води́тимемо	бу́демо водіти	поводи́мо
ви	води́тимете	бу́дете водіти	поводи́те
вони	води́тимуть	бу́дуть водіти	поводи́ть
Минулий час			
він	води́в		поводи́в
вона	води́ла		поводи́ла
воно	води́ло		поводи́ло
вони	води́ли		поводи́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Води́!		Поводи́!	
Води́мо!		Поводи́мо!	
Води́ть!		Поводи́ть!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
води́ючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
води́вши		поводи́вши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Батько водить <i>дитину</i> до дитячого садка.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Гід водить <i>групу</i> до музею.		
<i>До чого? (Р.в.)</i>	Мати водить сина <i>до школи</i> .		
<i>До кого? (Р.в.)</i>	Він водив дочку <i>до лікаря</i> .		
<i>Із чого? (Р.в.)</i>	Батьки водять дітей <i>зі школи</i> .		

Інфінітив			
ВОЗІТИ (II) (НДВ) (to transport)		ВОЗІТИ (II) (ДВ)	
Тлумачення			
переміщати кого-небудь, що-небудь машиною			
Теперішній час			
Я	вожу́	—	
ТИ	во́зиш		
ВІН	во́зить		
МИ	во́зимо		
ВИ	во́зите		
ВОНИ	во́зять		
Майбутній час			
Я	возі́тиму	бу́ду возі́ти	пово́жу
ТИ	возі́тимеш	бу́деш возі́ти	пово́зиш
ВІН	возі́тиме	бу́де возі́ти	пово́зить
МИ	возі́тимемо	бу́демо возі́ти	пово́зимо
ВИ	возі́тимете	бу́дете возі́ти	пово́зите
ВОНИ	возі́тимуть	бу́дуть возі́ти	пово́зять
Минулий час			
ВІН	возі́в	пово́зів	
ВОНА	возі́ла	пово́зїла	
ВОНО	возі́ло	пово́зїло	
ВОНИ	возі́ли	пово́зїли	
Наказовий спосіб (Імператив)			
Возі́!		Пово́зі!	
Возі́мо!		Пово́зімо!	
Возі́ть!		Пово́зіть!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
во́зячи		—	
Дієприслівник, минулий час			
возі́вши		пово́зївши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Батько возить <i>дитину</i> до дитячого садка.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Гід возить <i>групи туристів</i> до Києва.		
<i>Для кого? (Р.в.)</i>	Він завжди возить подарунки <i>для дітей</i> .		
<i>Для чого? (Р.в.)</i>	Ольга возить подарунки <i>для своєї родини</i> .		
<i>До чого? (Р.в.)</i>	Батьки возять дітей <i>до школи</i> .		
<i>До кого? (Р.в.)</i>	Батько возить сина <i>до лікаря</i> .		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Син возить <i>батькам</i> сувеніри.		

Інфінітив			
вставáти (уставáти) (І) (to stand up) (НДВ)		вста́ти (уста́ти) (І) (ДВ)	
Тлумачення			
1) підводитися, ставати на ноги 2) прокинувшись, підводитися з постелі			
Теперішній час			
Я	встаю́		—
ТИ	встає́ш		
ВІН	встає́		
МИ	встаємо́		
ВИ	встає́те		
ВОНИ	встаю́ть		
Майбутній час			
Я	вставáтиму	бу́ду вставáти	вста́ну
ТИ	вставáтимеш	бу́деш вставáти	вста́неш
ВІН	вставáтиме	бу́де вставáти	вста́не
МИ	вставáтимемо	бу́демо вставáти	вста́немо
ВИ	вставáтимете	бу́дете вставáти	вста́нете
ВОНИ	вставáтимуть	бу́дуть вставáти	вста́нуть
Минулий час			
ВІН	вставáв		вста́в
ВОНА	вставáла		вста́ла
ВОНО	вставáло		вста́ло
ВОНИ	вставáли		вста́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Вставáй!		Встань!	
Вставáймо!		Вста́ньмо!	
Вставáйте!		Вста́ньте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
встаю́чі		—	
Дієприслівник, минулий час			
вставáвши		вста́вши	
Дієслівне керування			
З чого? (Р.в.)	Він устав із ліжка дуже швидко.		
Коли?	Вона встає дуже рано.		

Інфінітив			
вхóдити (II) (НДВ)		ввійті́ (увійті́) (I) (ДВ)	
Тлумачення			
ідучи, проникати куди-небудь			
Теперішній час			
Я	вхóджу	–	
ТИ	вхóдиш		
ВІН	вхóдить		
МИ	вхóдимо		
ВИ	вхóдите		
ВОНИ	вхóдять		
Майбутній час			
Я	вхóдитиму	бúду вхóдити	ввійду́
ТИ	вхóдитимеш	бúдеш вхóдити	ввійдеш
ВІН	вхóдитиме	бúде вхóдити	ввійде
МИ	вхóдитимемо	бúдемо вхóдити	ввійдемо
ВИ	вхóдитимете	бúдете вхóдити	ввійдете
ВОНИ	вхóдитимуть	бúдуть вхóдити	ввійдуть
Минулий час			
ВІН	вхóдив	ввійшо́в	
ВОНА	вхóдила	ввійшла́	
ВОНО	вхóдило	ввійшло́	
ВОНИ	вхóдили	ввійшли́	
Наказовий спосіб (Імператив)			
Вхóдь!		Ввійди́!	
Вхóдьмо!		Ввійди́мо!	
Вхóдьте!		Ввійди́ть!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
вхóдячи		–	
Дієприслівник, минулий час			
вхóдивши		ввійшо́вши	
Дієслівне керування			
Куди? (З.в.)	Він увійшов у кабінет.		
До чого? (Р.в.)	Вона увійшла до квартири.		
До кого? (Р.в.)	Студент увійшов до декана.		

Інфінітив			
вчі́ти (II) (to teach) (НДВ)		ві́вчити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
засвоювати, опановувати щось			
Теперішній час			
Я	вчу		—
ТИ	вчиш		
ВІН	вчить		
МИ	вчимо́		
ВИ	вчите́		
ВОНИ	вчать		
Майбутній час			
Я	вчі́тиму	бу́ду вчі́ти	ві́вчу
ТИ	вчі́тимеш	бу́деш вчі́ти	ві́вчиш
ВІН	вчі́тиме	бу́де вчі́ти	ві́вчить
МИ	вчі́тимемо	бу́демо вчі́ти	ві́вчимо
ВИ	вчі́тимете	бу́дете вчі́ти	ві́вчите
ВОНИ	вчі́тимуть	бу́дуть вчі́ти	ві́вчать
Минулий час			
ВІН	вчив		ві́вчив
ВОНА	вчи́ла		ві́вчила
ВОНО	вчи́ло		ві́вчило
ВОНИ	вчи́ли		ві́вчили
Наказовий спосіб (Імператив)			
Вчи!		Ві́вчи!	
Вчи́мо!		Ві́вчи́мо!	
Вчи́ть!		Ві́вчи́ть!	
Пасивний дієприкметник			
вче́ний		ві́вчений	
Безособова форма			
вче́но		ві́вчено	
Дієприслівник, теперішній час			
вчачі́		—	
Дієприслівник, минулий час			
вчи́вши		ві́вчивши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>		Студенти учать медицину.	
<i>Про що? (З.в.)</i>		Студенти вчать про нашу країну.	
<i>Кого? (З.в.)</i>		Мати вчить сина.	
<i>Чого? (Р.в.)</i>		Викладач учить студентів української мови.	
<i>За допомогою чого? (Р.в.)</i>		Він учить дітей за допомогою пісень.	

Інфінітив			
вчі́тися (II) (to learn) (НДВ)		ві́вчитися (I) (ДВ)	
Тлумачення			
засвоювати, опановувати щось			
Теперішній час			
Я	вчу́ся		—
ТИ	вчі́шся		
ВІН	вчі́ться		
МИ	вчимо́ся		
ВИ	вчите́ся		
ВОНИ	вча́ться		
Майбутній час			
Я	вчі́тимуся	бу́ду вчі́тися	ві́вчуся
ТИ	вчі́тимешся	бу́деш вчі́тися	ві́вчишся
ВІН	вчі́тиметься	бу́де вчі́тися	ві́вчиться
МИ	вчі́тимемося	бу́демо вчі́тися	ві́вчимося
ВИ	вчі́тиметеся	бу́дете вчі́тися	ві́вчитесья
ВОНИ	вчі́тимуться	бу́дуть вчі́тися	ві́вчаться
Минулий час			
ВІН	вчі́вся		ві́вчився
ВОНА	вчі́лася		ві́вчилася
ВОНО	вчі́лося		ві́вчилося
ВОНИ	вчі́лися		ві́вчилися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Вчі́ся!		Ві́вчися!	
Вчі́мося!		Ві́вчімося!	
Вчі́ться!		Ві́вчіться!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
вчачі́сь		—	
Дієприслівник, минулий час			
вчі́вши́сь		ві́вчивши́сь	
Дієслівне керування			
<i>Чого? (Р.в.)</i>	Студенти навчаються української мови.		
<i>У/в кого? (Р.в.)</i>	Син учиться у батька конструювати літаки.		
<i>Від кого? (Р.в.)</i>	Марія навчилася готувати від матері.		
<i>На чому? (М.в.)</i>	Він учиться на власних помилках.		

Інфінітив			
говоріти (II) (НДВ) (to speak)		поговоріти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
1) розповідати; 2) розмовляти, обмінюватися думками			
Теперішній час			
я	говорю́		—
ти	говори́ш		
він	говори́ть		
ми	говори́мо		
ви	говори́те		
вони	говори́ять		
Майбутній час			
я	говорі́тиму	бу́ду говори́ти	поговори́ю
ти	говорі́тимеш	бу́деш говори́ти	поговори́ш
він	говорі́тиме	бу́де говори́ти	поговори́ть
ми	говорі́тимемо	бу́демо говори́ти	поговори́мо
ви	говорі́тимете	бу́дете говори́ти	поговори́те
вони	говорі́тимуть	бу́дуть говори́ти	поговори́ять
Минулий час			
він	говори́в		поговори́в
вона	говори́ла		поговори́ла
воно	говори́ло		поговори́ло
вони	говори́ли		поговори́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Говори́!	Поговори́!
		Говори́мо!	Поговори́мо!
		Говори́ть!	Поговори́ть!
Пасивний дієприкметник			
		говоре́ний	—
Безособова форма			
		говоре́но	—
Дієприслівник, теперішній час			
		говори́ючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		говори́вши	поговори́вши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Він завжди говорить <i>правду</i> .		
<i>Про кого? (З.в.)</i>	Діти багато говорять <i>про батьків</i> .		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Він любить говорити <i>про літературу</i> .		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Пацієнт говорив <i>лікареві</i> про хворобу.		
<i>З ким? (О.в.)</i>	Декан говорив <i>зі студентами</i> .		
<i>З чим? (О.в.)</i>	Староста говорив <i>із групою</i> .		
<i>По чому? (М.в.)</i>	Він довго говорив з батьком <i>по телефону</i> .		

Інфінітив				
готувати (I) (to prepare) (НДВ)		1) підготувати (I) (ДВ) 2) приготувати (I) (ДВ)		
Тлумачення				
1) робити що-небудь придатним, готовим для використання 2) виготовляти що-небудь 3) варити, куховарити				
Теперішній час				
я	готую		—	
ти	готуєш			
він	готує			
ми	готуємо			
ви	готуєте			
вони	готують			
Майбутній час				
я	готуватиму	буду готувати	підготую	приготую
ти	готуватимеш	будеш готувати	підготуєш	приготуєш
він	готуватиме	буде готувати	підготує	приготує
ми	готуватимемо	будемо готувати	підготуємо	приготуємо
ви	готуватимете	будете готувати	підготуєте	приготуєте
вони	готуватимуть	будуть готувати	підготують	приготують
Минулий час				
він	готував		підготував	приготував
вона	готувала		підготувала	приготувала
воно	готувало		підготувало	приготувало
вони	готували		підготували	приготували
Наказовий спосіб (Імператив)				
Готуй!		Підготуй!		Приготуй!
Готуймо!		Підготуймо!		Приготуймо!
Готуйте!		Підготуйте!		Приготуйте!
Пасивний дієприкметник				
—		підготований	приготований	
Безособова форма				
—		підготовано	приготовано	
Дієприслівник, теперішній час				
готуючи		—		—
Дієприслівник, минулий час				
готувавши		підготувавши	приготувавши	
Дієслівне керування				
<i>Що?</i> (З.в.)	Мати приготувала смачну вечерю.			
<i>Кого?</i> (З.в.)	Лікар підготував пацієнта до операції.			

Інфінітив			
грати (I) (НДВ) (to play)		зіграти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
1) виконувати що-небудь на музичному інструменті; 2) брати участь у якій-небудь грі; 3) виступати на сцені зі спектаклями			
Теперішній час			
я	граю		—
ти	граєш		
він	грає		
ми	граємо		
ви	граєте		
вони	грають		
Майбутній час			
я	гратиму	буду грати	зіграю
ти	гратимеш	будеш грати	зіграєш
він	гратиме	буде грати	зіграє
ми	гратимемо	будемо грати	зіграємо
ви	гратимете	будете грати	зіграєте
вони	гратимуть	будуть грати	зіграють
Минулий час			
він	грав		зіграв
вона	грала		зіграла
воно	грало		зіграло
вони	грали		зіграли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Граї!	Зіграї!
		Граймо!	Зіграймо!
		Грайте!	Зіграйте!
Пасивний дієприкметник			
		—	зіграний
Безособова форма			
		—	зіграно
Дієприслівник, теперішній час			
		граючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		гравши	зігравши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Композитор грав симфонію./ Ми швидко зіграли матч.		
<i>У/в що? (З.в.)</i>	Він добре грає у футбол.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Він грав білими фігурами.		
<i>З ким? (О.в.)</i>	Батько грав у футбол із сином.		
<i>На чому? (М.в.)</i>	Вона гарно грає на піаніно.		
<i>Де? (М.в.)</i>	Артист грає в театрі на сцені.		

Інфінітив			
грати́ся (І) (to play) (НДВ)		погра́тися (І) (НДВ)	
Тлумачення			
проводити час, розважаючись			
Теперішній час			
я	гра́юся		—
ти	гра́єшся		
він	гра́ється		
ми	гра́ємося		
ви	гра́єтесь		
вони	гра́ються		
Майбутній час			
я	гра́тимуся	бу́ду гра́тися	погра́юся
ти	гра́тимешся	бу́деш гра́тися	погра́єшся
він	гра́тиметься	бу́де гра́тися	погра́ється
ми	гра́тимемося	бу́демо гра́тися	погра́ємося
ви	гра́тиметеся	бу́дете гра́тися	погра́єтесь
вони	гра́тимуться	бу́дуть гра́тися	погра́ються
Минулий час			
він	гра́вся		погра́вся
вона	гра́лася		погра́лася
воно	гра́лося		погра́лося
вони	гра́лися		погра́лися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Гра́йся!		Погра́йся!	
Гра́ймося!		Погра́ймося!	
Гра́йтеся!		Погра́йтеся!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
гра́ючись		—	
Дієприслівник, минулий час			
гра́вшись		погра́вшись	
Дієслівне керування			
<i>З ким? (О.в.)</i>	Мати грається з дітьми.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Дитина грається іграшкою.		
<i>Із чим? (О.в.)</i>	Дитина грається з іграшкою.		
<i>На чому? (М.в.)</i>	Вони граються на комп'ютері.		

Інфінітив			
губіти (II) (НДВ)		<i>(to lose)</i>	загубіти (II) (ДВ)
Тлумачення			
забувши що-небудь, утратити його			
Теперішній час			
я	гублю́		–
ти	гу́биш		
він	гу́бить		
ми	гу́бимо		
ви	гу́бите		
вони	гу́блять		
Майбутній час			
я	губітиму́	бу́ду губіти	загублю́
ти	губітимеш	бу́деш губіти	загу́биш
він	губітиме	бу́де губіти	загу́бить
ми	губітимемо	бу́демо губіти	загу́бимо
ви	губітимете	бу́дете губіти	загу́бите
вони	губітимуть	бу́дуть губіти	загу́блять
Минулий час			
він	губі́в		загубі́в
вона	губі́ла		загубі́ла
воно	губі́ло		загубі́ло
вони	губі́ли		загубі́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Губі́!	Загубі́!
		Губі́мо!	Загубі́мо!
		Губі́ть!	Загубі́ть!
Пасивний дієприкметник			
		–	загу́блений
Безособова форма			
		–	загу́блено
Дієприслівник, теперішній час			
		гу́блячи	–
Дієприслівник, минулий час			
		губі́вши	загубі́вши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Сусід загубив гроші.		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Хлопчик загубив свого кота на вулиці.		

Інфінітив			
гуля́ти (І) (to walk) (НДВ)		погуля́ти (І) (НДВ)	
Тлумачення			
ходити не поспішаючи, для відпочинку, для задоволення			
Теперішній час			
я	гуляю		—
ти	гуляєш		
він	гуляє		
ми	гуляємо		
ви	гуляєте		
вони	гуляють		
Майбутній час			
я	гулятиму	бúду гуляти	погуляю
ти	гулятимеш	бúдеш гуляти	погуляєш
він	гулятиме	бúде гуляти	погуляє
ми	гулятимемо	бúдемо гуляти	погуляємо
ви	гулятимете	бúдете гуляти	погуляєте
вони	гулятимуть	бúдуть гуляти	погуляють
Минулий час			
він	гуляв		погуляв
вона	гуляла		погуляла
воно	гуляло		погуляло
вони	гуляли		погуляли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Гуляй!		Погуляй!	
Гуляймо!		Погуляймо!	
Гуляйте!		Погуляйте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
гуляючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
гулявши		погулявши	
Дієслівне керування			
Де? (М.в.)	Друзі гуляють у парку.		
З ким? (О.в.)	Мати гуляє з донькою.		

Інфінітив			
давати (І) (НДВ)		<i>(to give)</i>	дати (І) (ДВ)
Тлумачення			
передавати від однієї особи до іншої			
Теперішній час			
я	даю́		–
ти	дає́ш		
він	дає́		
ми	даємо́		
ви	даєте́		
вони	даю́ть		
Майбутній час			
я	дава́тиму	бу́ду дава́ти	дам
ти	дава́тимеш	бу́деш дава́ти	дасі́
він	дава́тиме	бу́де дава́ти	дасть
ми	дава́тимемо	бу́демо дава́ти	дамо́
ви	дава́тимете	бу́дете дава́ти	дасте́
вони	дава́тимуть	бу́дуть дава́ти	даду́ть
Минулий час			
він	дава́в		дав
вона	дава́ла		дала́
воно	дава́ло		дало́
вони	дава́ли		дали́
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Дава́й!	Дай!
		Дава́ймо!	Да́ймо!
		Дава́йте!	Да́йте!
Пасивний дієприкметник			
		–	да́ний
Безособова форма			
		–	да́но
Дієприслівник, теперішній час			
		даю́чі	–
Дієприслівник, минулий час			
		дава́вши	да́вши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Мати дала синову книжку.		
<i>Чого? (Р.в.)</i>	Батько дав йому хліба.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Декан дав студентові документи.		
<i>Для кого? (Р.в.)</i>	Вони дали іграшки для дітей.		

Інфінітив			
дарувати (I) (to gift) (НДВ)		подарувати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
передавати що-небудь у власність як подарунок			
Теперішній час			
я	дарую		—
ти	даруєш		
він	дарує		
ми	даруємо		
ви	даруєте		
вони	дарують		
Майбутній час			
я	даруватиму	буду дарувати	подарую
ти	даруватимеш	будеш дарувати	подаруєш
він	даруватиме	буде дарувати	подарує
ми	даруватимемо	будемо дарувати	подаруємо
ви	даруватимете	будете дарувати	подаруєте
вони	даруватимуть	будуть дарувати	подарують
Минулий час			
він	дарував		подарував
вона	дарувала		подарувала
воно	дарувало		подарувало
вони	дарували		подарували
Наказовий спосіб (Імператив)			
Даруй!		Подаруй!	
Даруймо!		Подаруймо!	
Даруйте!		Подаруйте!	
Пасивний дієприкметник			
дарований		подарований	
Безособова форма			
даровано		подаровано	
Дієприслівник, теперішній час			
даруючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
дарувавши		подарувавши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Віз завжди дарує квіти.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Батько подарував синові телефон.		
<i>Чому? (Д.в.)</i>	Студенти подарували деканату національний сувенір.		

Інфінітив			
дзвоніти (II) (to call)		подзвоніти / задзвоніти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
1) викликати звуки, ударяючи в дзвін або б'ючи по якомусь предмету; 2) викликати по телефону			
Теперішній час			
я	дзвоню́		—
ти	дзвони́ш		
він	дзвони́ть		
ми	дзвони́мо		
ви	дзвони́те		
вони	дзвоня́ть		
Майбутній час			
я	дзвоні́тиму	бу́ду дзвоніти	подзвоню́
ти	дзвоні́тимеш	бу́деш дзвоніти	подзвони́ш
він	дзвоні́тиме	бу́де дзвоніти	подзвони́ть
ми	дзвоні́тимемо	бу́демо дзвоніти	подзвони́мо
ви	дзвоні́тимете	бу́дете дзвоніти	подзвони́те
вони	дзвоні́тимуть	бу́дуть дзвоніти	подзвоня́ть
Минулий час			
він	дзвони́в		подзвони́в
вона	дзвони́ла		подзвони́ла
воно	дзвони́ло		подзвони́ло
вони	дзвони́ли		подзвони́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Дзвони́!	Подзвони́!
		Дзвони́мо!	Подзвони́мо!
		Дзвони́ть!	Подзвони́ть!
Пасивний дієприкметник			
		—	—
Безособова форма			
		—	—
Дієприслівник, теперішній час			
		дзвоня́чи	—
Дієприслівник, минулий час			
		дзвони́вши	подзвони́вши
Дієслівне керування			
<i>У що? (З.в.)</i>	Хтось дзвонив у двері.		
<i>До кого? (Р.в.)</i>	Вони подзвонили до матері.		
<i>До чого? (Р.в.)</i>	Хворий подзвонив до лікарні.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Син завжди дзвонить батькам.		
<i>По чому? (М.в.)</i>	Він подзвонив по телефону.		

Інфінітив			
диві́тися (II) (НДВ) (to look)		подиві́тися (II) (ДВ)	
Тлумачення			
спрямовувати погляд на кого-небудь або що-небудь			
Теперішній час			
я	дивлю́ся		—
ти	ді́вишся		
він	ді́виться		
ми	ді́вимося		
ви	ді́витесь		
вони	ді́вляться		
Майбутній час			
я	диві́тимуся	бу́ду диві́тися	подивлю́ся
ти	диві́тимешся	бу́деш диві́тися	поді́вишся
він	диві́тиметься	бу́де диві́тися	поді́виться
ми	диві́тимемося	бу́демо диві́тися	поді́вимося
ви	диві́тиметеся	бу́дете диві́тися	поді́витесь
вони	диві́тимуться	бу́дуть диві́тися	поді́вляться
Минулий час			
він	диві́вся		подиві́вся
вона	диві́лася		подиві́лася
воно	диві́лося		подиві́лося
вони	диві́лися		подиві́лися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Диві́ся!		Подиві́ся!	
Диві́мося!		Подиві́мося!	
Диві́ться!		Подиві́ться!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
ді́влячись		—	
Дієприслівник, минулий час			
диві́вшись		подиві́вшись	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>		Друзі дивляться цікавий фільм.	
<i>На кого? (З.в.)</i>		Хворий дивиться на лікаря.	
<i>На що? (З.в.)</i>		Дівчина дивиться на годинник.	
<i>У/в що? (З.в.)</i>		Бабуся дивиться у вікно.	
<i>Через (крізь) що? (З.в.)</i>		Дідусь дивиться через (крізь) окуляри.	
<i>За ким? (О.в.)</i>		Мати на дивиться за дитиною.	
<i>За чим? (О.в.)</i>		Директор дивиться за роботою секретарки.	

Інфінітив			
дізна́ватися (I) (to learn) (НДВ)		дізна́тися (I) (ДВ)	
Тлумачення			
з'ясовувати що-небудь, вивчаючи його			
Теперішній час			
я	дізнаю́ся		–
ти	дізнає́шся		
він	дізнає́ться		
ми	дізнаємо́ся		
ви	дізнаєте́ся		
вони	дізнаю́ться		
Майбутній час			
я	дізнава́тимуся	бу́ду дізнава́тися	дізнаю́ся
ти	дізнава́тимешся	бу́деш дізнава́тися	дізнає́шся
він	дізнава́тиметься	бу́де дізнава́тися	дізнає́ться
ми	дізнава́тимемося	бу́демо дізнава́тися	дізнаємо́ся
ви	дізнава́тиметеся	бу́дете дізнава́тися	дізнаєте́ся
вони	дізнава́тимуться	бу́дуть дізнава́тися	дізнаю́ться
Минулий час			
він	дізнава́вся		дізна́вся
вона	дізнава́лася		дізна́лася
воно	дізнава́лося		дізна́лося
вони	дізнава́лися		дізна́лися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Дізнава́йся!		Дізна́йся!	
Дізнава́ймося!		Дізна́ймося!	
Дізнава́йтеся!		Дізна́йтеся!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
дізнаю́чісь		–	
Дієприслівник, минулий час			
дізнава́вшись		дізна́вшись	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Я дізнався <i>розклад</i> занять.		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Вони дізналися <i>про цю новину</i> .		
<i>Про кого? (З.в.)</i>	Ми дізналися <i>про дідуся</i> .		
<i>Від кого? (Р.в.)</i>	Ми дізналися про це <i>від декана</i> .		

Інфінітив				
діліти (II) (to divide) (НДВ)		поділіти (II) (ДВ), розділіти (II) (ДВ)		
Тлумачення				
роз'єднувати на частини				
Теперішній час				
я	ділю́		—	
ти	діли́ш			
він	діли́ть			
ми	діли́мо			
ви	діли́те			
вони	діля́ть			
Майбутній час				
я	ділі́тиму	бу́ду діліти	поді́лю	розді́лю
ти	ділі́тимеш	бу́деш діліти	поді́лиш	розді́лиш
він	ділі́тиме	бу́де діліти	поді́лить	розді́лить
ми	ділі́тимемо	бу́демо діліти	поді́лимо	розді́лимо
ви	ділі́тимете	бу́дете діліти	поді́лите	розді́лите
вони	ділі́тимуть	бу́дуть діліти	поді́лять	розді́лять
Минулий час				
він	ділі́в		поді́лів	розді́лів
вона	ділі́ла		поді́лила	розді́лила
воно	ділі́ло		поді́лило	розді́лило
вони	ділі́ли		поді́лили	розді́лили
Наказовий спосіб (Імператив)				
Ділі́!		Поді́лі!		Розді́лі!
Ділі́мо!		Поді́лімо!		Розді́лімо!
Ділі́ть!		Поді́літь!		Розді́літь!
Пасивний дієприкметник				
ді́лений		поді́лений		розді́лений
Безособова форма				
ді́лено		поді́лено		розді́лено
Дієприслівник, теперішній час				
ді́лячи				—
Дієприслівник, минулий час				
ді́лівши		поді́лівши		розді́лівши
Дієслівне керування				
<i>Що? (З.в.)</i>	Вони поділили гроші.			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Деканат розділив студентів на дві групи.			
<i>Між ким? (О.в.)</i>	Батьки поділили гроші між дітьми.			
<i>На що? (З.в.)</i>	Ми поділили тістечко на частини.			

Інфінітив			
ділі́тися (II) (to share) (НДВ)		поділі́тися (II) (ДВ)	
Тлумачення			
віддати кому-небудь частину чогось свого			
Теперішній час			
я	ділю́ся		—
ти	діли́шся		
він	діли́ться		
ми	діли́мося		
ви	діли́теся		
вони	діля́ться		
Майбутній час			
я	ділі́тимуся	бу́ду ділі́тися	поділю́ся
ти	ділі́тимешся	бу́деш ділі́тися	поділі́шся
він	ділі́тиметься	бу́де ділі́тися	поділі́ться
ми	ділі́тимемося	бу́демо ділі́тися	поділі́мося
ви	ділі́тиметеся	бу́дете ділі́тися	поділі́теся
вони	ділі́тимуться	бу́дуть ділі́тися	поділя́ться
Минулий час			
він	ділі́вся		поділі́вся
вона	ділі́лася		поділі́лася
воно	ділі́лося		поділі́лося
вони	ділі́лися		поділі́лися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Ділі́ся!		Поділі́ся!	
Ділі́мося!		Поділі́мося!	
Ділі́ться!		Поділі́ться!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
діля́чись		—	
Дієприслівник, минулий час			
ділі́вши́сь		поділі́вши́сь	
Дієслівне керування			
<i>Чим? (О.в.)</i>	Він поділився зі мною хлібом.		
<i>Із ким? (О.в.)</i>	Я поділився сніданком із другом.		

Інфінітив			
дозволя́ти (I) (to permit) (НДВ)		дозво́лити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
давати згоду, дозвіл, право на здійснення чого-небудь			
Теперішній час			
я	дозволя́ю		–
ти	дозволя́єш		
він	дозволя́є		
ми	дозволя́ємо		
ви	дозволя́єте		
вони	дозволя́ють		
Майбутній час			
я	дозволя́тиму	бу́ду дозволя́ти	дозво́лю
ти	дозволя́тимеш	бу́деш дозволя́ти	дозво́лиш
він	дозволя́тиме	бу́де дозволя́ти	дозво́лить
ми	дозволя́тимемо	бу́демо дозволя́ти	дозво́лимо
ви	дозволя́тимете	бу́дете дозволя́ти	дозво́лите
вони	дозволя́тимуть	бу́дуть дозволя́ти	дозво́лять
Минулий час			
він	дозволя́в		дозво́лив
вона	дозволя́ла		дозво́лила
воно	дозволя́ло		дозво́лило
вони	дозволя́ли		дозво́лили
Наказовий спосіб (Імператив)			
Дозволя́й!		Дозво́ль!	
Дозволя́ймо!		Дозво́льмо!	
Дозволя́йте!		Дозво́льте!	
Пасивний дієприкметник			
–		дозво́лений	
Безособова форма			
–		дозво́лено	
Дієприслівник, теперішній час			
дозволя́ючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
дозволя́вши		дозво́ливши	
Дієслівне керування			
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Викладач дозволив <i>студентові</i> увійти до аудиторії.		
<i>Що робити? (інф.)</i>	Батько дозволив мені <i>поїхати</i> з друзями.		

Інфінітив			
доїжджати (I) (to reach) (НДВ)		доїхати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
їхати, добиратися до чого-небудь			
Теперішній час			
я	доїжджаю		–
ти	доїжджаєш		
він	доїжджає		
ми	доїжджаємо		
ви	доїжджаєте		
вони	доїжджають		
Майбутній час			
я	доїжджатиму	бу́ду доїжджати	дої́ду
ти	доїжджатимеш	бу́деш доїжджати	дої́деш
він	доїжджатиме	бу́де доїжджати	дої́де
ми	доїжджатимемо	бу́демо доїжджати	дої́демо
ви	доїжджатимете	бу́дете доїжджати	дої́дете
вони	доїжджатимуть	бу́дуть доїжджати	дої́дуть
Минулий час			
він	доїжджа́в		дої́хав
вона	доїжджа́ла		дої́хала
воно	доїжджа́ло		дої́хало
вони	доїжджа́ли		дої́хали
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Доїжджай!	Дої́дь!
		Доїжджаймо!	Дої́дьмо!
		Доїжджайте!	Дої́дьте!
Пасивний дієприкметник			
		–	–
Безособова форма			
		–	–
Дієприслівник, теперішній час			
		доїжджаючи	–
Дієприслівник, минулий час			
		доїжджавши	дої́хавши
Дієслівне керування			
<i>До чого? (Р.в.)</i>	Він доїхав до Києва.		
<i>До кого? (Р.в.)</i>	Вона доїхала до матері.		

Інфінітив			
домовля́тися (I) (to negotiate) (НДВ)		домóвитися (II) (ДВ)	
Тлумачення			
прові́вши попередні розмови, досяга́ти певної умови			
Теперішній час			
я	домовля́юся		—
ти	домовля́єшся		
ві́н	домовля́ється		
ми	домовля́ємося		
ви	домовля́єтесь		
вони	домовля́ються		
Майбутній час			
я	домовля́тимуся	бу́ду домовля́тися	домóвлюся
ти	домовля́тимешся	бу́деш домовля́тися	домóвишся
ві́н	домовля́тиметься	бу́де домовля́тися	домóвиться
ми	домовля́тимемося	бу́демо домовля́тися	домóвимося
ви	домовля́тиметеся	бу́дете домовля́тися	домóвитесь
вони	домовля́тимуться	бу́дуть домовля́тися	домóвляться
Минулий час			
ві́н	домовля́вся		домóвився
вона	домовля́лася		домóвилася
воно	домовля́лося		домóвилося
вони	домовля́лися		домóвилися
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Домовля́йся!	Домóвся!
		Домовля́ймося!	Домóвмося!
		Домовля́йтеся!	Домóвтеся!
Пасивний дієприкметник			
		—	—
Безособова форма			
		—	—
Дієприслівник, теперішній час			
		домовля́ючись	—
Дієприслівник, минулий час			
		домовля́вшись	домóвившись
Дієслівне керування			
<i>Із ким? (О.в.)</i>	Я домовився з другом про зустріч.		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Студент домовився з викладачем про відпрацювання.		
<i>Щодо чого? (Р.в.)</i>	Я домовився з директором щодо роботи.		

Інфінітив			
допомага́ти (I) (to help) (НДВ)		допомогти́ (I) (ДВ)	
Тлумачення			
надавати допомогу			
Теперішній час			
я	допомага́ю		–
ти	допомага́єш		
він	допомага́є		
ми	допомага́ємо		
ви	допомага́єте		
вони	допомага́ють		
Майбутній час			
я	допомага́тиму	бу́ду допомага́ти	допомо́жу
ти	допомага́тимеш	бу́деш допомага́ти	допомо́жеш
він	допомага́тиме	бу́де допомага́ти	допомо́же
ми	допомага́тимемо	бу́демо допомага́ти	допомо́жемо
ви	допомага́тимете	бу́дете допомага́ти	допомо́жете
вони	допомага́тимуть	бу́дуть допомага́ти	допомо́жуть
Минулий час			
він	допомага́в		допомо́г
вона	допомага́ла		допомо́гла
воно	допомага́ло		допомо́гло
вони	допомага́ли		допомо́гли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Допомага́й!		Допомо́жй!	
Допомага́ймо!		Допомо́жімо!	
Допомага́йте!		Допомо́жіть!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
допомага́ючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
допомага́вши		допомо́гши	
Дієслівне керування			
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Батьки завжди допомагають дітям.		
<i>Чому? (Д.в.)</i>	Факультет допомагає кафедрі.		
<i>У чому? (М.в.)</i>	Декан завжди допомагає в організації вечорів.		

Інфінітив			
дохóдити (II) (to reach) (НДВ)		дійті (I) (ДВ)	
Тлумачення			
іти в певному напрямку, досягати якого-небудь місця			
Теперішній час			
я	дохóджу		—
ти	дохóдиш		
він	дохóдить		
ми	дохóдимо		
ви	дохóдите		
вони	дохóдять		
Майбутній час			
я	дохóдитиму	бúду дохóдити	дійдú
ти	дохóдитимеш	бúдеш дохóдити	дійдеш
він	дохóдитиме	бúде дохóдити	дійде
ми	дохóдитимемо	бúдемо дохóдити	дійдемо
ви	дохóдитимете	бúдете дохóдити	дійдете
вони	дохóдитимуть	бúдуть дохóдити	дійдуть
Минулий час			
він	дохóдив		дійшóв
вона	дохóдила		дійшла́
воно	дохóдило		дійшло́
вони	дохóдили		дійшли́
Наказовий спосіб (Імператив)			
Дохóдь!		Дійди́!	
Дохóдьмо!		Дійди́мо!	
Дохóдьте!		Дійди́ть!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
дохóдячи		—	
Дієприслівник, минулий час			
дохóдивши		дійшóвши	
Дієслівне керування			
<i>До чого? (Р.в.)</i>	Студенти дійшли до театру і зупинилися.		

Інфінітив			
друж́ити (II) (<i>to be friends</i>) (НДВ)		—	
Тлумачення			
виявляти взаємну прихильність , довіру			
Теперішній час			
я	друж́у		—
ти	дру́жиш		
він	дру́жить		
ми	дру́жимо		
ви	дру́жите		
вони	дру́жать		
Майбутній час			
я	друж́итиму	б́уду друж́ити	—
ти	друж́итимеш	б́удеш друж́ити	—
він	друж́итиме	б́уде друж́ити	—
ми	друж́итимемо	б́удемо друж́ити	—
ви	друж́итимете	б́удете друж́ити	—
вони	друж́итимуть	б́удуть друж́ити	—
Минулий час			
він	друж́ів		—
вона	друж́іла		—
воно	друж́іло		—
вони	друж́іли		—
Наказовий спосіб (Імператив)			
Друж́і!		—	
Друж́імо!		—	
Друж́іть!		—	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
дру́жачи		—	
Дієприслівник, минулий час			
друж́івши		—	
Дієслівне керування			
З ким? (О.в.)	Я дружу із сусідом.		
Між ким? (О.в.)	Вони дружать між собою.		

Інфінітив			
думати (I) (НДВ)		подумати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
1) спрямовувати свої думки на когось, на щось, розмірковувати 2) піклуватись про когось			
Теперішній час			
я	думую		—
ти	думаєш		
він	думає		
ми	думаємо		
ви	думаєте		
вони	думають		
Майбутній час			
я	думатиму	буду думати	подумаю
ти	думатимеш	будеш думати	подумаєш
він	думатиме	буде думати	подумає
ми	думатимемо	будемо думати	подумаємо
ви	думатимете	будете думати	подумаєте
вони	думатимуть	будуть думати	подумають
Минулий час			
він	думав		подумав
вона	думала		подумала
воно	думало		подумало
вони	думали		подумали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Думай!		Подумай!	
Думаймо!		Подумаймо!	
Думайте!		Подумайте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
думаючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
думавши		подумавши	
Дієслівне керування			
Про кого? (З.в.)	Чоловік думає про дружину.		
Про що? (З.в.)	Люди думають про життя.		
Над чим? (О.в.)	Студент думає над питанням.		

Інфінітив			
дякувати (I) (to thank) (НДВ)		подякувати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
виражати подяку, бути вдячним за щось			
Теперішній час			
я	дякую		—
ти	дякуєш		
він	дякує		
ми	дякуємо		
ви	дякуєте		
вони	дякують		
Майбутній час			
я	дякуватиму	бúду дякувати	подякую
ти	дякуватимеш	бúдеш дякувати	подякуєш
він	дякуватиме	бúде дякувати	подякує
ми	дякуватимемо	бúдемо дякувати	подякуємо
ви	дякуватимете	бúдете дякувати	подякуєте
вони	дякуватимуть	бúдуть дякувати	подякують
Минулий час			
він	дякував		подякував
вона	дякувала		подякувала
воно	дякувало		подякувало
вони	дякували		подякували
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Дякуй!	Подякуй!
		Дякуймо!	Подякуймо!
		Дякуйте!	Подякуйте!
Пасивний дієприкметник			
		—	—
Безособова форма			
		—	—
Дієприслівник, теперішній час			
		дякуючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		дякувавши	подякувавши
Дієслівне керування			
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Я подякував деканові за допомогу.		
<i>Чому? (Д.в.)</i>	Ми подякували деканату за допомогу.		
<i>За що? (З.в.)</i>	Я подякував матері за обід.		
<i>За кого? (З.в.)</i>	Викладач подякував батькам за сина.		

Інфінітив			
жіти (І) (НДВ) (to live)		пожіти (І) (ДВ)	
Тлумачення			
1) бути живим (не померати); 2) мешкати, перебувати де-небудь; 3) бути у певних стосунках з ким-небудь			
Теперішній час			
я	живу́		—
ти	живе́ш		
він	живе́		
ми	живемо́		
ви	живете́		
вони	живу́ть		
Майбутній час			
я	жітиму	бу́ду жіти	поживу́
ти	жітимеш	бу́деш жіти	поживе́ш
він	жітима	буде жіти	поживе́
ми	жітимемо	бу́демо жити	поживемо́
ви	жітимете	бу́дете жити	поживете́
вони	жітимуть	бу́дуть жіти	поживу́ть
Минулий час			
він	жив		пожив
вона	жила́		пожила́
воно	жило́		пожило́
вони	жили́		пожили́
Наказовий спосіб (Імператив)			
Живи́!		Поживи́!	
Живи́мо!		Поживи́мо!	
Живи́ть!		Поживи́ть!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
живучі́		—	
Дієприслівник, минулий час			
жівши		пожівши	
Дієслівне керування			
Де? (М.в.)	Студенти живуть у гуртожитку.		
Біля чого? (Р.в.)	Бабуся живе біля річки.		
З ким? (О.в.)	Він живе з подругою.		
У кого? (Р.в.)	Тарас живе у батьків.		

Інфінітив			
забороня́ти (I) (to prohibit) (НДВ)		забороні́ти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
не дозволяти робити, здійснювати що-небудь			
Теперішній час			
я	забороня́ю		–
ти	забороня́єш		
він	забороня́є		
ми	забороня́ємо		
ви	забороня́єте		
вони	забороня́ють		
Майбутній час			
я	забороня́тиму	бу́ду забороня́ти	забороні́ю
ти	забороня́тимеш	бу́деш забороня́ти	забороні́ши
він	забороня́тиме	бу́де забороня́ти	забороні́ть
ми	забороня́тимемо	бу́демо забороня́ти	забороні́мо
ви	забороня́тимете	бу́дете забороня́ти	забороні́те
вони	забороня́тимуть	бу́дуть забороня́ти	забороні́ть
Минулий час			
він	забороня́в		забороні́в
вона	забороня́ла		забороні́ла
воно	забороня́ло		забороні́ло
вони	забороня́ли		забороні́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Забороня́й!		Забороні́!	
Забороня́ймо!		Забороні́мо!	
Забороня́йте!		Забороні́ть!	
Пасивний дієприкметник			
–		забороні́ний	
Безособова форма			
–		забороні́нено	
Дієприслівник, теперішній час			
забороня́ючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
забороня́вши		забороні́вши	
Дієслівне керування			
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Батьки заборонили <i>синові</i> грати на телефоні.		
<i>Що робити? (інф.)</i>	Заборонено <i>палити</i> .		

Інфінітив			
забувати (І) (to forget) (НДВ)		забути (І) (ДВ)	
Тлумачення			
перестати пам'ятати кого-небудь, що-небудь			
Теперішній час			
Я	забуваю		–
ТИ	забуваєш		
ВІН	забуває		
МИ	забуваємо		
ВИ	забуваєте		
ВОНИ	забувають		
Майбутній час			
Я	забуватиму	буду забувати	забуду
ТИ	забуватимеш	будеш забувати	збудеш
ВІН	забуватиме	буде забувати	збуде
МИ	забуватимемо	будемо забувати	збудемо
ВИ	забуватимете	будете забувати	збудете
ВОНИ	забуватимуть	будуть забувати	збудуть
Минулий час			
ВІН	забував		забув
ВОНА	забувала		забула
ВОНО	забувало		забуло
ВОНИ	забували		забули
Наказовий спосіб (Імператив)			
Забувай!		Забудь!	
Забуваймо!		Забудьмо!	
Забувайте!		Забудьте!	
Пасивний дієприкметник			
–		забутий	
Безособова форма			
–		забуто	
Дієприслівник, теперішній час			
забуваючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
забувавши		забувши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Я ніколи не забуду нашого викладача.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Я забув вірш.		
<i>Про кого? (З.в.)</i>	Він забув про дівчину.		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Хлопець забув про зустріч.		

Інфінітив			
заїжджати (І) (НДВ) (to pick up)		заїхати (І) (ДВ)	
Глумачення			
1) в'їжджати всередину, в межі чого-небудь; 2) завертати куди-небудь по дорозі, приїжджати до когось ненадовго; 3) приїжджати куди-небудь, щоб узяти з собою когось, щось			
Теперішній час			
я	заїжджаю	—	
ти	заїжджаєш		
він	заїжджає		
ми	заїжджаємо		
ви	заїжджаєте		
вони	заїжджають		
Майбутній час			
я	заїжджатиму	бúду заїжджати	заїду
ти	заїжджатимеш	бúдеш заїжджати	заїдеш
він	заїжджатиме	бúде заїжджати	заїде
ми	заїжджатимемо	бúдемо заїжджати	заїдемо
ви	заїжджатимете	бúдете заїжджати	заїдете
вони	заїжджатимуть	бúдуть заїжджати	заїдуть
Минулий час			
він	заїжджав	заїхав	
вона	заїжджала	заїхала	
воно	заїжджало	заїхало	
вони	заїжджали	заїхали	
Наказовий спосіб (Імператив)			
Заїжджай!		Заїдь!	
Заїжджаймо!		Заїдьмо!	
Заїжджайте!		Заїдьте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
заїжджаючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
заїжджавши		заїхавши	
Дієслівне керування			
Куди? (З.в.)	Ми заїхали у Харків.		
До чого? (Р.в.)	Студенти заїхали до міста.		
За ким? (О.в.)	Батьки заїхали за сином.		
За чим? (О.в.)	Він заїхав за подарунком.		

Інфінітив			
займа́ти (І) (to occupy) (НДВ)		зайня́ти (І) (ДВ)	
Тлумачення			
брати, обирати що-небудь для користування			
Теперішній час			
я	займа́ю		—
ти	займа́єш		
він	займа́є		
ми	займа́ємо		
ви	займа́єте		
вони	займа́ють		
Майбутній час			
я	займа́тиму	бу́ду займа́ти	займу́
ти	займа́тимеш	бу́деш займа́ти	займе́ш
він	займа́тиме	бу́де займа́ти	займе́
ми	займа́тимемо	бу́демо займа́ти	займемо́
ви	займа́тимете	бу́дете займа́ти	займете́
вони	займа́тимуть	бу́дуть займа́ти	займу́ть
Минулий час			
він	займа́в		зайня́в
вона	займа́ла		зайня́ла
воно	займа́ло		зайня́ло
вони	займа́ли		зайня́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Займа́й!		Займи́!	
Займа́ймо!		Займи́мо!	
Займа́йте!		Займи́те!	
Пасивний дієприкметник			
за́йманий		за́йнятий	
Безособова форма			
за́ймано		за́йнято	
Дієприслівник, теперішній час			
займа́ючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
займа́вши		зайня́вши	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Студент зайняв цю кімнату.		

Інфінітив			
займа́тися (І) (to engage in) (НДВ)		зайня́тися (І) (ДВ)	
Тлумачення			
робити, здійснювати що-небудь; вивчати що-небудь, оволодівати чимсь			
Теперішній час			
я	займа́юся		—
ти	займа́єшся		
він	займа́ється		
ми	займа́ємося		
ви	займа́єтесь		
вони	займа́ються		
Майбутній час			
я	займа́тимуся	бу́ду займа́тися	займу́ся
ти	займа́тимешся	бу́деш займа́тися	займе́шся
він	займа́тиметься	бу́де займа́тися	займе́ться
ми	займа́тимемося	бу́демо займа́тися	займемо́ся
ви	займа́тиметесь	бу́дете займа́тися	займете́ся
вони	займа́тимуться	бу́дуть займа́тися	займу́ться
Минулий час			
він	займа́вся		зайня́вся
вона	займа́лася		зайня́лася
воно	займа́лося		зайня́лося
вони	займа́лися		зайня́лися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Займа́йся!		Займи́ся!	
Займа́ймося!		Займи́мося!	
Займа́йтеся!		Займи́теся!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
займа́ючись		—	
Дієприслівник, минулий час			
займа́вшись		зайня́вшись	
Дієслівне керування			
Чим? (О.в.)	Сестра займається музикою.		
З ким? (О.в.)	Мати займається з донькою.		

Інфінітив			
закінчувати (I) (to finish) (НДВ)		закінчіти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
доводити що-небудь до кінця, до завершення, завершувати			
Теперішній час			
я	закінчую		—
ти	закінчуєш		
він	закінчує		
ми	закінчуємо		
ви	закінчуєте		
вони	закінчують		
Майбутній час			
я	закінчуватиму	бúду закінчувати	закінчу́
ти	закінчуватимеш	бúдеш закінчувати	закінчі́ш
він	закінчуватиме	бúде закінчувати	закінчі́ть
ми	закінчуватимемо	бúдемо закінчувати	закінчимó
ви	закінчуватимете	бúдете закінчувати	закінчитé
вони	закінчуватимуть	бúдуть закінчувати	закінча́ть
Минулий час			
він	закінчував		закінчі́в
вона	закінчувала		закінчі́ла
воно	закінчувало		закінчі́ло
вони	закінчували		закінчі́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Закінчуй!	Закінч!
		Закінчуймо!	Закінчмо!
		Закінчуйте!	Закінчте!
Пасивний дієприкметник			
		закінчуваний	закінчений
Безособова форма			
		закінчувано	закінчено
Дієприслівник, теперішній час			
		закінчуючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		закінчувавши	закінчівши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Він вже закінчив цю роботу. Вона закінчила своє навчання.		
<i>Що робити? (інф.)</i>	Батько закінчив працювати.		

Інфінітив			
закінчуватися (I) (to end) (НДВ)		закінчітися (I) (ДВ)	
Тлумачення			
доходити до кінця, до завершення; кінчатися в часі, в просторі			
Теперішній час			
Я	—		—
ТИ	—		
ВІН	закінчується		
МИ	—		
ВИ	—		
ВОНИ	закінчуються		
Майбутній час			
Я	—	—	—
ТИ	—	—	—
ВІН	закінчуватиметься	буде закінчуватися	закінчіться
МИ	—	—	—
ВИ	—	—	—
ВОНИ	закінчуватимуться	будуть закінчуватися	закінчаться
Минулий час			
ВІН	закінчувався		закінчився
ВОНА	закінчувалася		закінчилася
ВОНО	закінчувалося		закінчилося
ВОНИ	закінчувалися		закінчилися
Наказовий спосіб (Імператив)			
—		—	
—		—	
—		—	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
закінчуючись		—	
Дієприслівник, минулий час			
закінчувавшись		закінчившись	
Дієслівне керування			
Чим? (О.в.)	Вечір закінчився танцями.		

Інфінітив			
зако́хуватися (І) (to fall in love)		закоха́тися (І)	
(НДВ)		(ДВ)	
Тлумачення			
пройматися почуттям кохання, пристрастю до кого-небудь			
Теперішній час			
я	зако́хуюся		—
ти	зако́хуєшся		
він	зако́хується		
ми	зако́хуємося		
ви	зако́хуетесь		
вони	зако́хуються		
Майбутній час			
я	зако́хуватимуся	бу́ду зако́хуватися	закоха́юся
ти	зако́хуватимешся	бу́деш зако́хуватися	закоха́єшся
він	зако́хуватиметься	бу́де зако́хуватися	закоха́ється
ми	зако́хуватимемося	бу́демо зако́хуватися	закоха́ємося
ви	зако́хуватиметеся	бу́дете зако́хуватися	закоха́єтесь
вони	зако́хуватимуться	бу́дуть зако́хуватися	закоха́ються
Минулий час			
він	зако́хувався		закоха́вся
вона	зако́хувалася		закоха́лася
воно	зако́хувалося		закоха́лося
вони	зако́хувалися		закоха́лися
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Зако́хуйся!	Закоха́йся!
		Зако́хуймося!	Закоха́ймося!
		Зако́хуйтеся!	Закоха́йтеся!
Пасивний дієприкметник			
		—	—
Безособова форма			
		—	—
Дієприслівник, теперішній час			
		зако́хуючись	—
Дієприслівник, минулий час			
		зако́хувавши́сь	закоха́вши́сь
Дієслівне керування			
<i>В (у) кого? (З.в.)</i>	Він закохався у Марію.		
<i>У що? (З.в.)</i>	Я закохався у це місто.		

Інфінітив			
закривáти (I) (to close) (НДВ)		закрїти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
робити невидимим для удару, дотику, погляду			
Теперішній час			
я	закривáю		–
ти	закривáєш		
він	закривáє		
ми	закривáємо		
ви	закривáєте		
вони	закривáють		
Майбутній час			
я	закривáтиму	бúду закривáти	закрїю
ти	закривáтимеш	бúдеш закривáти	закрїєш
він	закривáтиме	бúде закривáти	закрїє
ми	закривáтимемо	бúдемо закривáти	закрїємо
ви	закривáтимете	бúдете закривáти	закрїєте
вони	закривáтимуть	бúдуть закривáти	закрїють
Минулий час			
він	закривáв		закрїв
вона	закривáла		закрїла
воно	закривáло		закрїло
вони	закривáли		закрїли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Закривáй!		Закрїй!	
Закривáймо!		Закрїймо!	
Закривáйте!		Закрїйте!	
Пасивний дієприкметник			
–		закрїтий	
Безособова форма			
–		закрїто	
Дієприслівник, теперішній час			
закривáючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
закривáвши		закрївши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Мати закрила <i>дитину</i> від сонця.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Він закрив <i>підручник</i> .		
<i>Від кого? (Р.в.)</i>	Батько закрив <i>дівчину</i> від хлопця.		
<i>Від чого? (Р.в.)</i>	Вона закрила <i>вікна</i> від сонця.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Він закрив <i>очі</i> рукою.		

Інфінітив			
залиша́ти (I) (to leave) (НДВ)		зали́шити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
вирушаючи в дорогу, не брати з собою			
Теперішній час			
я	залиша́ю	–	
ти	залиша́єш		
він	залиша́є		
ми	залиша́ємо		
ви	залиша́єте		
вони	залиша́ють		
Майбутній час			
я	залиша́тиму	бу́ду залиша́ти	зали́шу́
ти	залиша́тимеш	бу́деш залиша́ти	зали́ши́ш
він	залиша́тиме	бу́де залиша́ти	зали́ши́ть
ми	залиша́тимемо	бу́демо залиша́ти	зали́шимо́
ви	залиша́тимете	бу́дете залиша́ти	зали́шите́
вони	залиша́тимуть	бу́дуть залиша́ти	зали́шать
Минулий час			
він	залиша́в	зали́шив	
вона	залиша́ла	зали́шила	
воно	залиша́ло	зали́ши́ло	
вони	залиша́ли	зали́шили	
Наказовий спосіб (Імператив)			
Залиша́й!		Зали́ши! / Зали́ш!	
Залиша́ймо!		Зали́шімо!	
Залиша́йте!		Зали́шіть!	
Пасивний дієприкметник			
–		зали́шений	
Безособова форма			
–		зали́шено	
Дієприслівник, теперішній час			
залиша́ючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
залиша́вши		зали́шивши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Студент залишив документи на столі.		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Мати залишила доньку у школі.		
<i>У кого? (Р.в.)</i>	Він залишив дитину у батьків.		
<i>З ким? (О.в.)</i>	Вона залишила сина з бабусею.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Я залишив гроші для друга.		

Інфінітив			
залиша́тися (I) (to stay) (НДВ)		зали́шитися (II) (ДВ)	
Тлумачення			
не полишати якогось місця; продовжувати перебувати де-небудь у якомусь положенні			
Теперішній час			
я	залиша́юся		—
ти	залиша́єшся		
він	залиша́ється		
ми	залиша́ємося		
ви	залиша́єтесь		
вони	залиша́ються		
Майбутній час			
я	залиша́тимуся	бу́ду залиша́тися	зали́шуся
ти	залиша́тимешся	бу́деш залиша́тися	зали́ши́шся
він	залиша́тиметься	бу́де залиша́тися	зали́ши́ться
ми	залиша́тимемося	бу́демо залиша́тися	зали́шимо́ся
ви	залиша́тиметеся	бу́дете залиша́тися	зали́шит́есь
вони	залиша́тимуться	бу́дуть залиша́тися	зали́шат́ься
Минулий час			
він	залиша́вся		зали́шився
вона	залиша́лася		зали́ши́лася
воно	залиша́лося		зали́ши́лося
вони	залиша́лися		зали́ши́лися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Залиша́йся!		Зали́шися! / Зали́шся!	
Залиша́ймося!		Зали́ші́мося! /Залишмося!	
Залиша́йтеся!		Зали́ші́ться! / Залиштеся!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
залиша́ючись		—	
Дієприслівник, минулий час			
залиша́вшись		зали́шившись	
Дієслівне керування			
<i>Де? (М.в.)</i>	Батько залишився у кімнаті.		
<i>З ким? (О.в.)</i>	Мати залишилася з молодшим сином.		
<i>Ким? (О.в.)</i>	Тарас залишився вірним другом.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Мені залишилось написати тільки останнє слово.		

<i>Інфінітив</i>			
замика́ти (І) (НДВ)		(to close)	
замкну́ти (І) (ДВ)			
<i>Тлумачення</i>			
зачиняти на замок, ключ			
<i>Теперішній час</i>			
Я	замика́ю		—
ТИ	замика́єш		
ВІН	замика́є		
МИ	замика́ємо		
ВИ	замика́єте		
ВОНИ	замика́ють		
<i>Майбутній час</i>			
Я	замика́тиму	бу́ду замика́ти	замкну́
ТИ	замика́тимеш	бу́деш замика́ти	замкне́ш
ВІН	замика́тиме	бу́де замика́ти	замкне́
МИ	замика́тимемо	бу́демо замика́ти	замкнемо́
ВИ	замика́тимете	бу́дете замика́ти	замкнете́
ВОНИ	замика́тимуть	бу́дуть замика́ти	замкну́ть
<i>Минулий час</i>			
ВІН	замика́в		замкну́в
ВОНА	замика́ла		замкну́ла
ВОНО	замика́ло		замкну́ло
ВОНИ	замика́ли		замкну́ли
<i>Наказовий спосіб (Імператив)</i>			
Замика́й!		Замкни́!	
Замика́ймо!		Замкни́мо!	
Замика́йте!		Замкни́ть!	
<i>Пасивний дієприкметник</i>			
замі́каний		за́мкнений, за́мкнутий	
<i>Безособова форма</i>			
замі́кано		за́мкнено, за́мкнуто	
<i>Дієприслівник, теперішній час</i>			
замика́ючи		—	
<i>Дієприслівник, минулий час</i>			
замика́вши		замкну́вши	
<i>Дієслівне керування</i>			
Що? (З.в.)	Студент замкнув кімнату.		
Кого? (З.в.)	Мати замкнула дитину вдома.		

Інфінітив			
замовля́ти (I) (to order) (НДВ)		замо́вити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
доручати кому-небудь доставити або виконати щось у наперед визначений термін			
Теперішній час			
я	замовля́ю		—
ти	замовля́єш		
він	замовля́є		
ми	замовля́ємо		
ви	замовля́єте		
вони	замовля́ють		
Майбутній час			
я	замовля́тиму	бу́ду замовля́ти	замо́влю
ти	замовля́тимеш	бу́деш замовля́ти	замо́виш
він	замовля́тиме	бу́де замовля́ти	замо́вить
ми	замовля́тимемо	бу́демо замовля́ти	замо́вимо
ви	замовля́тимете	бу́дете замовля́ти	замо́вите
вони	замовля́тимуть	бу́дуть замовля́ти	замо́влять
Минулий час			
він	замовля́в		замо́вив
вона	замовля́ла		замо́вила
воно	замовля́ло		замо́вило
вони	замовля́ли		замо́вили
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Замовля́й!	Замо́в!
		Замовля́ймо!	Замо́вмо!
		Замовля́йте!	Замо́вте!
Пасивний дієприкметник			
		—	замо́влений
Безособова форма			
		—	замо́влено
Дієприслівник, теперішній час			
		замовля́ючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		замовля́вши	замо́вивши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Вчора я замовив <i>готель</i> .		
<i>Для кого? (Р.в.)</i>	Гід замовив автобус <i>для туристів</i> .		
<i>У кого? (Р.в.)</i>	Я замовила картину <i>у художника</i> .		

Інфінітив			
запам'ятовувати (І) (to remember) (НДВ)		запам'ягати(І) (ДВ)	
Тлумачення			
зберігати в пам'яті			
Теперішній час			
я	запам'ятовую	—	
ти	запам'ятовуєш		
він	запам'ятовує		
ми	запам'ятовуємо		
ви	запам'ятовуєте		
вони	запам'ятовують		
Майбутній час			
я	запам'ятовуватиму	бúду запам'ятовувати	запам'ягáю
ти	запам'ятовуватимеш	бúдеш запам'ятовувати	запам'ягáєш
він	запам'ятовуватиме	бúде запам'ятовувати	запам'ягáє
ми	запам'ятовуватимемо	бúдемо запам'ятовувати	запам'ягáємо
ви	запам'ятовуватимете	бúдете запам'ятовувати	запам'ягáєте
вони	запам'ятовуватимуть	бúдуть запам'ятовувати	запам'ягáють
Минулий час			
він	запам'ятовував	запам'ягáв	
вона	запам'ятовувала	запам'ягáла	
воно	запам'ятовувало	запам'ягáло	
вони	запам'ятовували	запам'ягáли	
Наказовий спосіб (Імператив)			
Запам'ятовуй!		Запам'ягáй!	
Запам'ятовуймо!		Запам'ягáймо!	
Запам'ятовуйте!		Запам'ягáйте!	
Пасивний дієприкметник			
запам'ятовуваний		—	
Безособова форма			
запам'ятовувано		—	
Дієприслівник, теперішній час			
запам'ятовуючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
запам'ятовувавши		запам'ягáвши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>		Діти запам'ягáли вірш.	
<i>Кого? (З.в.)</i>		Вона запам'ягáла хлопця.	

Інфінітив			
заперéчувати (I) (to deny) (НДВ)		заперéчити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
не погоджуватися з ким-небудь у чомусь			
Теперішній час			
я	заперéчую		–
ти	заперéчуєш		
він	заперéчує		
ми	заперéчуємо		
ви	заперéчуєте		
вони	заперéчують		
Майбутній час			
я	заперéчуватиму	бúду заперéчувати	заперéчу
ти	заперéчуватимеш	бúдеш заперéчувати	заперéчиш
він	заперéчуватиме	бúде заперéчувати	заперéчить
ми	заперéчуватимемо	бúдемо заперéчувати	заперéчимо
ви	заперéчуватимете	бúдете заперéчувати	заперéчите
вони	заперéчуватимуть	бúдуть заперéчувати	заперéчать
Минулий час			
він	заперéчував		заперéчив
вона	заперéчувала		заперéчила
воно	заперéчувало		заперéчило
вони	заперéчували		заперéчили
Наказовий спосіб (Імператив)			
Заперéчуй!		Заперéч!	
Заперéчуймо!		Заперéчмо!	
Заперéчуйте!		Заперéчте!	
Пасивний дієприкметник			
–		заперéчний	
Безособова форма			
–		заперéчено	
Дієприслівник, теперішній час			
заперéчуючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
заперéчувавши		заперéчивши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Учені заперечили цю теорію.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Не буду вам заперечувати.		

Інфінітив			
записувати (І) (НДВ)		записати (І) (ДВ)	
Тлумачення			
занотувати на папері, викласти в письмовій формі			
Теперішній час			
я	записую		–
ти	записуєш		
він	записує		
ми	записуємо		
ви	записуєте		
вони	записують		
Майбутній час			
я	записуватиму	бúду записувати	запишú
ти	записуватимеш	бúдеш записувати	запишеш
він	записуватиме	бúде записувати	запише
ми	записуватимемо	бúдемо записувати	запишемо
ви	записуватимете	бúдете записувати	запишете
вони	записуватимуть	бúдуть записувати	запишуть
Минулий час			
він	записував		записáв
вона	записувала		записáла
воно	записувало		записáло
вони	записували		записáли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Записуй!		Запиши́!	
Записуймо!		Запиші́мо!	
Записуйте!		Запиші́ть!	
Пасивний дієприкметник			
записуваний		записаний	
Безособова форма			
записувано		записано	
Дієприслівник, теперішній час			
записуючи		–	
Дієприслівник, теперішній час			
записувавши		записáвши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Студент записує лекцію.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Я записую ручкою.		
<i>У що? (З.в.)</i>	Студенти записують слова у зошит.		

Інфінітив			
запитувати (I) (НДВ)		запитати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
1) звертатися до когось із запитанням; 2) викликати студента відповідати			
Теперішній час			
я	запитую		—
ти	запитуєш		
він	запитує		
ми	запитуємо		
ви	запитуєте		
вони	запитують		
Майбутній час			
я	запитуватиму	буду запитувати	запитаю
ти	запитуватимеш	будеш запитувати	запитаєш
він	запитуватиме	буде запитувати	запитає
ми	запитуватимемо	будемо запитувати	запитаємо
ви	запитуватимете	будете запитувати	запитаєте
вони	запитуватимуть	будуть запитувати	запитають
Минулий час			
він	запитував		запитав
вона	запитувала		запитала
воно	запитувало		запитало
вони	запитували		запитали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Запитуй!		Запитай!	
Запитуймо!		Запитаймо!	
Запитуйте!		Запитайте!	
Пасивний дієприкметник			
запитуваний		запитаний	
Безособова форма			
запитувано		запитано	
Дієприслівник, теперішній час			
запитуючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
запитувавши		запитавши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Студентка запитує викладача.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Секретарка запитала адресу.		
<i>У кого? (Р.в.)</i>	Дівчина запитала у матері.		
<i>Про кого? (З.в.)</i>	Викладач запитав про студента.		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Батько запитав про життя.		

Інфінітив			
запі́знюватися (I) (to late) (НДВ)		запі́знитися (II) (ДВ)	
Тлумачення			
1) приходити (приїжджати) пізніше, ніж треба; 2) зробити що-небудь пізніше, ніж треба			
Теперішній час			
я	запі́знююся		—
ти	запі́знюєшся		
він	запі́знюється		
ми	запі́знюємося		
ви	запі́знюєтесь		
вони	запі́знюються		
Майбутній час			
я	запі́знюватимуся	бу́ду запі́знюватися	запі́знююся
ти	запі́знюватимешся	бу́деш запі́знюватися	запі́знитися
він	запі́знюватиметься	бу́де запі́знюватися	запі́зниться
ми	запі́знюватимемося	бу́демо запі́знюватися	запі́знимося
ви	запі́знюватиметеся	бу́дете запі́знюватися	запі́знитесь
вони	запі́знюватимуться	бу́дуть запі́знюватися	запі́зняться
Минулий час			
він	запі́знювався		запі́знівся
вона	запі́знювалася		запі́знілася
воно	запі́знювалося		запі́знілося
вони	запі́знювалися		запі́знілися
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Запі́знюйся!	Запі́знися!
		Запі́знюймося!	Запі́знімося!
		Запі́знюйтеся!	Запі́зніться!
Пасивний дієприкметник			
		—	—
Безособова форма			
		—	—
Дієприслівник, теперішній час			
		запі́знюючись	—
Дієприслівник, минулий час			
		запі́знювавшись	запі́знівшись
Дієслівне керування			
<i>Куди? (З.в.)</i>	Студент запі́знівся на лекцію.		
<i>Через що? (З.в.)</i>	Друг запі́знівся через транспорт.		
<i>З чим? (О.в.)</i>	Студентка запі́знілася з контролем.		

Інфінітив			
запро́шувати (I) (to invite) (НДВ)		запросіти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
просити прийти куди-небудь, до когось з певною метою			
Теперішній час			
я	запро́шую		–
ти	запро́шуєш		
він	запро́шує		
ми	запро́шуємо		
ви	запро́шуєте		
вони	запро́шують		
Майбутній час			
я	запро́шуватиму	бу́ду запро́шувати	запро́шу́
ти	запро́шуватимеш	бу́деш запро́шуватися	запро́сиш
він	запро́шуватиме	бу́де запро́шувати	запро́сить
ми	запро́шуватимемо	бу́демо запро́шуватися	запро́симо
ви	запро́шуватимете	бу́дете запро́шувати	запро́сите
вони	запро́шуватимуть	бу́дуть запро́шувати	запро́сять
Минулий час			
він	запро́шував		запро́сів
вона	запро́шувала		запро́сила
воно	запро́шувало		запро́сило
вони	запро́шували		запро́сили
Наказовий спосіб (Імператив)			
Запро́шуй!		Запро́си!	
Запро́шуймо!		Запро́симо!	
Запро́шуйте!		Запро́сїть!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
запро́шуючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
запро́шувавши		запро́сївши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Хлопець запросив <i>дівчину</i> до кав'ярні.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Ми запросили <i>всю родину</i> на весілля.		
<i>До чого? (Р.в.)</i>	Ми запросили друзів <i>до парку</i> .		
<i>До кого? (Р.в.)</i>	Я запросив подругу <i>до батьків</i> .		

Інфінітив			
зараховувати (I) (to count) (НДВ)		зарахувати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
уводити до складу, приймати на навчання			
Теперішній час			
я	зараховую		–
ти	зараховуєш		
він	зараховує		
ми	зараховуємо		
ви	зараховуєте		
вони	зараховують		
Майбутній час			
я	зараховуватиму	б́ду зараховувати	зарахую
ти	зараховуватимеш	б́деш зараховувати	зарахуєш
він	зараховуватиме	б́де зараховувати	зарахує
ми	зараховуватимемо	б́демо зараховувати	зарахуємо
ви	зараховуватимете	б́дете зараховувати	зарахуєте
вони	зараховуватимуть	б́дуть зараховувати	зарахують
Минулий час			
він	зараховував		зарахував
вона	зараховувала		зарахувала
воно	зараховувало		зарахувало
вони	зараховували		зарахували
Наказовий спосіб (Імператив)			
Зараховуй!		Зарахуй!	
Зараховуймо!		Зарахуймо!	
Зараховуйте!		Зарахуйте!	
Пасивний дієприкметник			
зараховуваний		зарахований	
Безособова форма			
зараховувано		зараховано	
Дієприслівник, теперішній час			
зараховуючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
зараховувавши		зарахувавши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Мою сестру зарахували до університету.		
<i>До чого? (Р.в.)</i>	Мене зарахували до університету.		

Інфінітив			
заспоко́ювати (І) (НДВ)		заспоко́їти (І) (ДВ)	
Тлумачення			
розвіяти неспокій, тривогу, хвилювання			
Теперішній час			
я	заспоко́юю		—
ти	заспоко́юєш		
він	заспоко́ює		
ми	заспоко́юємо		
ви	заспоко́юєте		
вони	заспоко́юють		
Майбутній час			
я	заспоко́юватиму	бу́ду заспоко́ювати	заспоко́ю
ти	заспоко́юватимеш	бу́деш заспоко́ювати	заспоко́єш
він	заспоко́юватиме	бу́де заспоко́ювати	заспоко́є
ми	заспоко́юватимемо	бу́демо заспоко́ювати	заспоко́ємо
ви	заспоко́юватимете	бу́дете заспоко́ювати	заспоко́єте
вони	заспоко́юватимуть	бу́дуть заспоко́ювати	заспоко́ють
Минулий час			
він	заспоко́ював		заспоко́їв
вона	заспоко́ювала		заспоко́їла
воно	заспоко́ювало		заспоко́їло
вони	заспоко́ювали		заспоко́їли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Заспоко́юй!		Заспоко́й!	
Заспоко́юймо!		Заспоко́ймо!	
Заспоко́юйте!		Заспоко́йте!	
Пасивний дієприкметник			
заспоко́юваний		заспоко́єний	
Безособова форма			
заспоко́ювано		заспоко́єно	
Дієприслівник, теперішній час			
заспоко́юючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
заспоко́ювавши		заспоко́ївши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Мати заспоко́їла сина.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Батьки заспоко́їли дитину піснею.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Вам треба заспоко́ювати нерви.		

Інфінітив			
захищати (I) (to protect) (НДВ)		захистити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
1) охороняти кого-небудь, що-небудь від чогось шкідливого 2) обстоювати погляди, інтереси			
Теперішній час			
Я	захищаю		—
ТИ	захищаєш		
ВІН	захищає		
МИ	захищаємо		
ВИ	захищаєте		
ВОНИ	захищають		
Майбутній час			
Я	захищатиму	б́уду захищати	захищу́
ТИ	захищатимеш	б́удеш захищати	захисті́ш
ВІН	захищатиме	б́уде захищати	захисті́ть
МИ	захищатимемо	б́удемо захищати	захистимó
ВИ	захищатимете	б́удете захищати	захиститé
ВОНИ	захищатимуть	б́удуть захищати	захистя́ть
Минулий час			
ВІН	захищав		захисті́в
ВОНА	захищала		захисті́ла
ВОНО	захищало		захисті́ло
ВОНИ	захищали		захисті́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Захищай!	Захисті́!
		Захищаймо!	Захисті́мо!
		Захищайте!	Захисті́ть!
Пасивний дієприкметник			
		—	захі́щений
Безособова форма			
		—	захі́щено
Дієприслівник, теперішній час			
		захища́ючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		захищав́ши	захисті́вши
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Вони захистили <i>людей</i> від холоду.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Ми захищаємо <i>країну</i> . / Я захистив <i>дисертацію</i> .		
<i>Від кого? (Р.в.)</i>	Вони захистили <i>країну від ворогів</i> .		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Вона захистила обличчя <i>руками</i> .		

Інфінітив			
заходити (II) (НДВ)		<i>(to come in)</i>	зайти (I) (ДВ)
Тлумачення			
ідучи, потрапляти куди-небудь, проникати в середину; приходити куди-небудь ненадовго, мимохідь			
Теперішній час			
Я	заходжу		—
ТИ	заходиш		
ВІН	заходить		
МИ	заходимо		
ВИ	заходите		
ВОНИ	заходять		
Майбутній час			
Я	заходитиму	бúду заходити	зайдú
ТИ	заходитимеш	бúдеш заходити	зайдеш
ВІН	заходитиме	бúде заходити	зайде
МИ	заходитимемо	бúдемо заходити	зайдемо
ВИ	заходитимете	бúдете заходити	зайдете
ВОНИ	заходитимуть	бúдуть заходити	зайдуть
Минулий час			
ВІН	заходив		зайшов
ВОНА	заходила		зайшла
ВОНО	заходило		зайшло
ВОНИ	заходили		зайшли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Заходь!	Зайди!
		Заходьмо!	Зайдімо!
		Заходьте!	Зайдіть!
Пасивний дієприкметник			
		—	—
Безособова форма			
		—	—
Дієприслівник, теперішній час			
		заходячи	—
Дієприслівник, минулий час			
		заходивши	зайшовши
Дієслівне керування			
<i>До чого? (Р.в.)</i>	Ми зайшли до магазину.		
<i>До кого? (Р.в.)</i>	Студент зайшов до декана.		
<i>Звідки? (Р.в.)</i>	Джон зайшов з вулиці у будинок.		

Інфінітив			
захоплюватися (I) (to admire) (НДВ)		захопітися (II) (ДВ)	
Тлумачення			
відчувати великий інтерес, потяг до кого-, чого-небудь			
Теперішній час			
Я	захоплююся		—
ТИ	захоплюєшся		
ВІН	захоплюється		
МИ	захоплюємося		
ВИ	захоплюєтесь		
ВОНИ	захоплюються		
Майбутній час			
Я	захоплюватимуся	бúду захоплюватися	захоплю́ся
ТИ	захоплюватимешся	бúдеш захоплюватися	захопи́шся
ВІН	захоплюватиметься	бúде захоплюватися	захо́питься
МИ	захоплюватимемося	бúдемо захоплюватися	захо́пимося
ВИ	захоплюватиметеся	бúдете захоплюватися	захо́питеся
ВОНИ	захоплюватимуться	бúдуть захоплюватися	захо́пляться
Минулий час			
ВІН	захоплювався		захо́півся
ВОНА	захоплювалася		захо́пілася
ВОНО	захоплювалося		захо́пілося
ВОНИ	захоплювалися		захо́пилися
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Захо́плюйся!	Захо́піся!
		Захо́плюймося!	Захо́пімося!
		Захо́плюйтеся!	Захо́піться!
Пасивний дієприкметник			
		—	—
Безособова форма			
		—	—
Дієприслівник, теперішній час			
		захоплюючись	—
Дієприслівник, минулий час			
		захоплювавшись	захо́півшись
Дієслівне керування			
Ким? (О.в.)	Сестра захоплюється Шекспіром.		
Чим? (О.в.)	Я захоплююся футболом.		

Інфінітив			
зачиня́ти (I) (НДВ)		<i>(to close)</i>	зачині́ти (II) (ДВ)
Тлумачення			
щільно прихилияти двері, вікно			
Теперішній час			
я	зачиня́ю		—
ти	зачиня́єш		
він	зачиня́є		
ми	зачиня́ємо		
ви	зачиня́єте		
вони	зачиня́ють		
Майбутній час			
я	зачиня́тиму	бу́ду зачиня́ти	зачиню́
ти	зачиня́тимеш	бу́деш зачиня́ти	зачи́ниш
він	зачиня́тиме	бу́де зачиня́ти	зачи́нить
ми	зачиня́тимемо	бу́демо зачиня́ти	зачи́нимо
ви	зачиня́тимете	бу́дете зачиня́ти	зачи́ните
вони	зачиня́тимуть	бу́дуть зачиня́ти	зачи́нять
Минулий час			
він	зачиня́в		зачині́в
вона	зачиня́ла		зачині́ла
воно	зачиня́ло		зачині́ло
вони	зачиня́ли		зачині́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Зачиня́й!	Зачині́!
		Зачиня́ймо!	Зачині́мо!
		Зачиня́йте!	Зачині́ть!
Пасивний дієприкметник			
		—	зачи́нений
Безособова форма			
		—	зачи́нено
Дієприслівник, теперішній час			
		зачиня́ючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		зачиня́вши	зачині́вши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Мати зачинила двері.		
<i>Де? (М.в.)</i>	Кішку зачинили у кімнаті.		

Інфінітив			
збира́ти (І) (НДВ) (to collect)		зібра́ти (І) (ДВ)	
Тлумачення			
1) складати що-небудь до купи, в одне місце; 2) скликати когось; 3) з'єднати окремі частини, скласти механізм; 4) складати що-небудь одне до одного			
Теперішній час			
я	збира́ю		—
ти	збира́єш		
він	збира́є		
ми	збира́ємо		
ви	збира́єте		
вони	збира́ють		
Майбутній час			
я	збира́тиму	бу́ду збира́ти	зберу́
ти	збира́тимеш	бу́деш збира́ти	збере́ш
він	збира́тиме	бу́де збира́ти	збере́
ми	збира́тимемо	бу́демо збира́ти	зберемо́
ви	збира́тимете	бу́дете збира́ти	зберете́
вони	збира́тимуть	бу́дуть збира́ти	зберу́ть
Минулий час			
він	збира́в		зібра́в
вона	збира́ла		зібра́ла
воно	збира́ло		зібра́ло
вони	збира́ли		зібра́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Збира́й!	Збері́!
		Збира́ймо!	Збері́мо!
		Збира́йте!	Збері́ть!
Пасивний дієприкметник			
		збіра́ний	зібра́ний
Безособова форма			
		збіра́но	зібра́но
Дієприслівник, теперішній час			
		збира́ючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		збира́вши	зібра́вши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Ми зібрали всі наші речі. / Я зібрав конструктор.		
	Батько зібрав колекцію марок.		
<i>У що? (З.в.)</i>	Вона зібрала продукти в пакет.		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Деканат зібрав студентів.		

Інфінітив			
зверта́тися (І) (to address)		зверну́тися (І)	
(НДВ)		(ДВ)	
Тлумачення			
говорити або писати, спрямовуючи свої слова до кого-небудь			
Теперішній час			
я	зверта́юся		–
ти	зверта́єшся		
він	зверта́ється		
ми	зверта́ємося		
ви	зверта́єтесь		
вони	зверта́ються		
Майбутній час			
я	зверта́тимуся	бу́ду зверта́тися	зверну́ся
ти	зверта́тимешся	бу́деш зверта́тися	зверне́шся
він	зверта́тиметься	бу́де зверта́тися	зверне́ться
ми	зверта́тимемося	бу́демо зверта́тися	звернемо́ся
ви	зверта́тиметеся	бу́дете зверта́тися	звернетéся
вони	зверта́тимуться	бу́дуть зверта́тися	зверну́ться
Минулий час			
він	зверта́вся		зверну́вся
вона	зверта́лася		зверну́лася
воно	зверта́лося		зверну́лося
вони	зверта́лися		зверну́лися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Зверта́йся!		Зверни́ся!	
Зверта́ймося!		Зверні́мося!	
Зверта́йтеся!		Зверні́ться!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
зверта́ючись		–	
Дієприслівник, минулий час			
зверта́вшись		зверну́вшись	
Дієслівне керування			
До кого? (Р.в.)	Студенти звернулися до ректора.		
Із чим? (О.в.)	Ми звернулися до Міністерства з листом.		

Інфінітив			
зга́дувати (I) (to remember) (НДВ)		згада́ти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
відтворювати в пам'яті образи, події тощо			
Теперішній час			
я	зга́дую		–
ти	зга́дуєш		
він	зга́дує		
ми	зга́дуємо		
ви	зга́дуєте		
вони	зга́дують		
Майбутній час			
я	зга́дуватиму	бу́ду зга́дувати	згада́ю
ти	зга́дуватимеш	бу́деш зга́дувати	згада́єш
він	зга́дуватиме	бу́де зга́дувати	згада́є
ми	зга́дуватимемо	бу́демо зга́дувати	згада́ємо
ви	зга́дуватимете	бу́дете зга́дувати	згада́єте
вони	зга́дуватимуть	бу́дуть зга́дувати	згада́ють
Минулий час			
він	зга́дував		згада́в
вона	зга́дувала		згада́ла
воно	зга́дувало		згада́ло
вони	зга́дували		згада́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Зга́дуй!	Згада́й!
		Зга́дуймо!	Згада́ймо!
		Зга́дуйте!	Згада́йте!
Пасивний дієприкметник			
		–	зга́даний
Безособова форма			
		–	зга́дано
Дієприслівник, теперішній час			
		зга́дуючи	–
Дієприслівник, минулий час			
		зга́дувавши	згада́вши
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Ахмед згадує дідуся.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Я часто згадую своє дитинство.		
<i>Про кого? (З.в.)</i>	Вона згадує про матір.		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Він завжди згадував про свою родину.		

Інфінітив			
здобува́ти (І) (to acquire) (НДВ)		здобу́ти (І) (ДВ)	
Тлумачення			
1) діставати, розшукувати, знаходити кого-, що-небудь 2) виробляти, одержувати що-небудь			
Теперішній час			
я	здобува́ю		—
ти	здобува́єш		
він	здобува́є		
ми	здобува́ємо		
ви	здобува́єте		
вони	здобува́ють		
Майбутній час			
я	здобува́тиму	бу́ду здобува́ти	здобу́ду
ти	здобува́тимеш	бу́деш здобува́ти	здобу́деш
він	здобува́тиме	бу́де здобува́ти	здобу́де
ми	здобува́тимемо	бу́демо здобува́ти	здобу́демо
ви	здобува́тимее	бу́дете здобува́ти	здобу́дете
вони	здобува́тимуть	бу́дуть здобува́ти	здобу́дуть
Минулий час			
він	здобува́в		здобу́в
вона	здобува́ла		здобу́ла
воно	здобува́ло		здобу́ло
вони	здобува́ли		здобу́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Здобува́й!		Здобу́дь!	
Здобува́ймо!		Здобу́дьмо!	
Здобува́йте!		Здобу́дьте!	
Пасивний дієприкметник			
—		здобу́тий	
Безособова форма			
—		здобу́то	
Дієприслівник, теперішній час			
здобува́ючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
здобува́вши		здобу́вши	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Студенти здобувають якісну освіту.		

Інфінітив			
знайомити (II) (to acquaint) (НДВ)		познайомити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
представити, рекомендувати когось комусь			
Теперішній час			
я	знайомлю		—
ти	знайомиш		
він	знайомить		
ми	знайомимо		
ви	знайомите		
вони	знайомлять		
Майбутній час			
я	знайомитиму	бúду знайомити	познайомлю
ти	знайомитимеш	бúдеш знайомити	познайомиш
він	знайомитиме	бúде знайомити	познайомить
ми	знайомитимемо	будемо знайомити	познайомимо
ви	знайомитимете	будете знайомити	познайомите
вони	знайомитимуть	бúдуть знайомити	познайомлять
Минулий час			
він	знайомив		познайомив
вона	знайомила		познайомила
воно	знайомило		познайомило
вони	знайомили		познайомили
Наказовий спосіб (Імператив)			
Знайом!		Познайом!	
Знайоммо!		Познайоммо!	
Знайомте!		Познайомте!	
Пасивний дієприкметник			
—		познайомлений	
Безособова форма			
—		познайомлено	
Дієприслівник, теперішній час			
знайомлячи		—	
Дієприслівник, минулий час			
знайомивши		познайомивши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Я познайомив подругу з батьками.		
<i>Із ким? (О.в.)</i>	Я познайомив друзів із сусідом.		
<i>Із чим? (О.в.)</i>	Гід познайомив туристів з країною.		

Інфінітив			
знайомитися (II) (to get to now) (НДВ)		познайомитися (II) (ДВ)	
Тлумачення			
1) установлювати знайомство з ким-небудь; 2) одержувати інформацію про що-небудь, набувати знання, досвіду			
Теперішній час			
Я	знайомлюся		—
ТИ	знайомишся		
ВІН	знайомиться		
МИ	знайомимосся		
ВИ	знайомитесь		
ВОНИ	знайомляться		
Майбутній час			
Я	знайомитимуся	б́уду знайомитися	познайомлюся
ТИ	знайомитимешся	б́удеш знайомитися	познайомишся
ВІН	знайомитиметься	б́уде знайомитися	познайомиться
МИ	знайомитимемосся	б́удемо знайомитися	познайомимосся
ВИ	знайомитиметесь	б́удете знайомитися	познайомитесь
ВОНИ	знайомитимуться	б́удуть знайомитися	познайомляться
Минулий час			
ВІН	знайомився		познайомився
ВОНА	знайомилася		познайомилася
ВОНО	знайомилося		познайомилося
ВОНИ	знайомилися		познайомилися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Знайомся!		Познайомся!	
Знайоммосся!		Познайоммосся!	
Знайомтєся!		Познайомтєся!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
знайомлячись		—	
Дієприслівник, минулий час			
знайомившись		познайомившись	
Дієслівне керування			
<i>З ким? (О.в.)</i>	Учора Тарас познайомився з дівчиною.		
<i>З чим? (О.в.)</i>	Тут ми познайомилися з хімією.		

Інфінітив			
знáти (I) (to know) (НДВ)		–	
Тлумачення			
мати якісь відомості про кого-небудь, що-небудь			
Теперішній час			
я	знáю	–	
ти	знáєш		
він	знáє		
ми	знáємо		
ви	знáєте		
вони	знáють		
Майбутній час			
я	знáтиму	бúду знáти	–
ти	знáтимеш	бúдеш знáти	–
він	знáтиме	бúде знáти	–
ми	знáтимемо	бúдемо знáти	–
ви	знáтимете	бúдете знáти	–
вони	знáтимуть	бúдуть знáти	–
Минулий час			
він	знáв		–
вона	знáла		–
воно	знáло		–
вони	знáли		–
Наказовий спосіб (Імператив)			
Знáй!			–
Знáймо!			–
Знáйте!			–
Пасивний дієприкметник			
знáний			–
Безособова форма			
знáно			–
Дієприслівник, теперішній час			
знáючи			–
Дієприслівник, минулий час			
знáвши			–
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Я добре знаю свого сусіда.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Я знаю біографію цього актора. / Я знаю мову.		
<i>Про кого? (З.в.)</i>	Лікар все знає про пацієнта.		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Декан знає про навчання в університеті.		

Інфінітив			
знаходити (II) (to found) (НДВ)		знайти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
шукаючи, виявляти що-небудь			
Теперішній час			
я	знаходжу		—
ти	знаходиш		
він	знаходить		
ми	знаходимо		
ви	знаходите		
вони	знаходять		
Майбутній час			
я	знаходитиму	бúду знаходити	знайдú
ти	знаходитимеш	бúдеш знаходити	знайдеш
він	знаходитиме	бúде знаходити	знайде
ми	знаходитимемо	бúдемо знаходити	знайдемо
ви	знаходитимете	бúдете знаходити	знайдете
вони	знаходитимуть	бúдуть знаходити	знайдуть
Минулий час			
він	знаходив		знайшóв
вона	знаходила		знайшла́
воно	знаходило		знайшло́
вони	знаходили		знайшли́
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Знаходь!	Знайди́!
		Знаходьмо!	Знайди́мо!
		Знаходьте!	Знайди́ть!
Пасивний дієприкметник			
		—	знайдений
Безособова форма			
		—	знайдено
Дієприслівник, теперішній час			
		знаходячи	—
Дієприслівник, минулий час			
		знаходивши	знайшóвши
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Мати знайшла сина.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Вона знайшла гроші.		
<i>У чому? (М.в.)</i>	Я знайшла ключ у сумці.		

Інфінітив			
знаходиться (II) (to be found) (НДВ)		знайтися (I) (ДВ)	
Тлумачення			
бути наявним де-небудь; мати певне географічне положення			
Теперішній час			
я	знаходжуся		—
ти	знаходишся		
він	знаходиться		
ми	знаходимося		
ви	знаходитеся		
вони	знаходяться		
Майбутній час			
я	знаходитимуся	бúду знаходитися	знайдúся
ти	знаходитимешся	бúдеш знаходитися	знайдешся
він	знаходитиметься	бúде знаходитися	знайдеться
ми	знаходитимемося	бúдемо знаходитися	знайдемося
ви	знаходитиметеся	бúдете знаходитися	знайдетеся
вони	знаходитимуться	бúдуть знаходитися	знайдуться
Минулий час			
він	знаходився		знайшóвся
вона	знаходилася		знайшлáся
воно	знаходилося		знайшлóся
вони	знаходилися		знайшли́ся
Наказовий спосіб (Імператив)			
Знаходься!		Знайди́ся!	
Знаходьмося!		Знайди́мося!	
Знаходьтеся!		Знайди́ться!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
знаходячись		—	
Дієприслівник, минулий час			
знаходившись		знайшóвшись	
Дієслівне керування			
Де? (М.в.)	Словник знаходиться у шафі.		
Біля чого? (Р.в.)	Стіл знаходиться біля вікна.		

Інфінітив			
зустріча́ти (І) (to meet) (НДВ)		зустрі́ти (І) (ДВ)	
Тлумачення			
1) сходитися з тим, хто рухається навпроти; 2) виходити на зустріч кому-небудь, чекати на когось			
Теперішній час			
я	зустріча́ю		–
ти	зустріча́єш		
він	зустріча́є		
ми	зустріча́ємо		
ви	зустріча́єте		
вони	зустріча́ють		
Майбутній час			
я	зустріча́тиму	бу́ду зустріча́ти	зустрі́ну
ти	зустріча́тимеш	бу́деш зустріча́ти	зустрі́неш
він	зустріча́тиме	бу́де зустріча́ти	зустрі́не
ми	зустріча́тимемо	бу́демо зустріча́ти	зустрі́немо
ви	зустріча́тимете	бу́дете зустріча́ти	зустрі́нете
вони	зустріча́тимуть	бу́дуть зустріча́ти	зустрі́нуть
Минулий час			
він	зустріча́в		зустрі́в
вона	зустріча́ла		зустрі́ла
воно	зустріча́ло		зустрі́ло
вони	зустріча́ли		зустрі́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Зустріча́й!		Зустрі́нь!	
Зустріча́ймо!		Зустрі́ньмо!	
Зустріча́йте!		Зустрі́ньте!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
зустріча́ючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
зустріча́вши		зустрі́вши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Тарас зустрів <i>сусіда</i> .		
<i>Що? (З.в.)</i>	Він зустрів <i>родину</i> на вокзалі.		
<i>Де? (М.в.)</i>	Ми зустріли друзів <i>на вокзалі</i> .		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Українці зустрічають гостей <i>хлібом-сіллю</i> .		

Інфінітив			
зустрічатися (І) (to meet) (НДВ)		зустрітися (І) (ДВ)	
Тлумачення			
1) зближатися, сходитися один з одним, рухаючись з різних сторін; 2) траплятися на чиєму-небудь шляху,			
Теперішній час			
я	зустрічаюся		–
ти	зустрічаєшся		
він	зустрічається		
ми	зустрічаємося		
ви	зустрічаєтеся		
вони	зустрічаються		
Майбутній час			
я	зустрічатимуся	б́уду зустрічатися	зустрі́нуся
ти	зустрічатимешся	б́удеш зустрічатися	зустрі́нешся
він	зустрічатиметься	б́уде зустрічатися	зустрі́неться
ми	зустрічатимемося	б́удемо зустрічатися	зустрі́немося
ви	зустрічатиметеся	б́удете зустрічатися	зустрі́нетеся
вони	зустрічатимуться	б́удуть зустрічатися	зустрі́нуться
Минулий час			
він	зустріча́вся		зустрі́вся
вона	зустріча́лася		зустрі́лася
воно	зустріча́лося		зустрі́лося
вони	зустріча́лися		зустрі́лися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Зустрічайся!		Зустрі́нься!	
Зустрічаймося!		Зустрі́ньмося!	
Зустрічайтеся!		Зустрі́ньтеся!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
зустріча́ючись		–	
Дієприслівник, минулий час			
зустріча́вшись		зустрі́вшись	
Дієслівне керування			
<i>З ким? (О.в.)</i>	Студенти зустрілися з деканом.		
<i>Де? (М.в.)</i>	У горах зустрічаються рідкісні тварини.		

Інфінітив			
з'явля́тися (I) (to appear) (НДВ)		з'яв'ї́тися (II) (ДВ)	
Тлумачення			
1) показуватися де-небудь, ставати доступним зорові, видимим 2) приходити, прибувати куди-небудь			
Теперішній час			
я	з'явля́юся		—
ти	з'явля́єшся		
він	з'явля́ється		
ми	з'явля́ємося		
ви	з'явля́єтеся		
вони	з'явля́ються		
Майбутній час			
я	з'явля́тимуся	бу́ду з'явля́тися	з'явлю́ся
ти	з'явля́тимешся	бу́деш з'явля́тися	з'яви́шся
він	з'явля́тиметься	бу́де з'явля́тися	з'яви́ться
ми	з'явля́тимемося	бу́демо з'явля́тися	з'яви́мося
ви	з'явля́тиметеся	бу́дете з'явля́тися	з'яви́теся
вони	з'явля́тимуться	бу́дуть з'явля́тися	з'явля́ться
Минулий час			
він	з'явля́вся		з'яви́вся
вона	з'явля́лася		з'яви́лася
воно	з'явля́лося		з'яви́лося
вони	з'явля́лися		з'яви́лися
Наказовий спосіб (Імператив)			
З'явля́йся!		З'яви́сь!	
З'явля́ймося!		З'яви́мося!	
З'явля́йтеся!		З'яви́ться!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
з'явля́ючись		—	
Дієприслівник, минулий час			
з'явля́вшись		з'яви́вшись	
Дієслівне керування			
У кого? (Р.в.)	У брата з'явилось бажання піти на футбол.		
Де? (М.в.)	Звідки на столі з'явився цей олівець?		
З чим? (О.в.)	З'явився дідусь з подарунками.		

Інфінітив			
інформувати (I) (to inform) (НДВ/ДВ)		поінформувати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
надавати інформацію			
Теперішній час			
я	інформую		—
ти	інформуєш		
він	інформує		
ми	інформуємо		
ви	інформуєте		
вони	інформують		
Майбутній час			
я	інформуватиму	буду інформувати	поінформую
ти	інформуватимеш	будеш інформувати	поінформуєш
він	інформуватиме	буде інформувати	поінформує
ми	інформуватимемо	будемо інформувати	поінформуємо
ви	інформуватимете	будете інформувати	поінформуєте
вони	інформуватимуть	будуть інформувати	поінформують
Минулий час			
він	інформував		поінформував
вона	інформувала		поінформувала
воно	інформувало		поінформувало
вони	інформували		поінформували
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Інформуй!	Поінформуй!
		Інформуймо!	Поінформуймо!
		Інформуйте!	Поінформуйте!
Пасивний дієприкметник			
		інформований	поінформований
Безособова форма			
		інформовано	поінформований
Дієприслівник, теперішній час			
		інформуючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		інформувавши	поінформувавши
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Деканат поінформував <i>студентів</i> про іспити.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Депутати інформують <i>суспільство</i> .		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Директор поінформував нас <i>про роботу</i> .		

Інфінітив			
і́ті (йти) (І) (НДВ)		<i>(to go)</i>	пі́ті (І) (ДВ)
Тлумачення			
виходити в певному напрямі, до кого-небудь			
Теперішній час			
я	і́ду		–
ти	і́деш		
він	і́де		
ми	і́демо		
ви	і́дете		
вони	і́дуть		
Майбутній час			
я	і́тиму	бу́ду і́ті	пі́ду
ти	і́тимеш	бу́деш і́ті	пі́деш
він	і́тиме	бу́де і́ті	пі́де
ми	і́тимемо	бу́демо і́ті	пі́демо
ви	і́тимете	бу́дете і́ті	пі́дете
вони	і́тимуть	бу́дуть і́ті	пі́дуть
Минулий час			
він	і́шов		пі́шов
вона	і́шла		пі́шла
воно	і́шло		пі́шло
вони	і́шли		пі́шли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		І́ді!	Пі́ді!
		І́дімо!	Пі́дімо!
		І́діть!	Пі́діть!
Пасивний дієприкметник			
		–	–
Безособова форма			
		–	–
Дієприслівник, теперішній час			
		і́дучі	–
Дієприслівник, минулий час			
		і́шовши	пі́шовши
Дієслівне керування			
<i>Звідки? (Р.в.)</i>	Учень іде зі школи.		
<i>Від кого? (Р.в.)</i>	Він іде від батьків.		
<i>До чого? (Р.в.)</i>	Декан пішов до кабінету.		
<i>До кого? (Р.в.)</i>	Мати йде до доньки.		
<i>Куди? (З.в.)</i>	Ми підемо в театр.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Вони йшли вузькою вулицею.		

Інфінітив			
їздити (II) (НДВ) (<i>to go</i>)		поїздити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
рухатися, переміщатися багато разів у різних напрямках за допомогою засобів пересування			
Теперішній час			
я	їжджу		—
ти	їздиш		
він	їздить		
ми	їздим		
ви	їздите		
вони	їздять		
Майбутній час			
я	їздитиму	бúду їздити	поїжджу
ти	їздитимеш	бúдеш їздити	поїздиш
він	їздитиме	бúде їздити	поїздить
ми	їздитимемо	бúдемо їздити	поїздим
ви	їздитимете	бúдете їздити	поїздите
вони	їздитимуть	бúдуть їздити	поїздять
Минулий час			
він	їздив		поїздив
вона	їздила		поїздила
воно	їзило		поїзило
вони	їздили		поїздили
Наказовий спосіб (Імператив)			
Їздь!		Поїздь!	
Їздьмо!		Поїздьмо!	
Їздьте!		Поїздьте!	
Пасивний дієприкметник			
їжджений		—	
Безособова форма			
їжджено		—	
Дієприслівник, теперішній час			
їздячи		—	
Дієприслівник, минулий час			
їздивши		поїздивши	
Дієслівне керування			
<i>Звідки? (Р.в.)</i>	Я їжджу з міста до міста.		
<i>Куди? (Р.в.)</i>	Я їжджу з міста до міста.		
<i>Від кого? (Р.в.)</i>	Він їздив від батька до матері.		
<i>До кого? (Р.в.)</i>	Він їздив від батька до матері.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Він їздить на роботу автобусом.		

Інфінітив			
їсти (II) (to eat) (НДВ)		з'їсти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
1) споживати їжу 2) роз'їдати хімічно, руйнувати			
Теперішній час			
Я	їм		—
ТИ	їси́		
ВІН	їсть		
МИ	їмо́		
ВИ	їсте́		
ВОНИ	їдять		
Майбутній час			
Я	їстиму	б́уду їсти	з'їм
ТИ	їстимеш	б́удеш їсти	з'їси́
ВІН	їстиме	б́уде їсти	з'їсть
МИ	їстимемо	б́удемо їсти	з'їмо́
ВИ	їстимете	б́удете їсти	з'їсте́
ВОНИ	їстимуть	б́удуть їсти	з'їдять
Минулий час			
ВІН	їв		з'їв
ВОНА	їла		з'їла
ВОНО	їло		з'їло
ВОНИ	їли		з'їли
Наказовий спосіб (Імператив)			
їж!		з'їж!	
їжмо!		з'їжмо!	
їжте!		з'їжте!	
Пасивний дієприкметник			
—		з'їдений	
Безособова форма			
—		з'їдено	
Дієприслівник, теперішній час			
їдячі		—	
Дієприслівник, минулий час			
ївши		з'ївши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Він любить їсти морозиво. / Іржа їсть залізо.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Ми їмо м'ясо виделкою.		

Інфінітив			
їхати (І) (НДВ) (to go)		поїхати (І) (ДВ)	
Тлумачення			
рухатися, пересуватися в певному напрямку за допомогою засобів пересування			
Теперішній час			
я	їду		–
ти	їдеш		
він	їде		
ми	їдемо		
ви	їдете		
вони	їдуть		
Майбутній час			
я	їхатиму	бúду їхати	поїду
ти	їхатимеш	бúдеш їхати	поїдеш
він	їхатиме	бúде їхати	поїде
ми	їхатимемо	бúдемо їхати	поїдемо
ви	їхатимете	бúдете їхати	поїдете
вони	їхатимуть	бúдуть їхати	поїдуть
Минулий час			
він	їхав		поїхав
вона	їхала		поїхала
воно	їхало		поїхало
вони	їхали		поїхали
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Їдь!	Поїдь!
		Їдьмо!	Поїдьмо!
		Їдьте!	Поїдьте!
Пасивний дієприкметник			
		–	–
Безособова форма			
		–	–
Дієприслівник, теперішній час			
		їдучи	–
Дієприслівник, минулий час			
		їхавши	поїхавши
Дієслівне керування			
<i>Звідки? (Р.в.)</i>	Я їду з країни.		
<i>Від кого? (Р.в.)</i>	Син їде від батька.		
<i>Куди? (Р.в.)</i>	Друг їде до столиці.		
<i>До кого? (Р.в.)</i>	Хлопець їде до подруги.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Ми їдемо на екскурсію велосипедами.		

Інфінітив			
казати (І) (НДВ)		казати (І) (ДВ)	
Тлумачення			
передавати словами, говорити що-небудь			
Теперішній час			
Я	кажу́		—
ТИ	ка́жеш		
ВІН	ка́же		
МИ	ка́жемо		
ВИ	ка́жете		
ВОНИ	ка́жуть		
Майбутній час			
Я	казати́му	бу́ду казати́	скажу́
ТИ	казати́меш	бу́деш казати́	ска́жеш
ВІН	казати́ме	бу́де казати́	ска́же
МИ	казати́мемо	бу́демо казати́	ска́жемо
ВИ	казати́мете	бу́дете казати́	ска́жете
ВОНИ	казати́муть	бу́дуть казати́	ска́жуть
Минулий час			
ВІН	казав		сказав
ВОНА	казала		сказала
ВОНО	казало		сказало
ВОНИ	казали		сказали
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Кажі́!	Скажі́!
		Кажі́мо!	Скажі́мо!
		Кажі́ть!	Скажі́ть!
Пасивний дієприкметник			
		казаний	сказаний
Безособова форма			
		казано	сказано
Дієприслівник, теперішній час			
		кажучи	—
Дієприслівник, минулий час			
		казавши	сказавши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Він сказав <i>правду</i> .		
<i>Про кого? (З.в.)</i>	Вони казали <i>про студентку</i> .		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Лікар сказав <i>про хворобу</i> .		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Він сказав <i>бабусі</i> .		

Інфінітив			
кататися (І) (НДВ)		покататися (І) (ДВ)	
Глумачення			
їздити на чому-небудь для розваги, для вправ			
Теперішній час			
Я	катajúся		—
ТИ	катáєшся		
ВІН	катáється		
МИ	катáємося		
ВИ	катáєтесь		
ВОНИ	катajúться		
Майбутній час			
Я	кататимуся	бúду кататися	покатajúся
ТИ	кататимешся	бúдеш кататися	покатáєшся
ВІН	кататиметься	бúде кататися	покатáється
МИ	кататимемося	бúдемо кататися	покатáємося
ВИ	кататиметесь	бúдете кататися	покатáєтесь
ВОНИ	кататимуться	бúдуть кататися	покатajúться
Минулий час			
ВІН	катáвся		покатáвся
ВОНА	катáлася		покатáлася
ВОНО	катáлося		покатáлося
ВОНИ	катáлися		покатáлися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Катáйся!		Покатáйся!	
Катáймося!		Покатáймося!	
Катáйтеся!		Покатáйтеся!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
катajúчись		—	
Дієприслівник, минулий час			
катáвшись		покатáвшись	
Дієслівне керування			
На чому? (М.в.)	Узимку діти люблять кататися на ковзанах.		
Де? (М.в.)	Ми каталися на лижах у Карпатах.		

Інфінітив			
кідати (I) (to throw) (НДВ)		кінуги (I) (ДВ)	
Глумачення			
махнувши руками, змушувати падати те, що було в руках			
Теперішній час			
Я	кідаю		—
ТИ	кідаєш		
ВІН	кідає		
МИ	кідаємо		
ВИ	кідаєте		
ВОНИ	кідають		
Майбутній час			
Я	кідатиму	б́уду казати	ќину
ТИ	кідатимеш	б́удеш казати	ќинеш
ВІН	кідатиме	б́уде казати	ќине
МИ	кідатимемо	б́удемо казати	ќинемо
ВИ	кідатимете	б́удете казати	ќинете
ВОНИ	кідатимуть	б́удуть казати	ќинуть
Минулий час			
ВІН	кідав		ќинув
ВОНА	кідала		ќинула
ВОНО	кідало		ќинуло
ВОНИ	кідали		ќинули
Наказовий спосіб (Імператив)			
Кідай!		Ќинь!	
Кідаймо!		Ќиньмо!	
Кідайте!		Ќиньте!	
Пасивний дієприкметник			
кіданий		ќинений, ќинутий	
Безособова форма			
кідано		ќинено, ќинуто	
Дієприслівник, теперішній час			
кідаючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
кідавши		ќинувши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Він кинув м'яч у річку.		
<i>У що? (Р.в.)</i>	Вона кидає листа у вікно.		
<i>У кого? (Р.в.)</i>	Вони кидали каміння у kota.		

Інфінітив			
кла́сти (I) (to put) (НДВ)		покла́сти (I) (ДВ)	
Глумачення			
поміщати, розміщати щось десь			
Теперішній час			
я	кладу́		—
ти	кладéш		
він	кладé		
ми	кладемó		
ви	кладетé		
вони	кладу́ть		
Майбутній час			
я	кла́стиму	бу́ду кла́сти	покладу́
ти	кла́стимеш	бу́деш кла́сти	покладéш
він	кла́стиме	бу́де кла́сти	покладé
ми	кла́стимемо	бу́демо кла́сти	покладемó
ви	кла́стимете	бу́дете кла́сти	покладетé
вони	кла́стимуть	бу́дуть кла́сти	покладу́ть
Минулий час			
він	клав		поклав
вона	кла́ла		покла́ла
воно	кла́ло		покла́ло
вони	кла́ли		покла́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Кладі́!	Покладі́!
		Кладі́мо!	Покладі́мо!
		Кладі́ть!	Покладі́ть!
Пасивний дієприкметник			
		кладений	покладений
Безособова форма			
		кладено	покладено
Дієприслівник, теперішній час			
		кладучі	—
Дієприслівник, минулий час			
		клавши	поклавши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>		Вона поклала <i>продукти</i> на стіл.	
<i>Кого? (З.в.)</i>		Дитину поклали до лікарні.	
<i>До чого? / Куди? (Р.в.)</i>		Я поклав речі <i>до шафи</i> .	
<i>У що? / Куди? (З.в.)</i>		Я поклав речі <i>у шафу</i> .	

Інфінітив			
корі́стувáтися (I) (to use) (НДВ)		скорі́стувáтися (I) (ДВ)	
Тлумачення			
використовувати що-небудь для власних потреб			
Теперішній час			
я	корі́стую́ся		—
ти	корі́стує́шся		
він	корі́стує́ться		
ми	кори́стуємо́ся		
ви	корі́стує́теся		
вони	корі́стую́ться		
Майбутній час			
я	корі́стувáтимуся	бу́ду корі́стувáтися	скорі́стую́ся
ти	корі́стувáтимешся	бу́деш корі́стувáтися	скорі́стує́шся
він	корі́стувáтиметься	бу́де корі́стувáтися	скорі́стує́ться
ми	корі́стувáтимемося	бу́демо корі́стувáтися	скористу́ємося
ви	корі́стувáтиметеся	бу́дете корі́стувáтися	скорі́стує́теся
вони	корі́стувáтимуться	бу́дуть корі́стувáтися	скорі́стую́ться
Минулий час			
він	корі́стувáвся		скорі́стувáвся
вона	корі́стувáлася		скорі́стувáлася
воно	корі́стувáлося		скорі́стувáлося
вони	корі́стувáлися		скорі́стувáлися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Корі́стуйся!		Скорі́стуйся!	
Корі́стуймося !		Скорі́стуймося!	
Корі́стуйтеся !		Скорі́стуйтеся!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
корі́стую́чись		—	
Дієприслівник, минулий час			
корі́стувáвши́сь		скорі́стувáвши́сь	
Дієслівне керування			
Чим? (О.в.)	Він завжди користується інструментом.		

<i>Інфінітив</i>			
коха́ти (І) (to love) (НДВ)		покоха́ти (І) (ДВ)	
<i>Тлумачення</i>			
почувати сердечну прихильність до особи іншої статі			
<i>Теперішній час</i>			
Я	коха́ю		—
ТИ	коха́єш		
ВІН	коха́є		
МИ	коха́ємо		
ВИ	коха́єте		
ВОНИ	коха́ють		
<i>Майбутній час</i>			
Я	коха́тиму	бу́ду коха́ти	покоха́ю
ТИ	коха́тимеш	бу́деш коха́ти	покоха́єш
ВІН	коха́тиме	бу́де коха́ти	покоха́є
МИ	коха́тимемо	бу́демо коха́ти	покоха́ємо
ВИ	коха́тимете	бу́дете коха́ти	покоха́єте
ВОНИ	коха́тимуть	бу́дуть коха́ти	покоха́ють
<i>Минулий час</i>			
ВІН	коха́в		покоха́в
ВОНА	коха́ла		покоха́ла
ВОНО	коха́ло		покоха́ло
ВОНИ	коха́ли		покоха́ли
<i>Наказовий спосіб (Імператив)</i>			
		Кохай!	Покохай!
		Кохаймо!	Покохаймо!
		Кохайте!	Покохайте!
<i>Пасивний дієприкметник</i>			
		коха́ний	—
<i>Безособова форма</i>			
		коха́но	—
<i>Дієприслівник, теперішній час</i>			
		коха́ючи	—
<i>Дієприслівник, минулий час</i>			
		коха́вши	покоха́вши
<i>Дієслівне керування</i>			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Він кохає свою дружину.		

Інфінітив			
коштувати (I) (to cost)			–
(НДВ)			
Тлумачення			
мати певну ціну, вартість у грошовому вираженні			
Теперішній час			
Я	кошту́ю		–
ТИ	кошту́єш		
ВІН	кошту́є		
МИ	кошту́ємо		
ВИ	кошту́єте		
ВОНИ	кошту́ють		
Майбутній час			
Я	коштува́тиму	бу́ду коштува́ти	–
ТИ	коштува́тимеш	бу́деш коштува́ти	–
ВІН	коштува́тиме	бу́де коштува́ти	–
МИ	коштува́тимемо	бу́демо коштува́ти	–
ВИ	коштува́тимете	бу́дете коштува́ти	–
ВОНИ	коштува́тимуть	бу́дуть коштува́ти	–
Минулий час			
ВІН	коштува́в		–
ВОНА	коштува́ла		–
ВОНО	коштува́ло		–
ВОНИ	коштува́ли		–
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Кошту́й!	–
		Кошту́ймо!	–
		Кошту́йте!	–
Пасивний дієприкметник			
		–	–
Безособова форма			
		–	–
Дієприслівник, теперішній час			
		кошту́ючи	–
Дієприслівник, минулий час			
		коштува́вши	–
Дієслівне керування			
Чого? (Р.в.)	Ця робота коштує енергії і сил.		
Скільки?	Банани коштують 30 гривень.		

<i>Інфінітив</i>			
кра́сти (I) (to steal) (НДВ)		укра́сти (I) (ДВ)	
<i>Тлумачення</i>			
непомітно привласнити чуже			
<i>Теперішній час</i>			
я	кра́ду		—
ти	кра́деш		
він	кра́де		
ми	кра́демо		
ви	кра́дете		
вони	кра́дуть		
<i>Майбутній час</i>			
я	кра́стиму	бу́ду кра́сти	укра́ду
ти	кра́стимеш	бу́деш кра́сти	укра́деш
він	кра́стиме	бу́де кра́сти	укра́де
ми	кра́стимемо	бу́демо кра́сти	укра́демо
ви	кра́стимете	бу́дете кра́сти	укра́дете
вони	кра́стимуть	бу́дуть кра́сти	укра́дуть
<i>Минулий час</i>			
він	кра́в		укра́в
вона	кра́ла		укра́ла
воно	кра́ло		укра́ло
вони	кра́ли		укра́ли
<i>Наказовий спосіб (Імператив)</i>			
Крадь!		Украдь!	
Крадьмо!		Украдьмо!	
Крадьте!		Украдьте!	
<i>Пасивний дієприкметник</i>			
кра́дений		укра́дений	
<i>Безособова форма</i>			
кра́дено		укра́дено	
<i>Дієприслівник, теперішній час</i>			
краду́чі		—	
<i>Дієприслівник, минулий час</i>			
кра́вши		укра́вши	
<i>Дієслівне керування</i>			
<i>Що? (З.в.)</i>	Він украв гроші.		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Вони вкрали коней.		
<i>У кого? (Р.в.)</i>	У бабусі вкрали сумку.		

Інфінітив			
крича́ти (II) (to cry) (НДВ)		кри́кнути (I) (ДВ)	
Тлумачення			
дуже голосно щось говорити			
Теперішній час			
я	кричу́		—
ти	кричи́ш		
він	кричи́ть		
ми	кричимо́		
ви	кричите́		
вони	крича́ть		
Майбутній час			
я	крича́тиму	бу́ду крича́ти	кри́кну
ти	крича́тимеш	бу́деш крича́ти	кри́кнеш
він	крича́тиме	бу́де крича́ти	кри́кне
ми	крича́тимемо	бу́демо крича́ти	кри́кнемо
ви	крича́тимете	бу́дете крича́ти	кри́кнете
вони	крича́тимуть	бу́дуть крича́ти	кри́кнуть
Минулий час			
він	крича́в		кри́кнув
вона	крича́ла		кри́кнула
воно	крича́ло		кри́кнуло
вони	крича́ли		кри́кнули
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Кричи́!	Кри́кни!
		Кричи́мо!	Кри́кнімо!
		Кричи́ть!	Кри́кніть!
Пасивний дієприкметник			
		—	—
Безособова форма			
		—	—
Дієприслівник, теперішній час			
		кричачі́	—
Дієприслівник, минулий час			
		крича́вши	кри́кнувши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Друзі кричали слова вітання.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Вона кричала пасажирові.		
<i>На кого? (З.в.)</i>	Вона часто кричала на дитину.		

Інфінітив			
купувати (I) (НДВ) (to buy)		купіти (II) (ДВ)	
Глумачення			
придбати щось за гроші			
Теперішній час			
я	купую	—	
ти	купуєш		
він	купує		
ми	купуємо		
ви	купуєте		
вони	купують		
Майбутній час			
я	купуватиму	буду купувати	куплю
ти	купуватимеш	будеш купувати	купиш
він	купуватиме	буде купувати	купить
ми	купуватимемо	будемо купувати	купимо
ви	купуватимете	будете купувати	купите
вони	купуватимуть	будуть купувати	куплять
Минулий час			
він	купував	купів	
вона	купувала	купила	
воно	купувало	купило	
вони	купували	купили	
Наказовий спосіб (Імператив)			
Купуй!		Купі!	
Купуймо!		Купімо!	
Купуйте!		Купіть!	
Пасивний дієприкметник			
купований		куплений	
Безособова форма			
куповано		куплено	
Дієприслівник, теперішній час			
купуючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
купувавши		купівши	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Оксана купує продукти.		
Кого? (З.в.)	Дідусь купив корову.		
Кому? (Д.в.)	Мати купила дитині іграшку.		
Для кого? (Р.в.)	Батько купив для сина телефон.		
Чому? (Д.в.)	Ми купили нашій родині подарунок.		
Де? (М.в.)	Ми купили телевізор у магазині.		

Інфінітив			
ламáти (I) (to break) (НДВ)		зламáти (поламáти) (I) (ДВ)	
Глумачення			
згинаючи, відділяти частини чого-небудь; розділяти щось на частини			
Теперішній час			
Я	ламáю		—
ТИ	ламáєш		
ВІН	ламáє		
МИ	ламáємо		
ВИ	ламáєте		
ВОНИ	ламáють		
Майбутній час			
Я	ламáтиму	бúду ламáти	зламáю
ТИ	ламáтимеш	бúдеш ламáти	зламáєш
ВІН	ламáтиме	бúде ламáти	зламáє
МИ	ламáтимемо	бúдемо ламáти	зламáємо
ВИ	ламáтимете	бúдете ламáти	зламáєте
ВОНИ	ламáтимуть	бúдуть ламáти	зламáють
Минулий час			
ВІН	ламáв		зламáв
ВОНА	ламáла		зламáла
ВОНО	ламáло		зламáло
ВОНИ	ламáли		зламáли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Ламáй!	Зламáй!
		Ламáймо!	Зламáймо!
		Ламáйте!	Зламáйте!
Пасивний дієприкметник			
		лáманий	злáманий
Безособова форма			
		лáмано	злáмано
Дієприслівник, теперішній час			
		ламáючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		ламáвши	зламáвши
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Він зламав дерево.		
Чим? (О.в.)	Він поламав рослину руками.		

Інфінітив			
лежати (II) (to lie) (НДВ)		полежати (II) (ДВ)	
Тлумачення			
перебувати в горизонтальному положенні			
Теперішній час			
я	леж ^{у́}		—
ти	леж ^{и́ш}		
він	леж ^{и́ть}		
ми	леж ^{и́мо}		
ви	леж ^{и́те}		
вони	леж ^{а́ть}		
Майбутній час			
я	леж ^{ати́} му	бу́ду леж ^{ати́}	полеж ^{у́}
ти	леж ^{ати́} меш	бу́деш леж ^{ати́}	полеж ^{и́ш}
він	леж ^{ати́} ме	бу́де леж ^{ати́}	полеж ^{и́ть}
ми	леж ^{ати́} мемо	бу́демо леж ^{ати́}	полеж ^{и́мо}
ви	леж ^{ати́} мете	бу́дете леж ^{ати́}	полеж ^{и́те}
вони	леж ^{ати́} муть	бу́дуть леж ^{ати́}	полеж ^{а́ть}
Минулий час			
він	леж ^{а́в}		полеж ^{а́в}
вона	леж ^{а́ла}		полеж ^{а́ла}
воно	леж ^{а́ло}		полеж ^{а́ло}
вони	леж ^{а́ли}		полеж ^{а́ли}
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Леж ^{и́!}	Полеж ^{и́!}
		Леж ^{и́мо!}	Полеж ^{и́мо!}
		Леж ^{и́ть!}	Полеж ^{и́ть!}
Пасивний дієприкметник			
		—	—
Безособова форма			
		—	—
Дієприслівник, теперішній час			
		леж ^{ачи́}	—
Дієприслівник, минулий час			
		леж ^{а́вши}	полеж ^{а́вши}
Дієслівне керування			
<i>Де? / На чому? (М.в.)</i>	Книжка лежить <i>на столі</i> .		
<i>Де? / У/в чому? (М.в.)</i>	Кіт лежить <i>у кімнаті</i> .		

Інфінітив			
леті́ти (II) (<i>to fly</i>) (НДВ)		полеті́ти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
пересуватися в повітрі			
Теперішній час			
я	лечу́		—
ти	леті́ш		
він	леті́ть		
ми	летимó		
ви	летите́		
вони	летя́ть		
Майбутній час			
я	леті́тиму	бу́ду леті́ти	полечу́
ти	леті́тимеш	бу́деш леті́ти	полеті́ш
він	леті́тиме	бу́де леті́ти	полеті́ть
ми	леті́тимемо	бу́демо леті́ти	полетимó
ви	леті́тимете	бу́дете леті́ти	полетите́
вони	леті́тимуть	бу́дуть леті́ти	полетя́ть
Минулий час			
він	леті́в		полеті́в
вона	леті́ла		полеті́ла
воно	леті́ло		полеті́ло
вони	леті́ли		полеті́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Леті́!		Полеті́!	
Леті́мо!		Полеті́мо!	
Леті́ть!		Полеті́ть!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
летю́чі, летя́чі		—	
Дієприслівник, минулий час			
леті́вши		полеті́вши	
Дієслівне керування			
Звідки? (Р.в.)	Журналістка летіла зі Львова.		
Куди? (Р.в.)	Батько летів до села.		
До кого? (Р.в.)	Друг летить до батьків.		
Чим? (О.в.)	Вони летіли гелікоптером.		

Інфінітив			
лікувати (I) (to treat) (НДВ)		вилікувати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
застосовувати ліки для припинення захворювання			
Теперішній час			
я	лікую		—
ти	лікуєш		
він	лікує		
ми	лікуємо		
ви	лікуєте		
вони	лікують		
Майбутній час			
я	лікуватиму	бúду лікувати	вилікую
ти	лікуватимеш	бúдеш лікувати	вилікуєш
він	лікуватиме	бúде лікувати	вилікує
ми	лікуватимемо	бúдемо лікувати	вилікуємо
ви	лікуватимете	бúдете лікувати	вилікуєте
вони	лікуватимуть	бúдуть лікувати	вилікують
Минулий час			
він	лікував		вилікував
вона	лікувала		вилікувала
воно	лікувало		вилікувало
вони	лікували		вилікували
Наказовий спосіб (Імператив)			
Лікуй!		Вилікуй!	
Лікуймо!		Вилікуймо!	
Лікуйте!		Вилікуйте!	
Пасивний дієприкметник			
лікований		вилікований	
Безособова форма			
ліковано		виліковано	
Дієприслівник, теперішній час			
лікуючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
лікувавши		вилікувавши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Педіатр лікує дітей.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Кардіолог лікує серце.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Лікарі лікують ліками.		

Інфінітив			
літáти (І) (to fly) (НДВ)		політáти (І) (ДВ)	
Тлумачення			
пересуватися в повітрі в різний час і в різних напрямках			
Теперішній час			
я	літáю		—
ти	літáєш		
він	літáє		
ми	літáємо		
ви	літáєте		
вони	літáють		
Майбутній час			
я	літáтиму	бúду літáти	політáю
ти	літáтимеш	бúдеш літáти	політáєш
він	літáтиме	бúде літáти	політáє
ми	літáтимемо	бúдемо літáти	політáємо
ви	літáтимете	бúдете літáти	політáєте
вони	літáтимуть	бúдуть літáти	політáють
Минулий час			
він	літáв		політáв
вона	літáла		політáла
воно	літáло		політáло
вони	літáли		політáли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Літáй!		Політáй!	
Літáймо!		Політáймо!	
Літáйте!		Політáйте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
літáючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
літáвши		політáвши	
Дієслівне керування			
Звідки? (Р.в.)	Він багато літає з України.		
Куди? (Р.в.)	Щороку вона літає до Києва.		
До кого? (Р.в.)	Чоловік щомісяця літає батьків.		
Чим? (О.в.)	Він завжди літає літаком.		

Інфінітив			
ловіти (II) (to catch) (НДВ)		зловіти (II) (ДВ)	
Глумачення			
намагатися схопити, затримати, спіймати те, що падає (летить, тікає)			
Теперішній час			
Я	ловлю́		—
ТИ	ло́виш		
ВІН	ло́вить		
МИ	ло́вимо		
ВИ	ло́вите		
ВОНИ	ло́влять		
Майбутній час			
Я	лові́тиму	бу́ду ловіти	зловлю́
ТИ	лові́тимеш	бу́деш ловіти	зло́виш
ВІН	лові́тиме	бу́де ловіти	зло́вить
МИ	лові́тимемо	бу́демо ловіти	зло́вимо
ВИ	лові́тимете	бу́дете ловіти	зло́вите
ВОНИ	лові́тимуть	бу́дуть ловіти	зло́влять
Минулий час			
ВІН	лові́в		злові́в
ВОНА	лові́ла		злові́ла
ВОНО	лові́ло		злові́ло
ВОНИ	лові́ли		злові́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Лові́!	Злові́!
		Лові́мо!	Злові́мо!
		Лові́ть!	Злові́ть!
Пасивний дієприкметник			
		—	зловле́ний
Безособова форма			
		—	зловле́но
Дієприслівник, теперішній час			
		ло́влячи	—
Дієприслівник, минулий час			
		лові́вши	злові́вши
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Діти ловлять м'яч.		
Кого? (З.в.)	Поліція ловить грабіжника.		
Чим? (О.в.)	Пес зловив м'ясо зубами.		

Інфінітив			
любіти (II) (to like) (НДВ)		полюбіти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
відчувати любов, кохати			
Теперішній час			
Я	люблю́		—
ти	лю́биш		
він	лю́бить		
ми	лю́бимо		
ви	лю́бите		
вони	лю́блять		
Майбутній час			
Я	любі́тиму	бу́ду любі́ти	полю́блю
ти	любі́тимеш	бу́деш любі́ти	полю́биш
він	любі́тиме	бу́де любі́ти	полю́бить
ми	любі́тимемо	бу́демо любі́ти	полю́бимо
ви	любі́тимете	бу́дете любі́ти	полю́бите
вони	любі́тимуть	бу́дуть любі́ти	полю́блять
Минулий час			
він	любі́в		полю́бів
вона	любі́ла		полю́біла
воно	любі́ло		полю́біло
вони	любі́ли		полю́біли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Лю́бі!		Полю́бі!	
Лю́бімо!		Полю́бімо!	
Лю́біть!		Полю́біть!	
Пасивний дієприкметник			
лю́блений		—	
Безособова форма			
лю́блено		—	
Дієприслівник, теперішній час			
лю́блячи		—	
Дієприслівник, минулий час			
любі́вши		полю́бівши	
Дієслівне керування			
<i>Кого (З.в.)</i>	Мати любить сина.		
<i>Що (З.в.)</i>	Я люблю футбол.		
<i>За що? (З.в.)</i>	Вона любить його за мужність.		
<i>+ інфінітив</i>	Вона любить слухати музику.		

Інфінітив			
ляга́ти (I) (to lie down) (НДВ)		лягті́ (I) (ДВ)	
Тлумачення			
приймати горизонтальне положення			
Теперішній час			
я	ляга́ю		—
ти	ляга́єш		
він	ляга́є		
ми	ляга́ємо		
ви	ляга́єте		
вони	ляга́ють		
Майбутній час			
я	ляга́тиму	бу́ду ляга́ти	ля́жу
ти	ляга́тимеш	бу́деш ляга́ти	ля́жеш
він	ляга́тиме	бу́де ляга́ти	ля́же
ми	ляга́тимемо	бу́демо ляга́ти	ля́жемо
ви	ляга́тимете	бу́дете ляга́ти	ля́жете
вони	ляга́тимуть	бу́дуть ляга́ти	ля́жуть
Минулий час			
він	ляга́в		ліг
вона	ляга́ла		лягла́
воно	ляга́ло		лягло́
вони	ляга́ли		лягли́
Наказовий спосіб (Імператив)			
Ляга́й!		Ляж!	
Ляга́ймо!		Ляжмо!	
Ляга́йте!		Ляжте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
ляга́ючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
ляга́вши		лі́гши	
Дієслівне керування			
<i>На чому? (М.в.)</i>	Він любить лягати <i>на ліжку</i> .		
<i>У/в/на що? (З.в.)</i>	Він любить лягати <i>у ліжку</i> .		
<i>Де? (М.в.)</i>	Він лягає <i>у кімнаті</i> .		

Інфінітив			
малювати (I) (to draw) (НДВ)		намалювати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
зображувати кого-небудь, що-небудь олівцем, фарбою			
Теперішній час			
Я	малюю		—
ТИ	малюєш		
ВІН	малює		
МИ	малюємо		
ВИ	малюєте		
ВОНИ	малюють		
Майбутній час			
Я	малюватиму	бúду малювати	намалюю
ТИ	малюватимеш	бúдеш малювати	намалюєш
ВІН	малюватиме	бúде малювати	намалює
МИ	малюватимемо	бúдемо малювати	намалюємо
ВИ	малюватимете	бúдете малювати	намалюєте
ВОНИ	малюватимуть	бúдуть малювати	намалюють
Минулий час			
ВІН	малюва́в		намалюва́в
ВОНА	малюва́ла		намалюва́ла
ВОНО	малюва́ло		намалюва́ло
ВОНИ	малюва́ли		намалюва́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Малю́й!	Намалю́й!
		Малю́ймо!	Намалю́ймо!
		Малю́йте!	Намалю́йте!
Пасивний дієприкметник			
		мальо́ваний	намальо́ваний
Безособова форма			
		мальо́вано	намальо́вано
Дієприслівник, теперішній час			
		малю́ючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		малюва́вши	намалюва́вши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Художник малює картину.		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Мій друг намалював дівчину.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Вони малюють фарбою.		
<i>Де? (На чому?) (М.в.)</i>	Діти малюють на дошці.		

Інфінітив			
мандрувати (I) (to travel) (НДВ)		помандрувати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
подорожувати			
Теперішній час			
я	мандр ^у ю		–
ти	мандр ^у єш		
він	мандр ^у є		
ми	мандр ^у ємо		
ви	мандр ^у єте		
вони	мандр ^у ють		
Майбутній час			
я	мандруватиму	бу́ду мандрувати	помандр ^у ю
ти	мандруватимеш	бу́деш мандрувати	помандр ^у єш
він	мандруватиме	бу́де мандрувати	помандр ^у є
ми	мандруватимемо	бу́демо мандрувати	помандр ^у ємо
ви	мандруватимете	бу́дете мандрувати	помандр ^у єте
вони	мандруватимуть	бу́дуть мандрувати	помандр ^у ють
Минулий час			
він	мандрува́в		помандрува́в
вона	мандрува́ла		помандрува́ла
воно	мандрува́ло		помандрува́ло
вони	мандрува́ли		помандрува́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Мандр ^у й!	Помандр ^у й!
		Мандр ^у ймо!	Помандр ^у ймо!
		Мандр ^у йте!	Помандр ^у йте!
Пасивний дієприкметник			
		мандр ^о ваний	–
Безособова форма			
		мандр ^о вано	–
Дієприслівник, теперішній час			
		мандр ^у ючи	–
Дієприслівник, минулий час			
		мандрува́вши	помандрува́вши
Дієслівне керування			
<i>Від чого? (Р.в.)</i>	Вони мандрували від міста до міста.		
<i>До чого? (Р.в.)</i>	Вони мандрували від міста до міста.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Вони люблять мандрувати автомобілем.		

Інфінітив			
ма́ти (I) (to have)			—
(НДВ)			
Тлумачення			
володіти чимось			
Теперішній час			
Я	ма́ю		—
ТИ	ма́єш		
ВІН	ма́є		
МИ	ма́ємо		
ВИ	ма́єте		
ВОНИ	ма́ють		
Майбутній час			
Я	ма́тиму	бу́ду ма́ти	—
ТИ	ма́тимеш	бу́деш ма́ти	—
ВІН	ма́тиме	бу́де ма́ти	—
МИ	ма́тимемо	бу́демо ма́ти	—
ВИ	ма́тимете	бу́дете ма́ти	—
ВОНИ	ма́тимуть	бу́дуть ма́ти	—
Минулий час			
ВІН	мав		—
ВОНА	ма́ла		—
ВОНО	ма́ло		—
ВОНИ	ма́ли		—
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Ма́й!	—
		Ма́ймо!	—
		Ма́йте!	—
Активний дієприкметник			
		—	—
Безособова форма			
		—	—
Дієприслівник, теперішній час			
		ма́ючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		ма́вши	—
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Він має будинок.		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Вона має брата і сестру.		

<i>Інфінітив</i>			
мешкати (I) (to live) (НДВ)		—	
<i>Тлумачення</i>			
жити, проживати			
<i>Теперішній час</i>			
Я	мешкаю	—	
ТИ	мешкаєш		
ВІН	мешкає		
МИ	мешкаємо		
ВИ	мешкаєте		
ВОНИ	мешкають		
<i>Майбутній час</i>			
Я	мешкатиму	бúду мешкати	—
ТИ	мешкатимеш	бúдеш мешкати	—
ВІН	мешкатиме	бúде мешкати	—
МИ	мешкатимемо	бúдемо мешкати	—
ВИ	мешкатимете	бúдете мешкати	—
ВОНИ	мешкатимуть	бúдуть мешкати	—
<i>Минулий час</i>			
ВІН	мешкав	—	
ВОНА	мешкала	—	
ВОНО	мешкало	—	
ВОНИ	мешкали	—	
<i>Наказовий спосіб (Імператив)</i>			
Мешкай!		—	
Мешкаймо!		—	
Мешкайте!		—	
<i>Пасивний дієприкметник</i>			
—		—	
<i>Безособова форма</i>			
—		—	
<i>Дієприслівник, теперішній час</i>			
мешкаючи		—	
<i>Дієприслівник, минулий час</i>			
мешкавши		—	
<i>Дієслівне керування</i>			
<i>Де? (М.в.)</i>	Він мешкає у будинку.		

Інфінітив			
міти (I) (to wash) (НДВ)		поміти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
очищати від бруду водним розчином			
Теперішній час			
Я	мію		—
ТИ	мієш		
ВІН	міє		
МИ	міємо		
ВИ	мієте		
ВОНИ	міють		
Майбутній час			
Я	мітиму	бúду міти	помію
ТИ	мітимеш	бúдеш міти	помієш
ВІН	мітиме	бúде міти	поміє
МИ	мітимемо	бúдемо міти	поміємо
ВИ	мітимете	бúдете міти	помієте
ВОНИ	мітимуть	бúдуть міти	поміють
Минулий час			
ВІН	мив		помив
ВОНА	міла		поміла
ВОНО	міло		поміло
ВОНИ	міли		поміли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Мий!	Помій!
		Міймо!	Поміймо!
		Мійте!	Помійте!
Пасивний дієприкметник			
		мітий	помітий
Безособова форма			
		міто	поміто
Дієприслівник, теперішній час			
		міючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		мівши	помівши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Діти миють руки.		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Мати миє сина.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Мати миє водою.		
<i>У чому? (М.в.)</i>	Мати миє сина у ванні.		

Інфінітив			
могти́ (І) (НДВ)		змогти́ (І) (ДВ)	
Тлумачення			
бути в змозі, в силах, здатним що-небудь робити			
Теперішній час			
я	мо́жу		—
ти	мо́жеш		
він	мо́же		
ми	мо́жемо		
ви	мо́жете		
вони	мо́жуть		
Майбутній час			
я	могти́му	бу́ду могти́	змо́жу
ти	могти́меш	бу́деш могти́	змо́жеш
він	могти́ме	бу́де могти́	змо́же
ми	могти́мемо	бу́демо могти́	змо́жемо
ви	могти́мете	бу́дете могти́	змо́жете
вони	могти́муть	бу́дуть могти́	змо́жуть
Минулий час			
він	міг		зміг
вона	могла́		змогла́
воно	могло́		змогло́
вони	могли́		змогли́
Наказовий спосіб (Імператив)			
—		—	
—		—	
—		—	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
мо́жучи		—	
Дієприслівник, минулий час			
мігши		змігши	
Дієслівне керування			
Що робити? (+ інф.)		Я не можу прийти до тебе сьогодні.	

Інфінітив			
мріяти (І) (to dream) (НДВ)		помріяти (І) (ДВ)	
Тлумачення			
1) створювати в уяві образ когось або чогось 2) думати про здійснення чого-небудь бажаного			
Теперішній час			
я	мрію		—
ти	мрієш		
він	мріє		
ми	мріємо		
ви	мрієте		
вони	мріють		
Майбутній час			
я	мріятиму	бúду мріяти	помрію
ти	мріятимеш	бúдеш мріяти	помрієш
він	мріятиме	бúде мріяти	помріє
ми	мріятимемо	бúдем мріяти	помріємо
ви	мріятимете	бúдете мріяти	помрієте
вони	мріятимуть	бúдуть мріяти	помріють
Минулий час			
він	мріяв		помріяв
вона	мріяла		помріяла
воно	мріяло		помріяло
вони	мріяли		помріяли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Мрій!		Помрій!	
Мріймо!		Помріймо!	
Мрійте!		Помрійте!	
Пасивний дієприкметник			
мріяний		—	
Безособова форма			
мріяно		—	
Дієприслівник, теперішній час			
мріючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
мріявши		помріявши	
Дієслівне керування			
<i>Про кого (З.в.)</i>	Оксана мріяла про хлопця.		
<i>Про що (З.в.)</i>	Дитина мріяла про іграшку.		
<i>+ інфінітив</i>	Вони мріють подорожувати.		

Інфінітив			
навчати (I) (to teach) (НДВ)		навчити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
передавати знання, уміння			
Теперішній час			
Я	навчаю		—
ТИ	навчаєш		
ВІН	навчає		
МИ	навчаємо		
ВИ	навчаєте		
ВОНИ	навчають		
Майбутній час			
Я	навчатиму	бúду навчати	навчу́
ТИ	навчатимеш	бúдеш навчати	навчи́ш
ВІН	навчатиме	бúде навчати	навчи́ть
МИ	навчатимемо	бúдемо навчати	навчимó
ВИ	навчатимете	бúдете навчати	навчитé
ВОНИ	навчатимуть	бúдуть навчати	навчатъ
Минулий час			
ВІН	навчав		навчи́в
ВОНА	навчала		навчи́ла
ВОНО	навчало		навчи́ло
ВОНИ	навчали		навчи́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Навчай!	Навчи́!
		Навчаймо!	Навчи́мо!
		Навчайте!	Навчи́ть!
Пасивний дієприкметник			
		—	на́вчений
Безособова форма			
		—	на́вчено
Дієприслівник, теперішній час			
		навчаючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		навчавши	навчи́вши
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Мати навчає дитину.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Учитель навчає клас.		
<i>Чого? (Р.в.)</i>	Вона навчає математики.		

Інфінітив			
навча́тися (I) (to study) (НДВ)		навчі́тися (II) (ДВ)	
Тлумачення			
набувати знань, опановувати що-небудь			
Теперішній час			
Я	навча́юся		—
ТИ	навча́єшся		
ВІН	навча́ється		
МИ	навча́ємося		
ВИ	навча́єтесь		
ВОНИ	навча́ються		
Майбутній час			
Я	навча́тимуся	бу́ду навча́тися	навчу́ся
ТИ	навча́тимешся	бу́деш навча́тися	навчи́шся
ВІН	навча́тиметься	бу́де навча́тися	навчи́ться
МИ	навча́тимемося	бу́демо навча́тися	навчимо́ся
ВИ	навча́тиметесь	бу́дете навча́тися	навчите́ся
ВОНИ	навча́тимуться	бу́дуть навча́тися	навча́ться
Минулий час			
ВІН	навча́вся		навчи́вся
ВОНА	навча́лася		навчи́лася
ВОНО	навча́лося		навчи́лося
ВОНИ	навча́лися		навчи́лися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Навча́йся!		Навчи́ся!	
Навча́ймося!		Навчи́мося!	
Навча́йтеся!		Навчи́ться!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
навча́ючись		—	
Дієприслівник, минулий час			
навча́вшись		навчи́вшись	
Дієслівне керування			
Чого? (Р.в.)	Він навчається історії.		
У кого? (Р.в.)	Діти навчаються у батька.		

Інфінітив			
нага́дувати (I) (to remind) (НДВ)		нагада́ти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
примушувати згадати про кого-небудь, що-небудь			
Теперішній час			
я	нага́дую		—
ти	нага́дуєш		
він	нага́дує		
ми	нага́дуємо		
ви	нага́дуєте		
вони	нага́дують		
Майбутній час			
я	нага́дуватиму	бу́ду нага́дувати	нагада́ю
ти	нага́дуватимеш	бу́деш нага́дувати	нагада́єш
він	нага́дуватиме	бу́де нага́дувати	нагада́є
ми	нага́дуватимемо	бу́демо нага́дувати	нагада́ємо
ви	нага́дуватимете	бу́дете нага́дувати	нагада́єте
вони	нага́дуватимуть	бу́дуть нага́дувати	нагада́ють
Минулий час			
він	нага́дував		нагада́в
вона	нага́дувала		нагада́ла
воно	нага́дувало		нагада́ло
вони	нага́дували		нагада́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Нага́дуй!	Нагада́й!
		Нага́дуймо!	Нагада́ймо!
		Нага́дуйте!	Нагада́йте!
Пасивний дієприкметник			
		нага́дуваний	нага́даний
Безособова форма			
		нага́дувано	нага́дано
Дієприслівник, теперішній час			
		нага́дуючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		нага́дувавши	нагада́вши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Він нагадав йому <i>віри</i> .		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Вона нагадала йому <i>батька</i> .		
<i>Про кого? (З.в.)</i>	Вона нагадала їм <i>про сестру</i> .		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Вони нагадали <i>про обіцянку</i> .		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Декан нагадав студентам <i>про іспити</i> .		

Інфінітив			
надіва́ти (I) (to put on) (НДВ)		наді́ти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
приладжувати щось на когось			
Теперішній час			
Я	надіва́ю		—
ТИ	надіва́єш		
ВІН	надіва́є		
МИ	надіва́ємо		
ВИ	надіва́єте		
ВОНИ	надіва́ють		
Майбутній час			
Я	надіва́тиму	бу́ду надіва́ти	наді́ну
ТИ	надіва́тимеш	бу́деш надіва́ти	наді́неш
ВІН	надіва́тиме	бу́де надіва́ти	наді́не
МИ	надіва́тимемо	бу́демо надіва́ти	наді́немо
ВИ	надіва́тимете	бу́дете надіва́ти	наді́нете
ВОНИ	надіва́тимуть	бу́дуть надіва́ти	наді́нуть
Минулий час			
ВІН	надіва́в		наді́в
ВОНА	надіва́ла		наді́ла
ВОНО	надіва́ло		наді́ло
ВОНИ	надіва́ли		наді́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Надіва́й!	Наді́нь!
		Надіва́ймо!	Наді́ньмо!
		Надіва́йте!	Наді́ньте!
Пасивний дієприкметник			
		надіва́ний	наді́тий
Безособова форма			
		надіва́но	наді́то
Дієприслівник, теперішній час			
		надіва́ючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		надіва́вши	наді́вши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>		Наді́нь окуляри!	
<i>На кого? (З.в.)</i>		Мати наді́ла шапку на сина.	
<i>На що? (З.в.)</i>		Мати наді́ла синові шапку на голову.	

Інфінітив			
надсилáти (I) (to send) (НДВ)		надіслáти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
посилати що-небудь поштою			
Теперішній час			
я	надсилáю		—
ти	надсилáєш		
він	надсилáє		
ми	надсилáємо		
ви	надсилáєте		
вони	надсилáють		
Майбутній час			
я	надсилáтиму	бúду надсилáти	надішлúю
ти	надсилáтимеш	бúдеш надсилáти	надішлéш
він	надсилáтиме	бúде надсилáти	надішлé
ми	надсилáтимемо	бúдемо надсилáти	надішлемó
ви	надсилáтимете	бúдете надсилáти	надішлетé
вони	надсилáтимуть	бúдуть надсилáти	надішлúють
Минулий час			
він	надсилáв		надіслáв
вона	надсилáла		надіслáла
воно	надсилáло		надіслáло
вони	надсилáли		надіслáли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Надсилáй!		Надішлú!	
Надсилáймо!		Надішлúмо!	
Надсилáйте!		Надішлúть!	
Пасивний дієприкметник			
—		надісланий	
Безособова форма			
—		надіслано	
Дієприслівник, теперішній час			
надсилáючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
надсилáвши		надіслáвши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Він надіслав документи.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Він надіслав листа батькові.		
<i>До кого? (Р.в.)</i>	Він надіслав гроші до сина.		
<i>На що? (З.в.)</i>	Вони надіслали листа на нашу адресу.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Ми надіслали інформацію Інтернетом.		

Інфінітив			
належати (II) (to belong)		(НДВ)	
—			
Тлумачення			
бути чиею-небудь власністю			
Теперішній час			
Я	належу		—
ТИ	належиш		
ВІН	належить		
МИ	належимо		
ВИ	належите		
ВОНИ	належать		
Майбутній час			
Я	належатиму	бúду належати	—
ТИ	належатимеш	бúде належати	—
ВІН	належатиме	бúде належати	—
МИ	належатимемо	бúдемо належати	—
ВИ	належатимете	бúдете належати	—
ВОНИ	належатимуть	бúдуть належати	—
Минулий час			
ВІН	належав		—
ВОНА	належала		—
ВОНО	належало		—
ВОНИ	належали		—
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Належ!	—
		Належмо!	—
		Належте!	—
Пасивний дієприкметник			
		—	—
Безособова форма			
		—	—
Дієприслівник, теперішній час			
		належачи	—
Дієприслівник, минулий час			
		належавши	—
Дієслівне керування			
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Цей будинок належить моєму батькові.		
<i>Чому? (Д.в.)</i>	Клініка належить медичному університету.		
<i>До кого? (Р.в.)</i>	Він належить до розумних людей.		
<i>До чого? (Р.в.)</i>	Мій дід належав до консервативної партії.		

Інфінітив			
народжуватися (I) (to be born) (НДВ)		народітися (II) (ДВ)	
Тлумачення			
з'являтися на світ під час пологів			
Теперішній час			
я	народжуюся		—
ти	народжуєшся		
він	народжується		
ми	народжуємося		
ви	народжуєтесь		
вони	народжуються		
Майбутній час			
я	народжуватимуся	бúду народжуватися	народжýся
ти	народжуватимешся	бúдеш народжуватися	народишся
він	народжуватиметься	бúде народжуватися	народіться
ми	народжуватимемося	бúдемо народжуватися	народимося
ви	народжуватиметесь	бúдете народжуватися	народитесь
вони	народжуватимуться	бúдуть народжуватися	народяться
Минулий час			
він	народжувався		народжувався
вона	народжувалася		народжувалася
воно	народжувалося		народжувалося
вони	народжувалися		народжувалися
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Народжуйся!	Народіся!
		Народжуймося!	Народімося!
		Народжуйтеся!	Народіться!
Пасивний дієприкметник			
		—	—
Безособова форма			
		—	—
Дієприслівник, теперішній час			
		народжуючись	—
Дієприслівник, минулий час			
		народжувавшись	народівшись
Дієслівне керування			
<i>Де? (М.в.)</i>		Тарас народився в Україні.	
<i>Ким? (О.в.)</i>		Він народився поетом!	
<i>Для чого? (Р.в.)</i>		Вона народилася для музики.	

Інфінітив			
нести́ (І) (to carry) (НДВ)		понести́ (І) (ДВ)	
Тлумачення			
узявши що(кого)-небудь у руки, доставляти кудись			
Теперішній час			
я	несу́		–
ти	несеш		
він	несе́		
ми	несемо́		
ви	несете́		
вони	несу́ть		
Майбутній час			
я	нести́му	бу́ду нести́	понесу́
ти	нести́меш	бу́деш нести́	понесеш
він	нести́ме	бу́де нести́	понесе́
ми	нести́мемо	бу́демо нести́	понесемо́
ви	нести́мете	бу́дете нести́	понесете́
вони	нести́муть	бу́дуть нести́	понесу́ть
Минулий час			
він	ніс		поніс
вона	несла́		понесла́
воно	несло́		понесло́
вони	неслі́		понесли́
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Неси́!	Понеси́!
		Неси́мо!	Понеси́мо!
		Неси́ть!	Понеси́ть!
Пасивний дієприкметник			
		не́сений	по́несений
Безособова форма			
		не́сено	по́несено
Дієприслівник, теперішній час			
		несу́чі	–
Дієприслівник, минулий час			
		нісши	по́нісши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Вона несе сумку.		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Мати несе дитину.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Батько несе хліб бабусі.		
<i>Для кого? (Р.в.)</i>	Син несе воду для батька.		

Інфінітив			
носіти (II) (to carry) (НДВ)		поносити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
узявши що(кого)-небудь у руки, неодноразово в різний час або в різних напрямках доставляти кудись			
Теперішній час			
я	но́шу́		—
ти	но́сиш		
він	но́сить		
ми	но́симо		
ви	но́сите		
вони	но́сять		
Майбутній час			
я	но́ситиму	бу́ду носіти	поно́шу́
ти	но́ситимеш	бу́деш носіти	поно́сиш
він	но́ситиме	бу́де носіти	поно́сить
ми	но́ситимемо	бу́демо носіти	поно́симо
ви	но́ситимете	бу́дете носіти	поно́сите
вони	но́ситимуть	бу́дуть носіти	поно́сять
Минулий час			
він	но́сів		поно́сів
вона	но́сила		поно́сила
воно	но́сило		поно́сило
вони	но́сили		поно́сили
Наказовий спосіб (Імператив)			
Носі́!		Поно́си!	
Носі́мо!		Поно́сімо!	
Носі́ть!		Поно́сіть!	
Пасивний дієприкметник			
но́шений		поно́шений	
Безособова форма			
но́шено		поно́шено	
Дієприслівник, теперішній час			
но́сячи		—	
Дієприслівник, минулий час			
но́сївши		поно́сївши	
Дієслівне керування			
Кого? (З.в.)	Мати носить на руках дитину.		
Що? (З.в.)	Вони носять меблі.		
Кому? (Д.в.)	Вони завжди носять цукерки дітям.		
У що? (З.в.)	Діти носять іграшки у кімнату.		

Інфінітив			
обговóрювати (I) (to discuss) (НДВ)		обговоріти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
обмінюватися поглядами з ким-небудь, детально аналізуючи щось			
Теперішній час			
я	обговóрюю		—
ти	обговóрюєш		
він	обговóрює		
ми	обговóрюємо		
ви	обговóрюєте		
вони	обговóрюють		
Майбутній час			
я	обговóрюватиму	бúду обговóрювати	обговорію
ти	обговóрюватимеш	бúдеш обговóрювати	обговоріш
він	обговóрюватиме	бúде обговóрювати	обговорить
ми	обговóрюватимемо	бúдемо обговóрювати	обговоримо
ви	обговóрюватимете	бúдете обговóрювати	обговорите
вони	обговóрюватимуть	бúдуть обговóрювати	обговорять
Минулий час			
він	обговóрював		обговорів
вона	обговóрювала		обговоріла
воно	обговóрювало		обговоріло
вони	обговóрювали		обговоріли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Обговóрюй!		Обговорі!	
Обговóрюймо!		Обговорімо!	
Обговóрюйте!		Обговоріть!	
Пасивний дієприкметник			
обговóрюваний		обговóрений	
Безособова форма			
обговóрювано		обговóрено	
Дієприслівник, теперішній час			
обговóрюючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
обговóрювавши		обговорівши	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Студент і викладач обговорили <i>план</i> роботи.		
З ким? (О.в.)	Студенти обговорили з <i>деканом</i> цю справу.		

Інфінітив			
обира́ти (I) (to choose) (НДВ)		обра́ти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
відбирати за якою-небудь ознакою			
Теперішній час			
я	обира́ю		–
ти	обира́єш		
він	обира́є		
ми	обира́ємо		
ви	обира́єте		
вони	обира́ють		
Майбутній час			
я	обира́тиму	бу́ду обра́ти	оберу́
ти	обира́тимеш	бу́деш обра́ти	обере́ш
він	обира́тиме	бу́де обра́ти	обере́
ми	обира́тимемо	бу́демо обра́ти	оберемо́
ви	обира́тимете	бу́дете обра́ти	оберете́
вони	обира́тимуть	бу́дуть обра́ти	оберу́ть
Минулий час			
він	обра́в		обра́в
вона	обра́ла		обра́ла
воно	обра́ло		обра́ло
вони	обра́ли		обра́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Обира́й!		Обери́!	
Обира́ймо!		Обери́мо!	
Обира́йте!		Обери́ть!	
Пасивний дієприкметник			
обі́раний		о́браний	
Безособова форма			
обі́рано		о́брано	
Дієприслівник, теперішній час			
обира́ючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
обра́вши		обра́вши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Він обрав собі дружину. / Обрали президента.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Дівчина обрала професію.		

Інфінітив			
обі́дати (I) (to dinner) (НДВ)		пообі́дати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
їсти серед дня			
Теперішній час			
я	обі́даю		—
ти	обі́даєш		
він	обі́дає		
ми	обі́даємо		
ви	обі́даєте		
вони	обі́дають		
Майбутній час			
я	обі́датиму	бу́ду обі́дати	пообі́даю
ти	обі́датимеш	бу́деш обі́дати	пообі́даєш
він	обі́датиме	бу́де обі́дати	пообі́дає
ми	обі́датимемо	бу́демо обі́дати	пообі́даємо
ви	обі́датимете	бу́дете обі́дати	пообі́даєте
вони	обі́датимуть	бу́дуть обі́дати	пообі́дають
Минулий час			
він	обі́дав		пообі́дав
вона	обі́дала		пообі́дала
воно	обі́дало		пообі́дало
вони	обі́дали		пообі́дали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Обі́дай!		Пообі́дай!	
Обі́даймо!		Пообі́даймо!	
Обі́дайте!		Пообі́дайте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
обі́даючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
обі́давши		пообі́давши	
Дієслівне керування			
Де? (М.в.)	Вони завжди обі́дають у <i>ресторані</i> .		
З ким? (О.в.)	Друг обі́дає з <i>подругою</i> .		
У кого? (Р.в.)	Учора ми обі́дали у <i>батьків</i> .		

Інфінітив			
обіцяти (I) (to promise) (НДВ)		пообіцяти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
давати обіцянку кому-небудь; зобов'язуватися зробити щось			
Теперішній час			
Я	обіцяю		—
ТИ	обіцяєш		
ВІН	обіцяє		
МИ	обіцяємо		
ВИ	обіцяєте		
ВОНИ	обіцяють		
Майбутній час			
Я	обіця́тиму	бу́ду обіця́ти	пообіця́ю
ТИ	обіця́тимеш	бу́деш обіця́ти	пообіця́єш
ВІН	обіця́тиме	бу́де обіця́ти	пообіця́є
МИ	обіця́тимемо	бу́демо обіця́ти	пообіця́ємо
ВИ	обіця́тимете	бу́дете обіця́ти	пообіця́єте
ВОНИ	обіця́тимуть	бу́дуть обіця́ти	пообіця́ють
Минулий час			
ВІН	обіця́в		пообіця́в
ВОНА	обіця́ла		пообіця́ла
ВОНО	обіця́ло		пообіця́ло
ВОНИ	обіця́ли		пообіця́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Обіця́й!	Пообіця́й!
		Обіця́ймо!	Пообіця́ймо!
		Обіця́йте!	Пообіця́йте!
Пасивний дієприкметник			
		обіця́ний	—
Безособова форма			
		обіця́но	—
Дієприслівник, теперішній час			
		обіця́ючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		обіця́вши	пообіця́вши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Мати обіцяла дочці нову іграшку.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Син пообіцяв батькові добре вчитися.		

Інфінітив			
одержувати (I) (to receive) (НДВ)		одержати (II) (ДВ)	
Тлумачення			
брати те, що надсилають			
Теперішній час			
я	одержую		—
ти	одержуєш		
він	одержує		
ми	одержуємо		
ви	одержуєте		
вони	одержують		
Майбутній час			
я	одержуватиму	буду одержувати	одержу
ти	одержуватимеш	будеш одержувати	одержиш
він	одержуватиме	буде одержувати	одержить
ми	одержуватимемо	будемо одержувати	одержимо
ви	одержуватимете	будете одержувати	одержите
вони	одержуватимуть	будуть одержувати	одержать
Минулий час			
він	одержував		одержав
вона	одержувала		одержала
воно	одержувало		одержало
вони	одержували		одержали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Одержуй!		Одерж!	
Одержуймо!		Одержмо!	
Одержуйте!		Одержте!	
Пасивний дієприкметник			
одержуваний		одержаний	
Безособова форма			
одержувано		одержано	
Дієприслівник, теперішній час			
одержуючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
одержувавши		одержавши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Студент одержав гроші.		
<i>Від кого? (Р.в.)</i>	Дівчина одержала квіти від друга.		
<i>Від чого? (Р.в.)</i>	Студенти одержали інформацію від деканату.		

Інфінітив			
означа́ти (I) (to mean) (НДВ)		—	
Тлумачення			
мати певне, важливе значення, певний зміст			
Теперішній час			
Я	—		—
ТИ	—		
ВІН	означає		
МИ	—		
ВИ	—		
ВОНИ	означають		
Майбутній час			
Я	—	—	—
ТИ	—	—	—
ВІН	означа́тиме	бу́де означа́ти	—
МИ	—	—	—
ВИ	—	—	—
ВОНИ	означа́тимуть	бу́дуть означа́ти	—
Минулий час			
ВІН	означа́в		—
ВОНА	означа́ла		—
ВОНО	означа́ло		—
ВОНИ	означа́ли		—
Наказовий спосіб (Імператив)			
—		—	
—		—	
—		—	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
означа́ючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
означа́вши		—	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Перше поняття означає <i>родову назву</i> .		

Інфінітив			
отр́мувати (I) (to get) (НДВ)		отр́мати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
одержувати; брати, приймати те, що надсилається, надається			
Теперішній час			
я	отр́мую		—
ти	отр́муєш		
він	отр́мує		
ми	отр́муємо		
ви	отр́муєте		
вони	отр́мують		
Майбутній час			
я	отр́муватиму	б́ду отр́мувати	отр́маю
ти	отр́муватимеш	б́деш отр́мувати	отр́маєш
він	отр́муватиме	б́де отр́мувати	отр́має
ми	отр́муватимемо	б́демо отр́мувати	отр́маємо
ви	отр́муватимете	б́дете отр́мувати	отр́маєте
вони	отр́муватимуть	б́дуть отр́мувати	отр́мають
Минулий час			
він	отр́мував		отр́мав
вона	отр́мувала		отр́мала
воно	отр́мувало		отр́мало
вони	отр́мували		отр́мали
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Отр́муй!	Отр́май!
		Отр́муйте!	Отр́майте!
Пасивний дієприкметник			
		отр́муваний	отр́маний
Безособова форма			
		отр́мувано	отр́мано
Дієприслівник, теперішній час			
		отр́муючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		отр́мувавши	отр́мавши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Студент отримав гроші.		
<i>Де? (М.в.)</i>	Він отримав гроші у банку.		
<i>Від кого? (Р.в.)</i>	Він отримав гроші від батька.		

Інфінітив			
па́дати (I) (to fall)		упа́сти (I)	
(НДВ)		(ДВ)	
Тлумачення			
переміщатися зверху вниз під дією власної ваги			
Теперішній час			
я	па́даю		–
ти	па́даєш		
він	па́дає		
ми	па́даємо		
ви	па́даєте		
вони	па́дають		
Майбутній час			
я	па́датиму	бу́ду па́дати	упаду́
ти	па́датимеш	бу́деш па́дати	упаде́ш
він	па́датиме	бу́де па́дати	упаде́
ми	па́датимемо	бу́демо па́дати	упадемо́
ви	па́датимете	бу́дете па́дати	упаде́те
вони	па́датимуть	бу́дуть па́дати	упаду́ть
Минулий час			
він	па́дав		упа́в
вона	па́дала		упа́ла
воно	па́дало		упа́ло
вони	па́дали		упа́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Па́дай!		Упади́!	
Па́даймо!		Упади́мо!	
Па́дайте!		Упади́ть!	
Пасивний дієприкметник			
–		упа́лий	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
па́даючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
па́давши		упа́вши	
Дієслівне керування			
<i>Куди? (З.в.)</i>	Сніг падає на землю.		
<i>Звідки? (Р.в.)</i>	Олівець упав зі столу.		

Інфінітив			
пам'ятати (I) (to remember) (НДВ)		запам'ятати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
зберігати в пам'яті, не забувати			
Теперішній час			
я	пам'ятаю		—
ти	пам'ятаєш		
він	пам'ятає		
ми	пам'ятаємо		
ви	пам'ятаєте		
вони	пам'ятають		
Майбутній час			
я	пам'ятатиму	буду пам'ятати	запам'ятаю
ти	пам'ятатимеш	будеш пам'ятати	запам'ятаєш
він	пам'ятатиме	буде пам'ятати	запам'ятає
ми	пам'ятатимемо	будемо пам'ятати	запам'ятаємо
ви	пам'ятатимете	будете пам'ятати	запам'ятаєте
вони	пам'ятатимуть	будуть пам'ятати	запам'ятають
Минулий час			
він	пам'ятав		запам'ятав
вона	пам'ятала		запам'ятала
воно	пам'ятало		запам'ятало
вони	пам'ятали		запам'ятали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Пам'ятай!		Запам'ятай!	
Пам'ятаймо!		Запам'ятаймо!	
Пам'ятайте!		Запам'ятайте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
пам'ятаючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
пам'ятавши		запам'ятавши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Він добре пам'ятає це місто.		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Друзі запам'ятали про цей день.		
<i>Про кого? (З.в.)</i>	Діти піклуються і завжди пам'ятають про батьків.		

Інфінітив			
передавати (I) (to transfer) (НДВ)		передати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
віддавати що-небудь комусь безпосередньо або через посередника			
Теперішній час			
я	передаю́		–
ти	передає́ш		
він	передає́		
ми	передаємо́		
ви	передаєте́		
вони	передаю́ть		
Майбутній час			
я	переда́вати́му	бу́ду передава́ти	переда́м
ти	переда́вати́меш	бу́деш передава́ти	переда́си
він	переда́вати́ме	бу́де передава́ти	переда́сть
ми	переда́вати́мемо	бу́демо передава́ти	переда́мо
ви	переда́вати́мете	бу́дете передава́ти	переда́сте
вони	переда́вати́муть	бу́дуть передава́ти	переда́дуть
Минулий час			
він	передава́в		переда́в
вона	передава́ла		переда́ла
воно	передава́ло		переда́ло
вони	передава́ли		переда́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Передава́й!	Переда́й!
		Передава́ймо!	Переда́ймо!
		Передава́йте!	Переда́йте!
Пасивний дієприкметник			
		–	переда́ний
Безособова форма			
		–	переда́но
Дієприслівник, теперішній час			
		передаю́чі	–
Дієприслівник, минулий час			
		передава́вши	переда́вши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Батьки передали гроші синові.		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Вони передали дитину на виховання.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Сусідка передала друзям «привіт».		

Інфінітив			
переїжджати (I) (НДВ) (to move)		переїхати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
1) їхати через що-небудь за допомогою транспорту, перетинаючи щось, з одного боку чогось на інший;			
2) їхати, пересуватися за допомогою транспорту з метою зміни місця проживання			
Теперішній час			
я	переїжджаю		—
ти	переїжджаєш		
він	переїжджає		
ми	переїжджаємо		
ви	переїжджаєте		
вони	переїжджають		
Майбутній час			
я	переїжджатиму	бúду переїжджати	переїду
ти	переїжджатимеш	бúдеш переїжджати	переїдеш
він	переїжджатиме	бúде переїжджати	переїде
ми	переїжджатимемо	бúдемо переїжджати	переїдемо
ви	переїжджатимете	бúдете переїжджати	переїдете
вони	переїжджатимуть	бúдуть переїжджати	переїдуть
Минулий час			
він	переїжджав		переїхав
вона	переїжджала		переїхала
воно	переїжджало		переїхало
вони	переїжджали		переїхали
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Переїжджай!	Переїдь!
		Переїжджаймо!	Переїдьмо!
		Переїжджайте!	Переїдьте!
Пасивний дієприкметник			
		—	—
Безособова форма			
		—	—
Дієприслівник, теперішній час			
		переїжджаючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		переїжджавши	переїхавши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>		Вони переїхали річку.	
<i>Через що? (З.в.)</i>		Джон переїхав через міст.	
<i>До чого? (Р.в.)</i>		Алі переїхав до Харкова.	
<i>До кого? (Р.в.)</i>		Син переїхав до батьків.	

Інфінітив			
переклада́ти (I) (to translate) (НДВ)		перекла́сти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
1) передавати текст, слово або усне висловлювання засобами іншої мови; 2) класти що-небудь в (на) інше місце			
Теперішній час			
я	переклада́ю		–
ти	переклада́єш		
він	переклада́є		
ми	переклада́ємо		
ви	переклада́єте		
вони	переклада́ють		
Майбутній час			
я	переклада́тиму	бу́ду переклада́ти	перекладу́
ти	переклада́тимеш	бу́деш переклада́ти	перекладéш
він	переклада́тиме	бу́де переклада́ти	перекладé
ми	переклада́тимемо	бу́демо переклада́ти	перекладемо́
ви	переклада́тимете	бу́дете переклада́ти	перекладете́
вони	переклада́тимуть	бу́дуть переклада́ти	перекладу́ть
Минулий час			
він	переклада́в		перекла́в
вона	переклада́ла		перекла́ла
воно	переклада́ло		перекла́ло
вони	переклада́ли		перекла́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Переклада́й!		Переклади́!	
Переклада́ймо!		Перекладі́мо!	
Переклада́йте!		Перекладі́ть!	
Пасивний дієприкметник			
–		перекла́дений	
Безособова форма			
–		перекла́дено	
Дієприслівник, теперішній час			
переклада́ючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
переклада́вши		перекла́вши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>		Студентка перекладає <i>статтю</i> .	
<i>На яку мову? (З.в.)</i>		Друг переклав текст <i>на англійську мову</i> .	
<i>З якої мови? (Р.в.)</i>		Я переклав текст <i>з української мови</i> .	
<i>Звідки? (Р.в.)</i>		Він переклав книжки <i>зі столу у шафу</i> .	
<i>Куди? (З.в.)</i>		Він переклав книжки <i>зі столу у шафу</i> .	

Інфінітив			
перемагáти (I) (to win) (НДВ)		перемогті (I) (ДВ)	
Тлумачення			
виграти бій, війну, спортивні змагання			
Теперішній час			
я	перемагáю		—
ти	перемагáєш		
він	перемагáє		
ми	перемагáємо		
ви	перемагáєте		
вони	перемагáють		
Майбутній час			
я	перемагáтиму	бúду перемагáти	перемóжу
ти	перемагáтимеш	бúдеш перемагáти	перемóжеш
він	перемагáтиме	бúде перемагáти	перемóже
ми	перемагáтимемо	бúдемо перемагáти	перемóжемо
ви	перемагáтимете	бúдете перемагáти	перемóжете
вони	перемагáтимуть	бúдуть перемагáти	перемóжуть
Минулий час			
він	перемагáв		перемíг
вона	перемагáла		перемогла́
воно	перемагáло		перемогло́
вони	перемагáли		перемогли́
Наказовий спосіб (Імператив)			
Перемагáй!		Переможі́!	
Перемагáймо!		Переможі́мо!	
Перемагáйте!		Переможі́ть!	
Пасивний дієприкметник			
—		перемóжений	
Безособова форма			
—		перемóжено	
Дієприслівник, теперішній час			
перемагáючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
перемагáвши		перемíгши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Ми перемогли <i>ворога</i> .		
<i>Що? (З.в.)</i>	Вони перемогли <i>ворожу армію</i> .		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Ми переможемо <i>зброєю</i> .		
<i>У чому? (М.в.)</i>	Ми переможемо <i>у війні</i> .		

Інфінітив			
перепісувати (І) (to rewrite) (НДВ)		перепісати (І) (ДВ)	
Тлумачення			
робити рукописну копію з якого-небудь тексту, писати щось ще раз			
Теперішній час			
я	перепісую		–
ти	перепісуєш		
він	перепісує		
ми	перепісуємо		
ви	перепісуєте		
вони	перепісують		
Майбутній час			
я	перепісуватиму	бúду перепісувати	перепишú
ти	перепісуватимеш	бúдеш перепісувати	перепишеш
він	перепісуватиме	бúде перепісувати	перепише
ми	перепісуватимемо	бúдемо перепісувати	перепишемо
ви	перепісуватимете	бúдете перепісувати	перепишете
вони	перепісуватимуть	бúдуть перепісувати	перепишуть
Минулий час			
він	перепісував		переписáв
вона	перепісувала		переписáла
воно	перепісувало		переписáло
вони	перепісували		переписáли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Перепісуй!	Перепиші́!
		Перепісуймо!	Перепиші́мо!
		Перепісуйте!	Перепиші́ть!
Пасивний дієприкметник			
		перепісуваний	перепісаний
Безособова форма			
		перепісувано	перепісано
Дієприслівник, теперішній час			
		перепісуючи	–
Дієприслівник, минулий час			
		перепісувавши	переписáвши
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Перепишіть ці речення!		
Чим? (О.в.)	Учень переписав текст олівцем.		
У що? (З.в.)	Студент переписав слова у зошит.		
Для чого? (Р.в.)	Ахмед переписав анкету для деканату.		

Інфінітив			
переходити (II) (to move) (НДВ)		перейти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
іти, переправлятися через що-небудь або на другий бік чого-небудь; іти, переміщатися з одного місця в інше			
Теперішній час			
я	переходжу		–
ти	переходиш		
він	переходить		
ми	переходимо		
ви	переходите		
вони	переходять		
Майбутній час			
я	переходитиму	буду переходити	переїду́
ти	переходитимеш	будеш переходити	переїдеш
він	переходитиме	буде переходити	переїде
ми	переходитимемо	будемо переходити	переїдемо
ви	переходитимете	будете переходити	переїдете
вони	переходитимуть	будуть переходити	переїдуть
Минулий час			
він	переходив		переїшо́в
вона	переходила		переїшла́
воно	переходило		переїшло́
вони	переходили		переїшли́
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Переходь!	Переїди́!
		Переходьмо!	Переїди́мо!
		Переходьте!	Переїди́ть!
Пасивний дієприкметник			
		–	переїдений
Безособова форма			
		–	переїдено
Дієприслівник, теперішній час			
		переходячи	–
Дієприслівник, минулий час			
		переходивши	переїшо́вши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Вони перейшли вулицю.		
<i>Через що? (З.в.)</i>	Джон перейшов через вулицю.		
<i>До чого? (Р.в.)</i>	Алі перейшов до аудиторії № 1.		
<i>На що? (З.в.)</i>	Валід перейшов на другий курс.		

Інфінітив			
писати (І) (НДВ) (to write)		написати (І) (ДВ)	
Тлумачення			
1) зображувати рукою на папері графічні знаки (літери, цифри); 2) складати письмово текст;		3) повідомляти про когось, щось; 4) звертатися до кого-небудь (надіслати листа)	
Теперішній час			
я	пиш ^у		–
ти	пишеш		
він	пише		
ми	пишемо		
ви	пишете		
вони	пишуть		
Майбутній час			
я	писатиму	б ^у ду писати	напиш ^у
ти	писатимеш	б ^у деш писати	напишеш
він	писатиме	б ^у де писати	напише
ми	писатимемо	б ^у демо писати	напишемо
ви	писатимете	б ^у дете писати	напишете
вони	писатимуть	б ^у дуть писати	напишуть
Минулий час			
він	писав		написав
вона	писала		написала
воно	писало		написало
вони	писали		написали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Пиш ^і !		Напиш ^і !	
Пиш ^і мо!		Напиш ^і мо!	
Пиш ^і ть!		Напиш ^і ть!	
Пасивний дієприкметник			
писаний		написаний	
Безособова форма			
писано		написано	
Дієприслівник, теперішній час			
пишучи		–	
Дієприслівник, минулий час			
писавши		написавши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Студент написав <i>свою адресу</i> . // Студентка пише <i>текст</i> .		
<i>Про кого? (З.в.)</i>	Ахмед пише <i>про актора</i> .		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Я пишу <i>про країну</i> .		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Дитина пише <i>ручкою</i> .		
<i>На чому? (М.в.)</i>	Студенти пишуть <i>на дошці</i> .		
<i>Для кого? (Р.в.)</i>	Професор написав підручник <i>для студентів</i> .		
<i>Для чого? (Р.в.)</i>	Він пише вірші <i>для журналу</i> .		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Студент пише <i>ректорові</i> .		

Інфінітив			
питати (І) (to ask) (НДВ)		запитати (І) (ДВ)	
Тлумачення			
звертатися до кого-небудь із запитанням, проханням			
Теперішній час			
я	питаю		–
ти	питаєш		
він	питає		
ми	питаємо		
ви	питаєте		
вони	питають		
Майбутній час			
я	питатиму	буду питати	запитаю
ти	питатимеш	будеш питати	запитаєш
він	питатиме	буде питати	запитає
ми	питатимемо	будемо питати	запитаємо
ви	питатимете	будете питати	запитаєте
вони	питатимуть	будуть питати	запитають
Минулий час			
він	питав		запитав
вона	питала		запитала
воно	питало		запитало
вони	питали		запитали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Питай!		Запитай!	
Питаймо!		Запитаймо!	
Питайте!		Запитайте!	
Пасивний дієприкметник			
–		запитаний	
Безособова форма			
–		запитано	
Дієприслівник, теперішній час			
питаючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
питавши		запитавши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Вона запитала адресу.		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Студент запитав декана.		
<i>Про кого? (З.в.)</i>	Я запитав декана про секретаря.		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Лікар запитав пацієнта про здоров'я.		
<i>У кого? (Р.в.)</i>	Пацієнт запитав у лікаря.		

Інфінітив			
п'їти (I) (to drink) (НДВ)		в'їпити (I) (ДВ)	
Тлумачення			
ковтати рідину для вгамування спраги			
Теперішній час			
Я	п'ю		—
ТИ	п'єш		
ВІН	п'є		
МИ	п'ємо́		
ВИ	п'єте́		
ВОНИ	п'ють		
Майбутній час			
Я	п'їтиму	б'уду п'їти	в'їп'ю
ТИ	п'їтимеш	б'удеш п'їти	в'їп'єш
ВІН	п'їтиме	б'уде п'їти	в'їп'є
МИ	п'їтимемо	б'удемо п'їти	в'їп'ємо
ВИ	п'їтимете	б'удете п'їти	в'їп'єте
ВОНИ	п'їтимуть	б'удуть п'їти	в'їп'ють
Минулий час			
ВІН	пив		в'їпив
ВОНА	пила́		в'їпила
ВОНО	пилó		в'їпило
ВОНИ	пили́		в'їпили
Наказовий спосіб (Імператив)			
Пий!		В'їпий!	
П'їймо!		В'їп'їймо!	
П'їйте!		В'їп'їйте!	
Пасивний дієприкметник			
—		в'їпитий	
Безособова форма			
—		в'їпито	
Дієприслівник, теперішній час			
п'ючі́		—	
Дієприслівник, минулий час			
п'ївши		в'їпивши	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Дитини п'є сік.		
З чого? (Р.в.)	Він п'є зі склянки.		
Через що? (З.в.)	Я люблю пити сік через трубочку.		

Інфінітив			
пиша́тися (I) (to pride)		(НДВ)	
Тлумачення			
відчувати гордість за кого-небудь, що-небудь			
Теперішній час			
Я	пиша́юся		—
ТИ	пиша́єшся		
ВІН	пиша́ється		
МИ	пиша́ємося		
ВИ	пиша́єтеся		
ВОНИ	пиша́ються		
Майбутній час			
Я	пиша́тимуся	бу́ду пиша́тися	—
ТИ	пиша́тимешся	бу́деш пиша́тися	—
ВІН	пиша́тиметься	бу́де пиша́тися	—
МИ	пиша́тимемося	бу́демо пиша́тися	—
ВИ	пиша́тиметеся	бу́дете пиша́тися	—
ВОНИ	пиша́тимуться	бу́дуть пиша́тися	—
Минулий час			
ВІН	пиша́вся		—
ВОНА	пиша́лася		—
ВОНО	пиша́лося		—
ВОНИ	пиша́лися		—
Наказовий спосіб (Імператив)			
Пиша́йся!		—	
Пиша́ймося!		—	
Пиша́йтеся!		—	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
пиша́ючись		—	
Дієприслівник, минулий час			
пиша́вшись		—	
Дієслівне керування			
Ким? (О.в.)	Батько пишається сином.		
Чим? (О.в.)	Ми пишаємося нашою країною.		

Інфінітив			
під'їжджати (I) (to drive up) (НДВ)		під'їхати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
їхати на чому-небудь і наближатися до когось, чогось			
Теперішній час			
я	під'їжджаю		—
ти	під'їжджаєш		
він	під'їжджає		
ми	під'їжджаємо		
ви	під'їжджаєте		
вони	під'їжджають		
Майбутній час			
я	під'їжджатиму	бúду під'їжджати	під'їду
ти	під'їжджатимеш	бúдеш під'їжджати	під'їдеш
він	під'їжджатиме	бúде під'їжджати	під'їде
ми	під'їжджатимемо	бúдемо під'їжджати	під'їдемо
ви	під'їжджатимете	бúдете під'їжджати	під'їдете
вони	під'їжджатимуть	бúдуть під'їжджати	під'їдуть
Минулий час			
він	під'їжджав		під'їхав
вона	під'їжджала		під'їхала
воно	під'їжджало		під'їхало
вони	під'їжджали		під'їхали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Під'їжджай!		Під'їдь!	
Під'їжджаймо!		Під'їдьмо!	
Під'їжджайте!		Під'їдьте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
під'їжджаючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
під'їжджавши		під'їхавши	
Дієслівне керування			
До чого? (Р.в.)		Туристи під'їхали до вокзалу.	
До кого? (Р.в.)		Пацієнт під'їхав до лікаря.	

Інфінітив			
підхóдити (II) (to approach) (НДВ)		підійті́ (I) (ДВ)	
Тлумачення			
1) іти і наближатися до кого-небудь, чого-небудь 2) бути придатним, прийнятним, відповідаючи яким-небудь вимогам			
Теперішній час			
я	підхóджу		—
ти	підхóдиш		
він	підхóдить		
ми	підхóдимо		
ви	підхóдите		
вони	підхóдять		
Майбутній час			
я	підхóдитиму	бúду підхóдити	підійдú
ти	підхóдитимеш	бúдеш підхóдити	підійдеш
він	підхóдитиме	бúде підхóдити	підійде
ми	підхóдитимемо	бúдемо підхóдити	підійдемо
ви	підхóдитимете	бúдете підхóдити	підійдете
вони	підхóдитимуть	бúдуть підхóдити	підійдуть
Минулий час			
він	підхóдив		підійшóв
вона	підхóдила		підійшла́
воно	підхóдило		підійшло́
вони	підхóдили		підійшли́
Наказовий спосіб (Імператив)			
Підхóдь!		Підійді́!	
Підхóдьмо!		Підійді́мо!	
Підхóдьте!		Підійді́ть!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
підхóдячи		—	
Дієприслівник, минулий час			
підхóдивши		підійшóвши	
Дієслівне керування			
До чого? (Р.в.)	Алі підійшов до будинку.		
До кого? (Р.в.)	Підійди до мене, будь ласка.		

Інфінітив			
піклува́тися (І) (to care) (НДВ)		попіклува́тися (І) (ДВ)	
Тлумачення			
виявляти увагу, турботу про потреби кого-небудь			
Теперішній час			
я	піклую́ся		—
ти	піклу́єшся		
він	піклу́ється		
ми	піклу́ємося		
ви	піклу́єтесь		
вони	піклую́ться		
Майбутній час			
я	піклува́тимуся	бу́ду піклува́тися	попіклую́ся
ти	піклува́тимешся	бу́деш піклува́тися	попіклу́єшся
він	піклува́тиметься	бу́де піклува́тися	попіклу́ється
ми	піклува́тимемося	бу́демо піклува́тися	попіклу́ємося
ви	піклува́тиметесь	бу́дете піклува́тися	попіклу́єтесь
вони	піклува́тимуться	бу́дуть піклува́тися	попіклую́ться
Минулий час			
він	піклува́вся		попіклува́вся
вона	піклува́лася		попіклува́лася
воно	піклува́лося		попіклува́лося
вони	піклува́лися		попіклува́лися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Піклуйся!		Попіклуйся!	
Піклуймося!		Попіклуймося!	
Піклуйтеся!		Попіклуйтеся!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
піклую́чись		—	
Дієприслівник, минулий час			
піклува́вшись		попіклува́вшись	
Дієслівне керування			
<i>Про кого? (З.в.)</i>	Онук піклується <i>про бабусю</i> .		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Батьки піклуються <i>про здоров'я дітей</i> .		

Інфінітив			
пла́вати (I) (to swim)		попла́вати (I)	
(НДВ)		(ДВ)	
Тлумачення			
пересуватися в різних напрямках на поверхні води або у воді			
Теперішній час			
Я	пла́ваю		–
ТИ	пла́ваєш		
ВІН	пла́ває		
МИ	пла́ваємо		
ВИ	пла́ваєте		
ВОНИ	пла́вають		
Майбутній час			
Я	пла́ватиму	бу́ду пла́вати	попла́ваю
ТИ	пла́ватимеш	бу́деш пла́вати	попла́ваєш
ВІН	пла́ватиме	бу́де пла́вати	попла́ває
МИ	пла́ватимемо	бу́демо пла́ватися	попла́ваємо
ВИ	пла́ватимете	бу́дете пла́вати	попла́ваєте
ВОНИ	пла́ватимуть	бу́дуть пла́вати	попла́вають
Минулий час			
ВІН	пла́вав		попла́вав
ВОНА	пла́вала		попла́вала
ВОНО	пла́вало		попла́вало
ВОНИ	пла́вали		попла́вали
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Пла́вай!	Попла́вай!
		Пла́ваймо!	Попла́ваймо!
		Пла́вайте!	Попла́вайте!
Пасивний дієприкметник			
		–	–
Безособова форма			
		–	–
Дієприслівник, теперішній час			
		пла́ваючи	–
Дієприслівник, минулий час			
		пла́вавши	попла́вавши
Дієслівне керування			
<i>Від чого? (Р.в.)</i>	Цей дельфін плаває від Арктики до Антарктиди.		
<i>До чого? (Р.в.)</i>	Цей дельфін плаває від Арктики до Антарктиди.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Ця риба плаває всіма океанами.		
<i>По чому? (М.в.)</i>	Лебідь плаває по ставку.		
<i>На чому? (М.в.)</i>	Він любить плавати на човні.		

Інфінітив			
пла́кати (I) (to cry) (НДВ)		попла́кати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
ЛИТИ СЛІЗОЗИ			
Теперішній час			
Я	пла́чу		–
ТИ	пла́чеш		
ВІН	пла́че		
МИ	пла́чемо		
ВИ	пла́чете		
ВОНИ	пла́чуть		
Майбутній час			
Я	пла́катиму	бу́ду пла́кати	попла́чу
ТИ	пла́катимеш	бу́деш пла́кати	попла́чеш
ВІН	пла́катиме	бу́де пла́кати	попла́че
МИ	пла́катимемо	бу́демо пла́кати	попла́чемо
ВИ	пла́катимете	бу́дете пла́кати	попла́чете
ВОНИ	пла́катимуть	бу́дуть пла́кати	попла́чуть
Минулий час			
ВІН	пла́кав		попла́кав
ВОНА	пла́кала		попла́кала
ВОНО	пла́кало		попла́кало
ВОНИ	пла́кали		попла́кали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Пла́ч!		Попла́ч!	
Пла́чмо!		Попла́чмо!	
Пла́чте!		Попла́чте!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
пла́чучи		–	
Дієприслівник, минулий час			
пла́кавши		попла́кавши	
Дієслівне керування			
<i>Від чого? (Р.в.)</i>	Вона плаче від болю.		
<i>З чого? (Р.в.)</i>	Він плаче з горя.		
<i>По кому? (Д.в.)</i>	Він плаче по батькам.		

Інфінітив			
платіти (II) (to pay) (НДВ)		заплатіти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
віддавши гроші, одержати що-небудь			
Теперішній час			
я	плачу́		—
ти	плати́ш		
він	плати́ть		
ми	плати́мо		
ви	плати́те		
вони	платя́ть		
Майбутній час			
я	платі́тиму	бу́ду платі́ти	заплачу́
ти	платі́тимеш	бу́деш платі́ти	заплати́ш
він	платі́тиме	бу́де платі́ти	заплати́ть
ми	платі́тимемо	бу́демо платі́ти	заплати́мо
ви	платі́тимете	бу́дете платі́ти	заплати́те
вони	платі́тимуть	бу́дуть платі́ти	заплатя́ть
Минулий час			
він	плати́в		заплати́в
вона	плати́ла		заплати́ла
воно	плати́ло		заплати́ло
вони	плати́ли		заплати́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Плати́!		Заплати́!	
Плати́мо!		Заплати́мо!	
Плати́ть!		Заплати́ть!	
Пасивний дієприкметник			
пла́чений		запла́чений	
Безособова форма			
пла́чено		запла́чено	
Дієприслівник, теперішній час			
платя́чи		—	
Дієприслівник, минулий час			
плати́вши		заплати́вши	
Дієслівне керування			
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Я заплатив <i>перекладачеві</i> .		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Нам заплатили <i>речами</i> .		
<i>За що? (З.в.)</i>	Братові заплатили <i>за працю</i> .		

Інфінітив			
поважати (I) (to respect)		–	
(НДВ)		(ДВ)	
Тлумачення			
ставитися з повагою до кого-небудь, чого-небудь, мати почуття поваги до когось, чогось			
Теперішній час			
я	поваж ^а ю		–
ти	поваж ^а єш		
він	поваж ^а є		
ми	поваж ^а ємо		
ви	поваж ^а єте		
вони	поваж ^а ють		
Майбутній час			
я	поваж ^а тиму	б ^у ду поваж ^а ти	–
ти	поваж ^а тимеш	б ^у деш поваж ^а ти	–
він	поваж ^а тиме	б ^у де поваж ^а ти	–
ми	поваж ^а тимемо	б ^у демо поваж ^а ти	–
ви	поваж ^а тимете	б ^у дете поваж ^а ти	–
вони	поваж ^а тимуть	б ^у дуть поваж ^а ти	–
Минулий час			
він	поваж ^а в		–
вона	поваж ^а ла		–
воно	поваж ^а ло		–
вони	поваж ^а ли		–
Наказовий спосіб (Імператив)			
Поваж ^а й!		–	
Поваж ^а ймо!		–	
Поваж ^а йте!		–	
Пасивний дієприкметник			
поваж ^а ний		–	
Безособова форма			
поваж ^а но		–	
Дієприслівник, теперішній час			
поваж ^а ючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
поваж ^а вши		–	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Син поважає батька.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Ми поважаємо ваші традиції.		
<i>За що? (З.в.)</i>	Я поважаю батька за сміливість.		

Інфінітив			
повертати (I) (to return) (НДВ)		повернути (I) (ДВ)	
Глумачення			
віддавати назад раніше взяте			
Теперішній час			
я	повертаю		—
ти	повертаєш		
він	повертає		
ми	повертаємо		
ви	повертаєте		
вони	повертають		
Майбутній час			
я	повертатиму	буду повертати	поверну
ти	повертатимеш	будеш повертати	повернеш
він	повертатиме	буде повертати	поверне
ми	повертатимемо	будемо повертати	повернемо
ви	повертатимете	будете повертати	повернете
вони	повертатимуть	будуть повертати	повернуть
Минулий час			
він	повертав		повернув
вона	повертала		повернула
воно	повертало		повернуло
вони	повертали		повернули
Наказовий спосіб (Імператив)			
Повертай!		Поверни!	
Повертаймо!		Повернімо!	
Повертайте!		Поверніть!	
Пасивний дієприкметник			
—		повернений	
Безособова форма			
—		повернено	
Дієприслівник, теперішній час			
повертаючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
повертавши		повернувши	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Брат повернув ручку.		
Кого? (З.в.)	Батьки повернули доньку додому.		
Кому? (Д.в.)	Я повернув гроші другові.		
До чого? (Р.в.)	Студент повернув книжку до бібліотеки.		
Куди? (З.в.)	Студент повернув книжку в бібліотеку.		

Інфінітив			
поверта́тися (I) (to turn) (НДВ)		поверну́тися (I) (ДВ)	
Тлумачення			
іти / прийти назад			
Теперішній час			
я	поверта́юся		—
ти	поверта́єшся		
він	поверта́ється		
ми	поверта́ємося		
ви	поверта́єтесь		
вони	поверта́ються		
Майбутній час			
я	поверта́тимуся	бу́ду поверта́тися	поверну́ся
ти	поверта́тимешся	бу́деш поверта́тися	поверне́шся
він	поверта́тиметься	бу́де поверта́тися	поверне́ться
ми	поверта́тимемося	бу́демо поверта́тися	поверне́мося
ви	поверта́тиметесь	бу́дете поверта́тися	поверне́тесь
вони	поверта́тимуться	бу́дуть поверта́тися	поверну́ться
Минулий час			
він	поверта́вся		поверну́вся
вона	поверта́лася		поверну́лася
воно	поверта́лося		поверну́лося
вони	поверта́лися		поверну́лися
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Поверта́йся!	Поверни́ся!
		Поверта́ймося!	Поверні́мося!
		Поверта́йтеся!	Поверні́ться!
Пасивний дієприкметник			
		—	—
Безособова форма			
		—	—
Дієприслівник, теперішній час			
		поверта́ючись	—
Дієприслівник, минулий час			
		поверта́вшись	поверну́вшись
Дієслівне керування			
<i>Звідки? (Р.в.)</i>	Діти повернулися зі школи.		
<i>Від кого? (Р.в.)</i>	Пацієнт повернуся від лікаря.		
<i>Куди? (Р.в.)</i>	Пацієнтка повернулася до лікарні.		
<i>До кого? (Р.в.)</i>	Син повернувся до батьків.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Він повертався додому лісом.		

Інфінітив			
повідомля́ти (I) (to inform) (НДВ)		повідомити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
доводити до чийогось відома			
Теперішній час			
я	повідомля́ю		–
ти	повідомля́єш		
він	повідомля́є		
ми	повідомля́ємо		
ви	повідомля́єте		
вони	повідомля́ють		
Майбутній час			
я	повідомля́тиму	бу́ду повідомля́ти	повідомлю́
ти	повідомля́тимеш	бу́деш повідомля́ти	повідоми́ш
він	повідомля́тиме	бу́де повідомля́ти	повідоми́ть
ми	повідомля́тимемо	бу́демо повідомля́ти	повідоми́мо
ви	повідомля́тимете	бу́дете повідомля́ти	повідоми́те
вони	повідомля́тимуть	бу́дуть повідомля́ти	повідомля́ть
Минулий час			
він	повідомля́в		повідоми́в
вона	повідомля́ла		повідоми́ла
воно	повідомля́ло		повідоми́ло
вони	повідомля́ли		повідоми́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Повідомля́й!	Повідом!́
		Повідомля́ймо!	Повідоммо!́
		Повідомля́йте!	Повідомте!́
Пасивний дієприкметник			
		–	повідомле́ний
Безособова форма			
		–	повідомле́но
Дієприслівник, теперішній час			
		повідомля́ючи	–
Дієприслівник, минулий час			
		повідомля́вши	повідоми́вши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Журналіст повідомив <i>новину</i> .		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Декан повідомив <i>про нараду</i> .		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Викладач повідомив <i>студентам</i> їхні оцінки.		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Викладач повідомив <i>студентів</i> про іспити.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Батьки повідомили сина <i>телефоном</i> про приїзд.		

Інфінітив			
повторювати (I) (to repeat) (НДВ)		повторіти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
1) говорити, писати, робити ще раз те ж саме 2) відновлювати в пам'яті раніше вивчене, засвоєне			
Теперішній час			
я	повторюю		—
ти	повторюєш		
він	повторює		
ми	повторюємо		
ви	повторюєте		
вони	повторюють		
Майбутній час			
я	повторюватиму	буду повторювати	повторю
ти	повторюватимеш	будеш повторювати	повториш
він	повторюватиме	буде повторювати	повторить
ми	повторюватимемо	будемо повторювати	повторимо
ви	повторюватимете	будете повторювати	повторите
вони	повторюватимуть	будуть повторювати	повторять
Минулий час			
він	повторював		повторів
вона	повторювала		повторіла
воно	повторювало		повторіло
вони	повторювали		повторіли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Повторюй!		Повторі!	
Повторюймо!		Повторімо!	
Повторюйте!		Повторіть!	
Пасивний дієприкметник			
повторюваний		повторений	
Безособова форма			
повторювано		повторено	
Дієприслівник, теперішній час			
повторюючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
повторювавши		повторівши	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Викладач повторив слово. / Студент повторив правило.		
Кому? (Д.в.)	Викладач повторив нове дієслово студентам.		

Інфінітив			
подобатися (I) (to like) (НДВ)		сподобатися (II) (ДВ)	
Тлумачення			
1) про людину – викликати симпатію; 2) відповідати чієму-небудь смаку, бути приємним комусь			
Теперішній час			
Я	подобаюся		—
ТИ	подобаєшся		
ВІН	подобається		
МИ	подобаємося		
ВИ	подобаєтеся		
ВОНИ	подобаються		
Майбутній час			
Я	подобатимуся	б́уду подобатися	сподобаюся
ТИ	подобатимешся	будеш подобатися	сподобаєшся
ВІН	подобатиметься	б́уде подобатися	сподобається
МИ	подобатимемося	б́удемо подобатися	сподобаємося
ВИ	подобатиметеся	б́удете подобатися	сподобаєтеся
ВОНИ	подобатимуться	б́удуть подобатися	сподобаються
Минулий час			
ВІН	подобався		сподобався
ВОНА	подобалася		сподобалася
ВОНО	подобалося		сподобалося
ВОНИ	подобалися		сподобалися
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Подобайся!	Сподобайся!
		Подобаймося!	Сподобаймося!
		Подобайтеся!	Сподобайтеся!
Пасивний дієприкметник			
		—	—
Безособова форма			
		—	—
Дієприслівник, теперішній час			
		подобаючись	—
Дієприслівник, минулий час			
		подобавшись	сподобавшись
Дієслівне керування			
Кому? (Д.в.)	Усім дітям подобається шоколад.		
+ інф. (Що робити?)	Дітям подобається малювати.		

Інфінітив			
подорожувати (I) (to travel) (НДВ)			—
Тлумачення			
здійснювати подорож			
Теперішній час			
я	подорожую		—
ти	подорожуєш		
він	подорожує		
ми	подорожуємо		
ви	подорожуєте		
вони	подорожують		
Майбутній час			
я	подорожуватиму	буду подорожувати	—
ти	подорожуватимеш	будеш подорожувати	—
він	подорожуватиме	буде подорожувати	—
ми	подорожуватимемо	будемо подорожувати	—
ви	подорожуватимете	будете подорожувати	—
вони	подорожуватимуть	будуть подорожувати	—
Минулий час			
він	подорожував		—
вона	подорожувала		—
воно	подорожувало		—
вони	подорожували		—
Наказовий спосіб (Імператив)			
Подорожуй!			—
Подорожуймо!			—
Подорожуйте!			—
Пасивний дієприкметник			
—			—
Безособова форма			
—			—
Дієприслівник, теперішній час			
подорожуючи			—
Дієприслівник, минулий час			
подорожувавши			—
Дієслівне керування			
З ким? (О.в.)	Я люблю подорожувати з батьками.		
Чим? (О.в.)	Він подорожував містами країни.		

<i>Інфінітив</i>			
помира́ти (I) (<i>to die</i>) (НДВ)		поме́рти (I) (ДВ)	
<i>Тлумачення</i>			
переставати жити, ставати мертвим			
<i>Теперішній час</i>			
я	помира́ю		–
ти	помира́єш		
він	помира́є		
ми	помира́ємо		
ви	помира́єте		
вони	помира́ють		
<i>Майбутній час</i>			
я	помира́тиму	бу́ду помира́ти	помру́
ти	помира́тимеш	бу́деш помира́ти	помре́ш
він	помира́тиме	бу́де помира́ти	помре́
ми	помира́тимемо	бу́демо помира́ти	помремó
ви	помира́тимете	бу́дете помира́ти	помретé
вони	помира́тимуть	бу́дуть помира́ти	помру́ть
<i>Минулий час</i>			
він	помира́в		поме́р
вона	помира́ла		поме́рла
воно	помира́ло		поме́рло
вони	помира́ли		поме́рли
<i>Наказовий спосіб (Імператив)</i>			
		Помира́й!	Помри́!
		Помира́ймо!	Помри́мо!
		Помира́йте!	Помри́ть!
<i>Пасивний дієприкметник</i>			
		–	поме́рлий
<i>Безособова форма</i>			
		–	–
<i>Дієприслівник, теперішній час</i>			
		помира́ючи	–
<i>Дієприслівник, минулий час</i>			
		помира́вши	поме́рши
<i>Дієслівне керування</i>			
<i>Де? (М.в.)</i>	Пацієнт помер у лікарні.		
<i>Від чого? (Р.в.)</i>	Він помер від пневмонії.		

Інфінітив			
порівнювати (І) (to compare) (НДВ)		порівняти (І) (ДВ)	
Тлумачення			
виявляти в предметах (явищах) однакові риси або відмінності			
Теперішній час			
я	порівнюю		–
ти	порівнюєш		
він	порівнює		
ми	порівнюємо		
ви	порівнюєте		
вони	порівнюють		
Майбутній час			
я	порівнюватиму	бúду порівнювати	порівняю
ти	порівнюватимеш	бúдеш порівнювати	порівняєш
він	порівнюватиме	бúде порівнювати	порівняє
ми	порівнюватимемо	бúдемо порівнювати	порівняємо
ви	порівнюватимете	бúдете порівнювати	порівняєте
вони	порівнюватимуть	бúдуть порівнювати	порівняють
Минулий час			
він	порівнював		порівняв
вона	порівнювала		порівняла
воно	порівнювало		порівняло
вони	порівнювали		порівняли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Порівнюй!		Порівняй!	
Порівнюймо!		Порівняймо!	
Порівнюйте!		Порівняйте!	
Пасивний дієприкметник			
порівнюваний		порівняний	
Безособова форма			
порівнювано		порівняно	
Дієприслівник, теперішній час			
порівнюючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
порівнювавши		порівнявши	
Дієслівне керування			
Кого? (З.в.)	Я завжди порівнюю себе із батьком.		
Що? (З.в.)	Ми порівняли минуле і сучасне.		
З ким? (О.в.)	Я завжди порівнюю себе із батьком.		
З чим? (О.в.)	Ми порівняли текст з його перекладом.		
У чому? (М.в.)	Вони порівняли спортсменів у силі.		

Інфінітив			
посміхатися (I) (to smile) (НДВ)		посміхнутися (I) (ДВ)	
Тлумачення			
посмішкою виражати свої почуття			
Теперішній час			
Я	посміхаюся		—
ТИ	посміхаєшся		
ВІН	посміхається		
МИ	посміхаємося		
ВИ	посміхаєтесь		
ВОНИ	посміхаються		
Майбутній час			
Я	посміхатимуся	бúду посміхатися	посміхну́ся
ТИ	посміхатимешся	бúдеш посміхатися	посміхне́шся
ВІН	посміхатиметься	бúде посміхатися	посміхне́ться
МИ	посміхатимемося	бúдемо посміхатися	посміхнемо́ся
ВИ	посміхатиметеся	бúдете посміхатися	посміхнете́ся
ВОНИ	посміхатимуться	бúдуть посміхатися	посміхну́ться
Минулий час			
ВІН	посміха́вся		посміхну́вся
ВОНА	посміха́лася		посміхну́лася
ВОНО	посміха́лося		посміхну́лося
ВОНИ	посміха́лися		посміхну́лися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Посміхайся!		Посміхніся!	
Посміхаймося!		Посміхнімося!	
Посміхайтеся!		Посміхніться!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
посміхаючись		—	
Дієприслівник, минулий час			
посміхавшись		посміхну́вшись	
Дієслівне керування			
До кого? (Р.в.)	Батько посміхнувся до сина.		
До чого? (Р.в.)	Актор посміхнувся до публіки.		
З кого? (Р.в.)	Він посміхнувся сам з себе.		
Із чого? (Р.в.)	Вони посміхалися з його одягу.		

<i>Інфінітив</i>			
почина́ти (І) (to start)		поча́ти (І)	
(НДВ)		(ДВ)	
<i>Тлумачення</i>			
приступати до якої-небудь дії, братися за якусь справу			
<i>Теперішній час</i>			
я	почина́ю		—
ти	почина́єш		
він	почина́є		
ми	почина́ємо		
ви	почина́єте		
вони	почина́ють		
<i>Майбутній час</i>			
я	почина́тиму	бу́ду почина́ти	почну́
ти	почина́тимеш	бу́деш почина́ти	почне́ш
він	почина́тиме	бу́де почина́ти	почне́
ми	почина́тимемо	бу́демо почина́ти	почнемо́
ви	почина́тимете	бу́дете почина́ти	почнете́
вони	почина́тимуть	бу́дуть почина́ти	почну́ть
<i>Минулий час</i>			
він	почина́в		поча́в
вона	почина́ла		почала́
воно	почина́ло		почало́
вони	почина́ли		почали́
<i>Наказовий спосіб (Імператив)</i>			
Почина́й!		Почні́!	
Почина́ймо!		Почні́мо!	
Почина́йте!		Почні́ть!	
<i>Пасивний дієприкметник</i>			
—		поча́тий	
<i>Безособова форма</i>			
—		поча́то	
<i>Дієприслівник, теперішній час</i>			
почина́ючи		—	
<i>Дієприслівник, минулий час</i>			
почина́вши		поча́вши	
<i>Дієслівне керування</i>			
Що? (З.в.)	Майстер почав роботу.		
+ інф. (Що робити?)	Вона почала працювати.		

Інфінітив			
почина́тися (І) (to begin) (НДВ)		поча́тися (І) (ДВ)	
Тлумачення			
починати здійснюватися, відбуватися, виявлятися			
Теперішній час			
Я	–		–
ТИ	–		
ВІН	почина́ється		
МИ	–		
ВИ	–		
ВОНИ	почина́ються		
Майбутній час			
Я	–	–	–
ТИ	–	–	–
ВІН	почина́тиметься	бу́де почина́тися	почне́ться
МИ	–	–	–
ВИ	–	–	–
ВОНИ	почина́тимуться	бу́дуть почина́тися	почну́ться
Минулий час			
ВІН	почина́вся		поча́вся
ВОНА	почина́лася		почала́ся
ВОНО	почина́лося		почало́ся
ВОНИ	почина́лися		почали́ся
Наказовий спосіб (Імператив)			
–		–	
–		–	
–		–	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
почина́ючись		–	
Дієприслівник, минулий час			
почина́вшись		поча́вшись	
Дієслівне керування			
<i>Що? (Н.в.)</i>	Починається урок.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Ранок почався дитячим сміхом.		
<i>З чого? (Р.в.)</i>	Наука починається з визначення предмета.		

Інфінітив			
по́яснювати (I) (to explain) (НДВ)		по́ясніти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
1) розповідаючи про що-небудь, робити його зрозумілим; 2) знаходити причини, мотиви чого-небудь; 3) виправдовуватися в чому-небудь			
Теперішній час			
я	по́яснюю		—
ти	по́яснюєш		
він	по́яснює		
ми	по́яснюємо		
ви	по́яснюєте		
вони	по́яснюють		
Майбутній час			
я	по́яснюватиму	бу́ду по́яснювати	по́ясню́
ти	по́яснюватимеш	бу́деш по́яснювати	по́ясні́ш
він	по́яснюватиме	бу́де по́яснювати	по́ясні́ть
ми	по́яснюватимемо	бу́демо по́яснювати	по́яснімо́
ви	по́яснюватимете	бу́дете по́яснювати	по́ясніте́
вони	по́яснюватимуть	бу́дуть по́яснювати	по́ясня́ть
Минулий час			
він	по́яснював		по́ясні́в
вона	по́яснювала		по́ясні́ла
воно	по́яснювало		по́ясні́ло
вони	по́яснювали		по́ясні́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
По́яснюй!		По́ясні!	
По́яснюймо!		По́яснімо!	
По́яснюйте!		По́ясніть!	
Пасивний дієприкметник			
—		по́яснений	
Безособова форма			
—		по́яснено	
Дієприслівник, теперішній час			
по́яснюючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
по́яснювавши		по́ясні́вши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Викладач по́яснює <i>нову тему</i> .		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Викладач по́яснює <i>граматику студентам</i> .		

<i>Інфінітив</i>			
працювати (І) (НДВ) (to work)		попрацювати (І) (ДВ)	
<i>Тлумачення</i>			
1) бути на роботі, робити, займатися, виконувати обов'язки; 2) робити (трудитися) руками; 3) бути в стані руху, діяти (машини, механізми)			
<i>Теперішній час</i>			
я	працюю		—
ти	працюєш		
він	працює		
ми	працюємо		
ви	працюєте		
вони	працюють		
<i>Майбутній час</i>			
я	працюватиму	буду працювати	попрацюю
ти	працюватимеш	будеш працювати	попрацюєш
він	працюватиме	буде працювати	попрацює
ми	працюватимемо	будемо працювати	попрацюємо
ви	працюватимете	будете працювати	попрацюєте
вони	працюватимуть	будуть працювати	попрацюють
<i>Минулий час</i>			
він	працював		попрацював
вона	працювала		попрацювала
воно	працювало		попрацювало
вони	працювали		попрацювали
<i>Наказовий спосіб (Імператив)</i>			
Працюй!		Попрацюй!	
Працюймо!		Попрацюймо!	
Працюйте!		Попрацюйте!	
<i>Пасивний дієприкметник</i>			
—		—	
<i>Безособова форма</i>			
—		—	
<i>Дієприслівник, теперішній час</i>			
працюючи		—	
<i>Дієприслівник, минулий час</i>			
працювавши		попрацювавши	
<i>Дієслівне керування</i>			
<i>Де? (М.в.)</i>	Мати працює в університеті.		
<i>Ким? (О.в.)</i>	Батько працює лікарем.		
<i>З ким? (О.в.)</i>	Сестра працює з подругою.		
<i>З чим? (О.в.)</i>	Директор працює з документами.		
<i>Над ким? (О.в.)</i>	Вона працює над собою, щоб стати краще.		
<i>Над чим? (О.в.)</i>	Він працює над проектом.		

Інфінітив			
пригоща́ти (I) (to treat) (НДВ)		пригості́ти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
виявивши гостинність до кого-небудь, частувати їжею			
Теперішній час			
я	пригоща́ю		–
ти	пригоща́єш		
він	пригоща́є		
ми	пригоща́ємо		
ви	пригоща́єте		
вони	пригоща́ють		
Майбутній час			
я	пригоща́тиму	бу́ду пригоща́ти	пригощу́
ти	пригоща́тимеш	бу́деш пригоща́ти	пригості́ш
він	пригоща́тиме	бу́де пригоща́ти	пригості́ть
ми	пригоща́тимемо	бу́демо пригоща́ти	пригостимó
ви	пригоща́тимете	бу́дете пригоща́ти	пригоститé
вони	пригоща́тимуть	бу́дуть пригоща́ти	пригостя́ть
Минулий час			
він	пригоща́в		пригості́в
вона	пригоща́ла		пригості́ла
воно	пригоща́ло		пригості́ло
вони	пригоща́ли		пригості́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Пригоща́й!		Пригості́!	
Пригоща́ймо!		Пригості́мо!	
Пригоща́йте!		Пригості́ть!	
Пасивний дієприкметник			
–		приго́щений	
Безособова форма			
–		приго́щено	
Дієприслівник, теперішній час			
пригоща́ючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
пригоща́вши		пригості́вши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Дідусь і бабуся пригощали дітей цукерками.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Українці завжди пригощають гостей національними стравами.		

Інфінітив			
приїжджати (І) (to come)		приїхати (І)	
(НДВ)		(ДВ)	
Тлумачення			
прибувати куди-небудь якимсь транспортом			
Теперішній час			
я	приїжджаю		–
ти	приїжджаєш		
він	приїжджає		
ми	приїжджаємо		
ви	приїжджаєте		
вони	приїжджають		
Майбутній час			
я	приїжджатиму	бúду приїжджати	приїду
ти	приїжджатимеш	бúдеш приїжджати	приїдеш
він	приїжджатиме	бúде приїжджати	приїде
ми	приїжджатимемо	бúдемо приїжджати	приїдемо
ви	приїжджатимете	бúдете приїжджати	приїдете
вони	приїжджатимуть	бúдуть приїжджати	приїдуть
Минулий час			
він	приїжджав		приїхав
вона	приїжджала		приїхала
воно	приїжджало		приїхало
вони	приїжджали		приїхали
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Приїжджай!	Приїдь!
		Приїжджаймо!	Приїдьмо!
		Приїжджайте!	Приїдьте!
Пасивний дієприкметник			
		–	–
Безособова форма			
		–	–
Дієприслівник, теперішній час			
		приїжджаючи	–
Дієприслівник, минулий час			
		приїжджавши	приїхавши
Дієслівне керування			
<i>Куди? (З.в.)</i>		Друг приїхав у Харків.	
<i>До чого? (Р.в.)</i>		Студенти приїхали до театру.	
<i>Звідки? (Р.в.)</i>		Студент приїхав з Нігерії.	
<i>До кого? (Р.в.)</i>		Тарас приїхав до подруги.	
<i>Від кого? (Р.в.)</i>		Студент приїхав від батьків.	

Інфінітив			
приходити (II) (to come)		прийти (I)	
(НДВ)		(ДВ)	
Тлумачення			
іти, з'являтися десь, у когось; прибувати куди-небудь, до когось пішки			
Теперішній час			
я	приходжу		—
ти	приходиш		
він	приходить		
ми	приходимо		
ви	приходите		
вони	приходять		
Майбутній час			
я	приходитиму	буду приходити	прийдучу
ти	приходитимеш	будеш приходити	прийдеш
він	приходитиме	буде приходити	прийде
ми	приходитимемо	будемо приходити	прийдемо
ви	приходитимете	будете приходити	прийдете
вони	приходитимуть	будуть приходити	прийдуть
Минулий час			
він	приходив		прийшов
вона	приходила		прийшла
воно	приходило		прийшло
вони	приходили		прийшли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Приходь!		Прийді!	
Приходьмо!		Прийдімо!	
Приходьте!		Прийдіть!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
приходячи		—	
Дієприслівник, минулий час			
приходивши		прийшовши	
Дієслівне керування			
До кого? (Р.в.)	Тарас прийшов до подруги.		
Від кого? (Р.в.)	Студент прийшов від декана.		
Куди? (З.в.)	Друг прийшов у банк.		
До чого? (Р.в.)	Студенти прийшли до театру.		
Звідки? (Р.в.)	Студент прийшов з університету.		

Інфінітив			
пробача́ти (I) (to forgive) (НДВ)		проба́чити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
прощати щось, вибачати			
Теперішній час			
я	пробача́ю		—
ти	пробача́єш		
він	пробача́є		
ми	пробача́ємо		
ви	пробача́єте		
вони	пробача́ють		
Майбутній час			
я	пробача́тиму	бу́ду пробача́ти	проба́чу
ти	пробача́тимеш	бу́деш пробача́ти	проба́чиш
він	пробача́тиме	бу́де пробача́ти	проба́чить
ми	пробача́тимемо	бу́демо пробача́ти	проба́чимо
ви	пробача́тимете	бу́дете пробача́ти	проба́чите
вони	пробача́тимуть	бу́дуть пробача́ти	проба́чатъ
Минулий час			
він	пробача́в		проба́чив
вона	пробача́ла		проба́чила
воно	пробача́ло		проба́чило
вони	пробача́ли		проба́чили
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Пробача́й!	Проба́ч!
		Пробача́ймо!	Проба́чмо!
		Пробача́йте!	Проба́чте!
Пасивний дієприкметник			
		—	проба́чений
Безособова форма			
		—	проба́чено
Дієприслівник, теперішній час			
		пробача́ючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		пробача́вши	проба́чивши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Чи можна пробачити зраду?		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Батько пробачив синові помилку.		

Інфінітив			
продавати (I) (to sell) (НДВ)		продати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
віддати щось за гроші			
Теперішній час			
я	продаю		—
ти	продаєш		
він	продає		
ми	продаємо		
ви	продаєте		
вони	продають		
Майбутній час			
я	продаватиму	буду продавати	продам
ти	продаватимеш	будеш продавати	продасі
він	продаватиме	буде продавати	продасть
ми	продаватимемо	будемо продавати	продамо
ви	продаватимете	будете продавати	продасте
вони	продаватимуть	будуть продавати	продадуть
Минулий час			
він	продавав		продав
вона	продавала		продала
воно	продавало		продало
вони	продавали		продали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Продавай!		Продай!	
Продаваймо!		Продаймо!	
Продавайте!		Продайте!	
Пасивний дієприкметник			
продаваний		проданий	
Безособова форма			
продавано		продано	
Дієприслівник, теперішній час			
продаючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
продавши		продавши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	У магазині продають <i>фрукти</i> .		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Тут продають <i>курку</i> .		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Сусід продав <i>батькові</i> свій гараж.		

Інфінітив			
продóвжувати (I) (to continue) (НДВ)		продóвжити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
вести далі почате, не зупиняючись, безперервно			
Теперішній час			
я	продóвжую		–
ти	продóвжуєш		
він	продóвжує		
ми	продóвжуємо		
ви	продóвжуєте		
вони	продóвжують		
Майбутній час			
я	продóвжуватиму	бúду продóвжувати	продóвжу
ти	продóвжуватимеш	бúдеш продóвжувати	продóвжиш
він	продóвжуватиме	бúде продóвжувати	продóвжить
ми	продóвжуватимемо	бúдемо продóвжувати	продóвжимо
ви	продóвжуватимете	бúдете продóвжувати	продóвжите
вони	продóвжуватимуть	бúдуть продóвжувати	продóвжать
Минулий час			
він	продóвжував		продóвжив
вона	продóвжувала		продóвжила
воно	продóвжувало		продóвжило
вони	продóвжували		продóвжили
Наказовий спосіб (Імператив)			
Продóвжуй!		Продóвж!	
Продóвжуймо!		Продóвжмо!	
Продóвжуйте!		Продóвжте!	
Пасивний дієприкметник			
продóвжуваний		продóвжений	
Безособова форма			
продóвжувано		продóвжено	
Дієприслівник, теперішній час			
продóвжуючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
продóвжувавши		продóвживши	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Батько продовжив свою роботу.		
Що робити? (+ інф.)	Я продовжив працювати.		

Інфінітив			
продóвжуватися (I) (to continue) (НДВ)		продóвжитися (II) (ДВ)	
Тлумачення			
тривати, розвиватися, відбуватися не зупиняючись			
Теперішній час			
Я	–		–
ТИ	–		
ВІН	продóвжується		
МИ	–		
ВИ	–		
ВОНИ	продóвжуються		
Майбутній час			
Я	–	–	–
ТИ	–	–	–
ВІН	продóвжуватиметься	бóде продóвжуватися	продóвжиться
МИ	–	–	–
ВИ	–	–	–
ВОНИ	продóвжуватимуться	бóдуть продóвжуватися	продóвжаться
Минулий час			
ВІН	продóвжувався		продóвжився
ВОНА	продóвжувалася		продóвжилася
ВОНО	продóвжувалося		продóвжилося
ВОНИ	продóвжувалися		продóвжилися
Наказовий спосіб (Імператив)			
–		–	
–		–	
–		–	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
продóвжуючись		–	
Дієприслівник, минулий час			
продóвжувавшись		продóвжившись	
Дієслівне керування			
<i>Що? (Н.в.)</i>	Урок продовжився.		
<i>На що? (З.в.)</i>	Канікули продовжилися на тиждень.		

Інфінітив			
прокида́тися (І) (to wake up)		проки́нутися (І)	
(НДВ)		(ДВ)	
Тлумачення			
переставати спати, дрімати; пробуджуватися від сну			
Теперішній час			
я	прокида́юся		–
ти	прокида́єшся		
він	прокида́ється		
ми	прокида́ємося		
ви	прокида́єтеся		
вони	прокида́ються		
Майбутній час			
я	прокида́тимуся	бу́ду прокида́тися	проки́нуся
ти	прокида́тимешся	бу́деш прокида́тися	проки́нешся
він	прокида́тиметься	бу́де прокида́тися	проки́неться
ми	прокида́тимемося	бу́демо прокида́тися	проки́немося
ви	прокида́тиметеся	бу́дете прокида́тися	проки́нетеся
вони	прокида́тимуться	бу́дуть прокида́тися	проки́нуться
Минулий час			
він	прокида́вся		проки́нувся
вона	прокида́лася		проки́нулася
воно	прокида́лося		проки́нулося
вони	прокида́лися		проки́нулося
Наказовий спосіб (Імператив)			
Прокида́йся!		Проки́нься!	
Прокида́ймося!		Проки́ньмося!	
Прокида́йтеся!		Проки́ньтеся!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
прокида́ючись		–	
Дієприслівник, минулий час			
прокида́вшись		проки́нувшись	
Дієслівне керування			
Де? (М.в.)	Василь прокинувся у кімнаті.		
З чим? (О.в.)	Вона завжди прокидається з посмішкою.		

Інфінітив			
пропонувати (I) (to propose) (НДВ)		запропонувати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
виявити бажання, готовність допомогти кому-небудь продати, пригостити			
Теперішній час			
я	пропоную		–
ти	пропонуєш		
він	пропонує		
ми	пропонуємо		
ви	пропонуєте		
вони	пропонують		
Майбутній час			
я	пропонуватиму	буду пропонувати	запропоную
ти	пропонуватимеш	будеш пропонувати	запропонуєш
він	пропонуватиме	буде пропонувати	запропонує
ми	пропонуватимемо	будемо пропонувати	запропонуємо
ви	пропонуватимете	будете пропонувати	запропонуєте
вони	пропонуватимуть	будуть пропонувати	запропонують
Минулий час			
він	пропонував		запропонував
вона	пропонувала		запропонувала
воно	пропонувало		запропонувало
вони	пропонували		запропонували
Наказовий спосіб (Імператив)			
Пропонуй!		Запропонуй!	
Пропонуймо!		Запропонуймо!	
Пропонуйте!		Запропонуйте!	
Пасивний дієприкметник			
пропонований		запропонований	
Безособова форма			
пропоновано		запропоновано	
Дієприслівник, теперішній час			
пропонуючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
пропонувавши		запропонувавши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Сусідка завжди пропонує свій товар.		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Декану запропонували секретаря.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	В аптеці пацієнтові запропонували ліки.		

Інфінітив			
просіти (II) (to ask for) (НДВ)		попросіти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
звертатися з проханням до кого-небудь, щоб одержати щось			
Теперішній час			
я	прошу́		—
ти	прóсиш		
він	прóсить		
ми	прóсимо		
ви	прóсите		
вони	прóсять		
Майбутній час			
я	просі́тиму	бу́ду просіти	попрошу́
ти	просі́тимеш	бу́деш просіти	попрóсиш
він	просі́тиме	бу́де просіти	попрóсить
ми	просі́тимемо	бу́демо просіти	попрóсимо
ви	просі́тимете	бу́дете просіти	попрóсите
вони	просі́тимуть	бу́дуть просіти	попрóсять
Минулий час			
він	просі́в		попросі́в
вона	просі́ла		попросі́ла
воно	просі́ло		попросі́ло
вони	просі́ли		попросі́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Просі́!		Попросі́!	
Просі́мо!		Попросі́мо!	
Просі́ть!		Попросі́ть!	
Пасивний дієприкметник			
про́шений		—	
Безособова форма			
про́шено		—	
Дієприслівник, теперішній час			
про́сячи		—	
Дієприслівник, минулий час			
просі́вши		попросі́вши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Син просить батька купити йому іграшку.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Студент попросив ручку.		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Дідусь попросив онука про допомогу.		
<i>У кого? (Р.в.)</i>	Друг попросив у мене телефон.		
<i>Для кого? (Р.в.)</i>	Мати попросила морозиво для дитини.		

Інфінітив			
прощати (I) (to excuse) (НДВ)		простити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
пробачити провину			
Теперішній час			
я	прощаю		—
ти	прощаєш		
він	прощає		
ми	прощаємо		
ви	прощаєте		
вони	прощають		
Майбутній час			
я	прощатиму	буду прощати	прощу́
ти	прощатимеш	будеш прощати	прості́ш
він	прощатиме	буде прощати	прості́ть
ми	прощатимемо	будем прощати	простимó
ви	прощатимете	будете прощати	проститé
вони	прощатимуть	будуть прощати	простя́ть
Минулий час			
він	прощав		прості́в
вона	прощала		прості́ла
воно	прощало		прості́ло
вони	прощали		прості́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Проща́й!		Прості́!	
Проща́ймо!		Прості́мо!	
Проща́йте!		Прості́ть!	
Пасивний дієприкметник			
—		про́щений	
Безособова форма			
—		про́щено	
Дієприслівник, теперішній час			
проща́ючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
прощавши		попросі́вши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Мати простила синові його поведінку.		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Треба прощати людей!		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Я прости́в дру́гові помилку.		

Інфінітив			
прощатися (I) (to farewell) (НДВ)		попрощатися (I) (ДВ)	
Тлумачення			
при розлуці тиснути один одному руки, говорити слова прощання			
Теперішній час			
я	прощаюся		–
ти	прощаєшся		
він	прощається		
ми	прощаємося		
ви	прощаєтесь		
вони	прощаються		
Майбутній час			
я	прощатимуся	буду прощатися	попрощάюся
ти	прощатимешся	будеш прощатися	попрощάєшся
він	прощатиметься	буде прощатися	попрощάється
ми	прощатимемося	будем прощатися	попрощάємося
ви	прощатиметеся	будете прощатися	попрощάєтесь
вони	прощатимуться	будуть прощатися	попрощάються
Минулий час			
він	прощάвся		попрощάвся
вона	прощάлася		попрощάлася
воно	прощάлося		попрощάлося
вони	прощάлися		попрощάлися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Прощайся!		Попрощайся!	
Прощаймося!		Попрощаймося!	
Прощайтесь!		Попрощайтесь!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
прощάючись		–	
Дієприслівник, минулий час			
прощάвшись		попрощάвшись	
Дієслівне керування			
<i>З ким? (О.в.)</i>	Він попрощався з друзями.		
<i>Де? (М.в.)</i>	Вони попрощалися біля будинку.		

Інфінітив			
ра́дити (II) (to advise) (НДВ)		пора́дити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
давати комусь пропозицію, як діяти			
Теперішній час			
я	ра́джу		—
ти	ра́диш		
він	ра́дить		
ми	ра́димо		
ви	ра́дите		
вони	ра́дять		
Майбутній час			
я	ра́дитиму	бу́ду ра́дити	пора́джу
ти	ра́дитимеш	бу́деш ра́дити	пора́диш
він	ра́дитиме	бу́де ра́дити	пора́дить
ми	ра́дитимемо	бу́дем ра́дити	пора́димо
ви	ра́дитимете	бу́дете ра́дити	пора́дите
вони	ра́дитимуть	бу́дуть ра́дити	пора́дять
Минулий час			
він	ра́див		пора́див
вона	ра́дила		пора́дила
воно	ра́дило		пора́дило
вони	ра́дили		пора́дили
Наказовий спосіб (Імператив)			
Радь!		Пора́дь!	
Ра́дьмо!		Пора́дьмо!	
Ра́дьте!		Пора́дьте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
ра́дячи		—	
Дієприслівник, минулий час			
ра́дивши		пора́дивши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Друг поради́в мені <i>роботу</i> .		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Сестра поради́ла <i>братові</i> навчатися в Україні.		

Інфінітив			
ра́дитися (II) (to consult) (НДВ)		пора́дитися (II) (ДВ)	
Тлумачення			
просити в кого-небудь поради			
Теперішній час			
я	ра́джуся		—
ти	ра́дишся		
він	ра́диться		
ми	ра́димосья		
ви	ра́дитеся		
вони	ра́дяться		
Майбутній час			
я	ра́дитимуся	бу́ду ра́дитися	пора́джуся
ти	ра́дитимешся	бу́деш ра́дитися	пора́дишся
він	ра́дитиметься	бу́де ра́дитися	пора́диться
ми	ра́дитимемося	бу́дем ра́дитися	пора́димосья
ви	ра́дитиметеся	бу́дете ра́дитися	пора́дитеся
вони	ра́дитимуться	бу́дуть ра́дитися	пора́дяться
Минулий час			
він	ра́дився		пора́дився
вона	ра́дилася		пора́дилася
воно	ра́дилося		пора́дилося
вони	ра́дилися		пора́дилися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Ра́дься!		Пора́дься!	
Ра́дьмося!		Пора́дьмося!	
Ра́дьтеся!		Пора́дьтеся!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
ра́дячись		—	
Дієприслівник, минулий час			
ра́дившись		пора́дившись	
Дієслівне керування			
<i>З ким? (О.в.)</i>	Дочка завжди радиться з матір'ю.		
<i>Із чим? (О.в.)</i>	Президент радиться з народом.		
<i>Щодо? (Р.в.)</i>	Студент радиться з викладачем щодо навчання.		

Інфінітив			
радіти (І) (to joy) (НДВ)		зрадіти (І) (ДВ)	
Тлумачення			
відчувати радість за кого-небудь			
Теперішній час			
я	радію		—
ти	радієш		
він	радіє		
ми	радіємо		
ви	радієте		
вони	радіють		
Майбутній час			
я	радітиму	бúду радіти	зрадію
ти	радітимеш	бúдеш радіти	зрадієш
він	радітиме	бúде радіти	зрадіє
ми	радітимемо	бúдем радіти	зрадіємо
ви	радітимете	бúдете радіти	зрадієте
вони	радітимуть	бúдуть радіти	зрадіють
Минулий час			
він	радів		зрадів
вона	раділа		зраділа
воно	раділо		зраділо
вони	раділи		зраділи
Наказовий спосіб (Імператив)			
Радій!		Зрадій!	
Радіймо!		Зрадіймо!	
Радійте!		Зрадійте!	
Активний дієприкметник			
—		зраділий	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
радіючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
радівши		зрадівши	
Дієслівне керування			
За кого? (З.в.)	Мати радіє за сина.		
Кому? (Д.в.)	Діти зраділи батькові.		
Чому? (Д.в.)	Люди радіють весні.		

Інфінітив			
рахувати (I) (to count) (НДВ)		порахувати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
визначати кількість, суму			
Теперішній час			
я	рахую		–
ти	рахуєш		
він	рахує		
ми	рахуємо		
ви	рахуєте		
вони	рахують		
Майбутній час			
я	рахуватиму	буду рахувати	порахую
ти	рахуватимеш	будеш рахувати	порахуєш
він	рахуватиме	буде рахувати	порахує
ми	рахуватимемо	будем рахувати	порахуємо
ви	рахуватимете	будете рахувати	порахуєте
вони	рахуватимуть	будуть рахувати	порахують
Минулий час			
він	рахував		порахував
вона	рахувала		порахувала
воно	рахувало		порахувало
вони	рахували		порахували
Наказовий спосіб (Імператив)			
Рахуй!		Порахуй!	
Рахуймо!		Порахуймо!	
Рахуйте!		Порахуйте!	
Пасивний дієприкметник			
–		порахований	
Безособова форма			
–		пораховано	
Дієприслівник, теперішній час			
рахуючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
рахувавши		порахувавши	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Він добре рахує гроші.		
Кого? (З.в.)	Секретарка порахувала студентів.		
На чому? (М.в.)	Вона швидко порахувала на калькуляторі.		

Інфінітив			
рекламувати (I) (to advertise) (НДВ)		—	
Тлумачення			
повідомляти про когось, щось засобами реклами			
Теперішній час			
я	рекламу́ю	—	
ти	рекламу́єш		
він	рекламу́є		
ми	рекламу́ємо		
ви	рекламу́єте		
вони	рекламу́ють		
Майбутній час			
я	рекламува́тиму	бу́ду рекламува́ти	—
ти	рекламува́тимеш	бу́деш рекламува́ти	—
він	рекламува́тиме	бу́де рекламува́ти	—
ми	рекламува́тимемо	бу́дем рекламува́ти	—
ви	рекламува́тимете	бу́дете рекламува́ти	—
вони	рекламува́тимуть	бу́дуть рекламува́ти	—
Минулий час			
він	рекламува́в	—	
вона	рекламува́ла	—	
воно	рекламува́ло	—	
вони	рекламува́ли	—	
Наказовий спосіб (Імператив)			
Рекламу́й!		—	
Рекламу́ймо!		—	
Рекламу́йте!		—	
Пасивний дієприкметник			
рекламо́ваний		—	
Безособова форма			
рекламо́вано		—	
Дієприслівник, теперішній час			
рекламу́ючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
рекламува́вши		—	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Продавець рекламує свій товар.		
<i>Кого? (З.в.)</i>	У бібліотеці рекламували молодого письменника.		
<i>По чому? (М.в.)</i>	Заборонено рекламувати алкоголь по телебаченню.		
<i>На чому? (М.в.)</i>	Заборонено рекламувати тютюн на радіо.		
<i>Де? (М.в.)</i>	Багато товарів рекламують у газетах.		

Інфінітив			
ремонтувати (I) (to repair) (НДВ)		відремонтувати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
виправляти пошкодження, усувати дефекти			
Теперішній час			
я	ремонтую		—
ти	ремонтуєш		
він	ремонтує		
ми	ремонтуємо		
ви	ремонтуйте		
вони	ремонтують		
Майбутній час			
я	ремонтуватиму	буду ремонтувати	відремонтую
ти	ремонтуватимеш	будеш ремонтувати	відремонтуєш
він	ремонтуватиме	буде ремонтувати	відремонтує
ми	ремонтуватимемо	будем ремонтувати	відремонтуємо
ви	ремонтуватимете	будете ремонтувати	відремонтуйте
вони	ремонтуватимуть	будуть ремонтувати	відремонтують
Минулий час			
він	ремонтував		відремонтував
вона	ремонтувала		відремонтувала
воно	ремонтувало		відремонтувало
вони	ремонтували		відремонтували
Наказовий спосіб (Імператив)			
Ремонтуй!		Відремонтуй!	
Ремонтуйте!		Відремонтуйте!	
Ремонтуйте!		Відремонтуйте!	
Пасивний дієприкметник			
ремонтований		відремонтований	
Безособова форма			
ремонтовано		відремонтовано	
Дієприслівник, теперішній час			
ремонтуючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
ремонтувавши		відремонтувавши	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Друг відремонтував телефон.		
Кому? (Д.в.)	Батько відремонтував синові велосипед.		

Інфінітив			
різати (І) (to cut) (НДВ)		порізати (І) (ДВ)	
Тлумачення			
чим-небудь розділяти щось на частини, подрібнювати або відокремлювати частину від цілого			
Теперішній час			
я	ріжу		—
ти	ріжеш		
він	ріже		
ми	ріжемо		
ви	ріжете		
вони	ріжуть		
Майбутній час			
я	різатиму	бúду різати	поріжу
ти	різатимеш	бúдеш різати	поріжеш
він	різатиме	бúде різати	поріже
ми	різатимемо	бúдем різати	поріжемо
ви	різатимете	бúдете різати	поріжете
вони	різатимуть	бúдуть різати	поріжуть
Минулий час			
він	різав		порізав
вона	різала		порізала
воно	різало		порізало
вони	різали		порізали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Ріж!		Поріж!	
Ріжмо!		Поріжмо!	
Ріжте!		Поріжте!	
Пасивний дієприкметник			
різаний		порізаний	
Безособова форма			
різано		порізано	
Дієприслівник, теперішній час			
ріжучи		—	
Дієприслівник, минулий час			
різавши		порізавши	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Мати порізала хліб.		
На що? (З.в.)	Він різав сир на шматки.		

Інфінітив			
робіти (II) (to do) (НДВ)		зробіти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
займатися будь-якою справою			
Теперішній час			
я	роблю́		—
ти	ро́биш		
він	ро́бить		
ми	ро́бимо		
ви	ро́бите		
вони	ро́блять		
Майбутній час			
я	робі́тиму	бу́ду робі́ти	зроблю́
ти	робі́тимеш	бу́деш робі́ти	зро́биш
він	робі́тиме	бу́де робі́ти	зро́бить
ми	робі́тимемо	бу́демо робі́ти	зро́бимо
ви	робі́тимете	бу́дете робі́ти	зро́бите
вони	робі́тимуть	бу́дуть робі́ти	зро́блять
Минулий час			
він	робі́в		зробі́в
вона	робі́ла		зробі́ла
воно	робі́ло		зробі́ло
вони	робі́ли		зробі́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Робі́!		Зробі́!	
Робі́мо!		Зробі́мо!	
Робі́ть!		Зробі́ть!	
Пасивний дієприкметник			
ро́блений		зро́блений	
Безособова форма			
ро́блено		зро́блено	
Дієприслівник, теперішній час			
ро́блячи		—	
Дієприслівник, минулий час			
робі́вши		зробі́вши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Студент зробив помилку. Кожного тижня мати робить покупки.		
<i>Де? (М.в.)</i>	Студент зробив помилку у диктанті.		
<i>Кого (З.в.) ким? (О.в.)</i>	Батько зробив сина героєм.		

Інфінітив			
розваж́атися (I) (to have fun) (НДВ)		розва́житися (II) (ДВ)	
Тлумачення			
займаючись розмовами/справами, відвертати свою увагу від чогось неприємного; веселитися			
Теперішній час			
я	розваж́аюся		–
ти	розваж́аєшся		
він	розваж́ається		
ми	розваж́аємося		
ви	розваж́аєтесь		
вони	розваж́аються		
Майбутній час			
я	розваж́атимуся	бу́ду розваж́атися	розва́жуся
ти	розваж́атимешся	бу́деш розваж́атися	розва́жишся
він	розваж́атиметься	бу́де розваж́атися	розва́житься
ми	розваж́атимемося	бу́дем розваж́атися	розва́жимося
ви	розваж́атиметесь	бу́дете розваж́атися	розва́житесь
вони	розваж́атимуться	бу́дуть розваж́атися	розва́жаться
Минулий час			
він	розваж́ався		розва́жився
вона	розваж́алася		розва́жилася
воно	розваж́алося		розва́жилося
вони	розваж́алися		розва́жилися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Розваж́айся!		Розва́жся!	
Розваж́аймося!		Розва́жмося!	
Розваж́айтесь!		Розва́жтесь!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
розваж́аючись		–	
Дієприслівник, минулий час			
розваж́авшись		розва́жившись	
Дієслівне керування			
З ким? (О.в.)	Я люблю розваж́атися з друзями.		
На (у)чому? (М.в.)	Діти розваж́алися на каруселях.		

Інфінітив			
розв'язувати (I) (to solve) (НДВ)		розв'язати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
1) роз'єднувати кінці чого-небудь зв'язаного; 2) знаходити відповідь на поставлену умову (задачу з математики, фізики, хімії); 3) вирішувати щось (питання, проблему, справу)			
Теперішній час			
я	розв'язую		—
ти	розв'язуєш		
він	розв'язує		
ми	розв'язуємо		
ви	розв'язуєте		
вони	розв'язують		
Майбутній час			
я	розв'язуватиму	бúду розв'язувати	розв'язу́
ти	розв'язуватимеш	бúдеш розв'язувати	розв'язе́ш
він	розв'язуватиме	бúде розв'язувати	розв'язе́
ми	розв'язуватимемо	бúдем розв'язувати	розв'яземо́
ви	розв'язуватимете	бúдете розв'язувати	розв'язете́
вони	розв'язуватимуть	бúдуть розв'язувати	розв'язу́ть
Минулий час			
він	розв'язував		розв'язáв
вона	розв'язувала		розв'язáла
воно	розв'язувало		розв'язáло
вони	розв'язували		розв'язáли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Розв'язуй!	Розв'язі́!
		Розв'язуймо!	Розв'язі́мо!
		Розв'язуйте!	Розв'язі́ть!
Пасивний дієприкметник			
—		розв'язаний	
Безособова форма			
—		розв'язано	
Дієприслівник, теперішній час			
розв'язуючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
розв'язувавши		розв'язáвши	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Сестра розв'язала стрічки. Студент швидко розв'язав задачу з математики.		

Інфінітив			
розглядáти (I) (to consider) (НДВ)		розгля́нути (I) (ДВ)	
Тлумачення			
1) уважно оглядати кого-небудь, що-небудь; 2) розбирати, обговорювати що-небудь, досліджувати			
Теперішній час			
я	розглядáю		–
ти	розглядáєш		
він	розглядáє		
ми	розглядáємо		
ви	розглядáєте		
вони	розглядáють		
Майбутній час			
я	розглядáтиму	бúду розглядáти	розгля́ну
ти	розглядáтимеш	бúдеш розглядáти	розгля́неш
він	розглядáтиме	бúде розглядáти	розгля́не
ми	розглядáтимемо	бúдем розглядáти	розгля́немо
ви	розглядáтимете	бúдете розглядáти	розгля́нете
вони	розглядáтимуть	бúдуть розглядáти	розгля́нуть
Минулий час			
він	розглядáв		розгля́нув
вона	розглядáла		розгля́нула
воно	розглядáло		розгля́нуло
вони	розглядáли		розгля́нули
Наказовий спосіб (Імператив)			
Розглядáй!		Розгля́нь!	
Розглядáймо!		Розгля́ньмо!	
Розглядáйте!		Розгля́ньте!	
Пасивний дієприкметник			
–		розгля́нутий	
Безособова форма			
–		розгля́нуто	
Дієприслівник, теперішній час			
розглядáючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
розглядáвши		розгля́нувши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Брат довго розглядав кімнату. Розгляньмо цю тему!		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Чоловік уважно розглядав сусіда.		

Інфінітив			
розмовля́ти (І) (to talk) (НДВ)		порозмовля́ти (І) (ДВ)	
Тлумачення			
усно обмінюватися думками, інформацією; вести бесіду			
Теперішній час			
я	розмовля́ю	—	
ти	розмовля́єш		
він	розмовля́є		
ми	розмовля́ємо		
ви	розмовля́єте		
вони	розмовля́ють		
Майбутній час			
я	розмовля́тиму	бу́ду розмовля́ти	порозмовля́ю
ти	розмовля́тимеш	бу́деш розмовля́ти	порозмовля́єш
він	розмовля́тиме	бу́де розмовля́ти	порозмовля́є
ми	розмовля́тимемо	бу́демо розмовля́ти	порозмовля́ємо
ви	розмовля́тимете	бу́дете розмовля́ти	порозмовля́єте
вони	розмовля́тимуть	бу́дуть розмовля́ти	порозмовля́ють
Минулий час			
він	розмовля́в	порозмовля́в	
вона	розмовля́ла	порозмовля́ла	
воно	розмовля́ло	порозмовля́ло	
вони	розмовля́ли	порозмовля́ли	
Наказовий спосіб (Імператив)			
Розмовля́й!		Порозмовля́й!	
Розмовля́ймо!		Порозмовля́ймо!	
Розмовля́йте!		Порозмовля́йте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
розмовля́ючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
розмовля́вши		порозмовля́вши	
Дієслівне керування			
<i>З ким? (О.в.)</i>	Студент розмовляв з деканом.		
<i>Про кого? (З.в.)</i>	Пацієнти розмовляли про лікаря.		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Люди розмовляли про життя.		
<i>По чому? (М.в.)</i>	Батько розмовляє по телефону.		

Інфінітив			
розповідати (I) (to tell) (НДВ)		розповісті (II) (ДВ)	
Тлумачення			
1) повідомляти усно про кого-небудь або що-небудь; 2) передавати словами бачене, пережите; 3) оповідати			
Теперішній час			
я	розповідаю		–
ти	розповідаєш		
він	розповідає		
ми	розповідаємо		
ви	розповідаєте		
вони	розповідають		
Майбутній час			
я	розповідатиму	буду розповідати	розповім
ти	розповідатимеш	будеш розповідати	розповіси
він	розповідатиме	буде розповідати	розповість
ми	розповідатимемо	будемо розповідати	розповімо
ви	розповідатимете	будете розповідати	розповісте
вони	розповідатимуть	будуть розповідати	розповідять
Минулий час			
він	розповідав		розповів
вона	розповідала		розповіла
воно	розповідало		розповіло
вони	розповідали		розповіли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Розповідай!		–	
Розповідаймо!			
Розповідайте!			
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
розповідаючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
розповідавши		розповівши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Мати розповідає казку.		
<i>Про кого? (З.в.)</i>	Друг розповідає про батька.		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Студент розповідає про родину.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Мати розповідає синові.		

<i>Інфінітив</i>			
розріза́ти (I) (to cut) (НДВ)		розрі́зати (I) (ДВ)	
<i>Тлумачення</i>			
гострим предметом розділяти на частини			
<i>Теперішній час</i>			
я	розріза́ю		–
ти	розріза́єш		
він	розріза́є		
ми	розріза́ємо		
ви	розріза́єте		
вони	розріза́ють		
<i>Майбутній час</i>			
я	розріза́тиму	бу́ду розріза́ти	розрі́жу
ти	розріза́тимеш	бу́деш розріза́ти	розрі́жеш
він	розріза́тиме	бу́де розріза́ти	розрі́же
ми	розріза́тимемо	бу́дем розріза́ти	розрі́жемо
ви	розріза́тимете	бу́дете розріза́ти	розрі́жете
вони	розріза́тимуть	бу́дуть розріза́ти	розрі́жуть
<i>Минулий час</i>			
він	розріза́в		розрі́зав
вона	розріза́ла		розрі́зала
воно	розріза́ло		розрі́зало
вони	розріза́ли		розрі́зали
<i>Наказовий спосіб (Імператив)</i>			
Розріза́й!		Розрі́ж!	
Розріза́ймо!		Розрі́жмо!	
Розріза́йте!		Розрі́жте!	
<i>Пасивний дієприкметник</i>			
–		розрі́заний	
<i>Безособова форма</i>			
–		розрі́зано	
<i>Дієприслівник, теперішній час</i>			
розріза́ючи		–	
<i>Дієприслівник, минулий час</i>			
розріза́вши		розрі́завши	
<i>Дієслівне керування</i>			
<i>Що? (З.в.)</i>	Мати розрізала сир.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Подруга розрізала хліб <i>ножем</i> .		
<i>На що? (З.в.)</i>	Сестра розрізала м'ясо <i>на тонкі шматки</i> .		

Інфінітив			
розташóвувати (I) (to dispose) (НДВ)		розташувáти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
розміщувати, розкладати, розставляти в якомусь порядку, місці			
Теперішній час			
я	розташóвую		–
ти	розташóвуєш		
він	розташóвує		
ми	розташóвуємо		
ви	розташóвуєте		
вони	розташóвують		
Майбутній час			
я	розташóвуватиму	бúду розташóвувати	розташóю
ти	розташóвуватимеш	бúдеш розташóвувати	розташóєш
він	розташóвуватиме	бúде розташóвувати	розташóє
ми	розташóвуватимемо	бúдем розташóвувати	розташóємо
ви	розташóвуватимете	бúдете розташóвувати	розташóєте
вони	розташóвуватимуть	бúдуть розташóвувати	розташóють
Минулий час			
він	розташóвував		розташувáв
вона	розташóвувала		розташувáла
воно	розташóвувало		розташувáло
вони	розташóвували		розташувáли
Наказовий спосiб (Імператив)			
		Розташóвуй!	Розташóуй!
		Розташóвуймо!	Розташóймо!
		Розташóвуйте!	Розташóйте!
Пасивний дiєприкметник			
		–	розташóваний
Безособова форма			
		–	розташóвано
Дiєприслiвник, теперiшнiй час			
		розташóвуючи	–
Дiєприслiвник, минулий час			
		розташóвувавши	розташувáвши
Дiєслiвне керування			
<i>Де? (М.в.)</i>	Фонтан розташували на центральній площі міста.		
<i>Бiля чого? (Р.в.)</i>	Мiсто розташовано бiля рiчки.		

Інфінітив			
розташóвуватися (І) (to locate)		розташувáтися (І) (ДВ)	
Тлумачення			
займати місце, розміщуватися де-небудь			
Теперішній час			
я	розташóвуююся		–
ти	розташóвуєшся		
він	розташóвується		
ми	розташóвуємося		
ви	розташóвуєтесь		
вони	розташóвуються		
Майбутній час			
я	розташóвуватимуся	бúду розташóвуватися	розташóуюся
ти	розташóвуватимешся	бúдеш розташóвуватися	розташóуєшся
він	розташóвуватиметься	бúде розташóвуватися	розташóується
ми	розташóвуватимемося	бúдем розташóвуватися	розташóуємося
ви	розташóвуватиметеся	бúдете розташóвуватися	розташóуєтесь
вони	розташóвуватимуться	бúдуть розташóвуватися	розташóуються
Минулий час			
він	розташóвувався		розташувáвся
вона	розташóвувалася		розташувáлася
воно	розташóвувалося		розташувáлося
вони	розташóвувалися		розташувáлися
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Розташóвуйся!	Розташóуйся!
		Розташóвуймося!	Розташóуймося!
		Розташóвуйтеся!	Розташóуйтеся!
Пасивний дієприкметник			
		–	–
Безособова форма			
		–	–
Дієприслівник, теперішній час			
		розташóвуючись	–
Дієприслівник, минулий час			
		розташóвувавшись	розташувáвшись
Дієслівне керування			
Де? (М.в.)	Наше місто розташовується на півночі країни.		

Інфінітив			
розуміти (І) (to understand) (НДВ)		зрозуміти (І) (ДВ)	
Тлумачення			
сприймати, осягати розумом			
Теперішній час			
я	розумію		–
ти	розумієш		
він	розуміє		
ми	розуміємо		
ви	розумієте		
вони	розуміють		
Майбутній час			
я	розумітиму	бúду розуміти	зрозумію
ти	розумітимеш	бúдеш розуміти	зрозумієш
він	розумітиме	бúде розуміти	зрозуміє
ми	розумітимемо	бúдемо розуміти	зрозуміємо
ви	розумітимете	бúдете розуміти	зрозумієте
вони	розумітимуть	бúдуть розуміти	зрозуміють
Минулий час			
він	розумів		зрозумів
вона	розуміла		зрозуміла
воно	розуміло		зрозуміло
вони	розуміли		зрозуміли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Розумій!		Зрозумій!	
Розуміймо!		Зрозуміймо!	
Розумійте!		Зрозумійте!	
Активний дієприкметник			
–		зрозумілий	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
розуміючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
розумівши		зрозумівши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Студент розуміє викладача.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Студентка розуміє текст.		

Інфінітив			
руйнувати (I) (to destroy) (НДВ)		зруйнувати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
ламаючи, розбиваючи, розвалювати що-небудь, знищувати			
Теперішній час			
я	руйную		–
ти	руйнуєш		
він	руйнує		
ми	руйнуємо		
ви	руйнуєте		
вони	руйнують		
Майбутній час			
я	руйнуватиму	буду руйнувати	зруйную
ти	руйнуватимеш	будеш руйнувати	зруйнуєш
він	руйнуватиме	буде руйнувати	зруйнує
ми	руйнуватимемо	будемо руйнувати	зруйнуємо
ви	руйнуватимете	будете руйнувати	зруйнуєте
вони	руйнуватимуть	будуть руйнувати	зруйнують
Минулий час			
він	руйнував		зруйнував
вона	руйнувала		зруйнувала
воно	руйнувало		зруйнувало
вони	руйнували		зруйнували
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Руйнуй!	Зруйнуй!
		Руйнуймо!	Зруйнуймо!
		Руйнуйте!	Зруйнуйте!
Пасивний дієприкметник			
		–	зруйнований
Безособова форма			
		–	зруйновано
Дієприслівник, теперішній час			
		руйнуючи	–
Дієприслівник, минулий час			
		руйнувавши	зруйнувавши
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Вороги зруйнували лікарню.		
Чим? (О.в.)	Вони зруйнували місто бомбою.		

Інфінітив			
рятува́ти (I) (to save) (НДВ)		урятува́ти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
усувати загрозу смерті, знищення небезпеки; визволяти когось			
Теперішній час			
я	ряту́ю		–
ти	ряту́єш		
він	ряту́є		
ми	ряту́ємо		
ви	ряту́єте		
вони	ряту́ють		
Майбутній час			
я	рятува́тиму	бу́ду рятува́ти	уряту́ю
ти	рятува́тимеш	бу́деш рятува́ти	уряту́єш
він	рятува́тиме	бу́де рятува́ти	уряту́є
ми	рятува́тимемо	бу́демо рятува́ти	уряту́ємо
ви	рятува́тимете	бу́дете рятува́ти	уряту́єте
вони	рятува́тимуть	бу́дуть рятува́ти	уряту́ють
Минулий час			
він	рятува́в		урятува́в
вона	рятува́ла		урятува́ла
воно	рятува́ло		урятува́ло
вони	рятува́ли		урятува́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Ряту́й!	Уряту́й!
		Ряту́ймо!	Уряту́ймо!
		Ряту́йте!	Уряту́йте!
Пасивний дієприкметник			
		–	урято́ваний
Безособова форма			
		–	урято́вано
Дієприслівник, теперішній час			
		ряту́ючи	–
Дієприслівник, минулий час			
		рятува́вши	урятува́вши
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Батько врятував дітей.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Армія врятувала країну.		
<i>Від кого? (Р.в.)</i>	Хлопець урятував kota від собаки.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Лікар урятував пацієнта ліками.		

Інфінітив			
святкувати (I) (to celebrate) (НДВ)		відсвяткувати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
відзначати, влаштувати свято			
Теперішній час			
Я	святкую		—
ТИ	святкуєш		
ВІН	святкує		
МИ	святкуємо		
ВИ	святкуєте		
ВОНИ	святкують		
Майбутній час			
Я	святкуватиму	буду святкувати	відсвяткую
ТИ	святкуватимеш	будеш святкувати	відсвяткуєш
ВІН	святкуватиме	буде святкувати	відсвяткує
МИ	святкуватимемо	будемо святкувати	відсвяткуємо
ВИ	святкуватимете	будете святкувати	відсвяткуєте
ВОНИ	святкуватимуть	будуть святкувати	відсвяткують
Минулий час			
ВІН	святкував		відсвяткував
ВОНА	святкувала		відсвяткувала
ВОНО	святкувало		відсвяткувало
ВОНИ	святкували		відсвяткували
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Святкуй!	Відсвяткуй!
		Святкуймо!	Відсвяткуймо!
		Святкуйте!	Відсвяткуйте!
Пасивний дієприкметник			
		—	—
Безособова форма			
		—	—
Дієприслівник, теперішній час			
		святкуючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		святкувавши	відсвяткувавши
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Ми святкуємо перемогу.		

Інфінітив			
сиді́ти (II) (to sit) (НДВ)		посі́дiti (II) (ДВ)	
Тлумачення			
1) бути в положенні, при якому тулуб розміщується вертикально, спираючись на що-небудь сідницями (про людину);			
2) бути де-небудь, усередині чого-небудь			
Теперішній час			
я	сиджу́		—
ти	сиди́ш		
він	сиди́ть		
ми	сидимо́		
ви	сидите́		
вони	сидя́ть		
Майбутній час			
я	сиді́тиму	бу́ду сиді́ти	посі́джу
ти	сиді́тимеш	бу́деш сиді́ти	посі́диш
він	сиді́тиме	бу́де сиді́ти	посі́дить
ми	сиді́тимемо	бу́демо сиді́ти	посі́димо
ви	сиді́тимете	бу́дете сиді́ти	посі́дите
вони	сиді́тимуть	бу́дуть сиді́ти	посі́дять
Минулий час			
він	сиді́в		посі́див
вона	сиді́ла		посі́діла
воно	сиді́ло		посі́діло
вони	сиді́ли		посі́діли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Сиді́!		Посі́дь!	
Сиді́мо!		Посі́дьмо!	
Сиді́ть!		Посидьте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
сидячі́		—	
Дієприслівник, минулий час			
сиді́вши		посі́дівши	
Дієслівне керування			
Де? (М.в.)	Ми сиділи у кімнаті і розмовляли.		
На/ у/в чому? (М.в.)	Дитина сидить на стільці./ Бабуся сидить у кріслі.		
Біля чого? (Р.в.)	Батько сидить біля стола.		

Інфінітив			
сідати (I) (to sit down)		сісти (I)	
(НДВ)		(ДВ)	
Тлумачення			
згинаючи корпус, опускатися сідницями на що-небудь			
Теперішній час			
я	сідáю		–
ти	сідáєш		
він	сідáє		
ми	сідáємо		
ви	сідáєте		
вони	сідáють		
Майбутній час			
я	сідáтиму	бúду сідáти	сáду
ти	сідáтимеш	бúдеш сідáти	сáдеш
він	сідáтиме	бúде сідáти	сáде
ми	сідáтимемо	бúдемо сідáти	сáдемо
ви	сідáтимете	бúдете сідáти	сáдете
вони	сідáтимуть	бúдуть сідáти	сáдуть
Минулий час			
він	сідáв		сів
вона	сідáла		сіла
воно	сідáло		сіло
вони	сідáли		сіли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Сідáй!	Сядь!
		Сідáймо!	Сядьмо!
		Сідáйте!	Сядьте!
Пасивний дієприкметник			
		–	–
Безособова форма			
		–	–
Дієприслівник, теперішній час			
		сідáючи	–
Дієприслівник, минулий час			
		сідáвши	сівши
Дієслівне керування			
На що? (З.в.)	Хлопець сів на підлогу.		
За що? (З.в.)	Гості сіли за стіл.		
У/в що? (З.в.)	Батьки сіли в автомобіль.		

Інфінітив			
складати (I) (to draw up) (НДВ)		скласти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
1) розміщувати що-небудь у певному порядку; 2) з'єднуючи окремі частини, одержувати щось ціле; 3) проходити перевірку знань, уміння що-небудь робити			
Теперішній час			
я	складаю		—
ти	складаєш		
він	складає		
ми	складаємо		
ви	складаєте		
вони	складають		
Майбутній час			
я	складатиму	буду складати	складу́
ти	складатимеш	будеш складати	складеш
він	складатиме	буде складати	складе́
ми	складатимемо	будемо складати	складемо́
ви	складатимете	будете складати	складете́
вони	складатимуть	будуть складати	складу́ть
Минулий час			
він	складав		склав
вона	склала		склала
воно	склало		склало
вони	склали		склали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Складай!		Складі!	
Складаймо!		Складімо!	
Складайте!		Складіть!	
Пасивний дієприкметник			
—		складений	
Безособова форма			
—		складено	
Дієприслівник, теперішній час			
складаючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
склавши		склавши	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Студент склав іспит з української мови. Мати добре склала речі.		

Інфінітив			
слухати (I) (to listen) (НДВ)		послухати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
сприймати кого-небудь, що-небудь слухом			
Теперішній час			
я	слухаю		—
ти	слухаєш		
він	слухає		
ми	слухаємо		
ви	слухаєте		
вони	слухають		
Майбутній час			
я	слухатиму	буду слухати	послухаю
ти	слухатимеш	будеш слухати	послухаєш
він	слухатиме	буде слухати	послухає
ми	слухатимемо	будемо слухати	послухаємо
ви	слухатимете	будете слухати	послухаєте
вони	слухатимуть	будуть слухати	послухають
Минулий час			
він	слухав		послухав
вона	слухала		послухала
воно	слухало		послухало
вони	слухали		послухали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Слухай!		Послухай!	
Слухаймо!		Послухаймо!	
Слухайте!		Послухайте!	
Пасивний дієприкметник			
слуханий		—	
Безособова форма			
слухано		—	
Дієприслівник, теперішній час			
слухавши		послухавши	
Дієприслівник, минулий час			
слухаючи		—	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Студентка уважно слухає викладача.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Студент слухає музику.		
<i>Про кого? (З.в.)</i>	Студенти слухають про науковця.		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Туристи слухають про історію міста.		
<i>По чому? (М.в.)</i>	Дідусь слухає новини по радіо.		

Інфінітив			
сміятися (I) (to laugh) (НДВ)		посміятися (I) (ДВ)	
Тлумачення			
насміхатися			
Теперішній час			
я	сміюся		—
ти	смієшся		
він	сміється		
ми	сміємося		
ви	смієтеся		
вони	сміються		
Майбутній час			
я	сміятимуся	буду сміятися	посміюся
ти	сміятимешся	будеш сміятися	посмієшся
він	сміятиметься	буде сміятися	посміється
ми	сміятимемося	будемо сміятися	посміємося
ви	сміятиметеся	будете сміятися	посмієтеся
вони	сміятимуться	будуть сміятися	посміються
Минулий час			
він	сміявся		посміявся
вона	сміялася		посміялася
воно	сміялося		посміялося
вони	сміялися		посміялися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Смійся!		Посмійся!	
Сміймося!		Посміймося!	
Смійтеся!		Посмійтеся!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
сміючись		—	
Дієприслівник, минулий час			
сміявшись		посміявшись	
Дієслівне керування			
Із кого? (Р.в.)	Він сміявся з дівчат.		
Із чого? (Р.в.)	Батьки сміялися з тих розмов.		

Інфінітив			
снідати (I) (to breakfast) (НДВ)		поснідати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
їсти вранці			
Теперішній час			
я	снідаю		—
ти	снідаєш		
він	снідає		
ми	снідаємо		
ви	снідаєте		
вони	снідають		
Майбутній час			
я	снідатиму	бúду снідати	поснідаю
ти	снідатимеш	бúдеш снідати	поснідаєш
він	снідатиме	бúде снідати	поснідає
ми	снідатимемо	бúдемо снідати	поснідаємо
ви	снідатимете	бúдете снідати	поснідаєте
вони	снідатимуть	бúдуть снідати	поснідають
Минулий час			
він	снідав		поснідав
вона	снідала		поснідала
воно	снідало		поснідало
вони	снідали		поснідали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Снідай!		Поснідай!	
Снідаймо!		Поснідаймо!	
Снідайте!		Поснідайте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
снідаючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
снідавши		поснідавши	
Дієслівне керування			
Де? (М.в.)	Я снідаю у кімнаті.		
З ким? (О.в.)	Друг снідає з подругою.		
У кого? (Р.в.)	Ми снідали у батьків.		
Чим? (О.в.)	Зазвичай батько снідав хлібом з маслом.		

Інфінітив			
спáти (II) (to sleep) (НДВ)		поспáти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
перебувати у стані сну			
Теперішній час			
я	сплЮ́		–
ти	спиш		
він	спить		
ми	спимó		
ви	спитé		
вони	сплять		
Майбутній час			
я	спáтиму	бúду спáти	посплЮ́
ти	спáтимеш	бúдеш спáти	поспиш
він	спáтиме	бúде спáти	поспить
ми	спáтимемо	бúдемо спáти	поспимó
ви	спáтимете	бúдете спáти	поспитé
вони	спáтимуть	бúдуть спáти	посплять
Минулий час			
він	спав		поспáв
вона	спáла		поспáла
воно	спáло		поспáло
вони	спáли		поспáли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Спи!	Поспі!
		Спімо!	Поспімо!
		Спить!	Поспить!
Активний дієприкметник			
		сплячий	–
Безособова форма			
		–	–
Дієприслівник, теперішній час			
		сплячі	–
Дієприслівник, минулий час			
		спáвши	поспáвши
Дієслівне керування			
Де? (М.в.)	Дитина спить у кімнаті.		
З ким? (О.в.)	Дочка спить з матір'ю.		

Інфінітив			
сперечáтися (І) (to argue) (НДВ)		посперечáтися (І) (ДВ)	
Тлумачення			
вести суперечку, доводячи що-небудь			
Теперішній час			
я	сперечáюся		—
ти	сперечáєшся		
він	сперечáється		
ми	сперечáємося		
ви	сперечáєтесь		
вони	сперечáються		
Майбутній час			
я	сперечáтимуся	бúду сперечáтися	посперечáюся
ти	сперечáтимешся	бúдеш сперечáтися	посперечáєшся
він	сперечáтиметься	бúде сперечáтися	посперечáється
ми	сперечáтимемося	бúдемо сперечáтися	посперечáємося
ви	сперечáтиметеся	бúдете сперечáтися	посперечáєтесь
вони	сперечáтимуться	бúдуть сперечáтися	посперечáються
Минулий час			
він	сперечáвся		посперечáвся
вона	сперечáлася		посперечáлася
воно	сперечáлося		посперечáлося
вони	сперечáлися		посперечáлися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Сперечáйся!		Посперечáйся!	
Сперечáймося!		Посперечáймося!	
Сперечáйтеся!		Посперечáйтеся!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
сперечáючись		—	
Дієприслівник, минулий час			
сперечáвшись		посперечáвшись	
Дієслівне керування			
<i>З ким? (О.в.)</i>	Дружина сперечалася з чоловіком.		
<i>Про що? (З.в.)</i>	Батьки сперечаються про виховання дітей.		
<i>Щодо чого? (Р.в.)</i>	Батьки сперечаються щодо виховання дітей.		

Інфінітив			
співа́ти (I) (to sing) (НДВ)		проспіва́ти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
ГОЛОСОМ ВИКОНУВАТИ ЯКИЙСЬ МУЗИЧНИЙ ТВІР			
Теперішній час			
Я	співа́ю		—
ТИ	співа́єш		
ВІН	співа́є		
МИ	співа́ємо		
ВИ	співа́єте		
ВОНИ	співа́ють		
Майбутній час			
Я	співа́тиму	бу́ду співа́ти	проспіва́ю
ТИ	співа́тимеш	бу́деш співа́ти	проспіва́єш
ВІН	співа́тиме	бу́де співа́ти	проспіва́є
МИ	співа́тимемо	бу́демо співа́ти	проспіва́ємо
ВИ	співа́тимете	бу́дете співа́ти	проспіва́єте
ВОНИ	співа́тимуть	бу́дуть співа́ти	проспіва́ють
Минулий час			
ВІН	співа́в		проспіва́в
ВОНА	співа́ла		проспіва́ла
ВОНО	співа́ло		проспіва́ло
ВОНИ	співа́ли		проспіва́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Співа́й!	Проспіва́й!
		Співа́ймо!	Проспіва́ймо!
		Співа́йте!	Проспіва́йте!
Пасивний дієприкметник			
		співа́ний	проспіва́ний
Безособова форма			
		співа́но	проспіва́но
Дієприслівник, теперішній час			
		співа́ючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		співа́вши	проспіва́вши
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Діти співають пісню.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Мати співає дитині колискову.		
<i>Для кого? (Р.в.)</i>	Бабуся співає для онука.		

Інфінітив			
спілкуватися (I) (to communicate) (НДВ)		поспілкуватися (I) (ДВ)	
Тлумачення			
підтримувати взаємні стосунки, зустрічатися, мати спілкування з кимось			
Теперішній час			
я	спілку́юся		—
ти	спілку́єшся		
він	спілку́ється		
ми	спілку́ємося		
ви	спілку́єтесь		
вони	спілку́ються		
Майбутній час			
я	спілкува́тимуся	бу́ду спілкува́тися	поспілку́юся
ти	спілкува́тимешся	бу́деш спілкува́тися	поспілку́єшся
він	спілкува́тиметься	бу́де спілкува́тися	поспілку́ється
ми	спілкува́тимемося	бу́демо спілкува́тися	поспілку́ємося
ви	спілкува́тиметеся	бу́дете спілкува́тися	поспілку́єтесь
вони	спілкува́тимуться	бу́дуть спілкува́тися	поспілку́ються
Минулий час			
він	спілкува́вся		поспілкува́вся
вона	спілкува́лася		поспілкува́лася
воно	спілкува́лося		поспілкува́лося
вони	спілкува́лися		поспілкува́лися
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Спілку́йся!	Поспілку́йся!
		Спілку́ймося!	Поспілку́ймося!
		Спілку́йтеся!	Поспілку́йтеся!
Пасивний дієприкметник			
		—	—
Безособова форма			
		—	—
Дієприслівник, теперішній час			
		спілку́ючись	—
Дієприслівник, минулий час			
		спілкува́вшись	поспілкува́вшись
Дієслівне керування			
З ким? (О.в.)	Студенти довго спілкувалися з деканом.		

Інфінітив			
спла́чувати (I) (to pay) (НДВ)		сплаті́ти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
вносити плату за що-небудь			
Теперішній час			
я	спла́чую		—
ти	спла́чуєш		
він	спла́чує		
ми	спла́чуємо		
ви	спла́чуєте		
вони	спла́чують		
Майбутній час			
я	спла́чуватиму	бу́ду спла́чувати	сплачу́
ти	спла́чуватимеш	бу́деш спла́чувати	сплати́ш
він	спла́чуватиме	бу́де спла́чувати	сплати́ть
ми	спла́чуватимемо	бу́демо спла́чувати	сплати́мо
ви	спла́чуватимете	бу́дете спла́чувати	сплати́те
вони	спла́чуватимуть	бу́дуть спла́чувати	сплати́ть
Минулий час			
він	спла́чував		сплати́в
вона	спла́чувала		сплати́ла
воно	спла́чувало		сплати́ло
вони	спла́чували		сплати́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Спла́чуй!	Сплати́!
		Спла́чуймо!	Сплати́мо!
		Спла́чуйте!	Сплати́ть!
Пасивний дієприкметник			
		спла́чуваний	спла́чений
Безособова форма			
		спла́чувано	спла́чено
Дієприслівник, теперішній час			
		спла́чуючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		спла́чувавши	сплати́вши
Дієслівне керування			
<i>За що? (З.в.)</i>	Батько сплатив за квартиру.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Ми сплачуємо податки.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Я сплатив перекладачеві.		

Інфінітив			
ставáти (І) (to become) (НДВ)		стáти (І) (ДВ)	
Тлумачення			
1) робитися ким-небудь, набуваючи певної кваліфікації, навичок, уміння; 2) приймати вертикальне положення; підніматися на ноги			
Теперішній час			
я	стаю́		—
ти	стаєш		
він	стає		
ми	стаємо		
ви	стаєте		
вони	стають		
Майбутній час			
я	ставáтиму	бúду ставáти	стáну
ти	ставáтимеш	бúдеш ставáти	стáнеш
він	ставáтиме	бúде ставáти	стáне
ми	ставáтимемо	бúдемо ставáти	стáнемо
ви	ставáтимете	бúдете ставáти	стáнете
вони	ставáтимуть	бúдуть ставáти	стáнуть
Минулий час			
він	ставáв		став
вона	ставáла		стáла
воно	ставáло		стáло
вони	ставáли		стáли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Става́й!		Стáнь!	
Става́ймо!		Стáньмо!	
Става́йте!		Стáньте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
стаю́чі		—	
Дієприслівник, минулий час			
ставáвши		стáвши	
Дієслівне керування			
Ким? (О.в.)	Я стану лікарем.		
На що? (З.в.)	Мати стала на ноги і пішла.		

Інфінітив			
ста́вити (II) (to put) (НДВ)		поста́вити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
стати на ноги, набути вертикального положення			
Теперішній час			
я	ста́влю		—
ти	ста́виш		
він	ста́вить		
ми	ста́вимо		
ви	ста́вите		
вони	ста́влять		
Майбутній час			
я	ста́витиму	бу́ду ста́вити	поста́влю
ти	ста́витимеш	бу́деш ста́вити	поста́виш
він	ста́витиме	бу́де ста́вити	поста́вить
ми	ста́витимемо	бу́демо ста́вити	поста́вимо
ви	ста́витимете	бу́дете ста́вити	поста́вите
вони	ста́витимуть	бу́дуть ста́вити	поста́влять
Минулий час			
він	ста́вив		поста́вив
вона	ста́вила		поста́вила
воно	ста́вило		поста́вило
вони	ста́вили		поста́вили
Наказовий спосіб (Імператив)			
Став!		Поста́в!	
Ста́вмо!		Поста́вмо!	
Ста́вте!		Поста́вте!	
Пасивний дієприкметник			
—		поста́влений	
Безособова форма			
—		поста́влено	
Дієприслівник, теперішній час			
стаю́чі		—	
Дієприслівник, минулий час			
ста́вивши		поста́вивши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Бібліотекар поставив <i>книгу</i> на полицю.		
<i>Куди? (З.в.)</i>	Мати поставила склянку <i>на стіл</i> .		

Інфінітив			
стояти (II) (to stand) (НДВ)		постояти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
1) бути у вертикальному положенні 2) не рухатися, залишатися на місці			
Теперішній час			
я	стою́		—
ти	стої́ш		
він	стої́ть		
ми	стої́мо		
ви	стої́те		
вони	сто́ять		
Майбутній час			
я	стоя́тиму	бу́ду сто́яти	посто́ю
ти	стоя́тимеш	бу́деш сто́яти	посто́їш
він	стоя́тиме	бу́де сто́яти	посто́їть
ми	стоя́тимемо	бу́демо сто́яти	посто́їмо
ви	стоя́тимете	бу́дете сто́яти	посто́їте
вони	стоя́тимуть	бу́дуть сто́яти	посто́ять
Минулий час			
він	стоя́в		посто́яв
вона	стоя́ла		посто́яла
воно	стоя́ло		посто́яло
вони	стоя́ли		посто́яли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Стій!		Постій!	
Стіймо!		Постіймо!	
Стійте!		Постійте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
стоя́чі		—	
Дієприслівник, минулий час			
стоя́вши		посто́явши	
Дієслівне керування			
Де? (М.в.)	Шафа стоїть у кімнаті.		
Біля кого? (Р.в.)	Мати стоїть біля сина.		
Біля чого? (Р.в.)	Лампа стоїть біля ліжка.		
За ким? (О.в.)	Я стою за жінкою (у черзі).		
За чим? (О.в.)	Автомобіль стоїть за будинком.		

<i>Інфінітив</i>			
танцюва́ти (І) (<i>to dance</i>) (НДВ)		потанцюва́ти (І) (ДВ)	
<i>Тлумачення</i>			
виконувати танець			
<i>Теперішній час</i>			
Я	танцю́ю		—
ТИ	танцю́єш		
ВІН	танцю́є		
МИ	танцю́ємо		
ВИ	танцю́єте		
ВОНИ	танцю́ють		
<i>Майбутній час</i>			
Я	танцюва́тиму	бу́ду танцюва́ти	потанцю́ю
ТИ	танцюва́тимеш	будеш танцюва́ти	потанцю́єш
ВІН	танцюва́тиме	бу́де танцюва́ти	потанцю́є
МИ	танцюва́тимемо	бу́демо танцюва́ти	потанцю́ємо
ВИ	танцюва́тимете	бу́дете танцюва́ти	потанцю́єте
ВОНИ	танцюва́тимуть	бу́дуть танцюва́ти	потанцю́ють
<i>Минулий час</i>			
ВІН	танцюва́в		потанцюва́в
ВОНА	танцюва́ла		потанцюва́ла
ВОНО	танцюва́ло		потанцюва́ло
ВОНИ	танцюва́ли		потанцюва́ли
<i>Наказовий спосіб (Імператив)</i>			
		Танцю́й!	Потанцю́й!
		Танцю́ймо!	Потанцю́ймо!
		Танцю́йте!	Потанцю́йте!
<i>Пасивний дієприкметник</i>			
		—	—
<i>Безособова форма</i>			
		—	—
<i>Дієприслівник, теперішній час</i>			
		танцю́ючи	—
<i>Дієприслівник, минулий час</i>			
		танцюва́вши	потанцюва́вши
<i>Дієслівне керування</i>			
<i>Що? (З.в.)</i>	Вони танцювали вальс.		
<i>З ким? (О.в.)</i>	Назар танцював з Оксаною.		

Інфінітив			
телефонувати (І) (to call) (НДВ)		зателефонувати (І) (ДВ)	
Тлумачення			
повідомляти про що-небудь телефоном			
Теперішній час			
я	телефоную		—
ти	телефонуєш		
він	телефонує		
ми	телефонуємо		
ви	телефонуєте		
вони	телефонують		
Майбутній час			
я	телефонуватиму	буду телефонувати	зателефоную
ти	телефонуватимеш	будеш телефонувати	зателефонуєш
він	телефонуватиме	буде телефонувати	зателефонує
ми	телефонуватимемо	будемо телефонувати	зателефонуємо
ви	телефонуватимете	будете телефонувати	зателефонуєте
вони	телефонуватимуть	будуть телефонувати	зателефонують
Минулий час			
він	телефонував		зателефонував
вона	телефонувала		зателефонувала
воно	телефонувало		зателефонувало
вони	телефонували		зателефонували
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Телефонуй!	Зателефонуй!
		Телефонуймо!	Зателефонуймо!
		Телефонуйте!	Зателефонуйте!
Пасивний дієприкметник			
		—	—
Безособова форма			
		—	—
Дієприслівник, теперішній час			
		телефонуючи	—
Дієприслівник, минулий час			
		телефонувавши	зателефонувавши
Дієслівне керування			
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Щодня син телефонує батькам.		
<i>До кого? (Р.в.)</i>	Чоловік телефонує до дружини.		

<i>Інфінітив</i>			
товаришувáти (І) (<i>to be friends</i>) (НДВ)		потоваришувáти (І) (ДВ)	
<i>Тлумачення</i>			
бути товаришем			
<i>Теперішній час</i>			
я	товаришúю		–
ти	товаришúєш		
він	товаришúє		
ми	товаришúємо		
ви	товаришúєте		
вони	товаришúють		
<i>Майбутній час</i>			
я	товаришувáтиму	бúду товаришувáти	потоваришúю
ти	товаришувáтимеш	будеш товаришувáти	потоваришúєш
він	товаришувáтиме	бúде товаришувáти	потоваришúє
ми	товаришувáтимемо	бúдемо товаришувáти	потоваришúємо
ви	товаришувáтимете	бúдете товаришувáти	потоваришúєте
вони	товаришувáтимуть	бúдуть товаришувáти	потоваришúють
<i>Минулий час</i>			
він	товаришувáв		потоваришувáв
вона	товаришувáла		потоваришувáла
воно	товаришувáло		потоваришувáло
вони	товаришувáли		потоваришувáли
<i>Наказовий спосіб (Імператив)</i>			
		Товаришúй!	Потоваришúй!
		Товаришúймо!	Потоваришúймо!
		Товаришúйте!	Потоваришúйте!
<i>Пасивний дієприкметник</i>			
		–	–
<i>Безособова форма</i>			
		–	–
<i>Дієприслівник, теперішній час</i>			
		товаришúючи	–
<i>Дієприслівник, минулий час</i>			
		товаришувáвши	потоваришувáвши
<i>Дієслівне керування</i>			
З ким? (О.в.)	Брат товаришує з сусідом.		

Інфінітив			
тривáти (I) (<i>to last</i>) (НДВ)		–	
Тлумачення			
відбуватися протягом певного відрізка часу, продовжуватися			
Теперішній час			
Я	–		–
ТИ	–		
ВІН	тривáє		
МИ	–		
ВИ	–		
ВОНИ	тривáють		
Майбутній час			
Я	–	–	–
ТИ	–	–	–
ВІН	тривáтиме	бúде тривáти	–
МИ	–	–	–
ВИ	–	–	–
ВОНИ	тривáтимуть	бúдуть тривáти	–
Минулий час			
ВІН	тривáв		–
ВОНА	тривáла		–
ВОНО	тривáло		–
ВОНИ	тривáли		–
Наказовий спосіб (Імператив)			
–		–	
–		–	
–		–	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
тривáючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
тривáвши		–	
Дієслівне керування			
Скільки часу? Як довго?	Урок триває 45 хвилин.		

Інфінітив			
турбуватися (І) (to worry about) (НДВ)		потурбуватися (І) (ДВ)	
Тлумачення			
1) бути неспокійним, хвилюватися; 2) піклуватися про кого-небудь, виявляти увагу до чийось потреб			
Теперішній час			
я	турбуюся		—
ти	турбуєшся		
він	турбується		
ми	турбуємося		
ви	турбуєтесь		
вони	турбуються		
Майбутній час			
я	турбуватимуся	буду турбуватися	потурбуюся
ти	турбуватимешся	будеш турбуватися	потурбуєшся
він	турбуватиметься	буде турбуватися	потурбується
ми	турбуватимемося	будемо турбуватися	потурбуємося
ви	турбуватиметеся	будете турбуватися	потурбуєтесь
вони	турбуватимуться	будуть турбуватися	потурбуються
Минулий час			
він	турбувався		потурбувався
вона	турбувалася		потурбувалася
воно	турбувалося		потурбувалося
вони	турбувалися		потурбувалися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Турбуйся!		Потурбуйся!	
Турбуймося!		Потурбуймося!	
Турбуйтеся!		Потурбуйтеся!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
турбуючись		—	
Дієприслівник, минулий час			
турбувавшись		потурбувавшись	
Дієслівне керування			
Про кого? (З.в.)	Діти турбуються про батьків.		
Про що? (З.в.)	Він турбується про дорогу.		

Інфінітив			
усміхатися (I) (to smile)		усміхнутися (I)	
(НДВ)		(ДВ)	
Тлумачення			
усмішкою виявляти певні почуття			
Теперішній час			
я	усміхаюся		–
ти	усміхаєшся		
він	усміхається		
ми	усміхаємося		
ви	усміхаєтесь		
вони	усміхаються		
Майбутній час			
я	усміхатимуся	бúду усміхатися	усміхну́ся
ти	усміхатимешся	будеш усміхатися	усміхне́шся
він	усміхатиметься	бúде усміхатися	усміхне́ться
ми	усміхатимемося	бúдемо усміхатися	усміхнемо́ся
ви	усміхатиметеся	бúдете усміхатися	усміхнете́ся
вони	усміхатимуться	бúдуть усміхатися	усміхну́ться
Минулий час			
він	усміхався		усміхну́вся
вона	усміхалася		усміхну́лася
воно	усміхалося		усміхну́лося
вони	усміхалися		усміхну́лися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Усміхайся!		Усміхні́ся!	
Усміхаймося!		Усміхні́мося!	
Усміхайтеся!		Усміхні́ться!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
усміхаючись		–	
Дієприслівник, минулий час			
усміхавшись		усміхну́вшись	
Дієслівне керування			
Кому? (Д.в.)	Мати усміхнулася дитині.		
Чому? (Д.в.)	Ми усміхаємося сонцю.		
До кого? (Р.в.)	Викладач усміхнувся до студентів.		

Інфінітив			
утворювати (I) (to form) (НДВ)		утворіти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
робити що-небудь в процесі праці, творчості; викликати появу, виникнення чого-небудь			
Теперішній час			
я	утворюю		—
ти	утворюєш		
він	утворює		
ми	утворюємо		
ви	утворюєте		
вони	утворюють		
Майбутній час			
я	утворюватиму	б́уду утворювати	утворі́ю
ти	утворюватимеш	будеш утворювати	утворі́ш
він	утворюватиме	б́уде утворювати	утворі́ть
ми	утворюватимемо	б́удемо утворювати	утворі́мо
ви	утворюватимете	б́удете утворювати	утворі́те
вони	утворюватимуть	б́удуть утворювати	утворі́ять
Минулий час			
він	утворював		утворі́в
вона	утворювала		утворі́ла
воно	утворювало		утворі́ло
вони	утворювали		утворі́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Утворю́й!		Утворі́!	
Утворю́ймо!		Утворі́мо!	
Утворю́йте!		Утворі́ть!	
Пасивний дієприкметник			
утворюваний		утворений	
Безособова форма			
утворювано		утворено	
Дієприслівник, теперішній час			
утворюючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
утворювавши		утворі́вши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Тваринні організми можуть утворювати білок.		
<i>Від чого? (Р.в.)</i>	Утворіть прикметники від іменників.		

Інфінітив			
учіти (II) (to teach) (НДВ)		навчіти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
передавати комусь які-небудь знання			
Теперішній час			
я	учу́		—
ти	у́чиш		
він	у́чить		
ми	у́чимо		
ви	у́чите		
вони	у́чать		
Майбутній час			
я	учі́тиму	бу́ду учі́ти	навчу́
ти	учі́тимеш	будеш учі́ти	навчі́ш
він	учі́тиме	бу́де учі́ти	навчі́ть
ми	учі́тимемо	бу́демо учі́ти	навчимо́
ви	учі́тимете	бу́дете учі́ти	навчите́
вони	учі́тимуть	бу́дуть учі́ти	навча́ть
Минулий час			
він	учі́в		навчі́в
вона	учі́ла		навчі́ла
воно	учі́ло		навчі́ло
вони	учі́ли		навчі́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Учі́!	Навчі́!
		Учі́мо!	Навчі́мо!
		Учі́ть!	Навчі́ть!
Пасивний дієприкметник			
		уче́ний	на́вчений
Безособова форма			
		уче́но	на́вчено
Дієприслівник, теперішній час			
		учачі́	—
Дієприслівник, минулий час			
		учі́вши	навчі́вши
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Викладач учить студентів.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Учитель навчив клас.		
<i>Чого? (Р.в.)</i>	Викладач учить української мови.		
<i>За допомогою чого? (Р.в.)</i>	Викладач учить студентів за допомогою відеоматеріалів.		

Інфінітив			
учі́тися (II) (to learn) (НДВ)		навчі́тися (II) (ДВ)	
Тлумачення			
засвоювати які-небудь знання			
Теперішній час			
я	учу́ся		–
ти	учи́шся		
він	учи́ться		
ми	учи́мося		
ви	учи́теся		
вони	уча́ться		
Майбутній час			
я	учи́тимуся	бу́ду учи́тися	навчу́ся
ти	учи́тимешся	бу́деш учи́тися	навчи́шся
він	учи́тиметься	бу́де учи́тися	навчи́ться
ми	учи́тимемося	бу́демо учи́тися	навчи́мося
ви	учи́тиметеся	бу́дете учи́тися	навчи́теся
вони	учи́тимуться	бу́дуть учи́тися	навча́ться
Минулий час			
він	учи́вся		навчи́вся
вона	учи́лася		навчи́лася
воно	учи́лося		навчи́лося
вони	учи́лися		навчи́лися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Учи́ся!		Навчи́ся!	
Учи́мося!		Навчи́мося!	
Учи́ться!		Навчи́ться!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
уча́чись		–	
Дієприслівник, минулий час			
учи́вшись		навчи́вшись	
Дієслівне керування			
<i>Чого? (Р.в.)</i>	Брат учи́ться украї́нської мови.		
<i>У кого? (Р.в.)</i>	Діти вча́ться у ма́тері.		
<i>Від кого? (Р.в.)</i>	Він навчи́вся грамоти від ба́тьків.		
<i>На чому? (М.в.)</i>	Тарас учи́вся на свої́х помилка́х.		

Інфінітив			
формувати (I) (to form) (НДВ)		сформувати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
1) надавати чому-небудь певної форми; 2) виробляти риси характеру			
Теперішній час			
я	формую		—
ти	формуєш		
він	формує		
ми	формуємо		
ви	формуєте		
вони	формують		
Майбутній час			
я	формуватиму	буду формувати	сформую
ти	формуватимеш	будеш формувати	сформуєш
він	формуватиме	буде формувати	сформує
ми	формуватимемо	будемо формувати	сформуємо
ви	формуватимете	будете формувати	сформуєте
вони	формуватимуть	будуть формувати	сформують
Минулий час			
він	формував		сформував
вона	формувала		сформувала
воно	формувало		сформувало
вони	формували		сформували
Наказовий спосіб (Імператив)			
Формуй!		Сформуй!	
Формуймо!		Сформуймо!	
Формуйте!		Сформуйте!	
Пасивний дієприкметник			
формований		сформований	
Безособова форма			
формовано		сформовано	
Дієприслівник, теперішній час			
формуючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
формувавши		сформувавши	
Дієслівне керування			
Що? (З.в.)	Труднощі формують характер.		
У кого? (Р.в.)	Ми формуємо у студентів особистість.		
Кого? (З.в.)	Школа формує громадянина.		
Чим? (О.в.)	Мати сформувала кульки руками.		

Інфінітив			
фотографувати (I) (to photograph) (НДВ)		сфотографувати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
діставати зображення за допомогою фотоапарата			
Теперішній час			
я	фотографую		–
ти	фотографуєш		
він	фотографує		
ми	фотографуємо		
ви	фотографуєте		
вони	фотографують		
Майбутній час			
я	фотографуватиму	буду фотографувати	сфотографую
ти	фотографуватимеш	будеш фотографувати	сфотографуєш
він	фотографуватиме	буде фотографувати	сфотографує
ми	фотографуватимемо	будемо фотографувати	сфотографуємо
ви	фотографуватимете	будете фотографувати	сфотографуєте
вони	фотографуватимуть	будуть фотографувати	сфотографують
Минулий час			
він	фотографував		сфотографував
вона	фотографувала		сфотографувала
воно	фотографувало		сфотографувало
вони	фотографували		сфотографували
Наказовий спосіб (Імператив)			
		Фотографуй!	Сфотографуй!
		Фотографуймо!	Сфотографуймо!
		Фотографуйте!	Сфотографуйте!
Пасивний дієприкметник			
		фотографований	сфотографований
Безособова форма			
		фотографовано	сфотографовано
Дієприслівник, теперішній час			
		фотографуючи	–
Дієприслівник, минулий час			
		фотографувавши	сфотографувавши
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Батько фотографує сина.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Друг фотографує фонтан.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Ми фотографуємо фотоапаратом.		

Інфінітив			
хворі́ти (I) (to get sick) (НДВ)		захворі́ти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
бути хворим			
Теперішній час			
я	хворі́ю		—
ти	хворі́єш		
він	хворі́є		
ми	хворі́ємо		
ви	хворі́єте		
вони	хворі́ють		
Майбутній час			
я	хворі́тиму	бу́ду хворі́ти	захворі́ю
ти	хворі́тимеш	бу́деш хворі́ти	захворі́єш
він	хворі́тиме	бу́де хворі́ти	захворі́є
ми	хворі́тимемо	бу́демо хворі́ти	захворі́ємо
ви	хворі́тимете	бу́дете хворі́ти	захворі́єте
вони	хворі́тимуть	бу́дуть хворі́ти	захворі́ють
Минулий час			
він	хворі́в		захворі́в
вона	хворі́ла		захворі́ла
воно	хворі́ло		захворі́ло
вони	хворі́ли		захворі́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Хворі́й!		Захворі́й!	
Хворі́ймо!		Захворі́ймо!	
Хворі́йте!		Захворі́йте!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
хворі́ючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
хворі́вши		захворі́вши	
Дієслівне керування			
<i>На що? (З.в.)</i>		Він хворіє на грип.	

<i>Інфінітив</i>			
ховáти (I) (to hide) (НДВ)		сховáти / заховáти / поховáти (I) (ДВ)	
<i>Тлумачення</i>			
класти що-небудь у певне місце, приховувати щось			
<i>Теперішній час</i>			
я	ховáю		—
ти	ховáєш		
він	ховáє		
ми	ховáємо		
ви	ховáєте		
вони	ховáють		
<i>Майбутній час</i>			
я	ховáтиму	бúду ховáти	сховáю
ти	ховáтимеш	бúдеш ховáти	сховáєш
він	ховáтиме	бúде ховáти	сховáє
ми	ховáтимемо	бúдемо ховáти	сховáємо
ви	ховáтимете	бúдете ховáти	сховáєте
вони	ховáтимуть	бúдуть ховáти	сховáють
<i>Минулий час</i>			
він	ховáв		сховáв
вона	ховáла		сховáла
воно	ховáло		сховáло
вони	ховáли		сховáли
<i>Наказовий спосіб (Імператив)</i>			
		Ховáй!	Сховáй!
		Ховáймо!	Сховáймо!
		Ховáйте!	Сховáйте!
<i>Пасивний дієприкметник</i>			
		—	—
<i>Безособова форма</i>			
		—	—
<i>Дієприслівник, теперішній час</i>			
		ховáючи	—
<i>Дієприслівник, минулий час</i>			
		ховáвши	сховáвши
<i>Дієслівне керування</i>			
<i>Що? (З.в.)</i>	Він сховав гроші.		
<i>Від кого? (Р.в.)</i>	Брат сховав подарунок від сестри.		
<i>До чого? (Р.в.)</i>	Батько сховав свої речі до шафи.		
<i>У що? (М.в.)</i>	Жінка сховала гроші у сумку.		

Інфінітив			
ходіти (II) (to walk) (НДВ)		походіти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
ступаючи ногами, переміщатися, змінювати місце в просторі протягом певного часу			
Теперішній час			
я	хóджу		—
ти	хóдиш		
він	хóдить		
ми	хóдимо		
ви	хóдите		
вони	хóдять		
Майбутній час			
я	ході́тиму	бу́ду ході́ти	походжу́
ти	ході́тимеш	бу́деш ході́ти	похо́диш
він	ході́тиме	бу́де ході́ти	похо́дить
ми	ході́тимемо	бу́демо ході́ти	похо́димо
ви	ході́тимете	бу́дете ході́ти	похо́дите
вони	ході́тимуть	бу́дуть ході́ти	похо́дять
Минулий час			
він	ході́в		поході́в
вона	ході́ла		поході́ла
воно	ході́ло		поході́ло
вони	ході́ли		поході́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Ході́!		Поході́!	
Ході́мо!		Поході́мо!	
Ході́ть!		Поході́ть!	
Пасивний дієприкметник			
ходжений		—	
Безособова форма			
ходжено		—	
Дієприслівник, теперішній час			
ходячи		—	
Дієприслівник, минулий час			
ході́вши		поході́вши	
Дієслівне керування			
<i>Звідки? (Р.в.)</i>	Мати ходила із кімнати в кімнату.		
<i>До чого? (Р.в.)</i>	Він ходив від дверей до вікна.		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Туристи ходили вулицями міста.		

Інфінітив			
хоті́ти (І) (to want)		захоті́ти (І)	
(НДВ)		(ДВ)	
Тлумачення			
мати бажання до чогось, відчувати потребу в чому-небудь			
Теперішній час			
я	хóчу		—
ти	хóчеш		
він	хóче		
ми	хóчемо		
ви	хóчете		
вони	хóчуть		
Майбутній час			
я	хоті́тиму	бúду хоті́ти	захóчу
ти	хоті́тимеш	бúдеш хоті́ти	захóчеш
він	хоті́тиме	бúде хоті́ти	захóче
ми	хоті́тимемо	бúдемо хоті́ти	захóчемо
ви	хоті́тимете	бúдете хоті́ти	захóчете
вони	хоті́тимуть	бúдуть хоті́ти	захóчуть
Минулий час			
він	хоті́в		захоті́в
вона	хоті́ла		захоті́ла
воно	хоті́ло		захоті́ло
вони	хоті́ли		захоті́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Хоті́!		Захоті́!	
Хоті́мо!		Захоті́мо!	
Хоті́ть!		Захоті́ть!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
хотячі́		—	
Дієприслівник, минулий час			
хоті́вши		захоті́вши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Батько хоче сина.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Сусід хоче новий будинок.		
<i>Чого? (Р.в.)</i>	Вона хоче здоров'я.		
<i>Для кого? (Р.в.)</i>	Мати хоче щастя для дитини.		

Інфінітив			
ціка́витися (II) (to be interested) (НДВ)		поціка́витися (II) (ДВ)	
Тлумачення			
намагатися дізнатися про кого-небудь, що-небудь; виявляти інтерес до когось, чогось			
Теперішній час			
я	ціка́влюся		—
ти	ціка́вишся		
він	ціка́виться		
ми	ціка́вимося		
ви	ціка́витесь		
вони	ціка́вляться		
Майбутній час			
я	ціка́витимуся	бу́ду ціка́витися	поціка́влюся
ти	ціка́витимешся	бу́деш ціка́витися	поціка́вишся
він	ціка́витиметься	бу́де ціка́витися	поціка́виться
ми	ціка́витимемося	бу́демо ціка́витися	поціка́вимося
ви	ціка́витиметеся	бу́дете ціка́витися	поціка́витесь
вони	ціка́витимуться	бу́дуть ціка́витися	поціка́вляться
Минулий час			
він	ціка́вився		поціка́вився
вона	ціка́вилася		поціка́вилася
воно	ціка́вилосся		поціка́вилосся
вони	ціка́вилися		поціка́вилися
Наказовий спосіб (Імператив)			
Ціка́вся!		Поціка́вся!	
Ціка́вмося!		Поціка́вмося!	
Ціка́втеся!		Поціка́втеся!	
Пасивний дієприкметник			
—		—	
Безособова форма			
—		—	
Дієприслівник, теперішній час			
ціка́влячись		—	
Дієприслівник, минулий час			
ціка́вившись		поціка́вившись	
Дієслівне керування			
<i>Чим?</i> (З.в.)	Вона цікавиться музикою.		
<i>Ким?</i> (З.в.)	Хлопець цікавиться тваринами.		

Інфінітив			
цілува́ти (I) (to kiss) (НДВ)		поцілува́ти (I) (ДВ)	
Тлумачення			
торкатися губами до кого-небудь, чого-небудь на знак любові, дружби, поваги при зустрічі, прощанні тощо			
Теперішній час			
я	цілу́ю		—
ти	цілу́єш		
він	цілу́є		
ми	цілу́ємо		
ви	цілу́єте		
вони	цілу́ють		
Майбутній час			
я	цілува́тиму	бу́ду цілува́ти	поцілу́ю
ти	цілува́тимеш	бу́деш цілува́ти	поцілу́єш
він	цілува́тиме	бу́де цілува́ти	поцілу́є
ми	цілува́тимемо	бу́демо цілува́ти	поцілу́ємо
ви	цілува́тимете	бу́дете цілува́ти	поцілу́єте
вони	цілува́тимуть	бу́дуть цілува́ти	поцілу́ють
Минулий час			
він	цілува́в		поцілува́в
вона	цілува́ла		поцілува́ла
воно	цілува́ло		поцілува́ло
вони	цілува́ли		поцілува́ли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Цілу́й!		Поцілу́й!	
Цілу́ймо!		Поцілу́ймо!	
Цілу́йте!		Поцілу́йте!	
Пасивний дієприкметник			
ціло́ваний		поціло́ваний	
Безособова форма			
ціло́вано		поціло́вано	
Дієприслівник, теперішній час			
цілу́ючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
цілува́вши		поцілува́вши	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Бабуся поцілувала онука.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Син поцілував руки матері.		
<i>У що? (З.в.)</i>	Він поцілував її у губи.		

Інфінітив			
чекáти (І) (НДВ) (to wait)		почекáти (І) (ДВ)	
Тлумачення			
1) бути де-небудь, щоб зустрітися з кимсьь; 2) надіятися на кого-небудь, на що-небудь			
Теперішній час			
я	чекáю		–
ти	чекáєш		
він	чекáє		
ми	чекáємо		
ви	чекáєте		
вони	чекáють		
Майбутній час			
я	чекáтиму	бúду чекáти	почекáю
ти	чекáтимеш	бúдеш чекáти	почекáєш
він	чекáтиме	бúде чекáти	почекáє
ми	чекáтимемо	бúдемо чекáти	почекáємо
ви	чекáтимете	бúдете чекáти	почекáєте
вони	чекáтимуть	бúдуть чекáти	почекáють
Минулий час			
він	чекáв		почекáв
вона	чекáла		почекáла
воно	чекáло		почекáло
вони	чекáли		почекáли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Чекáй!		Почекáй!	
Чекáймо!		Почекáймо!	
Чекáйте!		Почекáйте!	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
чекáючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
чекáвши		почекáвши	
Дієслівне керування			
<i>На кого? (З.в.)</i>	Хворий чекає на лікаря.		
<i>На що? (З.в.)</i>	Пасажири чекають на автобус.		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Лікар чекає пацієнта.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Дитина чекає подарунок.		
<i>Чого? (Р.в.)</i>	Люди чекали сигналу.		
<i>Де? (М.в.)</i>	Я чекатиму тебе на зупинці.		

Інфінітив			
чістити (II) (to clean) (НДВ)		почістити (II) (ДВ)	
Тлумачення			
робити чистим що-небудь, видаляючи плями, пил, бруд			
Теперішній час			
я	чіщу		–
ти	чістиш		
він	чістить		
ми	чістимо		
ви	чістите		
вони	чістять		
Майбутній час			
я	чіститиму	бúду чістити	почіщу
ти	чіститимеш	бúдеш чістити	почістиш
він	чіститиме	бúде чістити	почістить
ми	чіститимемо	бúдемо чістити	почістимо
ви	чіститимете	бúдете чістити	почістите
вони	чіститимуть	бúдуть чістити	почістять
Минулий час			
він	чістив		почістив
вона	чістила		почістила
воно	чістило		почістило
вони	чістили		почістили
Наказовий спосіб (Імператив)			
Чисть!		Почість!	
Чістьмо!		Почістьмо!	
Чістьте!		Почістьте!	
Пасивний дієприкметник			
–		почіщений	
Безособова форма			
–		почіщено	
Дієприслівник, теперішній час			
чістячи		–	
Дієприслівник, минулий час			
чістивши		почістивши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Батько почистив <i>взуття</i> .		
<i>Кого? (З.в.)</i>	Дідусь почистив <i>коня</i> .		
<i>Чим? (О.в.)</i>	Хлопець почистив <i>зуби щіткою</i> .		

Інфінітив			
читати (I) (to read) (НДВ)		прочитати (I) (ДВ)	
Тлумачення			
сприймати що-небудь записане літерами, вимовляти щось написане або надруковане			
Теперішній час			
я	читаю		—
ти	читаєш		
він	читає		
ми	читаємо		
ви	читаєте		
вони	читають		
Майбутній час			
я	читатиму	буду читати	прочитаю
ти	читатимеш	будеш читати	прочитаєш
він	читатиме	буде читати	прочитає
ми	читатимемо	будемо читати	прочитаємо
ви	читатимете	будете читати	прочитаєте
вони	читатимуть	будуть читати	прочитають
Минулий час			
він	читав		прочитав
вона	читала		прочитала
воно	читало		прочитало
вони	читали		прочитали
Наказовий спосіб (Імператив)			
Читай!		Прочитай!	
Читаймо!		Прочитаймо!	
Читайте!		Прочитайте!	
Пасивний дієприкметник			
читаний		прочитаний	
Безособова форма			
читано		прочитано	
Дієприслівник, теперішній час			
читаючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
читавши		прочитавши	
Дієслівне керування			
<i>Що? (З.в.)</i>	Студент читає текст. / Викладач читає лекцію.		
<i>Кому? (Д.в.)</i>	Мати читає казку дитині.		
<i>Де? (М.в.)</i>	Викладач читає лекцію в аудиторії.		

Інфінітив			
шанувáти (I) (to honor)		(НДВ)	
—			
Тлумачення			
1) відчувати глибоку повагу, пошану до когось, чогось; поважати; 2) виявляти турботу, піклування; піклуватися, доглядати			
Теперішній час			
я	шану́ю		—
ти	шану́єш		
він	шану́є		
ми	шану́ємо		
ви	шану́єте		
вони	шану́ють		
Майбутній час			
я	шанувáтиму	бúду шанувáти	—
ти	шанувáтимеш	бúдеш шанувáти	—
він	шанувáтиме	бúде шанувáти	—
ми	шанувáтимемо	бúдемо шанувáти	—
ви	шанувáтимете	бúдете шанувáти	—
вони	шанувáтимуть	бúдуть шанувáти	—
Минулий час			
він	шанувáв		—
вона	шанувáла		—
воно	шанувáло		—
вони	шанувáли		—
Наказовий спосіб (Імператив)			
Шану́й!		—	
Шану́ймо!		—	
Шану́йте!		—	
Пасивний дієприкметник			
шанóваний		—	
Безособова форма			
шанóвано		—	
Дієприслівник, теперішній час			
шану́ючи		—	
Дієприслівник, минулий час			
шанувáвши		—	
Дієслівне керування			
<i>Кого? (З.в.)</i>	Діти шанують батьків.		
<i>Що? (З.в.)</i>	Ми шануємо традиції.		

Інфінітив			
шукáти (І) (to search) (НДВ)		пошукáти (І) (ДВ)	
Тлумачення			
намагатися знайти, виявити кого-небудь, що-небудь (сховане, загублене)			
Теперішній час			
я	шукáю		–
ти	шукáєш		
він	шукáє		
ми	шукáємо		
ви	шукáєте		
вони	шукáють		
Майбутній час			
я	шукáтиму	бúду шукáти	пошукáю
ти	шукáтимеш	бúдеш шукáти	пошукáєш
він	шукáтиме	бúде шукáти	пошукáє
ми	шукáтимемо	бúдемо шукáтии	пошукáємо
ви	шукáтимете	бúдете шукáти	пошукáєте
вони	шукáтимуть	бúдуть шукáти	пошукáють
Минулий час			
він	шукáв		пошукáв
вона	шукáла		пошукáла
воно	шукáло		пошукáло
вони	шукáли		пошукáли
Наказовий спосіб (Імператив)			
Шукáй!		Пошукáй!	
Шукáймо!		Пошукáймо!	
Шукáйте!		Пошукáйте!	
Пасивний дієприкметник			
шúканий		–	
Безособова форма			
шúкано		–	
Дієприслівник, теперішній час			
шукáючи		–	
Дієприслівник, минулий час			
шукáвши		пошукáвши	
Дієслівне керування			
Кого? (З.в.)	Поліція шукає злочинця.		
Що? (З.в.)	Студент шукає книжку.		
Чого? (Р.в.)	Вони почали шукати дороги.		

Інфінітив			
щастіти (II) (to be happy) (НДВ)		пощастіти (II) (ДВ)	
Тлумачення			
щасливо складатися, фортунити, удаватися			
Теперішній час			
Я	–		–
ТИ	–		
ВІН	щастіть		
МИ	–		
ВИ	–		
ВОНИ	–		
Майбутній час			
Я	–	–	–
ТИ	–	–	–
ВІН	щастітиме	буде щастіти	пощастіть
МИ	–	–	–
ВИ	–	–	–
ВОНИ	–	–	–
Минулий час			
ВІН	–		–
ВОНА	–		–
ВОНО	щастіло		пощастіло
ВОНИ	–		–
Наказовий спосіб (Імператив)			
–		–	
–		–	
–		–	
Пасивний дієприкметник			
–		–	
Безособова форма			
–		–	
Дієприслівник, теперішній час			
–		–	
Дієприслівник, минулий час			
–		–	
Дієслівне керування			
Кому? (Д.в.)	Сьогодні хлопцям пощастило.		
Чому? (Д.в.)	Класу пощастило.		
У чому? (М.в.)	Йому щастить у житті.		
Із ким? (О.в.)	Їй пощастило із чоловіком.		
Із чим? (О.в.)	Сестрі пощастило з роботою.		

ПОКАЖЧИК ДІСЛІВ

Дієслово	Сторінка
Адаптувати	17
адаптуватися	18
адресувати	19
аплодувати – поаплодувати	20
Бажати – побажати	21
бачити – бачити	22
бесідувати – побесідувати	23
бігати – побігати	24
бігти – побігти	25
боліти – заболіти	26
боротися – поборотися	27
боятися – побоятися	28
брати – узяти	29
бувати – побувати	30
будувати – збудувати / побудувати	31
бути – побути	32
Варити – зварити	33
везти – повезти	34
вести – повести	35
вечеряти – повечеряти	36
вибачати – вибачити	37
вивчати – вивчити	38
вивчатися – вивчитися	39
виїжджати – виїхати	40
виконувати – виконати	41
вимикати – вимкнути	42
виповнятися / виповнюватися – виповнитися	43
вирішувати – вирішити	44
виробляти – виробити	45
вісити – повісити	46
виступати – виступити	47
витирати – витерти	48
витиратися – витертися	49
виховувати – виховати	50
виходити – вийти	51
відвідувати - відвідати	52
від'їжджати – від'їхати	53

від'їздíти – від'їхати	54
відкривáти – відкрíти	55
відмикáти – відімкнúти	56
відмовляти – відмóвити	57
відповідáти – відповістí	58
відпочивáти – відпочíти	59
відхóдити – відійтí	60
відчиняти – відчинíти	61
вірити – повірити	62
вітáти – привітáти	63
вітáтися – привітáтися	64
вішати – повісити	65
в'їжджáти – в'їхати	66
вмикáти – ввімкнúти	67
водíти – поводити	68
возíти – повозíти	69
вставáти – встáти	70
вхóдити – ввійтí (увійтí)	71
вчіти – вівчити	72
вчітися – вівчитися	73
Говорíти – поговорíти	74
готувáти – підготувáти / приготувáти	75
грати – зіграти	76
гратися – погратися	77
губíти – загубíти	78
гуляти – погуляти	79
Давáти – давáти	80
дарувáти – подарувáти	81
дзвонíти – подзвонíти / задзвонíти	82
дивíтися – подивíтися	83
дізнавáтися – дізнáтися	84
діліти – діліти / розділіти	85
ділітися – поділітися	86
дозволяти – дозвóлити	87
доїжджáти – доїхати	88
домовлятися – домóвитися	89
допомагáти – допомогтí	90
дохóдити – дійтí	91
дружіти	92
дúмати – подúмати	93
дякувати – подякувати	94
Жíти – пожíти	95
Забороняти – заборонíти	96

забува́ти – забу́ти	97
заїжджа́ти – заї́хати	98
займа́ти – зайня́ти	99
займа́тися – зайня́тися	100
закі́нчувати – закінчи́ти	101
закі́нчуватися – закінчи́тися	102
зако́хуватися – закоха́тися	103
закрива́ти – закри́ти	104
залиша́ти – залиши́ти	105
залиша́тися – залиши́тися	106
замика́ти – замкну́ти	107
замовля́ти – замови́ти	108
запам'ято́вувати – запам'ята́ти	109
заперече́увати – заперече́чити	110
запи́сувати – запи́сати	111
запи́тувати – запита́ти	112
запі́знюватися – запі́знитися	113
запро́шувати – запроси́ти	114
зарахо́вувати – зарахува́ти	115
заспоко́ювати – заспоко́їти	116
захища́ти – захисти́ти	117
захо́дити – зайти́	118
захо́плюватися – захопи́тися	119
зачиня́ти – зачини́ти	120
збира́ти – зібра́ти	121
зверта́тися – зверну́тися	122
зга́дувати – згада́ти	123
здобува́ти – здобу́ти	124
знайо́мити – познайо́мити	125
знайо́митися – познайо́митися	126
зна́ти	127
знахо́дити – знайти́	128
знахо́дитися – знайти́ся	129
зустріча́ти – зустрі́ти	130
зустріча́тися – зустрі́тися	131
з'явля́тися – з'яви́тися	132
І нформува́ти – поінформува́ти	133
іти́ (йти́) – піти́	134
ї́здити – пої́здити	135
ї́сти – з'ї́сти	136
ї́хати – пої́хати	137
К азати́ – сказа́ти	138
ката́тися – поката́тися	139

кíдати – кíнути	140
кля́сти – покла́сти	141
корíстувáтися – скорíстувáтися	142
коха́ти – покоха́ти	143
ко́штува́ти	144
кра́сти – укрáсти	145
крича́ти – кри́кнути	146
купува́ти – купі́ти	147
Л ама́ти – злама́ти / полама́ти	148
лежа́ти – полежа́ти	149
леті́ти – полеті́ти	150
лікува́ти – вилікува́ти	151
літа́ти – політа́ти	152
лови́ти – злови́ти	153
люби́ти – полюби́ти	154
ляга́ти – лягті́	155
М алюва́ти – намалюва́ти	156
мандрува́ти – помандрува́ти	157
ма́ти	158
ме́шкати	159
ми́ти – поми́ти	160
могті́ – змогті́	161
мрі́яти – помрі́яти	162
Н авча́ти – навчі́ти	163
навча́тися – навчі́тися	164
нага́дувати – нагада́ти	165
наді́вати – наді́ти	166
надсила́ти – надісла́ти	167
нале́жати	168
наро́джуватися – народі́тися	169
нести́ – понести́	170
носи́ти – поноси́ти	171
Об гово́рювати – обговорі́ти	172
обира́ти – обра́ти	173
обі́дати – пообі́дати	174
оби́цяти – пооби́цяти	175
одер́жувати – одер́жати	176
означа́ти	177
отрíмувати – отрíмати	178
Па дати – упа́сти	179
пам'ята́ти – запам'ята́ти	180
передава́ти – передáти	181
переїжджа́ти – переї́хати	182

переклада́ти – перекла́сти	183
перемага́ти – перемогті́	184
перепі́сувати – переписа́ти	185
перехо́дити – перейті́	186
писа́ти – написа́ти	187
пита́ти – запита́ти	188
пи́ти – ви́пити	189
пиша́тися	190
під'їжджа́ти – під'ї́хати	191
підхо́дити – підійті́	192
пі́клува́тися – попі́клува́тися	193
пла́вати – попла́вати	194
пла́кати – попла́кати	195
платі́ти – запла́тити	196
поважа́ти	197
поверта́ти – поверну́ти	198
поверта́тися – поверну́тися	199
повідомля́ти – повідо́мити	200
повто́рювати – повто́рити	201
подо́бати́ся – сподо́бати́ся	202
подорожува́ти	203
помира́ти – помёрти	204
порі́внювати – порі́вняти	205
посмі́хати́ся – посмі́хну́тися	206
почина́ти – поча́ти	207
почина́тися – поча́тися	208
по́яснювати – по́ясніти	209
працюва́ти – попрацюва́ти	210
пригоща́ти – пригості́ти	211
приї́жджа́ти – приї́хати	212
прихо́дити – прийті́	213
пробача́ти – пробачи́ти	214
продава́ти – прода́ти	215
продо́вжувати – продо́вжити	216
продо́вжувати́ся – продо́вжити́ся	217
прокида́тися – проки́нутися	218
пропонува́ти – запропонува́ти	219
просі́ти – попросі́ти	220
проща́ти – прости́ти	221
проща́тися – попроща́тися	222
Ра́дити – пора́дити	223
ра́дитися – пора́дитися	224
раді́ти – зраді́ти	225

рахува́ти – порахува́ти	226
рекламува́ти	227
ремонтува́ти – відремонтува́ти	228
різа́ти – поріза́ти	229
робі́ти – зробі́ти	230
розважа́тися – розва́житися	231
розв'язува́ти – розв'яза́ти	232
розгляда́ти – розгля́нути	233
розмовля́ти – порозмовля́ти	234
розповідáти – розпові́сті	235
розріза́ти – розрі́зати	236
розташо́вувати – розташува́ти	237
розташо́вуватися – розташува́тися	238
розумі́ти – зрозу́міти	239
руйнува́ти – зруйнува́ти	240
рятува́ти – урятува́ти	241
Святкува́ти – відсвяткува́ти	242
сиді́ти – посиді́ти	243
сідáти – сі́сти	244
склада́ти – скла́сти	245
слухáти – послухáти	246
смі́ятися – посмі́ятися	247
сні́дати – посні́дати	248
спáти – поспáти	249
спереча́тися – поспереча́тися	250
співа́ти – проспівáти	251
спілкува́тися – поспілкува́тися	252
сплáчувати – сплаті́ти	253
ставáти – ста́ти	254
ста́вити – поста́вити	255
стоя́ти – поста́яти	256
Танцюва́ти – потанцюва́ти	257
телефонува́ти – зателефонува́ти	258
товаришувáти – потоваришувáти	259
тривáти	260
турбува́тися – потурбува́тися	261
Усміха́тися – усміхну́тися	262
утво́рювати – утвори́ти	263
учі́ти – навчі́ти	264
учі́тися – навчі́тися	265
Формува́ти – сформува́ти	266
фотографува́ти – сфотографува́ти	267
Хворі́ти – захворі́ти	268

ховáти – сховáти / заховáти / поховáти	269
ходíти – походíти	270
хотíти – захотíти	271
Ціка витися – поціка ^в итися	272
цілувáти – поцілувáти	273
Чекáти – почека́ти	274
чи́стити – почи́стити	275
читáти – прочитáти	276
Шанувáти	277
шукáти – пошукати	278
Щастíти – пощастíти	279

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Kyiv Dictionary [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.kyivdictionary.com/uk/words>.
2. Академічний тлумачний словник української мови [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sum.in.ua/>.
3. Вивчаємо мову в іншомовній аудиторії: дієслово. Практичний посібник для іноземних студентів [Електронний ресурс] / [Упоряд. Береза Л.О., Василенко Н.В.]; М-во освіти і науки України, Черкас. держ. технол. ун-т. – Черкаси: ЧДТУ, 2021.– 74 с.
4. Головащук С. І. Словник-довідник з українського літературного слововживання. – К.: Наук. Думка, 2004. – 448 с.
5. Горох [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://goroh.pp.ua/>.
6. Дегтярєва Т. О. Українська мова для іноземців у таблицях та коментарях : навчальний посібник / Т. О. Дегтярєва, Г. В. Дядченко, Л. А. Кулішенко. – Суми : Сумський державний університет, 2021. – 123 с.
7. Кердівар Н., Турбарова Н. Дєслова руху : методичні рекомендації для проведення практичних занять та самостійної роботи з дисципліни «Українська мова як іноземна» для слухачів-інофонів підготовчого відділення. – Одеса : Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського, 2021. – 57 с.
8. Колібаба Л.М. Словник дієслівного керування / Л. Колібаба, В. Фурса. – К. : Либідь, 2017. – 656 с.
9. Критська В.І., Недозим Т.І., Орлова Л.В., Пуздирєва Т.К., Романюк Ю.В. Граматичний словник української літературної мови. Словозміна: Близько 140 000 тис. слів / Відп. Ред. Н.Ф.Клименко. – Видавничий Дім Дмитра Бураго, 2011. – 760 с.
10. Куньч З. Й. Універсальний словник української мови / З. Й. Куньч. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2005. – 848 с.
11. Мазурик Д. Українська мова для іноземців. Крок за кроком : підручник / Данута Мазурик. – Харків : Фоліо, 2017. – 288 с.
12. Мацюк Г. Р. Українська мова. Практичний курс для іноземців: навчальний посібник / Г. Р. Мацюк. – Тернопіль: ФОП Паляниця В. А., 2017. – 195 с.
13. Словник української мови: Близько 165 000 слів. / Укладач та гол. ред.: В. Жайворонок. Київ: Просвіта. 2012. – 1316 с.
14. Словник. Портал української мови та культури [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://slovnyk.ua/>.
15. Словник-довідник з культури української мови / Д. Гринчишин, А. Капелюшний, О. Сербенська, З. Терлак. – К.: Знання, 2006. – 367 с.

- 16.Снігурова Т.О. Час і вид дієслів: Навчально-методичний посібник для іноземних студентів / Т.О. Снігурова. – Харків: НТУ "ХПІ", 2021. – 80 с.
- 17.Українська мова від А до Я для іноземних студентів : підручник / К. І. Гейченко, О. А. Цупікова, О. І. Агіна, Н. О. Коновальчук, О. В. Гриценко. – Львів : «Магнолія 2006», 2022. – Ч. 2. – 320 с.
- 18.Українська мова від А і до Я для іноземних студентів : підручник / К. І. Гейченко, О. А. Цупікова, О. І. Агіна, Н. О. Коновальчук, О. В. Гриценко. – Львів : «Магнолія 2006», 2021. – Ч. 1. – 250 с.
- 19.Український лінгвістичний портал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://lcorp.ulif.org.ua/>.
- 20.Ющук І. Ю. Українська мова для іноземців : довідник / І. Ющук, Ю. Бондарчук, О. Мушкудіані. – Тернопіль : Навчальна книга. – Богдан, 2021. –168 с.

ЗМІСТ

Передмова.....	3
Дієслово в сучасній українській літературній мові. Загальна характеристика дієслова.....	5
Граматичний матеріал.....	17
Показчик дієслів.....	280
Список використаних джерел.....	287